■ „Blestemul concurenței”?

FERICIREA care... explodează!

Heran Manantos este unul din „cei mai mari ghinioniști ai timpurilor moderne” – cum scriau despre el ziarele din Sao Paolo. Familia Manantos este acum pe drumuri, sau la sapă de lemn, după ce Heran a câștigat la loteria națională echivalentul a 200 de mii de dolari. Cum l-a ironizat soarta?

În primăvara anului trecut, Heran și-a pierdut locul de muncă. Era laborant la o firmă de artificii și explozibile din Sao Paolo, dar fusese găsit în stare de ebrietate la locul de muncă – fapt interzis și pedepsit exemplar în industria chimică. Patronii n-au vrut să înțeleagă că fusese ziua lui de naștere. Dar necazul lui Hernan a durat doar două săptămâni. Soția sa, Felicidad, jucătoare consecventă la loterie, a câștigat unul din marile poturi din luna următoare...

Fericirea familiei Manantos era fără limite. Au plănuit să se mute de la periferie în centrul marii metropole braziliene și să deschidă o afacere pe cont propriu în domeniul atât de căutat al artificiilor, la care Hernan se pricepea. Zis și făcut. Și-au ales o vilă cu opt camere, și-au adus părinții în Sao Paolo și au contactat un avocat pentru debutul afacerii. Însă aici lucrurile s-au cam împotmolit, aprobarea pentru o mini-fabrică de artificii se obținea foarte greu, Hernan trebuia să-și ia asociat un specialist cu studii superioare – conform legilor braziliene. După câteva luni de căutări, în sfârșit s-a pus pe roate afacerea. Sediul fabricuței era în afara orașului și în toamna anului trecut era pregătită să producă primele artificii și explozibile artizanale...

Cu numai două zile înainte de pornirea instalațiilor, o parte din materia primă – substanțe inflamabile, extrem de periculoase – mai era adăpostită în pivnița casei, în lăzi speciale. Iscată din senin, o ploaie cu tunete și fulgere s-a abătut asupra orașului timp de jumătate de oră. Unul dun fulgere a lovit tocmai casa familiei Manantos. Din cauza împământării defectuoase a paratrăsnetului, s-a produs un scurt-circuit și... Toată agoniseala a sărit în aer! Practic, din reședința lor au mai rămas în picioare câțiva pereți. S-au prefăcut în scrum aproape toate lucrurile dinăuntru. Din fericire, Felicidad și fiul ei se aflau în oraș pentru cumpărături, iar Hernan la fabricuță... Disperată, familia s-a mutat temporar la sediul micii lor firme. Imensul lor ghinion a fost „suplimentat” și de faptul că vila nu era asigurată. „Blestemul concurenței”, glumea Hernan ștergându-și lacrimile. *(P.I.)*

■ Îmblânzitorul din Florida

Barracuda animal domestic

„Sphyraena barracuda” este un redutabil animal de pradă. Cu maxilarele sale puternice, fascinanta torpilă de argint poate secționa dintr-un foc brațul sau piciorul unui om. Cu toate acestea, în Florida, un scufundător, îndrăgostit de această minunată creație a naturii, a reușit să se împrietenească cu temutele viețuitoare, fapt care nu l-a scutit totuși de incidente care puteau să-i fie fatale.

Cu masca de oxigen pe față și costum de scafandru, Spencer Slate coboară zilnic în apele cristaline ale National Marine Sanctuary din Key Largo, purtând în mâini un sac enorm cu pește. Se duce la întâlnire cu bancul de barracuda, în apropierea epavei City of Washington. Ajuns pe fundul oceanului, Spencer pătrunde printre ruinele navei și descarcă sacul cu mâncare pentru... animalele lui domestice. Dar, primele viețuitoare care se reped la hrană nu sunt protejatele lui, ci tot felul de alte specii de pești scufundători. Dar în câteva secunde își face apariția și Psycho, un exemplar de barracuda, lung de un metru treizeci, cu maxilar puternic, garnisit cu dinți înfiorători. Înghite deodată cantități impresionante din mormanul de hrană. Peștii mai mici, care se instalaseră inițial... la masă, dispar dintr-o dată de frica monstrului. Doar Spencer are curajul să-l tragă de coadă pe Psycho, în timp ce acesta se înfruptă din mâncare. Prietenia dintre ei e fără fisură. Spencer își alintă amicul, oferindu-i pește din mână sau... din propria-i gură. Iar Psycho știe cum să înhațe hrana, fără să-și rănească protectorul.

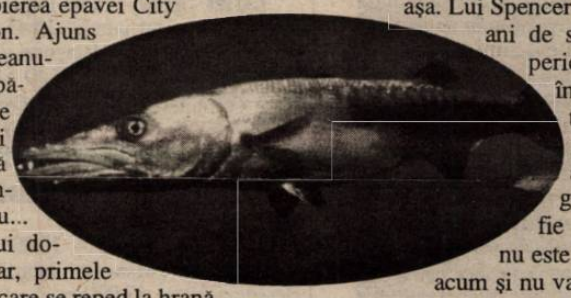

Evident, nu dintotdeauna lucrurile au stat așa. Lui Spencer i-au trebuit 20 de ani de scufundări printre periculoșii predatori, în primul rând pentru a-și învinge teama, apoi pentru a-i face să înțeleagă că dorește să le fie prieten. Pericolul nu este însă eliminat nici acum și nu va putea fi înlăturat niciodată. Spencer a fost victima a numeroase accidente, pe care el le-a considerat totuși... mărunte, suportabile. Ultimul s-a petrecut în urmă cu cinci ani când chiar Psycho s-a panicat în momentul când Spencer l-a prins de aripile de la coadă. Dezorientat, l-a izbit în plină figură pe Spencer, care și-a pierdut cunoștința. Adus la suprafață, avea să constate că s-a ales cu nasul și maxilarul sfărâmate. S-a făcut bine și a luat-o de la capăt, a continuat jocul cu Psycho în aceeași manieră, ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic, și, totodată, și-a mărit cercul de prieteni, cu Smokey, Rusty, Little Bit... *(A.P.)*

Bigam și nu numai...

Simon Richardson din California reușise performanța de a se căsători în același timp cu două surori. Fiind comis voiajor și călătorind pe mari distanțe, uneori chiar trecând dintr-un stat în altul, îi fusese ușor să păcălească statul pentru a putea obține autorizațiile de căsătorie, evident fiecare pe alt nume. Meseria îi permitea, de asemenea, lungi absențe de acasă astfel că puținul timp liber pe care-l avea și-l împărțea în mod egal între cele două case. O moștenire sosită pe neașteptate, împreună cu câștigul său, îi oferea un trai decent.

Cele două surori se vedeau foarte rar și, când se întâmpla evenimentul, Simon avea grijă să fie „pe teren” iar la telefoanele fixe din cele două case răspundea cu voce joasă, greu de recunoscut. Treburile au mers vreme de 10 ani, când... de ziua uneia dintre ele el a trimis flori celeilalte. Înșelătoria a fost imediat descoperită dar, aflat în închisoare, Simon își povestește cu savoare aventurile, pretinzând că duce dorul celor două soții, care, de altfel, i-au fost credincioase. (I.S.)

Produse perisabile: oameni

În portul Calais (Franța), razele X, folosite de vameși la controlul obișnuit, evidențiază uneori existența unor... „produse perisabile” cutremurătoare, pentru că e vorba de oameni. La intrarea în tunelul din Canalul Mânecii, sistemul Sycoscan a surprins de exemplu această imagine în care se observă 4 călători clandestini, amplasați în interiorul trailerelor care transportă produse alimentare. Intenția acestora este, în general, să ajungă în Anglia și apoi în Statele Unite. În Europa, captivii astfel identificați, ajung de obicei în închisori. Într-un singur an, folosindu-se un asemenea sistem de control al bagajelor și încărcăturilor din mașinile de mare tonaj, numărul transfugilor care apelează la această metodă de trecere a frontierei franceze a scăzut semnificativ. (A.P.)

Capcanele oceanului

Zece minute de GROAZĂ

Un grup de oceanologi francezi a fost protagonistul unei întâmplări ce-ar fi putut avea urmări tragice. Povestea adevărată a acestui grup și a pescarilor sud-africani care l-a însoțit seamănă cu peripețiile căpitanului Ahab și a sa Moby Dick, sau cu cele din „Bătrânul și marea” al lui Hemingway.

Scopul principal al călătoriilor din preajma Atlanticului, în zona Capului Bunei Speranțe, era studiul comportamental al rechinilor din acea regiune, unde populația acestui feroce prădător este în îngrijorătoare descreștere. Cercetătorii aveau propria lor ambarcațiune, cu toate dispozitivele de urmărire a vieții acvatice. Dar, la un moment dat, o defecțiune la motoare i-a determinat să facă o pauză în ieșirile pe ocean. Însă doi dintre ei s-au decis să nu piardă vremea și să iasă în larg cu o simplă barcă pescărească. Nu și-au luat cu ei decât aparate de filmat și de înregistrat sunetele din adâncuri. Pe când se aflau la vreo treizeci de kilometri de țărm, de plasa pescarilor s-a agățat accidental un cașalot. Aceștia au decis – la îndemnul oceanologilor – să taie plasa și să elibereze valorosul mamifer, care altfel le-ar fi putut aduce venituri foarte bune. Dar eliberarea ar fi trebuit să survină după ce oamenii de știință ar fi făcut toate măsurătorile asupra neașteptatei prăzi. De asemenea, era interesant de aflat dacă era un exemplar singuratic sau era vorba de o familie...

Cașalotul a început brusc să dea semne de nervozitate. Cu forța uriașă a unui trup de 3-4 tone și lung de 8-9 metri, „Blândul Sam” – cum a fost poreclit – i-a dus departe în largul oceanului, cu mișcări convulsive extrem de periculoase. Șansa celor din barcă a fost că scufundările sale nu s-au produs la mare adâncime. Tentativele de a demonta sistemul de prindere a plaselor eșuau (de tăierea lor nu mai putea fi vorba, căci ar fi fost nevoie de o scufundare, iar rechinii puteau apărea în orice moment), iar ambarcațiunea se comporta ca o coajă de nucă prinsă în mijlocul unui uragan. După mai bine de zece minute dramatice, Blândul Sam s-a oprit să se odihnească. Pescarii au demontat plasele, crezând că scapă de cașalot, numai că acesta i-a urmărit furios până spre țărm, încercând să le răstoarne adăpostul plutitor. „Era vremea împerecherii”, au spus specialiștii, explicând astfel atitudinea dușmănoasă a gigantului marin. *(P.I.)*

Săptămâna 8 - 14 septembrie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Telematinal 14.15 CiberFan 15.30 Emisiune în limba germană 17.00 Eminescu 2000: „Trecut-au anii...” 18.25 Serial: „Blossom” 19.10 Teatrul Naţional TV: „Căsătorie imposibilă” 20.00 Jurnal 20.45 Ploaia de stele 22.15 Stadionul Olimpic Sydney 2000 23.15 Film: „Miss Marple: Viziune criminală” (Marea Britanie, 1986).

SÂMBĂTĂ 9.20 Serial: „Zorro” 10.10 Români fără frontiere 11.00 Mănăstirea Bistriţa 13.00 Serial: „F.B.I.-16” 14.00 Arca Marinei 16.35 Spectacolul lumii 17.05 Serial: „Dinastia Strauss” 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Serial: „Jenny” (ep.1) 19.30 Serial: „Ai vrea tu!” 20.00 Jurnal 20.30 Surprize, surprize 22.30 Stadionul Olimpic Sydney 2000 23.35 Film: „Fuga” (SUA, 1997). Cu: Roy Scheider.

EDDIE MURPHY
ROMÂNIA 1
duminică, 22.40

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.25 Kiki Riki Miky 11.00 Viaţa satului 12.30 Tezaur folcloric 14.00 Naţional TV Bingo Liberty 17.00 Fotbal: FCM Bacău – Ceahlăul Piatra Neamţ 19.00 Serial: „Felicity” 20.00 Jurnal 22.40 Film: „Metro” (SUA, 1997). Cu: Eddie Murphy. 23.45 La Mulţi Ani, Tina Turner! 0.35 Stadionul Olimpic Sydney 2000.

LUNI 12.00 Surprize, surprize (r) 14.15 Ciberfan 15.00 Pro Patria 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.00 Fotbal: Astra Ploieşti – Universitatea Craiova 19.05 Corect! 19.10 Teatrul Naţional TV: „Căsătorie imposibilă” 20.00 Jurnal 20.45 Iartă-mă! 21.45 Cu ochii'n 4 22.35 Serial: „Cazuri ciudate” 23.40 Studionul Olimpic Sydney 2000.

MARŢI 7.00 Telematinal 12.05 TVR Cluj-Napoca 14.15 CiberFan 14.30 Repere sacre 15.30 Convieţuiri sub aripa muzei 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Serial: „Orice e posibil” 18.00 Medicina pentru toţi 18.30 Serial: „Blossom” 19.10 Teatrul Naţional TV: „Căsătorie imposibilă” 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Justiţie militară” 21.35 Economia 22.40 Film: „Beaumarchais” (Franţa, 1996) 0.40 Stadionul Olimpic Sydney 2000.

MIERCURI 7.00 Telematinal 11.20 TVR Cluj-Napoca 14.15 CiberFan 16.10 O vedetă... populară 17.30 Serial: „Orice e posibil” 18.30 Serial: „Blossom” 19.10 Teatrul Naţional TV: „Căsătorie imposibilă” 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Justiţie militară” 22.20 Film: „Casa misterioasă” (SUA, 1997) 0.05 Studionul Olimpic Sydney 2000.

JOI 7.00 Telematinal 11.20 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.00 Convieţuiri 16.00 Evrika! 17.30 Serial: „Orice e posibil” 18.30 Serial: „Blossom” 19.10 Teatrul Naţional TV: „Căsătorie imposibilă” 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Justiţie militară” 22.35 Teatrul Naţional TV: „Cabina de montaj” 23.55 Stadionul Olimpic Sydney 2000.

prima

VINERI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros” 16.00 Obiectiv 17.00 Serial: „Comisarul Rex” 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Geronimo” (SUA, 1993) 23.30 Serial: „Comisarul Rex” 0.30 Film: „Famalien” (SUA, 1996) 2.30 Film: „Violation of Trust” (SUA, 1991).

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii 11.00 Sport Magazin 14.30 Exploziv 15.00 Film: „Infernul în direct” (Italia, 1985) 17.00 Serial: „Comisarul Rex” 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Perechea potrivită 21.30 21 – popice, cărţi şi fete frumoase 22.00 Serial: „Aeroportul” 0.30 Sex cu Nadine 1.30 Film: „Crimă în stil englez” (SUA, 1991).

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 10.00 Documentar 12.00 Cinemagia 12.30 Tradiţii 13.30 Serial: „Poză la minut” 14.00 Clubul de duminică 18.00 Focus 18.30 Real TV 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Aur şi dinamită” (SUA, 1988) 23.30 Film: „Trei bănuţi în fântână” (SUA, 1990).

LUNI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros” 17.00 Serial: „Comisarul Rex” 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Serial: „Patrula aeriană” 21.50 Cronica cârcotaşului 0.00 Serial: „Comisarul Rex”.

MARŢI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros” 17.00 Serial: „Comisarul Rex” 18.00 Focus 19.00 Real TV 19.30 Impact 20.00 Film: „Septembrie” (SUA, 1987, partea I). Cu: Jaqueline Bisset 22.30 Exotic 0.00 Serial: „Comisarul Rex”.

MIERCURI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros” 17.00 Serial: „Comisarul Rex” 18.00 Focus 19.00 Real TV 19.30 Impact 20.00 Film: „Septembrie” (partea a II-a) 22.30 Stil 0.00 Serial: „Comisarul Rex”.

SPENCER TRACY
ACASĂ
marţi, 22.00

JOI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros” 17.00 Serial: „Comisarul Rex” 18.00 Focus 19.00 Real TV 19.30 Impact 20.00 Joker 22.30 Obiectiv 0.00 Serial: „Comisarul Rex”.

tvr2

VINERI 8.35 Toţi împreună 11.30 Arta apărării (r) 12.00 Desene animate 12.30 Trupa DP2 13.30 Serial: „Lumea bărbaţilor” 15.30 Tradiţii 16.05 Serial: „Obsesia” 16.50 Serial: „Domnişoara Andrea” 17.40 Serial: „Blankenese” 18.30 Telejurnal TVR2 20.00 Film: „Hanul Jamaica” (Franţa, 1995) 21.30 Afaceri la cheie 22.25 Film: „Un oraş de spaimă” (Franţa, 1994) 0.05 Armonii clasice.

SÂMBĂTĂ 8.35 Toţi împreună 9.20 Osia lumii 10.35 Film: „Omul invizibil” (SUA, 1933) 11.45 Film: „Călătoria lui Natty Gann” (SUA, 1985) 14.20 Serial: „Un înger adolescent” 15.20 Ghidul călătorului independent: Dublin 16.50 Serial: „Domnişoara Andrea” 17.40 Serial: „Blankenese” 18.30 Telejurnal TVR2 18.45 Serial: „Lumini şi umbre” (ultimul ep.) 20.35 Adevăratele poveşti hollywoodiene 21.30 Serial: „Primul val” 22.25 Serial: „Star Trek - Voyager” 23.15 Film: „Clipa morţii” (SUA, 1991).

DUMINICĂ 9.30 Orizont spiritual 10.00 Ferma 11.15 Animale în pericol 13.25 Arta apărării 13.55 Desene animate 14.20 Serial: „Un înger adolescent” 15.30 Ghidul călătorului independent: Seychelles 16.55 Serial: „Domnişoara Andrea” 17.45 Serial: „Blankenese” 18.30 Telejurnal TVR2 19.25 Film: „Retro” (Rusia, 1998) 21.00 Serial: „Primul val” 22.20 Teatrul Naţional TV prezintă: „Nimic despre Hamlet” de Radu F. Alexandru.

LUNI 12.00 Desene animate 12.30 Trupa DP2 13.30 Serial: „Lumea bărbaţilor” 15.00 Veni, video, vici! 16.05 Serial: „Obsesia” 16.50 Serial: „Domnişoara Andrea” 17.40 Serial: „Blankenese” 18.30 Telejurnal TVR2 19.35 Film: „Semne de bogăţie” (Franţa, 1983) 21.15 E dreptul tău! 21.45 Sport Plus 23.15 Retrospectiva premiilor APTR 1996.

MARŢI 8.35 Toţi, împreună 12.00 Desene animate 12.30 Trupa DP2 13.30 Serial: „Lumea bărbaţilor” 15.30 Tribuna partidelor parlamentare 16.05 Serial: „Obsesia” 16.50 Serial: „Domnişoara Andrea” 17.40 Serial: „Blankenese” 18.30 Telejurnal TVR2 20.05 Credo 21.25 Puls 2000 22.10 Călătorind prin ţară 22.25 Adevărate poveşti hollywoodiene: Johnny Cash 23.25 Integrale: Boyz II Men.

MIERCURI 8.35 Toţi, împreună 12.00 Desene animate 12.30 Trupa DP2 13.30 Serial: „Lumea bărbaţilor” 16.05 Serial: „Obsesia” 16.50 Serial: „Domnişoara Andrea” 17.40 Serial: „Blankenese” 18.30 Telejurnal TVR2 19.35 Film: „Flăcăul cu o singură bretea” (România, 1991) 21.15 Mit şi istorie 22.15 Adevărate poveşti hollywoodiene: Johnny Cash (II) 23.15 Vedete în concert: Paula Clark.

JOI 8.35 Toţi, împreună 9.20 Antologia jocului popular 12.00 Desene animate 12.30 Trupa DP2 13.30 Serial: „Lumea bărbaţilor” 16.05 Serial: „Obsesia” 16.50 Serial: „Domnişoara Andrea” 17.40 Serial: „Blankenese” 18.30 Telejurnal TVR2 19.05 Fascinaţia ghеţurilor 19.50 Film: „Dispreţul” (coprod., 1963). Cu: Brigitte Bardot 21.30 Turnul de control 22.30 Un secol de cinema 23.25 Enigmatica Terra 23.55 Armonii clasice.

acasa

VINERI 10.00 – 15.00 Reluări 15.45 Serial: „Miracolul iubirii” 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere” 17.30 Serial: „Fiorella” 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor” 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele” 20.50 Serial: „Femeia vieţii mele” 21.45 Film: „Departe de lumea dezlănţuită” (Marea Britanie, 1967) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

SÂMBĂTĂ 10.00 – 12.15 Reluări 13.30 Doctorul casei 14.00 Acasă cu Ruxandra Săraru 15.00 Serial: „Înger sălbatic” 15.45 Serial: „Miracolul iubirii” 16.30 Serial: „Lassie” 17.00 Serial: „Dragoste şi putere” 17.30 Serial: „Fiorella” 18.30 Serial: „Ramona” 19.20 Serial: „Al şaptelea cer” 22.00 Film: „Piscina ucigaşă” (SUA, 1975). Cu: Paul Newman 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MACAULAY CULKIN
PRO TV
joi, 20.00

DUMINICĂ 12.15 Acasă la români 13.30 Serial: „Verdict: crimă!” 14.30 Serial: „Trei femei” 16.30 Serial: „Lassie” 17.00 Serial: „Dragoste şi putere” 17.30 Serial: „Fiorella” 18.30 Serial: „Ramona” 19.20 Serial: „Al şaptelea cer” 20.15 Film: „Un prieten în acţiune” (SUA, 1974). Cu: Peter Falk 22.00 Film: „Malibu Road 2000” (partea a II-a) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

LUNI 10.00 – 15.00 Reluări 15.50 Serial: „Miracolul iubirii” 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere” 17.30 Serial: „Fiorella” 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor” 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele” 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele” 22.00 Film: „Minnie şi Moskowitz” (SUA, 1971) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MARŢI 10.00 – 15.00 Reluări 15.50 Serial: „Miracolul iubirii” 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere” 17.30 Serial: „Fiorella” 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor” 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele” 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele” 22.00 Film: „Perseverenţa” (SUA, 1952). Cu: Katherine Hepburn, Spencer Tracy 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MIERCURI 10.00 – 15.00 Reluări 15.50 Serial: „Miracolul iubirii” 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere” 17.30 Serial: „Fiorella” 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor” 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele” 20.50 Serial: „Femeia vieţii mele” 21.50 Film: „Marnie” (SUA, 1964). Cu: Tippi Hedren, Sean Connery 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

JOI 10.00 – 15.00 Reluări 15.50 Serial: „Miracolul iubirii” 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere” 17.30 Serial: „Fiorella” 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor” 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele” 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele” 22.00 Film: „Marile manevre” (Franţa, 1955) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit” 18.00 Serial: „Seinfeld” 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu 22.00 Film: „Tăcerea mieilor” (SUA, 1991). Cu: Jodie Foster, Anthony Hopkins 0.05 Zero 2.00 Film: „Loteria” (SUA, 1996) 5.15 Serial: „Oz, închisoarea federală”.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 10.30 Serial: „Poveşti cu surprize” (ep.1) 12.00 Bucătăria lui Radu 12.25 ProMotor 14.00 Serial: „Dragul de Raymond” 14.30 Serial: „Cybill” 15.30 Film: „Revista veseliei” (SUA, 1934). Cu: Shirley Temple 17.00 Fotbal: Gaz Metan – Dinamo 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Steaua ta norocoasă 21.30 Film: „Hărţuire sexuală” (SUA, 1995). Cu: Michael Douglas, Demi Moore 23.30 Serial: „Clanul Soprano” (ep.1) 0.30 Serial: „Fantezii erotice”.

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.00 Super Abracadabra 9.30 Serial: „Uriaşul Harry” 11.00 Documentar 13.00 Serial: „Beverly Hills” 15.00 Formula 1: Marele Premiu al Italiei 16.45 Superbingo 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Serial: „Ally McBeal” (ep.1). Cu: Calista Flockhart 20.30 Fotbal: Steaua – FC Braşov 23.00 Vacanţa mare 23.45 Serial: „Nebun după tine” 0.15 Serial: „Fantezii erotice”.

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.30 Serial: „News Radio” (ep.1) 12.00 Tenis 14.00 Film: „La Bamba” (SUA, 1987) 16.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit” 17.30 Viaţa bate filmul 18.30 Serial: „Jesse” (ep.1) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Top Gun” (SUA, 1986). Cu: Tom Cruise 23.45 Serial: „Nebun după tine” 0.15 Serial: „De la Pământ la Lună” (ep.1). Cu: Tom Hanks 1.15 Film: „Academia de Poliţie” (SUA, 1984) 3.45 Film: „Rapa Nui” (SUA, 1994) 5.15 Serial: „Oz, închisoarea federală”.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.30 Serial: „News Radio” 12.00 Tenis 14.00 Film: „Război în familie” SUA, 1998) 16.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit” 17.30 Viaţa bate filmul 18.30 Serial: „Jesse” 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Mortal Kombart” (ep.1) 21.00 Chestiunea zilei 21.30 Fotbal: Galatasaray Istanbul – Monaco 0.30 Serial: „Nebun după tine” 1.00 Serial: „De la Pământ la Lună” 1.45 Serial: „Seifeld” 2.15 Film: „Academia de poliţie 2” (SUA, 1985) 5.00 Serial: „Oz, închisoarea federală”.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.30 Serial: „News Radio” 12.00 Tenis 14.00 Film: „Război în familie” SUA, 1998) 16.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit” 17.30 Viaţa bate filmul 18.30 Serial: „Jesse” 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Mortal Fombart” 21.00 Chestiunea zilei 21.30 Fotbal: FC Barcelona – Leeds United 0.30 Serial: „Nebun după tine” 1.00 Serial: „De la Pământ la Lună” 1.45 Serial: „Seifeld” 2.15 Film: „Academia de poliţie 3” (SUA, 1986) 5.00 Serial: „Mercenarii”.

JOI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.30 Serial: „News Radio” 12.00 Tenis 14.00 Film: „Teren alunecos” (SUA, 1996). Cu: Rob Lowe 16.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit” 17.30 Viaţa bate filmul 18.30 Serial: „Jesse” 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Primul sărut” (SUA, 1991). Cu: Macaulay Culkin 22.00 Chestiunea zilei 23.45 Serial: „Nebun după tine” 0.30 Serial: „De la Pământ la Lună” 1.15 Serial: „Seifeld” 2.15 Film: „Academia de poliţie 4” (SUA, 1987) 5.00 Serial: „Mercenarii”.

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Serial: „Lupta pentru independenţă” 9.00 Serial: „Suflete rătăcite” 11.00 Serial: „Aventuri în Miami” 13.15 Film: „Un aligator pe nume Daisy” (M. Britanie, 1955) 15.00 Tenis 16.00 Serial: „Scandalul” 17.20 Serial: „Sub soarele Africii” 19.00 Observator 20.00 Film: „Terminatorul” (coprod., 1984). Cu: Arnold Shwarzenegger 22.00 Serial: „Stargate – SG1” 23.30 Film: „Emisarul Iadului” (SUA, 1998). Cu: Chuck Norris 1.00 Serial: „Navarro”.

SÂMBĂTĂ 7.00 Documentar 9.00 Mari regizori 10.00 Tenis 13.00 Serial: „În căutarea gloriei” 14.30 Film: „Nebun de legat” (SUA, 1980) 17.30 Serial: „Sub soarele Africii” 19.00 Observator 19.45 Film: „Afaceri încurcate” (SUA, 1989) 22.00 Serial: „Nash Bridges” (ep.1). Cu: Don Johnson 23.00 Film: „Lanţul puterii” (SUA, 1993) 0.50 Film: „Mado” (coprod., 1976) 2.30 Film: „Evadare în Paradis” (SUA).

DUMINICĂ 8.30 Serial: „Kelly” (ultimul ep.) 9.00 Serial: „Suflete rătăcite” 10.00 Desene animate 11.00 Tenis 13.00 Serial: „În căutarea gloriei” 14.00 Serial: „O pacoste de frate” 14.20 Film: „La înălţime” (SUA, 1997). Cu: Dennis Hopper 16.00 Serial: „Roswell” 17.00 Film: „Terapie periculoasă” (SUA, 1998) 19.00 Observator 19.50 TeleEurobingo Show 23.00 Film: „Dovada” (SUA, 1996) 1.00 Film: „Inocenţi cu mâinile murdare” (coprod., 1975).

LUNI 7.00 Observator 8.00 Serial: „Lupta pentru independenţă” 9.00 Serial: „Suflete rătăcite” 10.10 Film: „O măturşă de milioane” (SUA, 1987) 12.00 Serial: „Uraganul” 13.15 Film: „Aurul negru din Oklahoma” (SUA, 1973) 15.00 Serial: „Air America” (ultimul ep.) 16.00 Serial: „Scandalul” 17.20 Serial: „Casa de pe plajă” 18.10 Serial: „Pasărea spin” 19.00 Observator 20.00 Film: „Trecătoarea morţii” (SUA, 1976). Cu: Charles Bronson 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Prototipul” (SUA, 1995) 1.00 Serial: „Navarro” 5.30 Serial: „Ape liniştite”.

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Serial: „Lupta pentru independenţă” 9.00 Serial: „Suflete rătăcite” 11.00 Film: „Născută ieri” (SUA, 1950) 13.15 Film: „Cea mai de preţ comoară” (SUA, 1985) 15.00 Serial: „Dragostea învinge” (ep.1). Cu: Edith Gonzales 16.00 Serial: „Scandalul” 17.20 Serial: „Casa de pe plajă” 18.10 Serial: „Pasărea spin” 19.00 Observator 20.00 Film: „Trei prieteni” (SUA, 1986) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Recuperatorii” (Canada, 1999) 1.00 Serial: „Navarro” 5.30 Serial: „Ape liniştite”.

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Serial: „Aventurile lui Sinbad” 9.00 Serial: „Suflete rătăcite” 11.00 Film: „Marfă furată” (SUA, 1979) 13.15 Film: „Un detectiv ieftin” (SUA, 1978). Cu: Peter Falk 15.00 Serial: „Dragostea învinge” 16.00 Serial: „Scandalul” 17.20 Serial: „Casa de pe plajă” 19.00 Observator 20.00 Film: „Vulturul negru” (SUA, 1989). Cu: Jean-Claude Van Damme 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Seminţele viitorului” (SUA, 1996) 1.00 Serial: „Navarro” 5.30 Serial: „Ape liniştite”.

JOI 7.00 Observator 8.00 Serial: „Aventurile lui Sindbad” 9.00 Serial: „Suflete rătăcite” 10.10 Film: „Parada nebunilor” (SUA, 1971). Cu: James Stewart 13.15 Film: „Cursă contracronometru” (SUA, 1984) 15.00 Serial: „Dragostea învinge” 16.00 Serial: „Scandalul” 17.00 Joi TeleEurobingo 2 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Croaziera” (SUA, 1995) 1.00 Serial: „Navarro” 5.30 Serial: „Ape liniştite”.

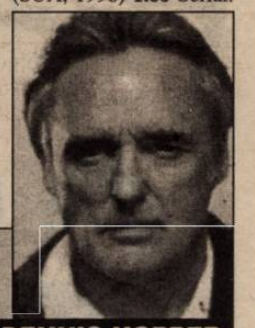

DENNIS HOPPER
ANTENA 1
duminică, 14.20

TELE 7 abc

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.25 – 14.00 Reluări 15.30 Tinereţe fără bătrâneţe 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 În justiţie 19.00 Telejurnal 19.45 Gura lumii 20.00 Dan Diaconescu 21.00 Ţara de dincolo de Bucureşti 1.05 Tentaţii 1.35 Concert.

SÂMBĂTĂ 9.00 Ţara spiriduşilor 11.00 Ţara de dincolo de Bucureşti (r) 13.05 Studioul Tudor Vornicu 16.30 Lumea misterelor 17.00 Rendez-vous la TELE 7 18.00 Lumea în clipa 2000 19.00 Telejurnal 19.45 Serial: „Derrick” 21.30 O noapte cu Adrian Păunescu.

DUMINICĂ 8.15 – 12.00 Reluări 13.00 Ora unu a venit 15.45 Cinetour 16.15 Cutia muzicală 17.00 Forţa destinului 19.00 Telejurnal 19.30 Documentar 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Îţi mai aduci aminte, Doamnă? 22.00 Cenaclul „Totuşi iubirea”.

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, România 11.00 Dan Diaconescu în direct (r) 12.15 Ora unu a venit (r) 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 Primul pas 19.00 Telejurnal 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Telemedicina 22.30 Ofsaid.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.25 – 14.30 Reluări 15.30 Tinereţe fără bătrâneţe 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 24 din 24 19.00 Telejurnal 19.30 Economic ABC 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Măştile puterii 22.30 Viaţa noastră cea de toate zilele 1.05 Concert.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.50 – 14.00 Reluări 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 Clubul microbiştilor 19.00 Telejurnal 19.30 Economic ABC 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Reporter TELE 7 22.30 Viaţa noastră cea de toate zilele 1.05 Concert.

JOI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.25 – 13.30 Reluări 15.30 Tinereţe fără bătrâneţe 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 Cutia muzicală (r) 19.00 Telejurnal 19.30 Economic ABC 19.45 Gura lumii 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Linia întâi 22.30 Viaţa noastră cea de toate zilele 1.05 Concert.

„MAGAZIN” nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

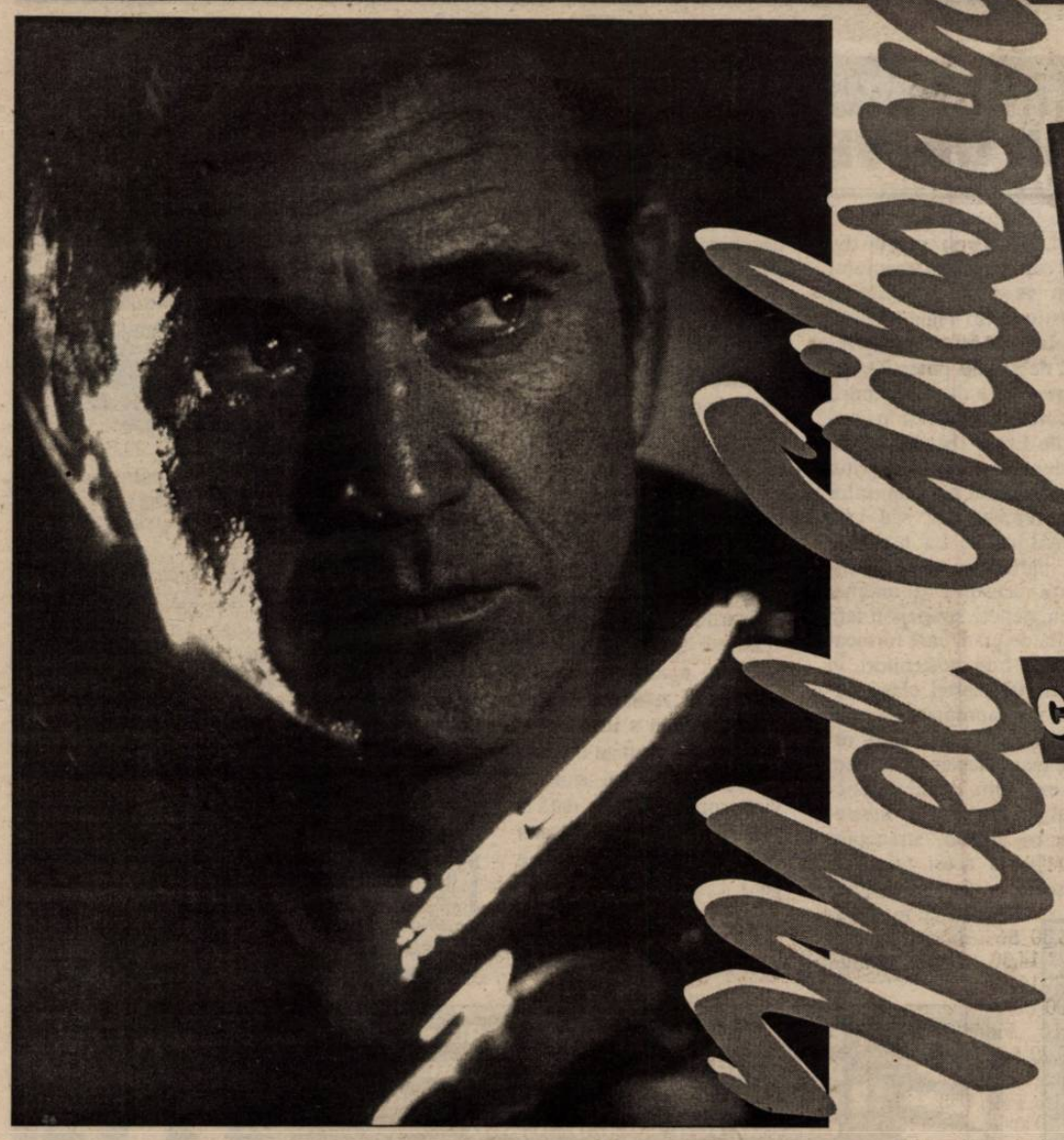

Mel Gibson

Nimic nu-l poate enerva mai mult pe Mel Gibson decât să fie clasat drept „cel mai sexy bărbat din lume". Ar prefera să se spună despre el că este cel mai normal om de pe planetă sau cel mai convins familist al Terrei. Consideră că acesta este adevărul cel mai puternic despre el, susţinut de argumente concrete: este căsătorit cu Robin de peste 20 de ani, este tatăl a şapte copii, este un catolic profund convins, care face tot posibilul să nu lipsească de la slujbele de duminică. El însuşi este descendentul unei familii numeroase (al şaselea din 11 copii), iar traiectoria carierei lui actoriceşti poartă, din punctul său de vedere, amprenta bucuriei resimţite de fiecare nou moment de paternitate. În 1981, pe când turna „Gallipoli" i se năştea primul copil, în 1983, în timp ce lucra la „Un an de cumpănă", veneau pe lume gemenii, în 1984, când Mel Gibson era „Mrs. Soffel", apărea al patrulea copil, al cincilea a apărut în 1987, o dată cu „Armă mortală", al şaselea în 990, în perioada „Air America", iar cel de-al şaptelea în 1999, o dată cu „Hotelul de un milion de dolari".

cel mai sexy... familist din lume

Fermierul şi starul

În unele... variante ale biografiei actorului, se spune că părinţii actorului, născut în Statele Unite, au părăsit America, îndreptându-se spre Australia unde s-au stabilit, pentru a-şi salva băieţii de la iminenta încorporare în armată în vederea trimiterii în războiul din Vietnam. E un alt lucru care îl enervează pe Gibson, aşa că, de câte ori are prilejul, dezminte. După cum susţine, tatăl său a suferit la acea vreme un accident de muncă şi a decis să o ia de la capăt într-o altă ţară. A ales Australia, aflată în plină dezvoltare economică, avidă de forţă de muncă. Problema cu armata a fost... un avantaj secundar: acolo, vârsta de încorporare este 20 de ani şi nu 18 ca în Statele Unite. Evident că Mel Gibson a rămas foarte legat de ţara în care a trăit de la vîrsta de 12 ani, cât avea atunci când familia sa a emigrat. În Australia, la Tangambalanga, unde şi-a cumpărat o fermă de peste o sută de hectare e raiul pe pământ, pentru el şi familia lui. Locuieşte şi se simte acasă şi în Statele Unite, dar asta numai în perioadele de lucru, în rest preferă tihna fermei lui, situată la mii de kilometri de agitaţia de la Hollywood. Face tot posibilul să muncească pe rupte doar şase luni din an, apoi să stea deoparte (şi departe) şi, împreună cu ai săi, să facă tot ce visează să facă, dar nu are timp, în perioadele de filmări. Adică, să-şi intre în rolul de... fermier aşezat, să ducă o viaţă obişnuită de familie, în care gesturile mărunte să însemne mult, să călătorească, fascinat fiind în special de America de Sud, să mediteze în voie în propria-i grădină... Pe măsură ce anii se adaugă vârstei sale, simte că preţul acestor lucruri e din ce în ce mai mare.

Un tată ca-n filme

Nimic nu-l deranjează mai mult pe Mel Gibson decât falsa părere a unora că, deşi are mulţi copii, statutul său de star nu-i permite să se ocupe de ei ca un tată obişnuit. *„Cine poate şti dacă eu mă ocup sau nu de copiii mei?,* spune cu revoltă actorul. *Copiii petrec mai mult timp cu ei decât mulţi alţi bărbaţi care au o slujbă cu program regulat. Copiii sunt de obicei în apropierea locului unde turnez, week-end-urile le petrecem împreună, serile de asemenea. Cel mult, se poate spune că au o viaţă... aproape normală."*

În cel mai nou film al său, „Patriotul" (regia Ronald Emmerich), în jurul lui Mel Gibson, prototipul eroului din filmele de acţiune, se ţes poveşti care aduc în discuţie ideea... de eroism, de patriotism şi, nu în ultimul rând, de sacrificiul pe care un tată îl poate face pentru copiii săi. Actorul dă viaţă unui personaj pacifist, angajat totuşi în războiul de independenţă american, doar de dragul fiului său mai mare care decide fără voia tatălui să se înscrie în rândul patrioţilor. Rolul i-a fost iniţial propus lui Harrison Ford, dar acesta l-a refuzat, deoarece personajul pe care trebuia să-l interpreteze este nu doar un erou, ci şi capul unei familii numeroase, situaţie mai puţin obişnuită pentru Ford, care nu s-a văzut turnând un film, înconjurat de o droaie de copii. Lui Mel Gibson în schimb, colaborarea cu micii actori n-avea decât să-i facă o mare plăcere, profitând şi de experienţa personală de a-şi îndeplini cu succes rolul de tată.

Războinicul cu idei pacifiste

În ceea ce priveşte ideea unui personaj pacifist angajat în luptă – acesta este un... paradox care şi-a făcut de mult timp loc în destinul lui Gibson. În fond, succesul pe care se bazează cariera sa artistică e construit pe roluri de luptător, cu arma în mână, în slujba unor cauze diferite, de obicei pozitive, dar care, pentru a fi duse la îndeplinire, presupun suprimarea de vieţi omeneşti. Pe de altă parte însă, Gibson este, ca şi Benjamin Martin (eroul din „Patriotul") un om de-a dreptul sedus de ideile pacifiste. În plus, chiar dacă actorul trăieşte şi în Satele Unite şi în Australia, se consideră un patriot american, gata să-şi apere fericirea şi bunăstarea lui şi, implicit, a ţării al cărei cetăţean este.

„În ce mă priveşte – spune actorul – *noţiunea de patriotism are un anume sens. Toată lumea caută fericirea, nu există o singură fiinţă pe această planetă care să nu facă orice pentru a obţine-o. Dacă mediul în care trăieşti, locul acela unde ai găsit un minimum de fericire şi de bunăstare e ameninţat, dorinţa necondiţionată de a-l apăra se cheamă pentru mine patriotism. E un lucru simplu, care face parte din noi, de aceea patriotismul nu va muri niciodată. Deci chiar dacă eşti o fiinţă cu idei pacifiste, poţi deveni războinic. Problema este legată de moralitatea unui război, dacă el este just sau injust. Din punctul meu de vedere, un război are o justificare doar dacă ţara şi poporul tău se află sub ameninţarea de a fi cotropite, dacă existenţa lor e pusă în pericol. În Asia de Sud-Est, de exemplu, majoritatea războaielor sunt politice, cu alte cuvinte un mijloc de a face avere. Or, nu e admisibil un război făcut doar cu scopul de a umple conturile bancare ale unora."*

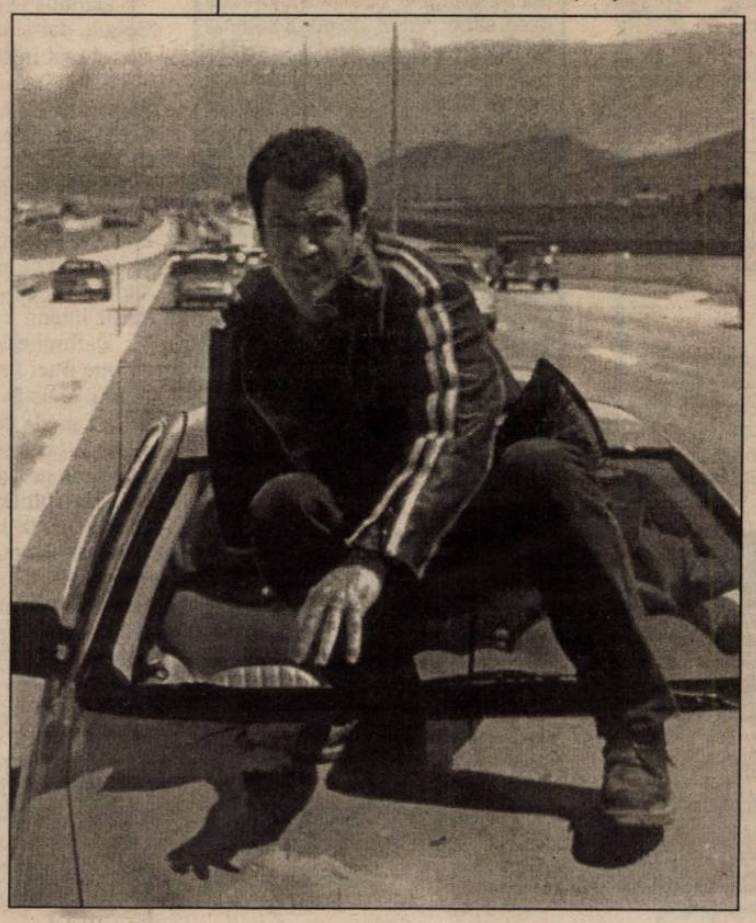

Eroul de fiecare zi

„Şi noţiunea de erou pentru mine are un sens precis, deşi mult mai larg decât cea vehiculată în general. Când se vorbeşte de eroism, gândul se îndreaptă automat către bărbaţii care au luptat într-un război şi care şi-au sacrificat viaţa în numele unei cauze. Acei oameni sunt ridicaţi la rangul de martiri şi de sfinţi. Drept recunoştinţă, pretutindeni în lume sunt înălţate monumente care le cinstesc memoria. Noţiunea de eroi cu ei se identifică, deşi aproape fiecare om în parte, fie el bărbat sau femeie, dă zilnic dovadă de eroism, în sensul definiţiei: eroul este cel care se sacrifică, într-un fel sau altul, pentru alţii. Asta presupune să poţi să-ţi domini teama, slăbiciunile, defectele. Eroismul constă în primul rând în cucerirea, supunerea propriei tale fiinţe. În acest sens, unii dau dovadă de eroism în fiecare zi, alţii niciodată. Dar, în sinea lui, fiecare ştie dacă este un erou sau nu, fără să aştepte ca alţii să-l numească erou. După mine, deşi femeile au puţine reprezentante ridicate la rangul de eroi ai planetei, merită din plin acest titlu prin sacrificiul lor de fiecare zi. Adesea, femeile dau dovadă de mult mai mult eroism decât unii bărbaţi. Să ne gândim doar la cele care îşi duc viaţa alături de bărbaţi măcinaţi de vicii, adevăraţi monştri, dar pe care ele îi iubesc şi îi apără până la sacrificiu."

Seducătorul misogin

Întotdeauna s-a spus despre Mel Gibson că dispune de simţul ironiei şi al umorului, dar rareori s-au exploatat suficient de mult aceste calităţi ale lui în filme înscrise în registrul comediei. Iată însă că în prezent actorul lucrează la un asemenea film, „What Women Want" (de Nancy Meyers), o comedie în care personajul său este un misogin care, în urma unui accident (se electrocutează) descoperă că are capacitatea de a citi gândurile ascunse ale femeilor. Este ceea ce-şi doreşte orice bărbat! Din nefericire, pentru Mel Gibson acest noroc se transformă într-un adevărat coşmar, ce generează situaţii suculent amuzante din perspectiva spectatorului. De ce n-a abordat prea des Mel Gibson acest gen?

„E dificil să reuşeşti în comedie. Rareori scenariile sunt cu adevărat bune. E mai uşor să scrii drame. Cred însă că, fie că e vorba de dramă sau de comedie, important este să oferi momente veridice, în care spectatorul să se recunoască, să-l facă să plângă, să râdă sau să mediteze. În fond limita e foarte subţire. Totul e cum prezinţi situaţia."

Ascuns în spatele rolului

Când Mel Gibson se supără pe cei ce pretind că-l cunosc şi îşi permit în consecinţă să-i aplice etichete ştie de ce o face şi, uneori, încearcă să le explice şi altora, pentru a-i feri de capcane: *„Când joc, oamenii nu pot şti cum sunt eu în realitate. Pe ecran transpar doar câteva trăsături ale personalităţii mele, oricum nu cele cu adevărat dominante, înfipte în ungherele cele mai profunde şi obscure ale sufletului. În filme, nu sunt eu, cel real. De exemplu, în realitate, eu n-aş putea să masacrez pe cineva cu un tomahawk, aşa cum o fac în „Patriotul". Dar, ca actor sunt în stare să conving spectatorul că sunt capabil să comit un asemenea lucru. De fapt, pentru mine, fiecare rol este o formă de terapie. În film sau pe scena teatrului, îmi exorcizez demonii din mine, fără să rănesc însă pe nimeni".*

Pagină realizată de AURORA POPESCU

HOROSCOP

11 – 17 SEPTEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Cei născuţi în primul decan al zodiei vor avea parte de clipe splendide de cuplu. Responsabilă cu tandreţea şi armonia iubirii, curba afectiv-emoţională are un maximum care se permanentizează pe toată perioada. Din nefericire, curba financiară are (marţi, miercuri) un maximum periculos, ceea ce ar trebui să vă pună pe gânduri – aici e vorba de toţi nativii Berbecului.

TAUR (21.04-21.05): Veştile financiare sunt contradictorii, se ceartă între ele ca gospodinele pentru un loc pe sfoara de întins rufele. Dacă în prima parte a intervalului ele au tonurile unui pian dezacordat, urmează o ştire foarte interesantă în acelaşi domeniu, care ar putea îmboboci magnolia şi-n eclipsa totală de Soare. Atenţie la un Rac din anturaj!

GEMENI (22.05-21.06): Principala caracteristică a săptămânii este surmenajul nervos, plictisul generalizat, cătuşele ruginite ale monotoniei. Curba psihicului este aplatizată la nivelul normalului şi cred că vremea are o mare importanţă. Pe de altă parte, începând de miercuri-joi, curba financiară va avea o creştere sensibilă, semn că vă veţi putea plăti multe din datorii.

RAC (22.06-22.07): Latura materială a vieţii cotidiene se va ameliora în această perioadă, deşi nu atât de spectaculos pe cât aţi dori. Veţi primi bani pe care, cu sprijinul dezinteresat al lui Mercur, îi veţi putea investi sau îi veţi putea pune să facă pui de aur verde, cu preşedinţi ai SUA pe coajă. Curba afectiv-emoţională dă semne vizibile de oboseală, renunţaţi la vanităţi în dragoste.

LEU (23.07-22.08): Inconsecvenţa sentimentală pare să fie emblema săptămânii şi cred că Luna şi Uranus (în poziţie dificilă) sunt vinovate de oscilaţiile încrederii în partener(ă). Fugăriţi cu toţi hăitaşii o clipă de linişte sufletească şi cred că acest vis se va realiza abia spre finele perioadei. Pe de altă parte, sunt posibile divergenţe dure cu un Săgetător sau Capricorn din anturaj.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Partea materială a vieţii nu pare să fie tulburată de intemperii,e calmă ca obrazul apei dintr-o piscină unde n-a fost lansată nici măcar o bărcuţă de hârtie. Ar fi bine ca pe acest fond de serenitate să vă faceţi planuri de viitor referitoare la eventuale investiţii. Pe de altă parte, o veste excelentă de departe vă va îmbujora fără sprijinul fondului de ten.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Configuraţia astrală, bogată în planete leneşe, (Saturn, Uranus, Neptun) sugerează o activitate intensă pe toate planurile, iniţiative de tot soiul. De izbânda lor este responsabil Soarele, care binevoieşte să apară abia în a doua jumătate a intervalului. Pe de altă parte, viaţa în cuplu se poate metamorfoza într-un cactus mexican, cu ţepi cât nasul lui Cyrano.

SCORPION (23.10-21.11): Toate bune şi la locul lor, dar de ce vă străduiţi, în mod inexplicabil, să vă complicaţi existenţa? Prezenţa lui Venus pe post de amfitrion al săptămânii, şi a lui Marte, la celălalt capăt al mesei, nu poate conduce decât – ipotetic – la un ghiveci de dragoste şi afaceri ratate. Luaţi mistria şi ridicaţi Zidul chinezesc între cele două săgeţi ale destinului.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Cel mai semnificativ aspect al perioadei pare să fie ascensiunea curbei financiare, a cărei firavă rădăcină este irigată de fertilul Mercur. Începând de marţi sau miercuri, ori primiţi veşti foarte bune din această direcţie, ori intraţi în posesia unei sume interesante de bani. Spre finele săptămânii, curba psihicului scade sub normal.

CAPRICORN (21.12-19.01): Curba financiarului oscilează în jurul normalului, având o slabă tendinţă de creştere spre mijlocul intervalului. S-ar impune o mai mare precauţie în cheltuielile programate şi neprogramate. Pe de altă parte, curba psihicului este în creştere până marţi sau miercuri, apoi are o scădere evidentă până sub normal. Reechilibrarea nu poate veni decât din surse proprii.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Astrele ţin sfat îndelung şi până la urmă nu se decid în privinţa ascensiunii sau declinului curbei financiare, astfel încât în această privinţă echivocul se menţine cu obstinaţie. Relaţiile în cuplu pot cunoaşte o abureală trecătoare, când pentru luarea unor decizii vreţi să vă menţineţi numai dv. la tribuna cezarului.

PEŞTI (19.02-20.03): Curba financiară nu înfloreşte deloc şi pare un boboc de trandafir uitat pe o banchiză. Abia spre sfârşitul săptămânii pot apărea veşti îmbucurătoare, care se vor confirma sau nu în perioada imediat următoare. Oricum, drumul până spre o lovitură suculentă e pavat cu macadam din cel mai alunecos. Sâmbătă sau duminică primiţi o veste excelentă de departe.

Agatha Christie

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Emil Botta, Dida Drăgan, Ilie Balaci, Lucia Demetrius, Sofia Vicoveanca, Jean Renoir, Frans Eemil Sillanpää (Nobel literatură 1939), D.H.Lawrence, Agatha Christie, James Fenimore Cooper, Nadia Boulanger, David Cooperfield, Goran Ivanisevici. (P.I.)

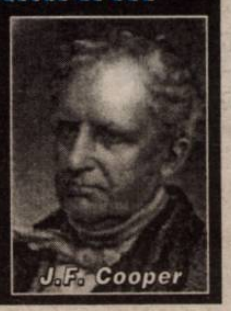

J.F. Cooper

De vorbă cu avocatul casei

LEGATUL UNIVERSAL

Domnului Şchiopu T. Marin, Focşani, Vrancea

Legatul este actul juridic cuprins într-un testament prin care testatorul desemnează una sau mai multe persoane care, la decesul său vor primi întreg patrimoniul, o fracţiune din el sau bunuri determinate din patrimoniul testatorului. Legatul universal este, potrivit Codului civil, dispoziţia prin care testatorul lasă după moartea sa, la una sau mai multe persoane, universalitatea bunurilor sale. De exemplu, legatul tuturor bunurilor mobile şi imobile este considerat un legat universal spre deosebire de legatul tuturor bunurilor mobile sau legatul tuturor bunurilor imobile care sunt legate cu titlu universal, deoarece conferă vocaţie numai la o fracţiune din moştenire şi nu la întreaga moştenire.

Legatul prezentat de dv. din cuprinsul testamentului lăsat de către tatăl soţiei, constituie un legat universal. În ceea ce priveşte terenul, deşi nu se putea lăsa ca moştenire la data întocmirii testamentului, totuşi în condiţiile Legii 18/1991 şi ale Codului civil acesta a putut fi reconstituit moştenitorilor prin reprezentare sau prin retransmitere. La moştenirea părinţilor vin descendenţii acestora şi anume: copii, nepoţi, strănepoţi fără limită de grad, care formează clasa I de moştenitori. În interiorul acestei clase, rudele mai apropiate în grad înlătură de la moştenire rudele mai îndepărtate în grad. De exemplu, copiii defunctului înlătură de la moştenire pe nepoţi, strănepoţi etc. De la acest principiu există o excepţie în cadrul clasei I de moştenitori: dacă defunctul are 3 copii, iar unul din ei este decedat la data deschiderii moştenirii părintelui şi-a lăsat doi copii, moştenirea se va împărţi între cei doi copii ai defunctului precum şi cei doi nepoţi, ai acestuia care vin la moştenire prin reprezentare în locul părintelui lor decedat.

În privinţa titlului de proprietate, datele pe care le-aţi prezentat sunt şi neclare şi insuficiente (cum sunt din păcate majoritatea scrisorilor) şi ca urmare vă sfătuiesc fie să mergeţi cu actele şi toate datele la un avocat, fie reveniţi cu prezentarea clară a situaţiei de fapt (de ex. când au decedat părinţii, dacă mai sunt în viaţă copiii acestora, data la care au decedat, dacă sunt decedaţi, dacă au avut copii etc.).

Avocat
NELI PĂDURARU

Scrisori primite

Rada Vasile, Galaţi: Din păcate, nu putem să vă satisfacem dorinţa de a vă trimite numere disparate din revista „Magazin", pentru a vă completa colecţia cu exemplarele care vă lipsesc, din simplul motiv că, în afara colecţiei de serviciu pe care o deţinem, nu dispunem de exemplare „de rezervă", din anii trecuţi.

Mihaela Atanasiu, Sighişoara: Îţi mulţumim călduros pentru frumoasele gânduri pe care le nutreşti faţă de revista „Magazin"! Iată, pentru azi, un prim răspuns la întrebările tale. „Codul (corect, *alfabetul)* „Morse" a fost inventat de americanul Samuel Finely Bresse Morse (1791-1872). El a realizat un aparat electromagnetic pentru telegrafie (brevetat în 1840) – care s-a răspândit cu mare repeziciune în întreaga lume –, creând şi un alfabet special, care-i poartă numele, folosit şi azi. De fapt, Morse a codificat într-un mod original literele, cifrele şi semnele ortografice, realizând un sistem de corespondenţă între acestea şi semnele devenite semnale telegrafice. Astfel, celebrul semnal S.O.S. („Save our souls" – salvaţi sufletele noastre) este reprezentat prin semnele ...---..., adică S este codificat sub forma a trei puncte, iar O, prin trei linii. Inventarea radioului nu a însemnat dispariţia telegrafului şi alfabetului lui Morse, apărând radiotelegrafia (sau „telegraful fără fir"), utilizată şi în prezent.

Dumitru Jaleş, Bacău: Nimic mai simplu! Pentru a primi în mod regulat revista, nu-ţi rămâne decât să te abonezi!

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

◆ ...Cetatea Rupea, din judeţul Braşov, a fot construită în mai multe etape, între secolele al XIII-lea şi al XVII-lea? Ea făcea parte dintr-un sistem de apărare al mai multor sate.

◆ ...există denumiri geografice care sunt formate dintr-o singură literă, fiind considerate cele mai scurte din lume? Acestea sunt: „Y" – un sat din Franţa; „A" – un sat în Danemarca; „U" – sat în Insulele Caroline şi „O" tot un sat în Japonia.

Ştiaţi că...

◆ ...construcţia Marelui Zid Chinezesc a început în anul 214 î.Ch.? A durat 10 ani.

◆ ...maşina de scris a fost inventată în 1867? Creatorul ei a fost americanul Ch. Latham Sholes.

◆ ...pandemia este o epidemie larg răspândită, cuprinzând, de multe ori toată suprafaţa globului pământesc? Ea, este caracteristică, în special, gripei.

◆ ...muza dansului şi a cântecului coral la vechii greci se numea Terpsichore? Ea era reprezentată cu o lră în mână.

◆ ...unul dintre cei mai cunoscuţi compozitori români ai veacului trecut a fost Tudor Flondor (1862-1908)? Pe lângă muzica unor operete el a compus şi cunoscuta piesă corală „Somnoroase păsărele" pe versurile lui Mihai Eminescu.

MEMENTO

11 septembrie – în anul 1980 a murit pictoriţa Margareta Sterian
12 septembrie – în anul 1882 s-a născut Ion Agârbiceanu
13 septembrie – în anul 1908 s-a născut Edgar Papu. În anul 1913 a murit Aurel Vlaicu
14 septembrie – în anul 1993 a murit Geo Bogza
17 septembrie – în anul 1881 s-a născut George Bacovia. În anul 1823 a murit Gheorghe Lazăr, iar în 1888 a murit Iulia Haşdeu

Mai sunt 115 de zile până la începutul Mileniului III

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Înmulţirea dafinului

(Doamnei Marcela Surdu din Constanţa)

Dafinul se cultivă mult în Belgia, dar şi la noi începe să fie tot mai întâlnit, mai ales ca arbust de apartament. Laurus nobilis, specia cea mai răspândită în această ipostază este decorativ datorită frunzelor sale eliptice, lucioase, foarte plăcut mirositoare, de un verde intens.

Dafinul este o plantă cu cerinţe mici faţă de temperatură, rezistând iarna la doar câteva grade peste zero. Poate fi lăsat şi afară, unde rezistă la ger, dar numai dacă este bine protejat (învelit în saci de hârtie sau folie de plastic). Necesită umiditate moderată atât în sol, cât şi în aer şi creşte bine în condiţii de lumină (lumina îi sporeşte conţinutul de uleiuri eterice). Creşte frumos dacă e plantat în sol fertil, afânat, cu humus mult.

Dafinul se înmulţeşte prin butăşire, activitate care se efectuează în luna august, când lăstarii sunt lignificaţi. Butaşii trebuie să aibă 4-5 frunze; primele două de jos se îndepărtează, iar celelalte se reduc la jumătate. În condiţii de 20-25 grade C şi umiditate atmosferică de 85-90% înrădăcinează în două luni. Butaşii vor fi pulverizaţi cu apă în scopul realizării condiţiilor de umiditate. Înrădăcinarea se face în ghivece cu amestec de turbă, pământ de frunze, nisip, care se aşază într-un acvariu acoperit cu geam (sau într-un borcan mai mare), în scopul menţinerii umidităţii.

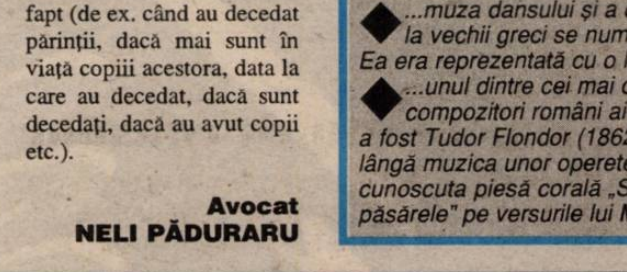

Crinul albastru

(Domnului Radu Pop din Oradea)

Crinul albastru (Agapanthus) se întâlneşte într-adevăr mai rar decât ceilalţi crini, şi poate tocmai de aceea ni se pare deosebit de frumos. Seamănă cu Clivia („crinul roşu"), dar se şi deosebeşte: Crinul albastru are frunzele de un verde deschis şi de o consistenţă mai ierboasă decât ale cliviei. Pe de altă parte talia acestei plante este mai mică, frunzele având lungime mai mică. Inflorescenţa este o umbelă cu tija lungă şi florile albastre, e drept foarte decorative.

Crinul albastru rezistă bine la condiţiile din apartament, suportând atmosfera uscată. Spre deosebire de Clivia, nu poate creşte la umbră, are neapărată nevoie de lumină, dar nu directă, deoarece poate suferi arsuri. Necesită udări moderate şi reacţionează bine la fertilizări 8 la două, trei săptămâni). Iarna rezistă chiar şi numai la câteva grade.

Se înmulţeşte prin bulbi care se desprind cu foarte mare atenţie de planta mamă, o dată cu transplantarea (primăvara,la 3-4 ani o dată). Bulbii se plantează apoi într-un amestec format din pământ de grădină, turbă şi nisip. Începând din luna august se pot rări udările, pentru ca planta să intre într-un repaus parţial.Acelaşi lucru se face şi iarna când planta se ţine în camere reci şi se udă foarte puţin. *(A. Popescu)*

DIVERTISMENT SPORTIV

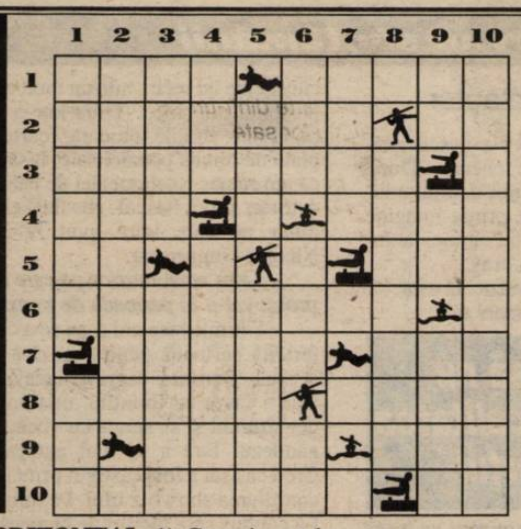

ORIZONTAL: 1) Campioană la sărituri – Primii la marş (sg.). 2) Campion la înălţime – Sportivi de frunte! 3) Sare... în apă!! 4) Vin la fileu! – Concurenţă la prăjină. 5) Locurile 3 şi 5 în cursă! – Concurent... la titlu! (od.). 6) O probă... cu bătaie! (pl.). 7) Clip de foc... în cursă – Lovitura ortacilor... în gol!! (sic!). 8) Ultimii la fugă – Localitate în Norvegia. 9) Pictor englez (1849-1913) – Cu balonul pe sus. 10) Marcaţi... în apărare!! – Cu două prăjinii în careu!

VERTICAL: 1) Cu acces la culoare – Ţintă pentru un trăgător de elită (mit.). 2) Se impun la coborâre. 3) Localitate în Turcia – Un om în arenă... 4) Locurile 2, 3, 4 la paralele! – Campion la curse (od.). 5) Fata din temă! – A face o fentă... 6) Înscrie la coşuri! – Locurile 1, 2, 3, la viteză! – Tuns scurt! – 7) Prefix înainte... 8) Se remarcă printr-un joc excelent, aplaudat la scenă deschisă (fem.). 9) Primul... printre codaşi! – Ea şi ei la înaintare! – Culoare... 10) ...În tribune, pe timpul întrecerilor.

LAURIAN BUTURE

Soluţia careului **„DIN NOU LA CURSURI"**

Orizontal: SEPTEMBRIE - TD - RALEA - OL - AULA - I - MASA - GC - SPICUI - B - IARNA - UR - SO - ATIE - CRATER - TOVARAS - EAA - URA - ORAR - RN - R - LICENTIAT - ANI - AUTOR - I.

UMOR

☺ *– Cum ţi se pare romanul? întreabă soţia!*

– Cum să mi se pară? Dacă e vreun erou adevărat în cartea asta, trebuie să-l omoare pe autor!

☺ *– Într-o seară, un bărbat care mergea spre casă cu doi prieteni, este lovit de un compresor. Cei doi îl duc acasă şi soţia lui se adresează din spatele uşii arţăgoasă:*

– Probabil iar e beat! De data asta nu-l mai primesc!

– Nu e beat! L-a strivit un compresor!

– Atunci băgaţi-l pe sub uşă!

☺ *– Femeile poartă astăzi pălării ridicole!*

– Da, dar unele dintre ele sunt atât de bine asortate...

☺ *– Tăticule, dezleg un careu de cuvinte încrucişate şi nu-mi iese ultimul cuvânt!*

– Întreab-o pe maică-ta! Ultimul cuvânt îl are ea întotdeauna.

☺ *– Georgescule, spune enervată profesoara, nu înveţi nimic şi mai eşti şi indisciplinat! O să-i comunic asta, tatălui tău să vedem ce-o să spună!*

– O să spună că femeile nu ştiu niciodată să ţină un secret!

PAR(anormale) de TOPAN

PERSPICACITATE

Nu mişcaţi!

Sfatul fotografului nu a fost însă clar, astfel încât în fotografia de jos se pot observa nu mai puţin de şase modificări în raport cu imaginea de sus. Puteţi să le identificaţi? *(Gh.R.)*

SOLUŢIA

S-au mişcat şase persoane: 1) Primul tânăr din stânga a mişcat un deget de la mâna dreaptă. 2) Tânărul de lângă el a închis gura. 3) Cel de lângă el a mişcat capul. 4) A doua tânără din stânga şi-a modificat poziţia mâinilor. 5) Tânăra din mijloc şi-a mutat piciorul drept. 6) Tânărul cu sombrero şi-a schimbat poziţia mâinii drepte.

Fotografii de la cititori

«Prima zi de şcoală!»

TIMEEA CALOMFIRESCU – Ploieşti

Verificaţi-vă cunoştinţele

TUNURI

1) Unde se află „Turnul de porţelan"?

2) Cum s-a numit construcţia ciclopică, înălţată, conform Bibliei, de oameni, pentru a ajunge la cer, prilej cu care Dumnezeu a amestecat limbile Pământului?

3) Ce turn, construit cu mai bine de 100 de ani în urmă, a devenit emblema Parisului?

4) Unde se află în ţara noastră Turnul Chindiei?

5) Cine a scris romanul „Turnul Milenei"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Ştiinţa analogă geografiei care se ocupă cu studiul suprafeţelor lunare şi al formelor ei de relief se numeşte selenografie. 2) „Sonata Lunii" a fost compusă de Ludwig van Beethowen (1770-1827). 3) Culegerea „Balada Lunii" conţine versiunile poetului Horia Furtună (1888-1952). 4. Tabloul „Pereche contemplând Luna" a fost realizat de pictorul german Caspar David Friedrich (1774-1840). 5) Filmul „Luna e albastră" a fost realizat în 1953 de regizorul american Otto Preminger (1906-1986).*

Poşta cititorilor Cititoarele şi cititorii care au răspuns corect la întrebările noastre sunt: *Viorela Zamfir* – Arad; *Corina Staicu* – Suceava; *Crina Petre* – Botoşani; *Petruţa Cizmaru* – Urziceni; *Ioana Vasilescu* – Bucureşti; *Cristian Tudose* – Paşcani; *Vlad Stoica* – Bucureşti.

Crina Petre – Botoşani. După cum aţi observat, la fiecare număr punem cel puţin o întrebare legată de cultura sau istoria ţării noastre. Am avut însă şi vom mai avea, aşa cum de altfel doriţi şi dumneavoastră, şi teme privind *numai ţara noastră. (Irina Stoica)*

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„NETE"

SITE / DEPUNERI SUCCESIVE		MASACRU / MONARHIE		CUFERE MICI / TRĂGĂTOR		UIMIRI / LEGAT DE FIER		ARMĂ / LOCURI DE COMANDĂ	CONDUCERE ARMATĂ / DIN GRILĂ!	
DE REFOLOSIT / SE REFAC										
DRUMEŢIE / BĂTUT LA TABLE									LEGENDĂ	
			CARE!			AMIN! / TRANSFORMARE			CAMĂ! / PRÂNZ	
OBICEI / NIVEL				NOTA 6 / ACTOR FRANCEZ			MARE IN GOLF / LUCREAZĂ PĂMÂNTUL			
			FIDELI / A ŞOCA...							
PRONUME POSESIV / DOMOLITĂ					DISTINS / RODICA					CALAPOD
								SIC! / UNU LA TABLE		
ANULARE / IBIS!									ACUT!	
		CULTIVĂ FLOAREA ALBASTRĂ					ULTIMA MASĂ			

Dezlegarea integramei ***„FIXE"***

Orizontal: P - I - I - A - C - M - CREDINCIOASA - ELIBERATORI - STELARE - ILIC - ECA - TANCI - U - UNT - AITA - NAT - TRASE - RI - GA - VIORI - RACAR - ONESTA - OGOR - NAISTI - ANINA - SC - APARATOR - GEANTA - ARAMA.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	18000 LEI	❑ 4 LUNI	76500 LEI
❑ 2 LUNI	36000 LEI	❑ 5 LUNI	94500 LEI
❑ 3 LUNI	58500 LEI	❑ 6 LUNI	117000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

Era să fim penibili. Au început meciurile din preliminariile Campionatului Mondial de Fotbal 2002. Bineînţeles, meciul care ne-a interesat cel mai mult a fost cel al României, jucat la Bucureşti contra Lituaniei, pe un stadion aproape gol.

Deşi înainte de începerea partidei părerea generală era că vom avea o misiune uşoară cu lituanienii, avertismentul lui Bölöni asupra unui meci dificil a fost adevărat. După ce Norvegia a remizat pe teren propriu cu Armenia, este clar că orice rezultat este posibil în aceste calificări, în care ţările fără tradiţie în fotbal vin cu mare curaj şi foarte bine pregătite.

O mare surpriză, neplăcută pentru noi, părea să se profileze la Bucureşti, când în minutul 89 România se afla la egalitate 0-0, în compania jucătorilor atletici, dar rudimentari ai Lituaniei. Golul salvator avea să vină până la urmă de la rezerva Ganea,

Ganea a fost eroul meciului cu Lituania.

ultima schimbare operată în acest meci de Bölöni. Tânărul nostru jucător, aflat la cel de-al 17 meci în „naţională", a reuşit golul cu numărul 8, pe care nu îl va uita şi nu îl vom uita curând. Ganea este un jucător de viitor şi poate fi introdus fără frică de la începutul oricărei partide oficiale.

Ceea ce s-a observat în timpul celor 90 de minute de joc a fost absenţa unui lider pe teren, lucru cu care toată lumea este de acord. După plecarea lui Hagi şi Gică Popescu avem o echipă fără stăpân şi rămâne de văzut cine se va impune în această poziţie rămasă vacantă. Bölöni este un antrenor inteligent şi a afirmat fără modestie că doreşte chiar el să devină liderul echipei. Nu este imposibil, însă luând în considerare servilitatea de care dă dovadă Bölöni faţă de mai marii federaţiei, Dragomir şi M. Sandu, observabilă din vorbele sau tonul cu care el se adresează acestor persoane, se poate ca liderii „naţionalei" să devină chiar cei doi amintiţi mai devreme, ceea ce nu îşi doreşte nimeni...

Briliantul fals. Ceea ce s-a văzut pe teren a fost jocul şters al echipei noastre, continuat, cu excepţia lui Ganea, şi de rezervele introduse în repriza a doua. Mutu, un jucător de mare talent, care promitea foarte mult, poreclit „Briliantul" în Italia, a reuşit să dezamăgească din nou. S-a putut vedea că şi-a dorit un gol, dar nu a fost suficient ca să îl şi marcheze. Probabil că noile schimbări din viaţa sa ori banii mulţi pe care îi câştigă prea uşor i-au înăbuşit marele talent, care îi făcea pe mulţi să se uite la meciurile lui FC Argeş, unde a început şi jucat cel mai bun fotbal al carierei sale. Mutu nu confirmă, chiar şi în cele 20-30 de minute în care joacă. Owen, marele talent al Angliei, care este şi el rezervă şi joacă doar în repriza a doua, a adus egalarea şi un punct echipei sale în primul meci din „preliminarii", jucat în Franţa. Surprinzător, unul dintre cei mai buni jucători ai echipei a fost Vlădoiu. El a părut că înţelege şi aplică modul corect de abordare a acestei partide, cu driblinguri scurte şi pase pe jos, fazele de atac cu pase la cap fiind stopate rapid de înaltii apărători adverşi. Culmea este că golul României a fost înscris dintr-o fază aeriană, o excepţie, o combinaţie reuşită între pasa perfectă a lui Munteanu şi execuţia lui Ganea, demarcat excelent.

Viaţă grea în grupa noastră. Al doilea meci al Grupei 8 a fost cel dintre Ungaria şi Italia şi s-a încheiat cu 2-2, o mare surpriză pentru toată lumea, poate şi pentru gazde. Ungurii au jucat de la egal la egal cu vice-campioana europeană, care ne-a dat lecţii de fotbal la Campionatul European din Belgia şi Olanda. 65000 de suporteri au venit să vadă cum Ungaria va învinge Italia după 35 de ani, însă nu s-a întâmplat chiar aşa. Pentru unguri a marcat de două ori Horvat, iar la 2-2, Peto a avut şansa golului victoriei, însă a ratat de la mai puţin de 2 metri de poarta italiană. Totuşi, jocul Ungariei, rapid, tehnic, fizic, ne face să ne punem întrebarea firească: vom fi printre primele două echipe ale Grupei 8? Până la următoarele partide, suntem liderii grupei, cu 3 puncte, fiind urmaţi cu câte un punct, de Ungaria şi Italia. A cincea echipă, buturuga mică, Georgia, nu a arătat încă ce poate. Urmează la începutul lui octombrie, partida noastră cu Italia, pe San Siro.

VADIM G. CUŞNARENCU
magazinsport@yahoo.com

Mini-interviul săptămânii

NICU ALIFANTIS cantautor

– Stimate Domnule Nicu Alifantis, suntem într-o zi ploioasă de vară, într-un cartier mai vechi al Bucureştiului, parcă prima pornire îndeamnă la nostalgii. Dacă priviţi înapoi la anii care au trecut, care ar fi un element care v-a rămas în suflet?

– Cred că momentul când am plecat de la Brăila şi m-am hotărât să mă fac artist de Bucureşti. Acolo avusesem primele contacte şi debutul, într-o emisiune a TVR care se chema TeleTop. Începusem să fac şi muzică de teatru şi m-am hotărât, în 1976 se întâmpla asta, să vin la Bucureşti. Primul contact şi cel mai amuzant lucru pe care l-am trăit a fost locul unde am stat, pe Guttemberg, într-o căsuţă, cât o debara a unui apartament de bloc, o chestie îngrozitor de mică, totuşi suficient de încăpătoare pentru foarte mulţi dintre prietenii mei de atunci. De peste drum, de la Teatrul Bulandra, la Izvor, unde exista sediul Institutului de Teatru. Tot acolo am luat viaţa în piept, am avut primele contacte importante cu artişti foarte valoroşi. Acolo s-a născut primul meu LP care se chema „După melci" şi... sunt îngrozitor de multe lucruri! Cam asta a fost prima imagine despre Bucureşti. Şi tot atunci a început să-mi placă şi ca oraş...

– Activitatea Dv. muzicală este legată de multe nume mari ale literaturii noastre. Ce amintiri vă leagă de Nichita Stănescu, de ceilalţi?

«În artă să nu confundăm calitatea cu comerţul»

– Îi port o amintire deosebită marelui Nichita, prentru că înainte de toate, înainte de poetul Nichita, era omul Nichita, care era un om extraordinar. Un alt mare câştig este pentru mine un alt poet, despre care, din păcate, se vorbeşte foarte puţin la noi şi prea puţini îl cunosc, pe care eu l-am iubit extrem de tare şi care se chema Leonid Dimov. Un personaj absolut extraordinar, singurul cred pe care l-am cunoscut şi care îşi recita într-un mod absolut personal poeziile... Trăia într-o lumea minunată, stranie totodată, foarte apropiată de lumea poeziei sale. Însă faptul că am rămas fidel poeziei de calitate, îl datorez unui dascăl absolut extraordinar pe care l-am avut la Brăila, Nicolae Ungureanu.

– Cum arată muzica pe care aţi promovat-o în perioada de tranziţie?

– Ultimii zece ani n-au fost cea mai fericită perioadă pentru muzica românească. Datorită degringoladei fireşti. Dar a favorizat minţile artiştilor să-şi dea drumul şi să spună cu voce tare ce gândeau, fără a se mai autocenzura. Cred că ăsta a fost câştigul principal. Şi conturarea showbiz-ului. Pe unii artişti i-a condus spre lucruri de bună calitate, pe alţii de mai puţin bună... Dar cred că singura greşeală în clipa de faţă este compromisul pe care îl fac unii dintre colegii mei care confundă calitatea cu comerţul. Nu sunt adeptul unui comerţ şi al unui succes efemer. Există un crez pe care ar trebui să-l aibă fiecare artist. Dar, una peste alta, perioada aceasta a însemnat o experienţă extraordinară pentru artiştii români.

MIHAELA DOROBANŢU

A apărut DETECTORUL DE MINCIUNI portabil

Spune soţul adevărul când explică unde a fost până seara târziu? Argumentele soţiei sunt reale când divulgă „secretul" unei rochii prea şifonate? La o întâlnire de afaceri s-au turnat şi „braşoave"? Ei bine, dispozitivul botezat „Truth Machine" (Maşina adevărului) vă edifică pe loc, chiar în timp ce vorbeşte interlocutorul. Cercetătorii de la Now Data Research (SUA) au realizat – sponsorizaţi de instituţii militare – un detector de minciuni portabil, lesne de ascuns.

Acesta este doldora de senzori acustici, care reacţionează în mod specific la variaţiile intonaţiei vocii, care la rândul ei depinde de starea emoţională a vorbitorului. Minciuna modifică reacţiile normale, biochimice şi biomagnetice, ale funcţionării creierului şi implicit ale laringelui. Indiscreta „Truth Machine" are trei şiruri de beculeţe: verzi (pentru adevăr), galbene (adevăr amestecat cu scorneli) şi roşii (minciuni gogonate). Dar se pare că magnifica realizare, dacă va funcţiona corect, va întrista omenirea. Ce haz mai are viaţa fără „gogoşi" şi „bârfe nevinovate"? De ce ne bagă ştiinţa beţe în roate, fără s-o roage nimeni? *(P.I.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

◆ *Legiuitorii din mai multe state ale lumii au o inspiraţie diabolică, iar încercările lor de a nu scăpa nimic din realitate sunt temerare. Astfel, în unele ţări sunt pedepsite doar actele de zoofilie săvârşite asupra unor masculi, iar în altele doar zoofilia manifestată ziua. Există şi pedepse aspre pentru proferarea de obscenităţi la adresa animalelor, însă numai în zilele de sâmbătă şi duminică.*

◆ *În Anglia este interzis amorul în maşini – numai dacă acestea se află într-o parcare – şi pe şaua motocicletelor – în orice situaţie. În SUA sunt pedepsite trivialităţile rostite în magazinele pentru copii şi sex-shop-uri după ora 16.000, iar cele adresate şoferilor de taxi după ora 23.00 dublează taxa transportului respectiv. În statele Oregon şi Oklahoma, fumatul în parcările şcolilor şi grădiniţelor este pedepsit cu 50 de ore de muncă în folosul comunităţii.*

◆ *Funcţionarilor publici din statul Ohio şi Michigan le sunt interzise căscatul, strănutatul şi băgarea degetelor în nas în faţa clientelei. În alte state, funcţionarii sunt penalizaţi dacă s-au uitat chiorâş la client sau dacă le-au adresat apostrofări de genul: „nu eşti în stare să completezi ca lumea un formular!" etc.* (P.I.)

CEAIUL veşnic tânăr

„Pălărierul nebun", din cunoscuta carte pentru copii şi nu numai pentru ei, „Alice în ţara minunilor", se pare că era teribil de inspirat când oferea vizitatorilor săi câte o ceaşcă de ceai. Compuşii chimici prezenţi în ceai reduc procesele de oxidare, asociate cu maladiile cardiace, cancerul sau cataracta. Gary Williamson de la Institutul de cercetări alimentare din Anglia preconizează, printre altele, folosirea unor astfel de infuzii nu datorită cunoscutului ataşament britanic pentru această băutură, ci datorită unei experienţe îndelungate şi unei observaţii atente, care l-au ajutat chiar să indice soiurile de ceai cele mai favorabile sănătăţii. *(I.S.)*

În numărul viitor

■ Sateliţi înlocuiţi de dirijabile ■ Un nou tratament în hepatita C ■ A3XX. Un nou mit în locul Concorde-ului? ■ Sucul de roşii, un „medicament" pentru iarnă ■ Anorexia şi nervozitatea copilului ■ Sudan, „Ţara celor două Niluri" ■ Mesaje din trecut ■ Femina club ■ Claudia Cardinale, eterna îndrăgostită ■ Întâmplări adevărate ■ Mini-interviul săptămânii: Prof. univ. dr. ION GHINOIU, secretar ştiinţific al Institutului de etnografie şi folclor „Constantin Brăiloiu" din Bucureşti ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară.
Se oferă condiţii avantajoase.
Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Fotografia săptămânii

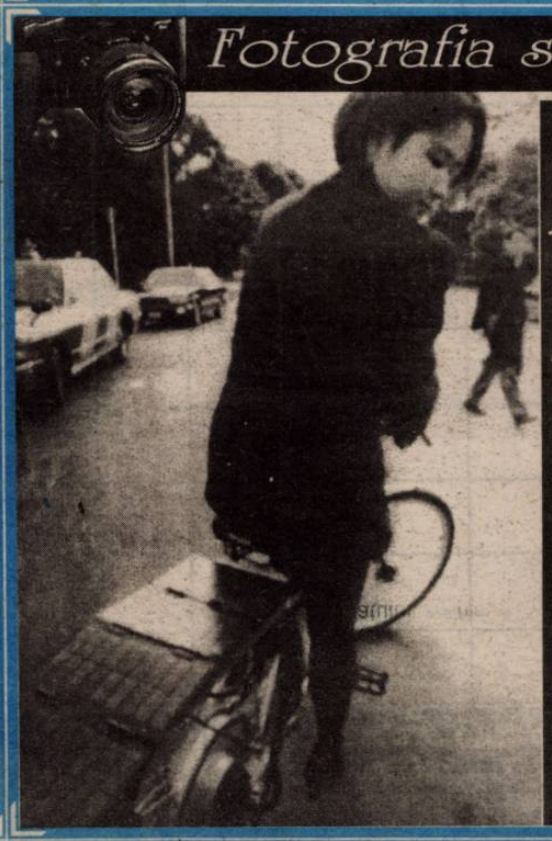

O tânără japoneză a renunţat la chimono pentru o... bicicletă. Ultramodernă şi ecologică, prevăzută cu celule solare. Viteza? 19 km/oră. Autonomie? 50 de minute. (D.M.)

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană

SERIE NOUĂ - 486 • ANUL XLIII • 14 SEPTEMBRIE 2000 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 37 (2236)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

14 SEPTEMBRIE

1812 Napoleon Bonaparte intră în Moscova, Rusia.

1814 Imnul SUA a fost scris de Francis Scott Key.

1982 Prinţesa Grace de Monaco a fost ucisă într-un accident de maşină.

S-A NĂSCUT ÎN ACEASTĂ ZI

1760 Luigi Cherubini, compozitor italian.

O descoperire epocală

„Particula lui Dumnezeu”

Sfârşitul acestui mileniu pare să aibă şansa de a înregistra cea mai mare descoperire în domeniul fizicii particulelor. În urma studiilor efectuate pe parcursul a trei decenii, cercetătorii de la Centrul experimental european *Ceru* din Geneva au anunţat că au detectat aşa-numitul „bozon al lui Higgs”, adică „particula lui Dumnezeu”. Ce înseamnă acest lucru? E vorba de o particulă căreia i se atribuie calitatea ori rolul de a conferi masă materiei. Încă din anii '60, omul de ştiinţă britanic Peter Higgs, pe atunci foarte puţin cunoscut, avansa pentru prima oară ideea existenţei acestei particule. Până în prezent, pentru cercetările asupra acestui subiect, s-au cheltuit peste 10 miliarde de dolari, necesari creării unei instalaţii supersofisticate menită să le permită cercetătorilor desfăşurarea de experimente care să confirme (sau nu) ipoteza lui Higgs. Dacă existenţa „particulei lui Dumnezeu” se va bucura de o certă confirmare, omenirea s-ar putea afla în pragul unei descoperiri epocale, egală sau chiar depăşind în însemnătate identificarea „hărţii genomului uman”.

„Bozonul lui Higgs” este premiul cel mai de preţ care se conferă în domeniul fizicii moderne. Prof. Higgs are în prezent 71 de ani. *(A.P.)*

Capodopere în umbră

Venus DIN AFRICA

„Venus din Africa” (aici în miniatură) este opera sculptorului senegalez Mahdi Banutar. Pare o replică la faimoasele nudităţi mature ale zeiţelor greceşti, sau o ironie la adresa rotunjimilor maternale ale femeii renascentiste. În realitate, Mahdi a lucrat cu gândul la fiica sa doborâtă de SIDA (la numai 18 ani) şi la milioanele de afrodite ciocolatii ce aduc pe lume copii cu o speranţă de viaţă foarte mică. Mortalitatea infantilă în Africa este cea mai mare din lume. *(P.I.)*

A3XX

Un nou mit în locul „mitului Concorde”?

Mesaje din trecut

TV
- România 1
- TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

O dramă neelucidată

femina club

C.I.A. şi asasinatul politic

◆ Întâmplări adevărate

- Cine sunt criminalii?
- Avere fabuloasă, gesturi caritabile
- Autostop, trei ani şi jumătate!

Gaură de ozon „record”, la Polul Sud

Măsurătorile efectuate cu ajutorul unui satelit al NASA au scos în evidenţă o uriaşă gaură în stratul de ozon de deasupra Antarcticii, adică de 28,3 milioane de kilometri pătraţi, ceea ce reprezintă de trei ori suprafaţa Statelor Unite. În septembrie 1998 se înregistrase un alt „record”, de 27,2 milioane de kilometri pătraţi. Suprafaţa găurii din stratul de ozon pare să fie stabilizată, dar slabele concentraţii de ozon existente în interior tind să se diminueze în continuare, a mai precizat NASA. Explicaţia ar consta în existenţa unei primăveri timpurii în emisfera sudică, asociată cu un puternic curent de aer prezent în straturile înalte ale atmosferei. Cifra „record” vine ca o confirmare a îngrijorării de care dădea dovadă Organizaţia Mondială a Meteorologiei care, la sfârşitul lunii august, atrăgea atenţia asupra faptului că stratul de ozon s-a diminuat cu circa 30 la sută în august în raport cu perioada de referinţă 1964-1976. (A.P.)

◆ Misterele lumii

◆ Avocatul casei

◆ Consultaţii fără plată

◆ Music box

◆ Sport

Claudia Cardinale

eterna îndrăgostită

COSMOS

ATLANTIS

pregăteşte venirea primului echipaj pe Alpha!

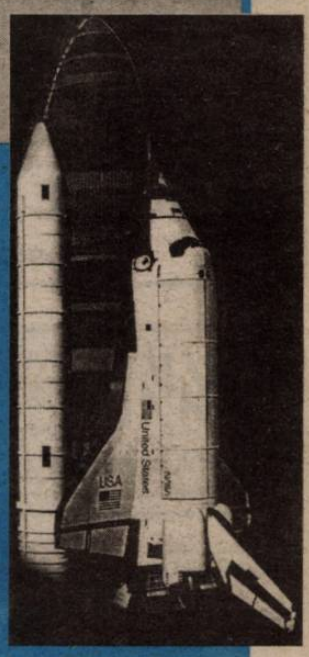

În luna curentă, misiunea echipajului navetei americane Atlantis este de a transporta în Staţia spaţială internaţională Alpha, cele 2,4 t de echipamente şi resurse destinate întreţinerii vieţii primului echipaj al acesteia, care va sosi la bord, până la finele acestui an; respectivele echipamente şi rezerve au fost aduse în spaţiu de nava-cărăuş automată Progress M1-3, care s-a cuplat cu staţia la data de 9 august a.c. De fapt, aceste echipamente sunt complementare Sistemului automat de manageriat al operaţiilor efectuate în viitor pe Staţia Alpha, care a fost confecţionat pentru Agenţia Spaţială Europeană (ESA) de specialiştii consorţiului Astrium şi care a fost deja inclus în dotarea modulului de serviciu rusesc Zvezda, cuplat la Alpha încă din data de 26 iulie 2000... *(Fl.Z.)*

cartea albă

DOUĂ CĂRŢI CARE ÎNCEARCĂ SĂ NE PREVINĂ

Editura Medicală a tipărit de curând şi a oferit cititorilor interesaţi două cărţi legate de sănătatea noastră cea de toate zilele semnate de cunoscutul cardiolog *Conf. Dr. Corneliu Zeana* de la Spitalul de Urgenţă, printre altele nu doar un reputat diagnostician, ci chiar şi un vechi colaborator al revistei „Magazin" de mai bine de două decenii.

Cardiologie preventivă

Ideea acestei cărţi semnate de Dr. Corneliu Zeana este că prevenirea este întotdeauna mai ieftină decât tratarea, idee valabilă şi în cardiologie. Să o spunem de la început, această lucrare este o premieră în literatura de specialitate scrisă la noi şi este meritul Dr. Corneliu Zeana că s-a încumetat la un asemenea demers care vrea să atragă atenţia asupra faptului că prevenirea bolilor cardio-vasculare este necesară cu atât mai mult cu cât tratamentul, din ce în ce mai sofisticat, devine o stavilă economică pentru mulţi oameni, astfel încât din ce în ce mai puţini oameni (cei privilegiaţi) ajung să beneficieze de resursele tehnologice, inerent limitate. Infarctul miocardic, considerat ucigaşul numărul unu în lume, face, de pildă, peste 500.000 de victime anual în SUA, iar alte 10 milioane suferă de cardiopatie ischemică; costurile legate de cardiopatia ischemică, tot în SUA, se ridică la peste 120 miliarde dolari anual, o sumă de-a dreptul fabuloasă mai ales dacă ne gândim la noi, aflaţi într-o prea prelungită „tranziţie". Dacă aşa stau lucrurile la alţii, la noi, cardiopatia ischemică este pe o pantă ascendentă, iar de prevenire nu se poate spune aproape nimic. „Pentru a se bucura de succes, programele preventive trebuie adaptate situaţiei specifice locale. Se simte nevoia unei strategii zonale, cu deosebire în acea arie a Europei centrată de Balcani în care s-a acumulat foarte mult *stres al istoriei* sau *istorie stresată*, scrie în introducere Dr. Corneliu Zeana, adăugând că lucrarea sa *Cardiologie preventivă* se vrea, în acelaşi timp, un semnal de alarmă. Mai este, apoi, vorba despre alarma care trebuie trasă în privinţa factorilor de risc care agresează o inimă sănătoasă şi care pot duce la apariţia cardiopatiei ischemice şi a infarctului: colesterolul, obezitatea, fumatul, diabetul zaharat, sedentarismul. Aceşti factori sunt analizaţi cu atenţie, dintr-un unghi uneori inedit, pentru a-l educa pe cititor, dacă altcineva nu are grijă de el, în vederea schimbării unei mentalităţi păguboase care-l face să apeleze la tratamente diverse şi costisitoare în loc să încerce să prevină o îmbolnăvire a inimii.

Sănătate şi comportament

Dacă vrem să rămânem cât mai mulţi ani sănătoşi atunci trebuie să ştim să ne comportăm ca atare. Cea de-a doua carte a Dr. Corneliu Zeana chiar asta şi vrea să fie: un îndreptar al căilor de prevenire a îmbolnăvirii, un compendiu al stării prelungite de sănătate. Găsim în această ultimă lucrare sfaturi recomandate de un medic primar cardiolog şi cadru didactic la Universitatea de Medicină şi Farmacie „Carol Davilla" din Bucureşti în legătură cu ceşcuţa de cafea zilnică, dragostea şi inima, câte ceva despre sănătatea bărbaţilor, cauzele insomniei, praful străzii, ideal şi stres, sportul şi activitatea sexuală, sănătatea şi aerul poluat, o latură benefică a băuturilor alcoolice, comportamentul sexual al bărbatului şi bolile cardiovasculare, viaţa de familie şi stresul, ce este angina pectorală, despre sucuri şi alimentaţie în timpul verii, cancerul şi alimentaţia şi alte asemenea subiecte extrem de interesante pentru orice om care vrea să ştie ce-i agresează sănătatea şi cum poate dobândi un comportament sănătos. Pentru că, până la urmă, se întreabă Conf. Dr. Corneliu Zeana, care este preţul sănătăţii? Adevărata valoare a sănătăţii, răspunde distinsul medic, ca şi a tinereţii, de altfel, o simt doar cei care au pierdut-o.

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

Stevie Wonder

Music Of My Mind/Talking Book

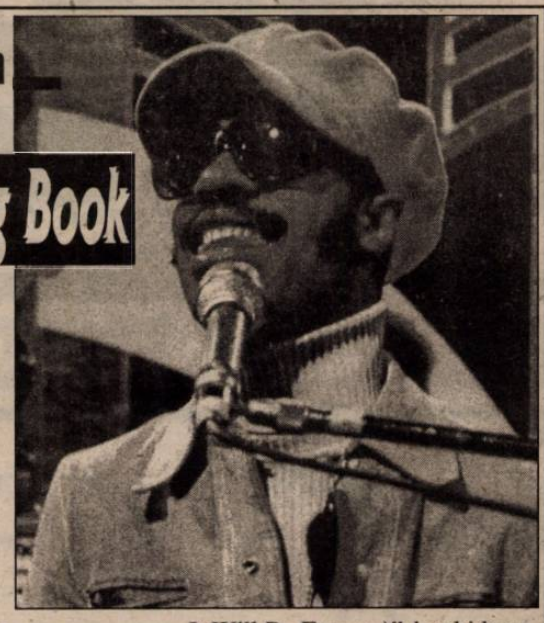

Deoarece de curând au fost reeditate mai multe albume ale lui Stevie Wonder m-am gândit să vă propun pentru azi să facem o călătorie muzicală în timp, cu ajutorul a două albume ale lui Stevie, undeva în perioada războiului din Vietnam, a generaţiei Woodstock şi a emancipării populaţiei americane de culoare... Totul era în schimbare, soul-ul la fel şi iată-ne ajunşi în anul de graţie 1972 în care un solist reinventa muzica soul şi o făcea atractivă şi publicului alb, predominant orientat spre rock... Aşadar, influenţat de sintetizatoare, *Stevie Wonder* scotea *„Music Of My Mind"* care avea să fie primul album al genului care utiliza aceste instrumente. *„Music Of My Mind"* era un album de tranziţie care, din punct de vedere muzical, combina funk-ul cu jazz-ul şi chiar cu elemente clasice, având o melodicitate de care ar fi fost mândru celebrul cuplu al acelor vremuri – Lennon/McCartney... Cu toate acestea, albumul a fost aproape ignorat, ceea ce nu se poate spune despre succesorul său, un an mai târziu, *„Talking Book"*, care a captat atenţia generală. Totul, începând de la coperta (care pentru prima dată îl arăta pe solist în robă tradiţională africană), la Jeff Beck (aflat la chitară), spunea răspicat că era vorba de un nou gen de muzică neagră serioasă... *„You Are The Sunshine Of My Life"* arăta incredibila abilitate a lui Stevie, demonstrată de atâtea ori în anii care au urmat, de a scrie balade, în timp ce cântece precum *„Superstition"*, *„Big Brother"* şi *„I Believe (When I Fall In Love It Will Be Forever)"* deschideau definitiv porţile gloriei pentru un mare muzician despre care se poate afirma că atunci *CÂND DUMNEZEU ÎŢI IA CU O MÂNĂ, ÎŢI DĂ CU DOUĂ!*

Ştiri pe bandă rulantă

◆ *Robbie Williams* îşi trece în cont încă un Number One solo în UK, al treilea din cariera sa. Este vorba de *„Rock DJ"*, noul său single care a intrat direct pe locul întâi. Fostul membru *Take That* are deja la activ patru milioane de albume

şi trei milioane de singles vândute în toată lumea...

◆ Colaborare interesantă între excentricul şi controversatul regizor suedez *Jonas Akerlund* şi nu mai puţin celebra trupă irlandeză *U2*, rezultatul acestei colaborări fiind videoclipul noului single al trupei – *„Beautiful Day"*. *Akerlund*, a mai colaborat cu *Prodigy*, *Metallica* şi *Madonna*, de fiecare dată produsul fiind provocator dacă nu chiar scandalos...

◆ *Ice-T*, aflat într-o pauză discografică prelungită, revine totuşi pe micul ecran, unde se simte foarte bine, în noua serie din *„Law & Order: Special Victims Unit"*, în care

rapperul actor îl va întruchipa pe detectivul *Odafin Tutuola*...

◆ Veteranul *Willie Nelson* rupe tăcerea şi revine pe piaţă cu un nou album. Celebrul cantautor şi actor american a lansat pe 19 septembrie, la casa *Island Records*, albumul *„Milk Cow Blues"*...

◆ *Shania Twain* tocmai a lansat un album care conţine 12 melodii înregistrate de ea înainte de cele prezente pe multiplatinatul *„Come On Over"* din 1997. Titlul acestuia este *„Wild And Wicked"* şi este editat de *BMG Records*, asta după ce precedentul disc fusese

scos la *Mercury/Universal*. Mi-aş dori ca *„Wild And Wicked"* să fie la fel de bun precum *„Come On Over"*...Misiune cam imposibilă, nu-i aşa?

◆ *Columbia Records* a lansat pe 5 septembrie o excelentă compilaţie, numită *„Platinum Hits 2000"*, printre cei prezenţi aici fiind şi *Destiny's Child*, *Ricky Martin* şi *Savage Garden*.

◆ Pe 2 octombrie va apărea al doilea extras pe single de pe albumul din acest an al nurliilor *All Saints*. Single-ul este intitulat *„Black Coffee"* şi ţinteşte primul loc în topul britanic (performanţă reuşită de pri-

mul single-*„Pure Shores"*...). Rămâne de văzut dacă se va întâmpla astfel...

◆ Pe 7 noiembrie va fi lansată în Seattle compilaţia *„Badlands: A Tribute To Bruce Springsteen's 'Nebraska"*,

la care a contribuit un amestec teribil de eclectic de muzicieni de mare valoare. O am, de pe acum, în colimator pentru a v-o prezenta...

Grupaj realizat de
MARIAN MINCULESCU
E-Mail: shl@totalnet.ro

CAZIER discografic

Album: At the close of the century (martie 2000) ● Early classics (februarie 2000) ● Ballad collection (ianuarie 2000) ● The Ballad collection (ianuarie 2000) ● Universal Masters Collection (ianuarie 2000) ● Someday at Christmas (octombrie 1999) ● Stevie Wonder's Greatest Hits Vol. 1 (octombrie 1998) ● Stevie Wonder's Greatest Hits Vol. 2 (octombrie 1998) ● Song Review (noiembrie 1996) ● Natural wonder – Live in concert (octombrie 1995) ● Conversation peace

Boney M

(martie 1995) ● Jungle fever (iunie 1991) ● Characters (noiembrie 1987) ● Down to earth / I was made to love her (iulie 1987) ● The Essential Stevie Wonder (iunie 1987) ● Love songs – 20 Classic Hits (aprilie 1987) ● For once in my life / Uptight (octombrie 1986) ● My Cherie Amours/Signed, Sealed, Delivered I'm Yours (octombrie 1986) ● In square circle (noiembrie 1985) ● Love songs (decembrie 1984) ● Original musiquarium vol. 1 (noiembrie 1984) ● Original musiquarium vol. 2 (noiembrie 1984) ● The woman in red (septembrie 1984) ● People move human play (noiembrie 1983) ● Original musiquarium (iulie 1982) ● The jazz soul of Little Stevie (martie 1982) ● Tribute to Uncle Ray (martie 1982) ● With a song in my heart (martie 1982) ● 12-year-old genius – live (octombrie 1981) ● Anthology (octombrie 1981) ● Down to earth (octombrie 1981) ● Fulfilliness firt finale (octombrie 1981) ● Hotter than July (octombrie 1981) ● Innervisions (octombrie 1981) ● Journey through the secret life of plants (octombrie 1981) ● Music of my mind (octombrie 1971) ● Uptight (octombrie 1981) ● Light my fire (februarie 1979) ● Songs in the key of life (noiembrie 1976) ● Talking book (februarie 1973) ● Greatest hits vol.2 (februarie 1972) ● Where I'm coming from (iunie 1971) ● Live at The Talk of the Town (octombrie 1970) ● Live (iunie 1970) ● My Cherie amour (decembrie 1969) ● Some day at Christmas (decembrie 1968) ● Greatest hits vol.1 (august 1968).

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr:
Aurora Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Mariana Lupescu, Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
•402001085030 ($) •402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul:
INTACT S.A.

Sateliţi înlocuiţi de DIRIJABILE

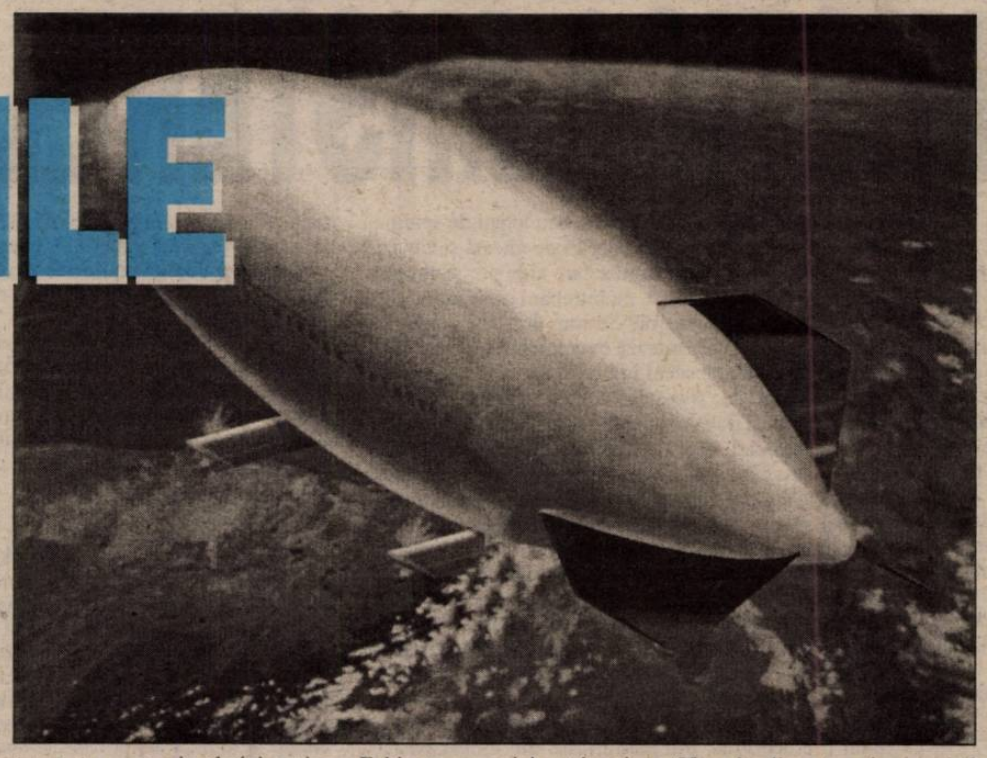

DORIN MĂRAN

Plasate în stratosferă, dirijabilele ar putea înlocui sateliţii. Specialiştii americani şi europeni avansează în acest sens proiecte deosebit de ambiţioase.

Baloane superinteligente

La circa 20 de kilometri altitudine, cu mult deasupra norilor, lumina e orbitoare şi temperatura glacială (în jur de –54 grade C). Această zonă a cerului – stratosfera – e un fel de „ţară a nimănui" a aeronauticii. Prea înaltă pentru avioane, prea joasă pentru sateliţi, e foarte rar vizitată de baloanele-sondă aflate în tranzit. În curând însă această zonă aflată între două lumi va fi agreată de escadroane de baloane-dirijabile care vor pluti fără echipaj, asemenea vaselor fantomă. Cel puţin acesta este proiectul care se află la baza colaborării dintre inginerii astronomi americani şi europeni. Agenţia spaţială europeană (ESA) a finalizat etapa concepţiei aerostatelor de înaltă altitudine şi de autonomie lungă, numite HALE (**H**igh **A**ltitude **L**ong **E**ndurance). Iar dincolo de Atlantic, firma Lockheed a prezentat de curând planurile viitorului dirijabil de mari dimensiuni, prototipul fiind gata să intre în fabricaţie. Nu e vorba de o simplă provocare tehnologică, ci de o alternativă serioasă la reţelele de sateliţi care prezintă, printre altele, avantajul că pot reveni pe Pământ pentru efectuarea unor reparaţii sau a unor eventuale reamenajări. Dirijabilele vor funcţiona ca relee de telecomunicaţii şi vor putea asigura, de pildă, viitoarele servicii mobile multimedia.

Aceste baloane spaţiale vor putea fi utilizate şi pentru misiunile de observaţie a Pământului, pentru studii astronomice sau ca platforme de observaţie meteorologică şi de supraveghere a mediului sau a circulaţiei rutiere. Echipate cu mici motoare, dirijabilele se deplasează uşor şi pot fi mobilizate rapid în caz de urgenţă. În cazul unei catastrofe, balonul poate fi dirijat într-un timp minim deasupra regiunii afectate. Postul său de observaţie îi va permite să cuprindă o regiune cu un diametru de 100-500 kilometri, înregistrând şi transmiţând continuu imagini şi diverse informaţii precise. În cazul unor seisme sau inundaţii, balonul va putea înlocui reţeaua telefonică avariată. Dirijabilele HALE vor avea 220 m lungime, 55 m în diametru şi o sarcină utilă de circa o tonă. Condiţiile ostile din înalta atmosferă impun firească soluţii derivate din tehnologia spaţială. Materiale uşoare, rezistente la frig şi la „ploaia" continuă a razelor ultraviolete care atacă în special materialul plastic. Dotate cu o bună autonomie, dirijabilele rămân pe poziţie câteva luni sau chiar câţiva ani. Primul zbor va avea loc în anul viitor şi va demonstra sau nu viabilitatea concepţiei şi construcţiei noilor dirijabile spaţiale.

Un nou tratament în HEPATITA C

Un nou tratament folosit în cazul bolnavilor de hepatită C a fost pus la punct recent în Franţa. Este vorba de o terapie bazată pe un interferon special, o moleculă realizată prin combinaţia interferonului, folosit în terapia hepatitei C, cu polietilenă glycol, o moleculă folosită în endoscopiile digestive. Medicamentul va fi folosit, de la caz la caz, într-o procedură temporară, în situaţiile unor eşecuri terapeutice clasice. Avantajul acestui produs constă în primul rând în eficacitatea sa terapeutică, asigurându-i totodată pacientului un oarecare confort, în sensul că acesta nu mai are nevoie de 3 injecţii intramusculare pe săptămână, ci doar de una singură. Acest nou

Superinterferon

produs duce la dispariţia virusului în 36 la sută din cazuri faţă de doar 6 la sută în cazul administrării interferonului. Specialiştii au mers însă mai departe şi au asociat noul produs cu un antiviral, ribavirina, combinaţie care, în fazele preliminare, a dus la o vindecare de 50 la sută a pacienţilor. În Franţa, hepatita C afectează un număr de 500000 de indivizi. Din fericire, în ţările civilizate riscul transmiterii prin perfuzie a acestui virus e din ce în ce mai mic datorită măsurilor drastice de sterilizare şi dezinfecţie, cu precădere a instrumentelor medicale. Primul responsabil de contaminare îl constituie toxicomania pe cale intravenoasă. Se estimează că 50-80 la sută din toxicomani sunt infestaţi cu virusul hepatitei C, celelalte căi de contaminare fiind minore. Transmisiile pe cale sexuală sunt rare iar cele de la mamă la făt nu depăşesc un procent de 6 la sută. Restul, 20-30 la sută, sunt de origine neelucidată. (D.M.)

Destinaţia: Proxima Centauri

Spaţiul comprimat!

MIHAELA DOROBANŢU

Modelul Star Trek

„Warp" înseamnă în limba engleză „ţesătură", sau „urzeală". „Warp drive" este un termen familiar cititorilor de literatură S.F. şi se referă la tehnica de deplasare a unei nave printr-o „urzeală" de cute spaţiale: motorul navei poate comprima spaţiul în faţa navei, concomitent cu o dilatare a spaţiului propriu (din navă), ceea ce asigură o supravieţuire normală. Cel mai cunoscut model este fără îndoială cel al faimoasei nave „Enterprise" din Star Trek. Iată însă că un specialist în fizica teoretică, Miguel Alcubierre, a descoperit că Relativitatea Generală a lui Einstein nu contrazice o asemenea posibilitate! Doar că, din păcate, concentraţiile de masă care ar fi necesare chiar şi doar pentru un experiment la scară redusă, sunt atât de mari, încât ele nu pot fi în nici un caz găsite pe Pământ.

La vânătoare de stele

Ca atare, visând în continuare la „găuri de vireme" şi la „warp drive" ca metode viitoare de călătorie spaţială, oamenii se întorc, pentru prima etapă a vânătorii lor stelare, la o soluţie mai realistă: motoarele cu „materie-antimaterie". Poate că ele nu vor permite expediţii interstelare, dar sunt fără îndoială mai uşor de realizat. Într-atât încât se prevede ca prim termen al experimentării lor, ultimul deceniu al secolului viitor ! Metoda lor de a produce energie este de a declanşa un proces de anihilare materie-antimaterie (ciocnirea unei particule cu antiparticula sa). Rezultatul? Ciocnind doar un kilogram de protoni şi antiprotoni, de pildă, se obţine o energie de două mii de milioane de ori mai mare decât cea a motoarelor nucleare actuale!

METODE... S.F.

Asigurarea securităţii călătoriilor şi posibilitatea efectuării lor într-un timp util la scara vieţilor noastre vor impune căutarea de tehnologii şi chiar legi ale fizicii care încă par de domeniul fanteziei.

Cum să capturezi însă şi cum să transporţi aceşti antiprotoni? Aceasta pentru că anihilarea particulă-antiparticulă se produce instantaneu. În plus, după cum a calculat Stephanie Leifer de la Universitatea din Pennsylvania, pentru a transporta „doar" până la Proxima Centauri un echipaj uman, un motor materie-antimaterie ar avea nevoie de câteva tone de antiprotoni. O alternativă foarte serioasă pare a fi utilizarea unui motor hibrid: un motor materie-antimaterie mic, alimentând motorul principal care să fie unul cu fuziune.

Marte in direct – o bază complexă pentru viitorii astronauţi

Primii paşi

Vânătoarea de stele nu-i orbeşte însă pe cercetători. Care se concentrează în egală măsură asupra unor noi metode de călătorii „apropiate". Un prim obiectiv este plasarea de nave fără motor pe orbite terestre. Printre acestea, amintitul Lightcraft al lui Leik Myrabo de la Institutul Politehnic Rensselaer. Calculele lui şi primele teste reuşite ne arată că folosind un laser mai puternic pentru propulsie se poate ajunge de la înălţimi de 30 cm, la înălţimi de 30 km!

Marc Mills gândindu-se cum să depăşească viteza luminii.

Şi pentru Lună? Ne vom căţăra... pe liane, spune Robert Hoyt, dela Tethered Unlimited (SUA). Nu râdeţi! Comparaţia nu este chiar atât de exagerată. Sistemul va fi unul de „praştii spaţiale". Sonda spaţială este mai întâi plasată pe o orbită circumterestră joasă. Un satelit aflat pe o orbită mai înaltă „o agaţă" cu un cablu special şi o „lansează" mai sus, ca dintr-o praştie. Şi aşa mai departe – iar aici nu mai este vorba de simple speculaţii, ci de o metodă deja testată în peste zece zboruri spaţiale. Ca să nu mai vorbim de tentantul proiect M2P2 al geofizicianului Robert Winglee, proiect considerat extrem de promiţător de către NASA. Este vorba de un cub cu latura de 25 cm, plasat pe navă, şi care produce plasmă, creând un câmp magnetic cu raza de peste 20 km îndărătul navei. Se formează astfel o pânză uriaşă, în care „suflă" vântul solar, imprimând navei o viteză de aproape 300000 km/oră – de 3600 de ori mai mică decât viteza luminii, dar totuşi de patru ori mai mare decât cea a lui Voyager.

Nu vi se pare că graniţa între ştiinţă şi fantezie devine din ce în ce mai greu de definit? Cum de altfel a şi fost aproape din totdeauna. Uneori noi nu ne-am dat seama de acest lucru. Şi iată-ne acum aproape de momentul când la radio sau la televiziune vom auzi fără să ne mai mirăm: „atenţie, urmează o transmisie directă de pe Marte"...

planet@IT

@ Conectarea începe să devină esenţială

Din cauza tehnologiei, vacanţele de vară nu mai sunt doar de stat pe plajă, distracţii nautice sau seri în discoteci. S-au dus zilele în care se putea dispărea în concediu, departe de muncă şi de orice presiuni ale vieţii cotidiene. Se trăiesc alte vremuri, iar studiile arată că 83% din populaţia activă a SUA stă în contact cu ceea ce se întâmplă la lucru, prin e-mail vocal, e-mail, telefoane celulare sau pagere. Continuând cu alte date din acest studiu, s-a constatat că mai mult de trei sferturi dintre cei care apar în categoria de mai sus a răspuns la mesajele din poşta electronică în interes de serviciu, iar cei care nu au răspuns au avut în medie 37 de e-mailuri pe săptămână stocate pe cont. Ideea unei vacanţe în care orice contact cu locul de muncă dispare, nu mai există în ziua de astăzi. Dacă în România nu toată lumea foloseşte e-mailul curent, telefoanele mobile sunt prezente peste tot, deci şi la noi în ţară interconectarea este indispensabilă. Angajat ori patron, mobilul sună mereu, iar un moment de linişte în care telefonul mobil este închis poate costa mult, putându-se pierde un apel important. Noţiunea de „timp liber" începe să devină o utopie?

@ Regina downloadului

Dacă în România Internetul este undeva în Comuna Primitivă faţă de ceea ce se întâmplă în ţările dezvoltate, iar informaţiile se pot găsi pe siturile româneşti cu câteva zile întârziere faţă de momentul desfăşurării, acolo unde s-a înţeles puterea Webului, lucrurile stau cu totul altfel. S-a ajuns atât de departe, încât nouă ni s-ar putea părea hilară disputa dintre două modele internaţionale, Danni Ashe şi Cindy Margolis. Ele se întrec pentru titlul de „cea mai încărcată femeie de pe Internet", atât pentru a-şi face publicitate, dar şi pentru a intra în Cartea Recordurilor Guinness. Guinness o recunoaşte pe Ashe drept regina downloadului, cu mai mult de 240 de milioane doar în 1999. Conform datelor de pe situri, Ashe a fost încărcată de 840 de milioane de ori din februarie 1996 până în iunie 2000, din aceste date fiind excluse siturile piraţilor sau newsgrupurile. Margolis a fost încărcată de 58 de milioane de ori, de când şi-a deschis situl de Web. Calculul final va fi făcut de oficialii Guinness, iar totalul va fi obţinut înmulţind numărul vizitatorilor unici cu numărul de poze încărcate de fiecare. ECaravel Consulting şi Flying Crocodile Inc, două dintre cele mai recunoscute situri de monitorizare a audienţei pe Net, vor întocmi şi verifica datele finale. Această dispută va deschide probabil gustul pentru alte concursuri de gen ,însă inexistenţa unui regulament sau autorităţi face ca ele să fie private deocamdată ca o distracţie sau încercare de publicitate.

@ Telefon cu chat

Producătorul finlandez de telefoane mobile, Nokia, a anunţat lansarea unui nou model ce va fi echipat cu un serviciu de chat, comparabil cu cel de pe Internet. Noul model se va numi 3310, nu va fi ieftin, iar Nokia aşteaptă ca el să le întărească poziţia de top pe care o deţine în acest moment pe piaţa de specialitate. 3310 doreşte să continue succesul predecesorului 3210 şi este destinat celor tineri care doresc să discute pe chat sau care doresc un nou model de telefon mobil de ultimă generaţie. 3310 va permite folosirea foarte uşoară a SMS-urilor şi va permite ca acestea să conţină un număr de semne de trei ori mai mare decât cel de acum. (G.V.C.)

Inexplicabilul de lângă noi

MISTICA MISTERELOR

ION ŢUGUI

Aproape în fiecare zi circuitul fără precedent al informaţiilor ne oferă întâmplări, fenomene şi evenimente care sfidează comoditatea cunoaşterii materiale. Cei care au trecut în timp prin mitologii previzionare, lecturându-le ca pe nişte poveşti fabuloase, încep să le nege caracterul fictiv şi le asociază cu momentul concret pe care îl traversăm. De pildă în predicţiile aztece există un grafic al evoluţiei vieţii pe Terra; se spune că omenirea va trebui să treacă prin patru perioade catastrofale, la distanţă de câteva mii de ani. Primele trei perioade vor fi sufocate de ape, iar ultima, în care se pare că ne aflăm noi, va aparţine focului! Ultima perioadă care a trăit catastrofa provocată de ape ar fi Potopul biblic, iar ultima care ar coincide cu dezastre planetare şi schimbarea radicală a mecanismelor viului ar fi dominată de foc!

În ce măsură putem lua în serios nişte predicţii aztece, formulate cu multe secole în urmă? Dacă apelăm la statistică, predecţiile respective pot fi luate în serios, fie şi prin suita evenimentelor despre care avem mărturii istorice. Ne uităm cu uimire la prezentul nostru. Temperaturi aberante, aer irespirabil, un brâu fără precedent de incendii pe mai toate continentele... Fără a fi superstiţioşi sau legaţi de spaime nejustificate, când vedem bulgări de gheaţă şi zăpezi în Ţara Galilor într-un august care arde pur şi simplu spaţiul Europei de răsărit, ne întrebăm ce se întâmplă, totuşi, cu planeta noastră? Se mai pot face analogii, cum ar fi acelea care citează evenimente asemănătoare cu o jumătate de secol în urmă; dar cele mai multe dezastre climatice şi meteorologice iată cu nu mai pot fi citate alături de evenimente asemănătoare în trecut!

În paralel, apar tot mai multe fenomene iraţionale care scindează părerile şi iscă polemici virulente. De curând, într-un sat din judeţul Alba un preot tânăr a văzut şi a consemnat evenimente paranormale senzaţionale. În clipa când le-a adus la cunoştinţa publică, relatările au trezit insinuări cu caracter confesional şi negări vitriolate. Iar preotul n-a făcut decât că noteze ceea ce a văzut cu ochii lui şi i-a poftit pe mulţi alţii să vadă şi ei cu ochii lor. Da, au fost văzute ouă zburând în aer ca nişte fulgi de zăpadă, a văzut cum obiecte grele se mută dintr-un loc în altul fără ajutorul vreunei forţe fizice evidente, a văzut cum o cruce grea, din piatră, sare din gingia postamentului şi se mişcă pur şi simplu...

Intrăm oare într-o mistică a misterelor sau misterele încep să-şi dea la o parte vălul pentru a le dovedi oamenilor că folosesc în legătură cu o altă existenţă vie, un cuvânt nepotrivit? O forţă fizică nevăzută, care se exprimă material într-un spaţiu material nu mai poate fi numită un mister, ci o manifestare a unei lumi invizibile care din când în când convine să se exprime vizibil...

În loc de concluzii, înţelegem la urma urmelor că ştim prea puţine despre noi înşine şi lumea tridimensională în care trăim. Un experiment american efectuat pe piloţii de încercare, care zboară pe aparate care ating dublul vitezei sunetului, în anumite condiţii trăiesc exact evenimentele consemnate de cei care au supravieţuit unei morţi clinice. Ceva mai mult, acele persoane care au fost supuse unor suprasolicitări prin viteze mari descriu imagini de paradis şi modificări ale percepţiei radicale şi spectaculoase...

Să deducem oare că şi percepţiile noastre, şi relaţia cu realitatea noi le cuantificăm subiectiv, adică prin modul de a fi fost adaptaţi la câmpurile gravitaţionale şi magnetic într-un anumit fel, natural, iar când suntem scoşi din regulă, ni se dezvăluie alte lumi prin alt tip de percepţie? Să deducem, în fine, că manifestările paranormale nu sunt decât nişte iluzii create de o experienţă care se abate de la „normalitatea" în care trăim? Că funcţiile cerebrale ascund tenebre inevaluabile si că de fapt ştim atât de puţin despre noi înşine? Poate că ultima întrebare face mereu actuală şi inevitabilă mistica misterelor...

Dosarul gândurilor comunicante

Dureroasa nevoie de comunicare

MIHAELA DOROBANŢU

Anii revoluţiei octombriste din Rusia – Marea Revoluţie, cum am învăţat-o unii dintre noi la şcoală. Tbilisi, capitala Georgiei (viitoarea RSS Gruzină) – extrem de interesante, atât ţara, cât şi oraşul. Tifosul făcea însă victime peste victime şi orice medic era binevenit în lupta cu molima distrugătoare. La început de carieră, tânărul doctor B.B. Kajinsky îşi făcea şi el datoria, cu mult curaj şi devotament. Doar că, în ciuda vârstei, seara se prăbuşea obosit şi adormea imediat. Într-una din nopţi s-a trezit brusc cu impresia clară că auzise lângă el un zgomot pe care la început nu a ştiut să-l identifice, dar puţin câte puţin şi-a dat seama că era zgomotul unei linguriţe cu care cineva amesteca o băutură într-un pahar. Dimineaţa nu are însă timp să se gândească la straniul său vis – un bun prieten fusese lovit de tifos şi trebuie să alerge la el pentru vizita zilnică. Doi kilometri de adevărată fugă pe străzile pustii ale oraşului şi în fine ajunge în faţa casei. Bate la uşă, îi deschide mama prietenului, dar doar pentru a i se prăbuşi în braţe plângând: fiul său murise în timpul nopţii. „Urcasem pentru a-i da medicamentele, m-am aşezat lângă el pe marginea patului şi i-am dat să bea. Dar în clipa aceea ochii i s-au tulburat dintr-o dată, m-a privit o fracţiune de secundă într-un chip straniu şi apoi imediat a murit!" Medic, dar şi cercetător cu un deosebit spirit practic, Dr. Kajinsky şi-a adus imediat aminte de visul din noaptea precedentă şi i-a cerut mamei, cu toată durerea evidentă a acesteia, să-i relateze pas cu pas cum se întâmplaseră lucrurile. Uşor intrigată, dar şi cu acea dorinţă de a povesti pe care o au toţi oamenii care au trecut printr-o încercare dificilă, mama şi-a amintit cum se întâmplaseră toate doar cu câteva ore mai devreme: „am intrat în cameră, am pus medicamentul într-un pahar, apoi am început să amestec..." „Cu ce?", intervine medicul. „Cu o linguriţă", răspunde mama, pregătită să continue. Dar Kajinsky nu o mai asculta. Emoţia îl copleşise. Om cu un profund spirit materialist, îşi dădea seama că există aspecte ale comunicării între două fiinţe pe care legile cunoscute ale ştiinţei nu le pot încă explica. Şi-a jurat în acea zi să-şi dedice tot restul vieţii studiului acestor stranii aspecte. Dureroasei nevoi de comunicare care se manifestă în momente limită ale vieţii noastre şi pe care încă nu o putem înţelege. Şi aşa a devenit, împreună cu alţii asemenea lui, printre care prof. Vasiliev despre care am mai avut ocazia să vorbim, unul din pionierii şi apărătorii parapsihologiei în fosta URSS...

* * *

O zi însorită într-un parc din Leningrad – Sankt Petersburg-ul nu mai exista de multă vreme! Doi cercetători americani, aflaţi pentru prima oară în fostul oraş al ţarilor, fac cunoştinţă cu un inginer de nave care le propune o scurtă vizită prin oraş. După câtva timp acesta se opreşte în dreptul unui canal şi le arată pe celălalt mal o casă: „acolo a murit Rasputin", le spune el aproape în şoaptă. Cei doi se hotărăsc atunci să-i spună că scopul principal al vizitei lor era stabilirea contactului cu cei care se ocupau cu studiul parapsihologiei. Inginerul nu ştia prea bine despre ce este vorba, dar le-a recomandat să se ducă la un anume institut din Moscova, pentru că, ştia el, acolo cercetătorii umblă prin sate şi prin oraşe mai mici şi le oferă oamenilor câteva copeici pentru ca aceştia să le povestească visele lor şi întâmplări mai puţin obişnuite prin care trecuseră şi pe care nu le-au înţeles. Şi ne putem imagina scurtul său zâmbet când le-a spus, sau mai bine zis le-a sugerat, că ceea ce se putuse afla din aceste povestiri era foarte, foarte interesant...

Înconjuraţi de baze extraterestre

MOON DUST, BLUE FLY

DAN D. FARCAŞ

La o privire superficială, pentru U.S. *Air Force* OZN-urile nu există. Sau dacă există, problema lor a fost examinată şi rezolvată de proiecte precum Blue Book sau Colorado. În realitate, pe măsura desecretizării unor documente, ca urmare a legii libertăţii de informare, se constată că proiectul Blue Book nu era decât o perdea de fum menită să distragă atenţia de la observaţiile OZN cu adevărat grave, care au rămas în grija unor organisme oculte. Marele public trebuia să fie convins că fenomenul se află sub control şi că Air Force nu găseşte în aceste obiecte nimic îngrijorător. La sfârşitul anilor optzeci, analistul Clifford E. Stone a declanşat o investigaţie în acest sens. În acest context, colonelul Air Force George M. Mattingley Jr. răspundea la o intrebare a senatorului Bingaman: „În 1953, ca urmare a războiului din Coreea, comandamentul aviaţiei a organizat echipe de investigaţii pentru recuperarea şi utilizarea personalului, echipamentelor şi avioanelor doborâte. Unitatea responsabilă cu întreţinerea acestor echipe era localizată la Fort Belvoir (Virginia)... În 1957 misiunea a fost transferată la statul major al U.S. Air Force şi a fost lărgită pentru a include următoarele funcţiuni pe timp de pace: a) Obiecte Zburătoare Neidentificate (OZN-uri), pentru a investiga OZN-uri raportate, din surse de încredere, pe teritoriul Statelor Unite; b) Proiectul Moon Dust, pentru recuperarea obiectelor şi resturilor din vehicule spaţiale care au rezistat reintrării din spaţiu pe Pământ; c) Operaţiunea Blue Fly, pentru regăsirea expeditivă a echipamentelor din blocul sovietic". Mattingley mai scrie că „echipele respective au fost la un moment dat dizolvate, din cauza lipsei de activitate".

Azi ştim că acest răspuns nu conţine întregul adevăr. Organismul secret care s-a ocupat de rapoartele OZN a fost escadronul 4602, pentru servicii de informaţii, al Air Force. Creat la 28 februarie 1952 la baza Ent (Colorado) şi mutat nu peste mult timp la baza Fort Belvoir (Virginia), escadronul devenea, în 1953, prin regulamentul 24-4, oficial responsabil cu investigarea rapoartelor şi colectarea de date privind OZN-urile, pe teritoriul Statelor Unite. În august 1954, regulamentul AFR 200-2, însărcina, o dată în plus, escadronul 4602 cu misiunea exclusivă a investigării rapoartelor OZN, urmând să preda cazurile neidentificate către ATIC (Centrul de informaţii tehnice al Air Force) la baza Wright. Aparent, aici au fost trimise multe filme, făcute de aparatele de pe bordul avioanelor, filme pe care nici măcar piloţii n-au apucat să le vadă şi care au fost imediat clasificate drept secrete. Blue Book nu a primit aceste filme. În general, Blue Book era informat, sau nu, de escadronul 4602 asupra rapoartelor, de la caz la caz, fiind plasat astfel „în afara buclei". În 1960 generalul de brigadă C.H. Bolender scria, pentru a preciza utilizarea regulamentului AFR 200-2: „rapoartele privind obiecte zburătoare neidentificate, care pot afecta securitatea naţională, se fac în concordanţă cu JANAP 146 sau cu Manualul Air Force 55-11 şi nu sunt parte a sistemului Blue Book".

În 1957 escadronul 4602 a fost desfiinţat, sarcinile sale trecând la escadronul 1006 pentru servicii de informaţii, al aerului, apoi, în aprilie 1960, la grupul de activităţi aeriene 1127 şi grupul de activităţi de teren 1602. Investigaţiile OZN ale acestor unităţi au continuat prin două programe militare americane. Primul, numit *Moon Dust*, privea localizarea, recuperarea şi utilizarea de către U.S. Air Force a resturilor unor obiecte căzute din Cosmos, inclusiv OZN-uri. Un al doilea, numit *Blue Fly*, se referea la organizarea livrării, către Departamentul Tehnologiilor Străine, a obiectelor, de mare interes tehnologic, recuperate prin proiectul Moon Dust sau alte proiecte similare. După 1985 proiectele au fost reorganizate şi li s-a schimbat denumirea, după scurgerile de informaţii care le-au dat existenţa în vileag. Astfel, colonelul Air Force Phillip E. Thompson, scria în 1987, ca răspuns la o interpelare, că „apelativul Proiectul Moon Dust nu mai există în mod oficial (...) el a fost înlocuit cu un alt nume, care nu poate fi făcut public".

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/37

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

Un hipnotizator de excepţie

„Cavalerul spaimei" este porecla (mai mult sau mai puţin nimerită) atribuită mediumului englez Sorel Thibetus, care a devenit celebru în anii '80 prin performanţele sale publice, demonstrate în timpul unor spectacole de circ. Nu ne-am fi oprit asupra acestui personaj bizar dacă forţa lui de comunicare extrasenzorială n-ar fi fost deasupra oricărei îndoieli.

PAUL IOAN

Unul din numerele favorite ale acestui hipnotist (una din abilităţile sale) consta în a determina un spectator ales la întâmplare, fără nici o „regie", să facă echilibristică pe un cablu lat de 3 centimetri, întins la înălţimea de 2,5 metri – în mijlocul arenei. Nici un om normal, fără experienţă în acest domeniu, nu s-ar fi încumetat să riste aşa ceva, deşi proba se efectua deasupra unei saltele de protecţie. Numai că „magicianul" aşeza persoana pe un scaun şi, într-o linişte mormântală, îi transmitea anumite comenzi prin „forţa gândurilor". După 40-45 de secunde, omul ales din public devenea docil la comenzile verbale adresate răspicat, în auzul tuturor... Spre uluiala rudelor şi cunoştinţelor, hipnotizatul urca lent scările montajului respectiv, apoi, cu privirea fixată înainte, lua poziţia de echilibru a mâinilor şi păşea cu o detaşare incredibilă pe cablul suspendat. În tot acest timp, „Cavalerul spaimei", aflat în apropiere, îi spunea: „Pas cu stângul, nu-ţi este frică, pas cu dreptul..." Echilibristul de ocazie se supunea orbeşte ordinelor lui. Ba mai mult, pentru a opri de-a binelea respiraţia publicului, Sorel Thibetus dădea şi comanda „Stai!", iar „cobaiul" său încremenea la mijlocul cablului lung de trei metri. Acest exerciţiu de hipnoză activă transforma practic subiectul într-un *„somnambul teleghidat"*. La finele fiecărui test, echilibristul de ocazie nu-şi dădea seama de performanţa realizată decât văzând instalaţia şi fotografiile luate în timpul demonstraţiei. Singurul lucru pe care şi-l aducea aminte era comanda *„nu-ţi este frică!"* Despre modul cum şi-a ţinut echilibrul nu putea spune nimic. Ce se întâmpla cu aceşti oameni?

(Va urma)

A3XX

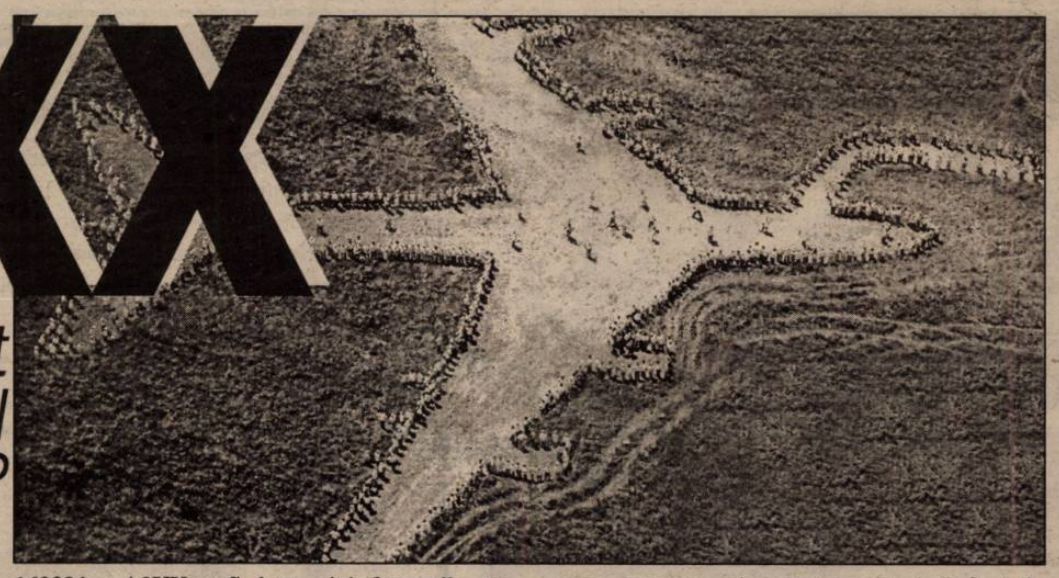

Un nou mit în locul „mitului Concorde”?

AURORA POPESCU

Pe 26 mai 2000, la Toulouse se întrunea Consiliul de supraveghere a societăţii Airbus Industrie. Pe ordinea de zi avea să se discute cel mai fierbinte punct: decizia de a continua sau nu ambiţiosul proiect privind realizarea unui nou gigant al cerului, A3XX. O „pasăre rară”, la fel de norocoasă precum Concorde-ul, gândeau atunci francezii. S-a întâmplat însă ca pe 25 iulie, la ora 16 şi 42 de minute, să aibă loc tragedia care a aruncat în neant nu doar zeci de vieţi omeneşti, ci şi mitul Concorde-ului. Era pentru prima oară când un avion de acest tip se prăbuşea. A fost însă suficient ca, în mai puţin de o lună, soarta celui mai frumos avion din lume să fie pecetluită: trecut pe linie moartă, în rândul... obiectelor de muzeu cărora, cu puţin noroc, din când în când, li se mai poate găsi vreo întrebuinţare.

Nori negri la orizont

Evident, perspectivele pentru orgoliosul A3XX au fost îngreunate din acel moment, cu atât mai mult cu cât această viitoare creaţie a Airbus are de înfruntat un rival puternic cu care se află în competiţie: Boeing. La rândul ei, această companie a anunţat că vrea să lanseze o versiune nouă a tipului Boeing 747, susţinută financiar fiind de către guvernul american. Potrivit opiniei francezilor, Boeing s-a angajat însă într-o competiţie incorectă, de vreme ce face presiuni asupra guvernului american nu doar ca să obţină finanţare suplimentară pentru realizarea propriului proiect, ci şi pentru a ataca Airbus în faţa Organizaţiei Mondiale a Comerţului. Cu alte cuvinte, dacă va reuşi într-o bună zi să decoleze, A3XX va avea parte de un cer nu prea senin.

Un pachebot aerian

Cu toate acestea, compania Airbus nu depune armele. Speră totuşi ca în 2004 să se mândrească cu cel mai mare avion din istoria aviaţiei. Cu un fuselaj de 80 de metri lungime, o anvergură a aripilor de 80 de metri, o capacitate între 555 şi 700 de pasageri şi o autonomie de zbor de 16200 km, A3XX, va fi, după opinia francezilor, un adevărat pachebot aerian. Proiectanţii consideră că noul aparat de zbor e conceput să revoluţioneze călătoria pe calea aerului, în sensul că la bordul acestui gigant sunt prevăzute, printre altele: un bar panoramic, o sală de gimnastică, cabine individuale, chiar şi un cazino. În ciuda celor întâmplate, Airbus consideră că are toate motivele să spere că lucrurile vor ieşi aşa cum sunt prevăzute. La 30 de ani după naştere, Airbus a vândut anul trecut mai

multe avioane decât Boeing, compania rivală. Aşa că saga Airbus continuă. Sigură încă de succesul repurtat cu A320, A330 şi A340, compania aeronautică franceză anticipează ca fiind foarte posibilă triplarea traficului de acum până în anul 2020. Firma contează pe vânzarea până în 2020 a cel puţin 750 de avioane A3XX. Totuşi, pentru ca proiectul să fie dus până la capăt, Airbus Industrie are obligaţia să îndeplinească o condiţie, destul de dificilă: să obţină cel puţin 30 de intenţii ferme de achiziţie a viitorului aparat de zbor. Or, în timp ce miliardarul Richard Branson, patronul companiei Virgin, îşi declară entuziasmul, spunând că societatea contemporană are nevoie de avioane de mare capacitate, reprezentanţii altor companii aeriene au reacţii mai rezervete, mai prudente. Cu toate acestea, cei patru parteneri incluşi în realizarea proiectului (companiile: franceză Aerospatiale-Matra, germană Daimler-Chrysler Aerospace, spaniolă Casa şi engleză B.A.A. Systems) susţin că, în urma testărilor pe care le-au efectuat în prezenţa companiilor străine interesate de viitorul produs, testări care s-au soldat cu succes, sunt deja în posesia a 50 de comenzi ferme. În ceea ce priveşte investiţia în acest proiect colosal, aceasta se ridică la peste 70 miliarde de franci. Aventura a început în 1996; 600 de milioane de dolari au fost necesari în primul rând pentru sute de studii şi teste.

Speranţa nu moare

Sub comanda lui Jurgen Thomas, vicepreşedinte al Airbus şi conducător de proiect, 4000 de specialişti de marcă din diferite domenii ale aeronauticii, veniţi din întreaga Europă, vor contribui la punerea în operă a „elefantului” aerian, cum le place lor să-l numească. La realizarea machetei din aluminiu, de 60 de tone, a fost, de exemplu, nevoie de 700 de ingineri. Imensa pasăre de oţel va cântări în realitate între 540 şi 600 de tone, cu 160 mai mult decât un Boeing 747. Conform proiectului, A3XX va deţine o mulţime de inovaţii tehnologice: o nouă concepţie a elementelor portante, pasarelă dublă de debarcare, materiale compozite etc. Bunăoară, la realizarea cockpitului se va folosi aşa-numitul *glare*, un material care va permite reducerea greutăţii totale a avionului. În ceea ce priveşte aeroporturile care vor primi acest gigant al cerului, vor trebui special adaptate. Airbus Industrie pretinde că 70 de aeroporturi au acceptat deja să facă amenajările necesare. Cu alte cuvinte, pentru prima oară în industria aeronautică un avion va fi conceput prin colaborarea companiilor aeriene, în scopul definirii propriilor nevoi. Se lansează chiar ideea posibilităţii adaptării aparatelor în funcţie de pretenţiile clientului, în sensul că, la cerere, avionul poate fi prevăzut cu business-center, mini-galerie de artă, „grădiniţă” pentru copii... În ciuda tuturor acestor servicii, se spune că beneficiarii vor realiza o economie de până la 15-20 la sută în raport cu preţurile practicate de Boeing 747.

Rănile Planetei

5 fronturi ale conflictului OM-NATURĂ 2

Continuăm prezentarea fronturilor de conflict om-natură dezvăluite în „Raportul 2000” elaborat de agenţiile de mediu şi resurse naturale ale ONU.

PAUL IOAN

PĂŞUNILE

40 la sută din suprafaţa de uscat a planetei este ocupată de savane, zone de arbuşti sălbatici, tundră şi zone colinare. SUA şi Rusia sunt ţările care şi-au păstrat cele mai mari suprafeţe de păşunat intacte. În restul ţărilor se constată o degradare şi diminuare a peste 80 la sută din păşuni (printre acestea şi România).

Tendinţa de transformare a păşunilor în terenuri agricole s-a dovedit în marea majoritate a cazurilor ineficientă. Aproape o treime din păşunile lumii sunt pierdute prin neutilizarea unor metode moderne de reabilitare a lor. O cincime din savane sunt afectate de absenţa unor mijloace ştiinţifice de combatere a valurilor de insecte distrugătoare, precum lăcustele şi termitele, sau de înmulţirea necontrolată a ierbivorelor, prin decimarea carnivorelor datorită „industriei braconajului”.

APELE CURGĂTOARE

Populaţia globului utilizează doar 54 la sută din „apele dulci” ale planetei, iar dintre acestea, peste jumătate sunt afectate de poluare prin deversări de ape reziduale (din industrie şi agricultură)

În acest secol, populaţia peştilor a scăzut cu peste o treime, iar a speciilor cu aproape 40 la sută.

Anumiţi compuşi industriali şi agricoli ajunşi în fluvii şi râuri au favorizat dezvoltarea unei flore acvatice dăunătoare, care a condus la scăderea conţinutului de oxigen în apă şi, în consecinţă, a bulversării lanţului trofic ce uneşte peştele de păsările acestor ecosisteme.

ZONELE DE COASTĂ

Peste 2 miliarde de persoane trăiesc în zonele de coastă marină şi oceanică, iar două treimi din acestea sunt aproape total dependente de industria piscicolă.

Creşterea nivelului oceanului planetar cu aproape 30 de centimetri în acest secol şi supra-exploatarea preferenţială a anumitor specii de peşte oceanic (în special în zona nordică a Atlanticului şi Pacificului), pun în pericol supravieţuirea economică a aproape 1 miliard de persoane.

Deversările accidentale de produse petroliere, cantităţile imense de deşeuri industriale (în special cele metalo-chimice remanente din Mediterana şi Caspica) periclitează aproape o cincime din ecosistemele zonelor de coastă.

Lipsa fondurilor pentru asigurarea apărării împotriva uraganelor şi cicloanelor conduce la deteriorarea temporară sau permanentă a aproape o cincime din aşezările de coastă.

Anatomia secundei

„Atlantykron” şi noua mentalitate

ALEXANDRU MIRONOV

Un profesor de limba română, fost elev al meu la Craiova, s-a stabilit, în deceniul trecut, la Cernavodă. Iubitor de SF dar şi de copii, dascălul Aurel Cărăşel a reuşit, aproape instantaneu, să polarizeze atenţia junilor micii urbe, înfiinţând un cenaclu, pe nume „Atlantykron”, pe ai cărui membri obişnuia să-i târască prin toată ţara, pe la toate cenaclurile, Con-urile (congresele de SF) şi expoziţii ale imaginarului pe care le mai reuşeam, din când în când, în deceniul trecut. Cea mai bună idee le-a venit însă „cărăşeilor” în 1989, când s-au decis să ia în stăpânire o mică insulă de pe Dunăre, pentru a organiza, în viitor, o tabără de SF. Zis şi făcut, venind şi Revoluţia din Decembrie, vara lui 1990 i-a prins activi: o şcoală întreagă, condusă de unul dintre foştii elevi, Sorin Repanovici (astăzi preşedinte al Federaţiei Naţionale de Tineret de SF) s-a dedicat trup şi suflet organizării „şcolii de vară” de science fiction pe nume „Atlantykron”. Anul acesta am participat la ediţia a XI-a, alături de peste 100 de iubitori ai SF-ului şi viitorologiei – printre ei: americanul David Anderson, italianul Roberto Quaglia (prezent aproape la fiecare ediţie!), matematicienii Florin Munteanu şi Dan D. Farcaş, jurnaliştii Ştefan Ghidoveanu (redactor al binecunoscutei emisiuni „Exploratorii lumii de mâine”, de la Radio România Tineret) şi Adrian Ionescu, pictorul Aurel Manole (premiant al Eurocon-ului) şi scriitorul Michael Hăulică. Tema principală a „şcolii de vară” a fost călătoria în timp, subiectul preferat de studiu al fostului pilot de supersonice D.Anderson, reconvertit, în zilele noastre, în cercetător al relaţiei spaţiu-timp, în cadrul unui centru de studii specializat, de pe lângă NASA. Cea mai interesantă şedinţă de lucru s-a desfăşurat, după părerea mea, miercuri 24.08.2000, pe puntea şlepului ancorat lângă insulă, unde David Anderson şi Florin Munteanu au susţinut o idee cu totul specială: aceea că societatea umană se află, în chiar această clipă, în faţa unei extraordinare răsturnări de dogme. Într-adevăr, descoperirea că în mecanica cuantică informaţia circulă de mii de ori mai repede decât lumina iar efectul Wang-Kuzmici-Dogariu este tratat cu respect în lumea ştiinţei şi, la fel, că teoria asupra *black holes* (găurile negre) se încheagă acum într-o armonioasă legare a forţei gravitaţionale cu cea electromagnetică (cu o concluzie uluitoare: Universul este plat!) sunt dovezi ale acestei efervescenţe potenţial explozive în cultura lumii. Căci dacă teoria lui Wegener privind deriva continentelor a aşteptat o jumătate de secol pentru a fi luată în seamă, dacă ideile matematicianului indian Chandrasekar privind black holes au fost socotite ridicole nu mai departe de 1930, astăzi marile minţi ale omenirii îşi trimit „producţia” către cortexul lumii aproape instantaneu, graţie „protezării”, în cercetare, prin computere şi supercomputere şi datorită Internetului reţeaua reţelelor informatice a lumii. În acest fel, Adam Riess, în vârstă de 30 ani (!) a putut demonstra existenţa forţei antigravitaţionale (idee abandonată, cândva, de Albert Einstein) iar Andrei Linde a formulat sistemul de ecuaţii care demonstrează planicitatea Universului întreg. Exo-biologul Shery Cady studiază viaţa bacteriană la Yellowstone şi ...descoperă originea extraterestră a microbilor şi bacteriilor fosile – iar ideea este acceptată de comunitatea ştiinţifică! Fizicianul argentinian Juan Maldacena, un vrăjitor al ecuaţiilor fizice teoretice intră în lumea subatomică şi scoate de acolo ...o teorie a string-urilor, corzile de energie care reţin materia Universului în necunoscute şi misterioase chingi; a devenit, la numai 31 de ani, atât de popular încât matematicienii sud-americani dar şi argentinienii simpli dansează în ritmul „Hei, Maldacena!”. Neurobiogul Fred Cage dă peste cap, în numai câţiva ani, o dogmă ce părea înscrisă pentru eternitate în fiziologie: aceea că într-un creier uman nu se mai nasc alţi neuroni, alte celule nervoase, în afara celor cu care la naştere ne-a dăruit ADN-ul propriu. Iar Peter Schultz, de la Novartis Research Foundation, nemulţumit că într-o celulă de AND funcţionează „doar” 4 baze şi „numai” 20 de aminoacizi în moleculele de proteină, se apucă să reconstruiască el materia vie, „inventând” 80 de noi aminoacizi – artificiali, fireşte – pe care îi combină în proteine – artificiale, bineînţeles – după bunul lui plac.

...Iată cam ce pot discuta oamenii tineri la minte pe o insuliţă de pe Dunăre, într-o zi de august! Felicitându-i pe organizatori pentru „Atlantykron”-ul din această vară, să spunem că s-a proiectat deja, pentru „Atlantykron 2001”, o combinare cu „Eurocon” – la care ne-am angajat, pe plan continental. Dar asta, cum ar spune Rudyard Kipling, este deja o altă poveste.

E bine de ştiut

Controlaţi-vă sânii!

Sânul este poate cel mai sensibil punct al femeii, cancerul acestuia reprezentând 28 la sută din totalul îmbolnăvirilor cancerigene feminine.

În consultaţiile ginecologice de rutină, şi verificarea sânilor este obligatorie. Cu atenţie şi cu mare sensibilitate, medicul palpează în arii de la exterior către mamelon, fiecare sân. În raport de mărimea posibilă, de mobilitatea eventualelor formaţiuni resimţite, medicul poate preciza dacă este vorba de un adenofibrom, chist sau tumoare. Aprecierea poate fi concluzionată, coroborând acest examen şi cu alte analize de laborator şi va fi oarecum pusă sub suspiciune dacă din sâni se scurg secreţii.

Dar chiar dv., doamnă, vă puteţi controla sânii. Staţi dezbrăcată în faţa unei oglinzi mari, într-o încăpere foarte bine luminată. ţineţi-vă braţele în voie, pe lângă corp, şi observaţi cu atenţie următoarele aspecte:

– forma şi conturul sânilor sunt aceleaşi pentru ambii?

– se vede cumva, o cută, o adâncitură, la nivelul unuia?

– mameloanele sunt absolut la fel? Este unul retractat ori supurează, are striaţii, dureroase?

Apoi, stând pe canapea, luaţi fiecare sân la control cu palma deschisă a braţului opus. Împărţiţi imaginar sânul în 4-5 cadrane şi, cu pulpa degetelor, uşor relaxate, veniţi dinspre coaste, treceţi peste fiecare cadran şi ajungeţi la mamelon.

Reluaţi atentă şi relaxată fiecare mişcare dacă ceva vi se pare cât de cât suspicios, dar repet, trebuie să fiţi destinsă. Insistaţi asupra regiunii axilare şi – dacă simţiţi – o cât de mică formaţiune, fie şi numai cât un bob de mei, mai dură şi imobilă, mai ales, prezentaţi-vă la medic. Acesta va relua palparea şi a subaxilelor, eliminând orice suspiciune sau ordonând şi alte examene complementare.

În toate cazurile, autocontrolul sânilor se face lunar, la câteva zile (3-4) după terminarea ciclului, când sânii nu sunt influenţaţi de tulburările hormonale ce preced ovulaţia ori declanşează menstruaţia.

Dr. VALERIU MANTA

Bunica... Sophia

Familia regală a Spaniei şi-a invitat verii din Belgia şi Grecia pentru a petrece câteva zile de vacanţă la Palma de Majorca. La întoarcerea din croazieră regina Spaniei a prezentat presei vedetele grupului: cei doi nepoţi, Felipe Juan Froilan şi Juan, copiii Elenei şi Cristinei.

Indiscreţii

Îndrăgostit?

Jack Nicholson (62 de ani) şi-a petrecut vacanţa la Saint-Tropez alături de proaspăta sa iubire, actriţa americană Lara Flynn Boyle (30 de ani), una dintre vedetele serialului „Twin Peaks". Dacă ea pare a „se lega la cap", Jack are detaşarea cunoscută...

Claudia, la 30 de ani

Claudia Schiffer a sărbătorit cei 30 de ani împliniţi la 25 august alături de producătorul britanic de film Tim Jefferies. Idila celor doi îi va conduce cu viteză spre căsătorie, afirmă, fără ezitare, indiscreţii ce i-au surprins în vacanţă la Palma de Majorca.

Pledoarie pentru optimism

Studii recente au confirmat adevărul potrivit căruia persoanele optimiste trăiesc mai mult şi au mai mult succes decât pesimiştii. Dar, arată dr. Susan Vaughan, renumit psihiatru american, optimismul se poate învăţa, aşa cum învăţăm, de exemplu să ne machiem. Iată câteva „reguli de aur".

Acordă-ţi credit! Pentru a beneficia de puterea gândirii pozitive este important cum îţi explici diversele întâmplări ce alcătuiesc viaţa. Optimistul îşi asumă succesul drept un rezultat firesc al eforturilor sale şi ignoră eşecul considerând că nu are legătură cu persoana sa. Pentru a gândi optimist, acordaţi-vă credit chiar şi atunci când meritul nu vă aparţine şi evitaţi să vă autoînvinovăţiţi. Potrivit unor studii realizate în universităţi studenţii optimişti dau vina pe profesor când pierd un examen, în loc să se acuze că sunt insuficient pregătiţi. Paradoxal, ei învaţă mai mult şi data viitoare au rezultate mai bune decât pesimiştii.

Hrăneşte-te şi cu iluzii... Pesimiştii par să estimeze mult mai realist şansele de a muri într-un accident sau de a face cancer şi prin urmare fac frecvent depresii majore. Realismul poate închide drumul spre succes cu întrebări de tipul „merită să încerc?". În aceste condiţii, spune dr. Susan Vaughan, e de preferat să-ţi creezi iluzia că eşti înconjurată de un câmp protector şi să fii convinsă că poţi avea succes. În acest fel vei lupta mai mult şi chiar vei obţine ce doreşti.

Înconjoară-te de persoane mulţumite de viaţă, fericite. Se ştie, pesimismul este contagios, dar, din fericire şi optimismul. Aşa că este de preferat să te înconjori de oameni bine dispuşi, mereu destinşi, cu zâmbetul pe faţă. Chiar şi când eşti nefericită, mimează mulţumirea şi buna dispoziţie. Studiile invocate în aceste rânduri au demonstrat că un limbaj al corpului care să transmită celorlalţi o stare de bine – o poziţie dreaptă, o faţă surâzătoare, un mers elegant, care să denote încredere – conduce, în final, la optimism real.

PIETRE ZODIACALE

Dacă aţi uitat cumva ce piatră preţioasă vă este benefică, în funcţie de zodia dv., vă reamintim acest detaliu: ◆ ***Berbec*** – Diamant. ◆ ***Taur*** – Smaralde. ◆ ***Gemeni*** – Perlă, Selenită, Alexandrită. ◆ ***Rac*** – Rubin. ◆ ***Leu*** – Sardonix, Peridot. ◆ ***Fecioară*** – Safir. ◆ ***Balanţă*** – Opal, Turmolină. ◆ ***Scorpion*** – Topaz, Citrină. ◆ ***Săgetător*** – Turcoază, Zircon. ◆ ***Capricorn*** – Granat. ◆ ***Vărsător*** – Ametist. ◆ ***Peşti*** – Acvamarin, Hematit. Lista aceasta a fost elaborată de Asociaţia Bijutierilor Americani şi Societatea Americană a Pietrelor Preţioase (editată în 1912).

ASOCIERI NUMEROLOGICE

În numerologie fiecare cifră poartă o anumită caracteristică vibraţională care, sub influenţa vibraţiei particulelor Universului ni se transmite şi nouă. Astfel, cele mai importante asocieri numerologice ar fi:

1 – reprezintă idealurile, dorinţele, voinţa, începuturile; este un număr masculin, Yang.

2 – semnifică acomodarea, colaborarea, căldura, simţul diplomatic; este un număr feminin, Yin.

3 – este semnul creaţiei, al exprimării, abundenţei, intuiţiei.

4 – disciplină, voinţă, celebritate.

5 – dezvoltare, curiozitate, libertate, personalitate mercuriană.

6 – caracterizează o persoană de încredere, idealistă, practică.

7 – este sau poate fi un număr magic; este numărul dezvoltării spirituale; reprezintă înţelepţii, dar şi scepticii, cu o bună capacitate de decizie, închişi în sine.

8 – reprezintă o persoană realistă, energică, un caracter iubitor de certitudini, de siguranţă.

9 – este numărul altruismului, al unui caracter puternic.

Voaletă şi Dantelă Veche

Mata Hary, zeiţă printre bărbaţi în uniformă

O splendidă creolă născută în Olanda, în 1876. Nefericita Margaretha Zelle avea să devină Mata Hari, irezistibila dansatoare din buric, nocturnă, din barurile ofiţerilor anglo-francezi şi germani, în anii primului război mondial. Aliaţii o foloseau ca agent, dar un anume căpitan van Kalle, un teuton iubăreţ dar care nu-şi uitase datoria, a descris-o ca pe un „agent german H-21" de mare nădejde... Francezii au intrat în alertă, au rechemat-o la Paris şi au acuzat-o că joacă dublu. Mata Hari şi-a pierdut zâmbetul; trupul ei arămiu, sânii veseli şi tinereşti (deşi avea deja 41 de ani în 1917) cu sfârcurile rubinii ascunse doar de strasuri n-au mai impresionat pe nimeni. A fost executată la 15 octombrie. N-a recunoscut nici o clipă că-şi trădase superiorii... Doar pe umilul şi pasionatul ei soţ, căpitanul McLeod, cu care petrecuse doar o mirifică lună de miere pe insula Java, pe când era încă Margaretha şi jurase că dansează pentru un singur bărbat. Dar n-a fost prima care a jurat strâmb. Şi nici ultima... *(P.I.)*

Gastronomice

Vă sugerăm să încercaţi şi aceste „reţete rapide" oferite de fidela noastră cititoare din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara.

Salată de ciuperci cu brânză

300-400 g ciuperci, 2 lămâi, 100 g brânză de Olanda sau telemea, 2 linguri ulei, sare, piper, verdeaţă tocată (mărar, pătrunjel), câteva frunze de salată.

Se prepară sosul într-un castron, amestecând uleiul cu sarea, piperul şi zeama de lămâie. Ciupercile se spală, se taie în lamele fine şi se pun imediat în sos să nu se înnegrească se rade brânza, se amestecă cu ciupercile, se presară verdeaţă şi salată, tăiate fin. Se ţine la rece o oră înainte de a fi servită.

Roşii umplute cu brânză de vaci, brânză telemea sau urdă dulce

6 roşii, 250 g brânză telemea (urdă sau brânză de vaci), 2 legături mărar, 50 g unt, 3-4 frunze de salată verde, sare.

Se aleg roşii mijlocii şi foarte proaspete, se spală, se taie un căpăcel, apoi cu o linguriţă se scoate mijlocul, se presară cu puţină sare şi se aşază pe un fund cu gura în jos ca să se scurgă, cât timp se prepară compoziţia pentru umplut. Se freacă brânza rasă cu untul până devine o cremă, se amestecă cu mărarul şi se potriveşte de sare. Cu aceastăpastă se umplu roşiile, puţin bombat şi netezit frumos cu cuţitul. Pe un platou se pun frunzele de salată întregi iar deasupra roşiile umplute. Se pot garnisi cu feliuţe de ou şi ardei gras după gust.

Salată de brânză cu roşii

500 g brânză de vaci, 2 linguri zeamă de lămâie, 3 linguri smântână, 3 roşii mijlocii, 2 cepe, sare, piper, puţină boia de ardei, 1 ardei iute.

Se amestecă bine brânza cu smântâna, zeama de lămâie, sarea, piperul şi boiaua. Separat se curăţă roşiile de pieliţă şi seminţe şi se taie mărunt. Ceapa se toacă fin. Se amestecă totul cu pasta de brânză şi se aşază frumos pe o farfurie garnisită cu felii de roşii. Ardeiul iute se toacă mărunt şi se serveşte alături.

Plăcintă cu mere

12 linguri făină, 4 linguri unt, 4 linguri zahăr pudră, 2 ouă, puţin bicarbonat, zahăr vanilat, 2 linguri pesmet, sare. Pentru umplutură 12-16 mere, 4 linguri zahăr.

Se amestecă untul cu zahărul, ouăle, bicarbonatul, sarea şi zahărul vanilat, apoi se adaugă făina. Se frământă puţin şi se dă la rece. Se prepară umplutura în felul următor: se curăţă merele, se rad, se amestecă cu 4 linguri de zahăr, se lasă să se călească la foc potrivit, până când le scade zeama, se lasă apoi să se răcească. Aluatul se împarte în două şi se întind două foi. Se pune o foaie în tavă peste care se presară puţin pesmet, apoi se întinde umplutura de mere. Peste umplutură se aplică a doua foaie care se unge cu puţin ou bătut. Se trage cu furculiţa pe deasupra uşor un decor în formă de grătar, se dă la copt circa 20 de minute la foc potrivit până când capătă o culoare galben deschis, uşor rumenită pe margini. Se taie când e coaptă, caldă fiind încă, în bucăţi pătrate. Se serveşte rece.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

DOCTORUL casei

ANOREXIA
şi nervozitatea copilului

Se vorbeşte destul de frecvent în prezent despre nervozitatea copiilor, noţiunea fiind adusă în discuţie atât de profesori, cât şi, mai ales, de părinţi. Termenul este însă de cele mai multe ori folosit impropriu deoarece copiii cu adevărat nervoşi sunt doar cei care realmente prezintă o serie de dereglări ale sistemului nervos, ceea ce face ca educaţia lor să fie mai dificilă. Aceste dereglări au însă un caracter reversibil şi, tratate la timpul potrivit, nu lasă urme în dezvoltarea psihică a copilului. Ele pot fi înlăturate deoarece, în majoritatea cazurilor, nu sunt provocate de afecţiuni organice ale sistemului nervos, ci doar de influenţa negativă a mediului asupra dezvoltării copilului. Dacă din nepricepere, neglijenţă sau reavoinţă faţă de copil nu-i sunt asigurate condiţiile necesare unei dezvoltări echilibrate, el poate ajunge în conflict cu mediul său de viaţă, capacitatea de adapatare fiindu-i mult îngreunată.

Una dintre cele mai frecvente simptome de „nervozitate" a copilului se manifestă prin *anorexie*, adică lipsa poftei de mâncare sau atitudinea capricioasă faţă de hrană. Departe de a fi vorba de o afecţiune organică a aparatului digestiv, anorexia este pur şi simplu o reacţie nervoasă, un răspuns al copilului la mediul nefavorabil. La baza anorexiei stau deseori greşelile educative făcute de părinţi în legătură cu alimentaţia copilului, după cum tulburările de alimentaţie se pot ivi şi în urma unor certuri, conflicte familiale sau şcolare. Uneori, la copilul mai mare, anorexia poate fi urmarea unei anorexii neglijate în timpul primei perioade a copilăriei, după cum poate debuta şi brusc, direct la acea vârstă. Când se instalează, anorexia se prezintă fie sub forma opoziţiei copilului faţă de rigiditatea părinţilor cu privire la orele riguroase de masă, cantitatea şi felul mâncărurilor, fie sub forma unui mod capricios în ceeea ce priveşte alegerea alimentelor. Aşadar, copilul refuză să mănânce sub pretext că nu-i e foame, că nu-i place mâncarea sau că... ar avea poftă de cu totul altceva. Păstrarea unei atitudini consecvent-severă din partea părinţilor ori, dimpotrivă, încercarea de a satisface toate hachiţele copilului nu fac decât să agraveze problema anorexiei.

Cel mai frecvent, anorexia, denumită şi „anorexie mentală esenţială" apare la pubertate, fiind mai des întâlnită la fete decât la băieţi. Respingerea alimentaţiei poate apărea ca o metodă de menţinere a siluetei sau, mai grav, în urma unui şoc emoţional, după conflicte psihologice evidente, dar se poate instala şi progresiv, fără o cauză aparentă. Iniţial, adolescenta elimină unele alimente din hrana zilnică, apoi trece la reducerea globală a cantităţii acesteia, ajungând să ascundă alimentele, să le arunce, să-şi provoace vărsături, să-şi administreze purgative etc. Este deja prezent un sindrom psihic. Faza ulterioară este cea în care sindromul psihic antrenează un sindrom somatic, caracterizat prin pierderea considerabilă a greutăţii corporale, paloare, apariţia ridurilor şi, nu peste mult timp, a tulburărilor digestive (de obicei constipaţie), tulburări de respiraţie, hipotensiune arterială etc.

O explicaţie a sindromului anorexic nu poate fi dată fără a se ţine cont de o serie de circumstanţe în care apare: de exemplu, vârsta (pubertate sau perioada post-pubertară), sexul, importanţa pe care o au alimentele în raprt cu persoana respectivă, particularităţile psihice şi fizice ale organismului în perioada instalării bolii etc. Important este ca tendinţa de a lăsa cale liberă declanşării anorexiei să fie sesizată şi oprită la timp.

Tratamentul anorexiei mentale, care se face de obicei în spital, aşadar prin scoaterea pentru o oarecare perioadă a copilului sau adolescentului din mediul familial, vizează reeducarea alimentară progresivă, strict supravegheată, controlată, iar, în cazurile extreme, grave, chiar forţată.

Dr. AURELIA DĂSCĂLESCU

SUCUL DE ROŞII
un „medicament" pentru iarnă

Luna septembrie marchează nu doar începutul unui nou an şcolar, ci şi începutul pregătirii conservelor pentru iarnă. În sine, această activitate pare a fi în primul rând o calitate a omului gospodar, deşi, ea este şi o modalitate de a pune la păstrare, în cămări, o parte din vitaminele de care organismul uman are atâta nevoie în sezonul rece. Bogăţia de roşii din piaţă este, bunăoară, o invitaţie la prepararea sucului de roşii, care, prelucrat corect, este o sursă de sănătate în timpul iernii. Zaharurile, acizii organici, sărurile minerale, substanţele aromate, pectinele şi vitaminele vor contribui la creşterea rezistenţei organismului în faţa îmbolnăvirilor, la păstrarea tonusului şi energiei, secătuite de zilele reci şi mohorâte. Dar, în paralel cu grija pentru formarea rezervei de iarnă, se poate proceda de-a lungul lunii septembrie şi la o cură de suc de roşii proaspete. Câştigul va fi de partea noastră deoarece:

◆ un litru de suc de roşii furnizează organismului circa 400 de calorii; ◆ datorită conţinutului de acid malic, care-i dă gustul acrişor, are şi proprietăţi antibactericide; ◆ bogăţia sărurilor minerale, în special calciul şi fierul, îl fac recomandabil în perioadele de convalescenţă, precum şi în cazurile de anemie şi astenie; ◆ datorită conţinutului său ridicat în pectină, substanţă care are proprietatea de a absorbi toxinele de origine intestinală, are rol de dezintoxicare a organismului, motiv pentru care este binevenit în alimentaţia oricărei persoane, fie copil sau adult.

Valoarea alimentară ridicată a sucului de roşii se datorează însă, în mod deosebit, vitaminelor pe care le conţine. Un pahar de suc de 250 ml poate asigura organismului cantitatea necesară zilnică de vitamina A şi C. Trebuie precizat faptul că în sucul de roşii (îndeosebi în cel proaspăt) trece întreaga cantitate de vitamina A ce se află în roşii. Pentru a ne da seama de importanţa acestei vitamine în organism e suficient să ne reamintim doar câteva dintre consecinţele grave ale lipsei acesteia: scăderea rezistenţei faţă de infecţii, încetinirea procesului de creştere la copii şi tineri, apariţia de tulburări în creşterea dinţilor, tulburări nervoase, de vedere etc. Vitamina C este deopotrivă importantă pentru organism, cu atât mai mult cu cât acesta nu deţine capacitatea de a o sintetiza singur, nici de a-şi face rezerve, predispus fiind, în schimb, să elimine în aceeaşi zi întreaga cantitate (de vitamina C) primită prin hrană. Or, vitamina C ia parte la creştere, dezintoxicarea şi refacerea celulelor vii. O cantitate insuficientă de vitamina C în alimentaţie – mai ales în timpul iernii – scade rezistenţa organismului faţă de infecţii, creează indispoziţie psihică, senzaţie de oboseală şi deprimare.

E de înţeles de ce medicii şi nutriţioniştii recomandă consumul de suc de roşii în tot timpul anului şi îndeosebi în sezonul rece, când consumul de legume şi fructe e mai redus, iar posibilitatea instalării carenţei de vitamine şi săruri minerale în organism este destul de mare. Dacă orice om sănătos are numai beneficii de pe seama consumului de suc de roşii, persoanelor cu debilitate fizică – copii sau adulţi – le este cu atât mai indicat. O cantitate zilnică de 250 ml până la 500 ml este similară oricărui „medicament minune". Doar în cazul persoanelor cu tulburări digestive (diaree) ca şi în unele boli de rinichi, sucul de roşii trebuie privit cu rezervă sau total exclus din alimentaţie.

COMPRIMATE

◆ Alimentele care dau naştere la un procent ridicat de aciditate sunt: carnea, grăsimea animală, grăsimea vegetală (ulei, margarină), pâinea albă şi intermediară, cozonacul, zahărul rafinat, sarea de bucătărie, fructele acre, toate dulciurile preparate din zahăr, ciocolata. Referitor la reacţia acidă a fructelor în general, părerile specialiştilor sunt împărţite.

◆ Alimentele care se transformă 100% în baze sunt: toate soiurile de zarzavaturi, toate verdeţurile, ceapa, cartofii, castanele comestibile, tărâţele de grâu, germenii de grâu. Excepţie fac păstăile de leguminoase. Cerealele dau 60% baze, dar prin fierbere pierd din valoarea bazică.

◆ Cu excepţia laptelui care datorită raportului acid-bază ce corespunde perfect procentajului din sânge, este socotit aliment neutru, alte alimente ce au calităţi relativ asemănătoare din acest punct de vedere sunt: bananele foarte bine coapte, pepenii, roşiile, merele foarte coapte.

◆ Organismul elimină sărurile dacă este sănătos; dacă nu, le stochează şi reţine o anumită cantitate de lichid pentru a le păstra în stare de soluţie.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Tratamentul sterilităţii masculine

I. P. din Bucureşti – *Tratamentul tulburărilor de fertilitate nu are drept scop normalizarea calităţii spermei, lucru de altfel imposibil de realizat din punct de vedere medical. Importantă este obţinerea sarcinii prin ameliorarea unor indici morfologici, cum ar fi motilitatea şi structura spermatozoizilor.*

Cercetările pe cazuri concrete au dovedit că apariţia sarcinii este posibilă şi cu un număr mic de spermatozoizi, sub 20 milioane /ml, şi uneori chiar cu 5 milioane/ml, cu condiţia ca mişcările spermatozoizilor să-şi păstreze vioiciunea. Trebuie, de asemenea, reţinut faptul că, deşi infertilitatea endocrină ocupă un loc minor între cauzele infertilităţii conjugale, preparatele farmaceutice hormonale ocupă în prezent cea mai largă răspândire ca formă de tratament. În ceea ce priveşte întrebarea referitoare la nocivitatea preparatelor medicamentoase asupra fătului, repetăm precizarea că tratamentul sterilităţii are drept scop, în primul rând, obţinerea unor condiţii optime pentru fecundare, care să asigure apoi o cât mai bună dezvoltare fătului. Efectele preparatelor au fost testate în timp şi s-a dovedit că produsele gonadotrope sunt suportate de organism într-un mod ireproşabil. Ele nu afectează structura celulei germinale. Medicaţia hormonală are rol fiziologic, trofic şi stimulator asupra funcţiei germinale, ameliorând incontestabil capacitatea de fecundare a spermatozoizilor.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Un acid gras care... slăbeşte.

Dr. Michael Pariza de la universitatea din Winsconsin (Statele Unite) descoperea în 1978 acidul linoleic conjugat (ALC); după mai bine de două decenii de cercetări în laboratoarele aceleiaşi universităţi, cercetătorii au reuşit să pună în evidenţă o virtute nebănuită a acestui acid gras, aceea de a se putea constitui într-un ajutor deosebit de preţios în regimurile de slăbire. În paralel, în Norvegia s-au întreprins studii similare, concluziile fiind aceleaşi. Pe scurt, administrarea zilnică a 2 g de ALC reduce cu 20% masa de grăsime din corp, în favoarea creşterii masei musculare. ALC se găseşte în stare naturală în carnea de vacă şi produsele lactate, dar, în urma modificărilor hranei destinate bovinelor, acest acid tinde să se diminueze cantitativ. În privinţa omului, pentru a beneficia de cele 2g zilnice de ALC în perioada regimului de slăbire, ar trebui să consume cât mai multă carne de vacă şi... îngheţată din belşug, o adevărată revoluţie fiind vorba totuşi de o cură de slăbire. Regimul e demn de invidiat având-se în vedere că ALC favorizează trecerea grăsimilor, a proteinelor şi a zaharurilor în celulele musculare şi ţesutul conjunctiv, în loc să fie stocate în celule grăsoase. Cu alte cuvinte, sistemul muscular, care de obicei are de suferit în urma celor mai multe regimuri de slăbire, de data aceasta iese întărit. Alt avantaj ar fi că ALC nu prezintă nici un pericol pentru sănătate. Nu întâmplător, în Statele Unite se preconizează îmbogăţirea anumitor produse alimentare cu acest acid.

CE ESTE MENOPAUZA?

– Doamna Elisabeta P. din Ploieşti readuce în discuţie un subiect care preocupă cu siguranţă orice femeie, cel puţin în momentul în care se apropie acea perioadă din viaţa sa care, crede ea, îi va aduce complicaţii cu totul speciale. Şi cum lucrurile care sperie cel mai tare sunt cele pe care nu le cunoaştem, vom trece în revistă măcar succint elementele cele mai importante care să ne ajute să înţelegem ce reprezintă de fapt menopauza.

– Menopauza este acea perioadă din viaţa femeii în care aparatul său reproductiv îşi pierde această funcţie.

Ce se întâmplă? Hormonii produşi de glanda hipofiză nu mai produc iniţierea ciclului reproductiv şi astfel încetează fluxul menstrual. Acest lucru se poate întâmpla, de la caz la caz, fie progresiv, fie brusc. Un alt aspect important este reducerea în egală măsură a prezenţei estrogenilor şi a progesteronului (produşi de ovare), ceea ce conduce la tulburările tipice acestei faze din viaţa fiecărei femei. Un exemplu de asemenea tulburări? Pierderea elasticităţii pielii şi a mucoaselor, ceea ce poate influenţa funcţionarea aparatului urinar. Apoi, absorbţia rapidă a calciului nu mai este reglată de hormoni, ceea ce duce la slabirea structurii osoase – sunt cunoscute în acest sens problemele serioase pe care le ridcă la femei osteoporoza. Tot din cauza reducerii hormonilor se înregistrează o creştere a nivelului grăsimilor în sânge, cu posibile consecinţe asupra funcţionării sistemului cardio-vascular. Şi nu în ulimul rând, trebuie adăugate aici tulburările legate de sfera psihicului, cum ar fi o iritabilitate sporită, insomnia, creşterea în greutate şi binecunoscutele bufeuri. În aproximativ 50 la sută din cazuri, toate acestea se manifestă în jurul vârstei de 50 de ani.

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– Există remedii, sau femeile trebuie să trateze această perioadă ca o fatalitate din viaţa lor cu care nu le rămâne decât să se obişnuiască?

– Există desigur cazuri de dificultate sporită. Când se întâmplă aşa ceva, nu trebuie să stai şi să aştepţi ca acestea să se rezolve de la sine sau, cum spuneţi, nu trebuie privit totul ca o inevitabilă fatalitate. Ca întotdeauna, trebuie mers imediat la medic. Acesta va putea să prescrie o terapie hormonală, prin intermediul căreia să se introducă în organism hormonii pe care acesta nu mai este capabil să-i producă.

Oricum, ar fi de adăugat şi cu această ocazie, că avem aici un exemplu în plus de situaţie în care o vizită la medic este cel mai recomandabil lucru. El va şti ce medicamente să ne prescrie sau, după caz, să ne îndrume la un psiholog, un medic nutriţionist sau într-o altă direcţie pe care o consideră cea mai utilă pentru fiecare din noi.

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

Sfaturile bunicii

Cataplasma uscată

Cataplasma uscată este un leac bun pentru calmarea durerilor. Se realizează din tărâţe de cereale (grâu, secară, porumb), făină, seminţe de in, sare sau chiar nisip. Se încălzeşte unul din aceste elemente într-un vas de metal şi apoi se tornă într-un săculeţ confecţionat dintr-un material subţire şi des. Se înveleşte apoi într-o altă pânză şi se aşează pe locul dureros. Se ţine 10-15 minute.

EXPLORATOR

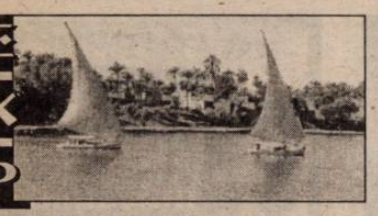

SUDAN

„Ţara celor Două Niluri”

Cu o suprafaţă de aproape 11 ori mai mare decât a României, mult încercatul de conflicte stat al Sudanului este un Babilon al etniilor (peste 500!) şi religiilor (creştini copţi – Biserica monofizistă aliată cu Vaticanul –, islamişti şi animişti). *Dar Sudanul este şi „judecătorul de pace” al celor doi fraţi vitregi, Nilul Alb şi Nilul Albastru. Locul de împăcare se află în zona Khartum, capitala ţării.*

Istoria veche se confundă cu cea a Nubiei (adică „aur” sau „carnea zeilor”; argintul era „oasele zeilor”), doldora de faraoni lacomi (ca Sesostris III din dinastia XII) şi eliberatori triumfali (ca etiopianul Şabaka, sec.VIII-VII î.Ch.). Nici în secolul XX, până la declararea independenţei (1956), dar şi după, liniştea socială nu pare restabilită complet. Un exemplu de necontestat este stilul de viaţă al *tribului Nuba*, din regiunea muntoasă cu acelaşi nume, în centrul Sudanului. Numeroasele exerciţii militare, cu arme moderne, se împletesc cu ancestralele ritualuri războinice, la care femeile lipsesc doar când îşi alăptează odraslele.

CLEŞTELE APELOR. Prin porţile meridionale ale Sudanului intră tumultuos *Nilul Alb*, fratele mai mare şi mai „aventuros”. Din *lacul multinaţional Victoria*, brăzdat de Ecuator, pleacă „braţul-mamă” al traseului numit *Nilul Victoria*, şi anume *râul Kagera* (400 km). Impetuos, acesta străbate lacurile ugandeze Kioga şi Mobutu, înzdrăvenindu-se şi devenind Nilul Alb. Dinspre porţile occidentale ale Sudanului vine *Nilul albastru*, fratele mai mic izvorât din *lacul etiopian Tana*, de peste 22 de ori mai „suplu” decât Lacul Victoria (3 mii kmp faţă de 68 mii kmp). Cei doi fraţi fluviali îşi dau mâna la nord de Khartum, unde se află şi *cataracta a 6-a* (prima dinspre sud spre nord, sensul de curgere al *Nilului propriu-zis*).

Încrengătura de ape năvalnice ale obârşiei Nilului alb l-a derutat în secolul trecut şi pe celebrul explorator englez David Livingstone. Astăzi, predomină în sudul Sudanului acelaşi contrast între bogăţia de ape şi foamete. Deşi are deschidere la Marea Roşie (în nord-est), trecerea de la clima de stepă (nord) la cea de savană (sud) este puternic influenţată de deşerturile Darfur, Nubia şi al Libiei, care împresoară ţara. Este o regiune în care coexistă diabolic apa şi uscăciunea. Un contrast rar întâlnit pe Pământ, tocmai în „Ţara celor două Niluri”.

PERSECUTAŢI ŞI REPUŞI ÎN DREPTURI

CÂINII DE PRERIE

Consideraţi de fermierii americani, dar şi de biologi, drept duşmani feroce ai covorului vegetal, câinii de prerie (rude ale marmotelor) au început să fie stârpiţi (mai ales prin otrăvire) încă de la începutul acestui secol. Abia în ultimul timp, când anomaliile climatice s-au înmulţit, s-a constatat că de fapt aceste rozătoare persecutate sistematic au un rol benefic pentru natură. Ele se hrănesc (şi-şi fac depozite subterane) numai cu fibre vegetale bătrâne, contribuind astfel la împrospătarea hranei pentru ierbivore. Populaţia lor a fost deja diminuată cu 98 la sută faţă de anul 1900 şi acum sunt luate măsuri de protejare a lor.

CAPODOPERE ÎN UMBRĂ

ZEUL de PIATRĂ, capodoperă a artei shaon (Zimbabwe), este vechi de cinci mii de ani. El reprezintă una din cele mai importante piese ale panteonului din zona sub-ecuatorială, existând în prezent doar şapte exemplare. Se pare că această zeitate era ocrotitoarea muncii şi fecundităţii pământului, întrucât are palmele neobişnuit de mari. Mâna dreaptă cu care-şi sprijină capul sugerează şi o atitudine meditativă.

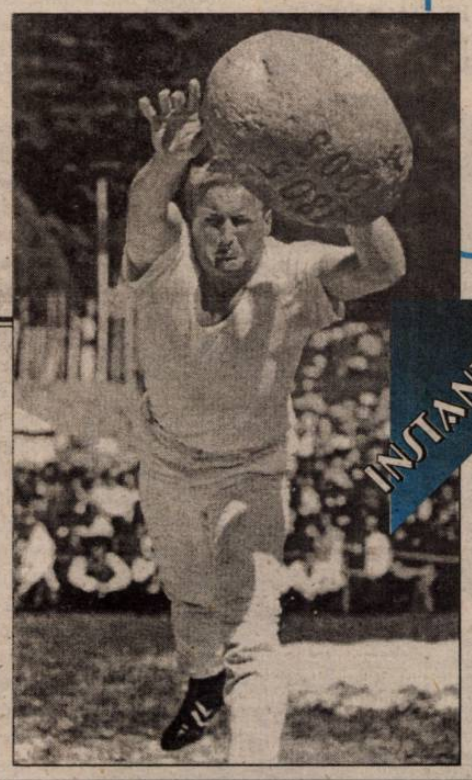

INSTANTANEU

„BĂRBATUL CARE MUTĂ STÂNCILE”, aceasta ar putea fi denumirea sportului naţional al elveţienilor, dedicat invincibilităţii teritoriale ale primelor trei „cantoane forestiere” înfiinţate în secolul XIII („Waldstätte”, 1291). Simbolul acestor aruncări cu pietre de 90 de kilograme, la peste 3 metri distanţă, este sintetizat în celebra sintagmă helvetă : ” *Alpii divid Europa, dar îi unesc pe elveţieni*”. Este un sănătos cult al patriotismului locuitorilor unei ţări cu patru limbi oficiale, mândră de rezistenţa eroică în faţa violentelor pretenţii teritoriale ale Curţilor regale ce au înconjurat-o de-a lungul istoriei. Eroismul şi democraţia cantonală ale Elveţiei erau lucruri de neconceput pentru capetele încoronate ale Europei apusene, căci în „ţara lui Wilhelm Tell” bărbaţii se luptă şi cu munţii. Nu întâmplător garda-armata papală (acum onorifică, având 85 de oşteni) – veche de peste 500 de ani – este exclusiv elveţiană.

ATELIER DE DEZLEGAT ENIGME

FENICIENII

primii colonişti ai Braziliei?!

De aproape un secol şi jumătate, în jurul *„Pietrei de la Farayba”* – găsită în sudul Braziliei de astăzi, se poartă discuţii contradictorii. *Această inscripţie datată anul 531 î.Ch. atestă că o navă feniciană cu pânze şi vâsle a eşuat pe coasta Americii de Sud, în timpul domniei regelui Hiram III din Sidon (552-532 î.Ch.), deci cu două milenii înainte de Columb şi Amerigo Vespucci.*

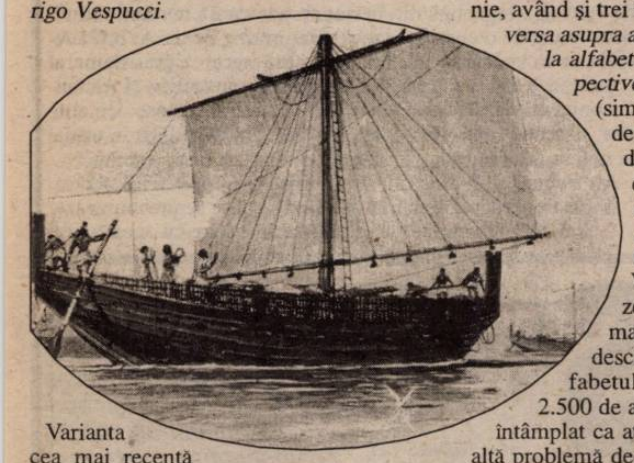

Varianta cea mai recentă a traducerii incredibilului text arată că nava, având un grup de 15 fenicieni (printre care şi 3 femei) la bord, a fost separată de restul expediţiei efectuate în jurul Africii (performanţă atestată şi de alte documente istorice incontestabile – n.n.) de vânturile alizee şi aruncată pe un tărâm foarte îndepărtat, „de piatră şi fier” (aluzie la zăcămintele aflate din belşug în Brazilia – n.n.). Deşi au sacrificat un tânăr pentru a-l îndura pe Baal (mare zeu al populaţiilor semite canaaneene de atunci – n.n.), marinarii n-au reuşit să se mai întoarcă spre Africa, navigând împotriva alizeului ce bate dinspre sud-est spre nord-vest...

În consecinţă, fenicienilor nu le-a rămas decât să trăiască pe noul continent (credeau că se află pe o insulă uriaşă) şi eventual să-şi dezvolte minuscula colonie, având şi trei femei printre ei. *Controversa asupra acestei versiuni pleacă de la alfabetul fenician al epocii respective.* Acesta s-a modificat (simplificat) continuu timp de mai multe secole. La data descoperirii „Pietrei de la Farayba”, tipul de alfabet în care fusese scris mesajul fenician nu era complet deslușit. Varianta traducerii prezentate mai sus este mult mai recentă, deci ulterioară descifrării indubitabile a alfabetului fenician de acum 2.500 de ani. Lucrurile par să se fi întâmplat ca atare şi atunci se ridică o altă problemă deosebit de interesantă: ce s-a întâmplat la impactul cultural dintre civilizaţia semită feniciană şi cea amerindiană băştinaşă? Multe studii contemporane arată similitudini bizare între tradiţiile ameridiene şi cele semite, care pot fi coincidenţe sau nu. Dar despre asta, în alt „atelier de dezlegat enigme”.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

SENZAŢIONAL

Singurul loc din lume unde leii mănâncă peşte! Pe tărmul atlantic al Namibiei, acolo unde deşertul omonim şi oceanul se-mbrăţişează sub privirile tropicului Capricornului, se află „Coasta scheletelor”. Un nefast fenomen, generat de curenţii oceanului şi câmpul magnetic al Pământului, a transformat această plajă într-un cimitir al mamiferelor marine (balene, caşaloţi, delfini). Dezorientate, acestea eşuează aici ca într-un sinistru ritual de sinucidere colectivă, oferind carnivorelor un meniu copios şi nemaiîntâlnit. Fotografia imortalizează un leu faţă în faţă cu un trup neînsufleţit de balenă. Bătrâna felină pare ea însăşi nedumerită în faţa generozităţii valurilor, care o scutesc de obositoarea vânătoare de zebre sau antilope.

FOSILE

MESAJE DIN TRECUT

MIHAELA DOROBANŢU

FASCINAŢIA TIMPULUI

Oamenii continuă să găsească şi astăzi rămăşiţe perfect conservate ale unor animale care au populat Terra acum sute de milioane de ani.

Cum se naşte... o fosilă

Cu câtă emoţie cercetătorii aduc la lumină resturile unor fiinţe care au populat în timpuri imemoriale zonele trăite astăzi de oameni! Şi totuşi: cum au ajuns ele până în zilele noastre? Cum se naşte o fosilă?

Procesul cel mai obişnuit este mineralizarea: resturile de organisme sunt impregnate de ape purtătoare de substanţe minerale (siliciul, de exemplu) care pur şi simplu se substituie substanţelor

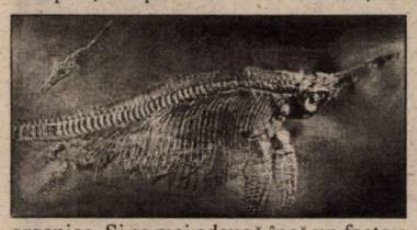

organice. Şi se mai adaugă încă un factor: resturile cele mai rezistente, ca oasele sau dinţii, sunt acoperite de sedimente care le... protejează de acţiunea „duşmanilor obişnuiţi", adică elemente chimice, ca oxigenul, sau biologice cum ar fi bacteriile. Uneori se merge chiar mai departe şi „izolarea" este totală, în gheaţă de pildă, sau în chihlimbar. Atunci se vorbeşte despre mumificare şi aşa am ajuns noi astăzi să avem la dispoziţie nu doar schelete, ci exemplare aproape întregi de mamuţi sau de insecte bătrâne cât lumea. Iată de altfel câteva dintre cele mai impresionante exemple...

Trei hominizi din Tanzania

Urmele păstrate de timp aparţin unui grup de trei hominizi – probabil de tipul Australopithecus afarensis, adică din aceeaşi familie cu Lucy. Ele fac parte dintr-o „poteacă" întreagă, păstrată intactă timp de 3,6 milioane de ani sub cenuşa vulcanică...

Capcana de răşină

Ne ducem şi mai departe înapoi în timp: în Jurassic. Din aceste insecte s-au păstrat intacte chiar şi ţesuturile organice, în urma unei fosilizări extrem de rapide. Ele au căzut în „crusta de răşină" acum peste 150 de milioane de ani.

Oase de uriaşi

Jim Jensen este supranumit „Jim Dinozaurul" şi este un adevărat vânător de dinozauri. El s-a fotografiat alături de un picior de Ultrasaurus descoperit prin anii 1970 în Colorado. Estimările arată că era vorba de un exemplar cu o lungime de cel puţin 30 de metri.

Înainte de a se naşte

În cazul de faţă pelicula a imortalizat doar o reconstituire a unui embrion de Therizinosaurus, plecând de la oasele descoperite. Are un diametru de numai 8,8 cm şi la maturitate ar fi fost probabil un dinozaur ierbivor.

Mesaje din viitor!

Dar cei ce vor veni după noi? Ce vor găsi ei şi mai ales cum vor interpreta relicvele care îşi vor avea originea în ziua de astăzi?

Ei bine, un artist din Torino, Gian Paolo Graziato şi-a imaginat cum ne vor privi pe noi paleoentologii de peste câteva sute de mii de ani. Oricum, este amuzant, ca să nu spunem chiar interesant să ne gândim câţi savanţi ai viitorului vor încerca să descifreze ceea ce pentru noi reprezintă o cheie de mecanic, un tirbuşon sau un telefon celular...

NEURONI DE PORC CONTRA PARKINSON.

Grefa de neuroni de embrion uman şi-a dovedit puterea de a reduce simptomele maladiei Parkinson. Însă raritatea acestor ţesuturi le limitează utilizarea. Centrul Medical Universitar de la Boston, Massachusetts (SUA) a obţinut de curând rezultate similare cu ajutorul neuronilor de embrion de porc „umanizaţi" prin transgeneză. Unii pacienţi au înregistrat o ameliorare de 30 la sută a simptomelor bolii.

(A.H.)

MUZEUL EUROPEAN al comunicaţiilor

IRINA STOICA

Pe cursul inferior al Loarei, într-o provincie istorică – Anjou – se află oraşul Anger, cu celebra sa catedrală, castelele din secolul al XIII-lea şi strălucitele expoziţii de tapiserii. La câteva minute de mers cu maşina, mai exact la 8 kilometri, splendoarea acestei capitale a ţinutului păleste uşor, datorită faimei unei localităţi mai mici şi anume Saint-Barthelemy. Aşezarea a devenit cunoscută din 1849 prin distileriile fraţilor Cointreau, inventatorii celebrului lichior cu aromă de portocale, având ca simbol un Pierrot. Stabilindu-şi activitatea aici, cei doi fraţi au adus nu numai faima, ci şi bunăstarea regiunii, drept pentru care o parte din vechile distilerii au fost transformate în muzeu iar împlinirea a 150 de ani de la crearea lor a fost sărbătorită cum se cuvine. La ieşirea din acest oraş, făcând un ocol în departamentul Maine-et-Loire se află un alt muzeu care trezeşte şi mai mult atenţia vizitatorilor. Este vorba despre Muzeul European al Comunicaţiilor creat în 1992 de Guy Biraud, şi evaluat de ghidul Michelin cu două stele. Creatorul muzeului a devenit vestit în anii 1960, printr-o altă operă, şi anume o uzină de aparatură electrică şi electronică, fiind ajutat de pictorul Georges Mathieu, care a făcut o bună parte din munca arhitectului. Guy Biraud este, de asemenea, un apărător al patrimoniului naţional şi un colecţionar pasionat. Toată viaţa a adunat o mulţime de aparate ştiinţifice legate de istoria comunicaţiilor. Acestea sunt dintre cele mai diverse, de la tam-tamuri la satelit. Întâlneşti aici aparate cu galenă, aparate radio dintre cele mai diverse, aparate foto, camere de luat vederi, televizoare, automobile şi alte „maşini zburătoare".

Toate sunt găzduite în Castelul Pignerolle şi sunt prezentate într-o manieră clară, vie, pe fondul unor reconstrucţii istorice. Există un salon închinat secolului al XVIII-lea, altul rezervat căpitanului Nemo al lui Jules Verne şi celebrului său Nautilus, o staţie TSF din timpul primului război mondial (1914-1918), un interior al unei nave spaţiale. Sunt numai câteva din exponatele de aici. Castelul Pignerolle, care adăposteşte toată această colecţie încărcată de emoţii şi nostalgii, a fost construit ca o replică a Micului Trianon. Decorul fantastic al parcului de 73 ha adăposteşte o orangerie şi multe alte frumuseţi. Aici au loc manifestaţii ca „Zilele ştiinţei şi patrimoniului" şi „Zilele ştiinţifice ale audiovizualului".

Muzeul European al Comunicaţiilor îmbină astfel farmecul trecutului cu mireasma epocilor sale reale sau imaginare cu îndrăzneala şi temeritatea noului.

O DRAMĂ NEELUCIDATĂ

DORIN MĂRAN

Carotajele efectuate în 1998 în calotele glaciare au arătat că între anii 1343 şi 1362 temperatura medie în Atlanticul de Nord a scăzut drastic, gheţarii au invadat ţărmurile Groenlandei drenând nisipul, pietrişul şi reducând zonele de păşunat care au devenit supraexploatate. Pământurile destinate agriculturii au devenit sterile. Înfrigurați şi înfometaţi, cu stocurile de alimente epuizate, locuitorii din Osterbygd, din sudul Groenlandei, s-au retras în ferme aşteptând disperaţi o primăvară care n-a mai venit. În acest timp şi-au sacrificat animalele, devorând totul, până la copite. În final îşi sacrifică şi fidelii câini de vânătoare. Acest scenariu a fost confirmat şi de „celebrele" muşte descoperite anul trecut în sedimentele acumulate în interiorul caselor. Este vorba de specia *telomerina flavipes* introdusă de colonişti în Groenlanda. Aceste muşte nu trăiesc şi nu se dezvoltă decât în căldura asigurată de interiorul casei. În urma datării fosilelor cu radiocarbon s-a constatat că muştele au murit subit prin 1350. Cercetătorii sunt foarte atraşi de pista climatică în explicarea brutalei şi misterioasei dispariţii a vikingilor în secolele 11-15. Există însă şi alte căi de explorat. Una dintre ele ar fi varianta epidemică. În 1402, o epidemie de ciumă ucide două treimi din norvegieni şi 30 la sută din populaţia islandeză. Până acum analizele paleopatologice nu au depistat însă nici o urmă a bolii pe scheletele din Groenlanda. În schimb e uşor de imaginat că datorită acestei drame continentale puţinele schimburi maritime care au avut loc între insulă şi Norvegia s-au întrerupt. Cercetătorii nu exclud nici faptul că stingerea seminţiei vikingilor s-ar fi putut datora unui colaps demografic şi economic. Navigatorii continentali nu aveau motive să-şi rişte pielea înfruntând furtunile oceanului pentru colţii de morsă ai vikingilor care de altfel se puteau obţine din explorările portugheze din Africa. Sursele de aprovizionare ale vikingilor, încetul cu încetul, se epuizează iar cei rămaşi în Groenlanda sunt prea puţin numeroşi pentru a reînnoi populaţia.

Viitorul aparţine spaţiului

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

„TRAILBLAZER" – un cosmoavion care consumă... aer!

În primul deceniu al Mileniului III se conturează împlinirea unui vis al pionierilor astronauticii, anume: primul zbor al unui vehicul aerospaţial capabil să-şi procure o parte din combustibil direct din... atmosferă, dar să şi ajungă în spaţiul cosmic!

În acest scop bugetul NASA va fi majorat corespunzător – 10 milioane $ numai în anul 2000, – cu sume alocate programului TRAILBLAZER, demarat încă din 1995 la Centrul de cercetări GLENN al NASA; acest program a fost direcţionat atât pentru proiectarea unei structuri neconvenţionale, capabilă să reziste la solicitări termo-mecanice formidabile, dar mai ales a unui nou sistem de propulsie, capabil să asigure reducerea drastică a cantităţii de combustibil luat la bord; se pare că în spaţiu va fi adus doar hidrogenul lichid, oxigenul necesar arderii fiind obţinut direct din... atmosferă!

Acest aparat aerocosmic a fost denumit TRAILBLAZER, care într-o traducere liberă înseamnă „Urma strălucitoare" (!), deoarece, până va atinge traiectoria finală, va lăsa mereu în urma sa o... dâră strălucitoare de flăcări!

După finalizarea, la sfârşitul anului precedent, a importantelor faze R+D (cercetare-proiectare şi dezvoltare), în acest an sunt programate testele la sol ale instalaţiei de propulsie (etapa de iniţiere) cu ciclu combinat, formată din asamblarea funcţională a unui motor-rachetă cu un statoreactor hipersonic, propulsor destinat să permită atingerea unor viteze ce corespund numărului Mach egal cu 10...

În paralel cu testele motorului-demonstrator, începute din luna mai, mai întâi în Tunelul hipersonic de la Baza Plum Brook cu un propulsor la scară redusă, se vor desfăşura încercările materialelor destinate structurii aparatului, a cărei construcţie va fi, probabil, orientată fie către Boeing, fie către Lockheed-Martin.

Programul prevede ca activităţile mai sus menţionate să fie finalizate până la sfârşitul anului 2003, astfel încât în 2006 să poată fi efectuat primul zbor demonstrativ... Încă înainte de această dată, „conducerea" programului va fi luată de Centrul de zboruri spaţiale „Marshall" al NASA, conducerea care coordonează un program şi mai ambiţios: SPATIOPLANUL-100! Acest program, care a demarat în anul 2000 şi care este orientat spre tehnologiile capabile să furnizeze vehicule lansatoare de tip „Cosmoavion", va face obiectul unul alt articol...

(Va urma)

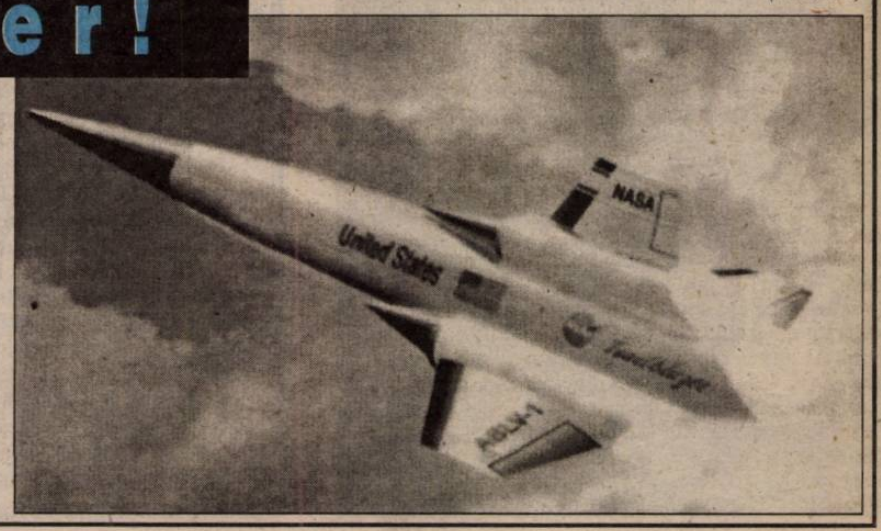

Yeti – oamenii zăpezilor

SĂ FIE „VERIGA-LIPSĂ” ?!

DAN APOSTOL

Interesante aceste întâlniri între „Yeren” şi oameni: „animalul”, uriaş, sălbatic, atacă foarte rar şi numai provocat, se manifestă timid, chiar cu naivitate, în vreme ce omul, ruda sa evoluată, îl ucide pentru a-l... mânca. Li Jian conchide cu tristeţe: „Este de mirare cum au putut supravieţui aceste creaturi după apariţia omului. Numai faptul că zonele în care trăiesc „Yerenii” nu sunt populate i-a putut salva până acum”. SCERY a instituit un premiu echivalent cu 3500 de dolari pentru capturarea unui „Yeren” viu (sumă colosală pentru un ţăran din Shenhongja), un colecţionar occidental anonim a oferit 68000 de dolari, şi se speră că, într-un viitor nu prea îndepărtat, „Omul Zăpezilor” din China va putea fi studiat de zoologi, antropologi şi paleontologi, furnizând, poate, răspunsuri preţioase la unele dintre enigmele evoluţiei lui *Homo Sapiens*.

Bernard Heuvelmans, unul dintre cei mai prestigioşi naturalişti ai lumii şi preşedintele International Society of Cryptozoology, fondată în ianuarie 1982, consideră că, dat fiind dovezile strânse până acum, existenţa „Omului Zăpezilor” din Asia nu mai poate fi pusă sub semnul îndoielii. După părerea sa, ar fi vorba de un hominid primat fosil, cel mai probabil candidat fiind *Gigantopithecus*. Dar, până la capturarea unui specimen, Heuvelmans a propus prima taxonomie corectă pentru „Yeti”: *Dinanthropoides nivalis*, ceea ce ar însemna „antropoidul teribil al zăpezilor”.

Coroborând toate informaţiile existente, Heuvelmans a făcut cel mai complet şi cel mai tulburător portret de „Yeren” cunoscut până astăzi: „Avem puternice motive să considerăm că un antropoid biped a cărui înălţime variază între 1,50 – 2,50 m (în funcţie de vârstă, sex şi subspecia geografică) trăieşte în regiunile muntoase, de la limita inferioară până la altitudinea de 4000-5000 m, de-a lungul întregului lanţ himalayan, precum şi în China. Are labele picioarelor plantigrade (adică degetele şi călcâiul se imprimă complet pe sol în timpul mersului – *n.a.*) şi degetul său mare de la picior nu este opozabil, spre deosebire de al oricărei maimuţe cunoscute. În mişcare, trupul este puţin aplecat înainte; braţele sunt foarte lungi, ajungând până la genunchi (ceea ce nu are nici o legătură cu mersul şi aspectul general al gorilei, spre exemplu – *n.a.*). Are un chip plat, o frunte înaltă, un prognatism (proeminenţa maxilarului inferior – *n.a.*) mai puţin pronunţat decât la primate, dar maxilarele puternice s-au dezvoltat considerabil în înălţime, având ca rezultat o dimensiune disproporţionată a molarilor. Există indicii ale prezenţei unei creste sagittale (adică pornind din faţă şi orientată spre partea de dinapoi a craniului, pe care îl împarte simetric – *n.a.*), trădată de îndesirea părului în zonă la adulţi şi de prezenţa unor fire de păr orientate vertical la masculi. Trupul este acoperit cu blană deasă, de o lungime medie şi culoare variind de la galben la negru. Făptura are plete lungi, întotdeauna mai întunecate decât restul blănii, iar faţa şi organele genitale, la ambele specii, nu sunt acoperite cu păr. Fapt curios, femelele au sâni mari, alungiţi, detaliu neîntâlnit la maimuţele primate. Creatura este omnivoră: mănâncă rădăcini, muguri de bambus, fructe, nuci, insecte, şopârle, păsări, mici rozătoare, dar adesea caută şi răpune prăzi mari, cum ar fi cerbii, maimuţele sau chiar Yacii.”

Heuvelmans încheie portretul într-un mod neaşteptat, însă semnificativ: „Dat fiind mărimea craniului, semnalată de martori, este evident că „Omul Zăpezilor” are capacitatea cerebrală egală sau chiar superioară celei a lui *Homo Sapiens”*. Ceea ce ridică însă un semn de întrebare asupra identificării „Omului Zăpezii” cu *Giganthopithecus*. Comportamentul semnalat în toate cazurile, fie ele din India, China, Nepal, Tibet, Java, Sumatra sau statele fostului U.R.S.S. indică o inteligenţă superioară primatelor actuale şi tuturor celorlalte mamifere, cu excepţia delfinilor. Ca şi aceştia, „Omul Zăpezilor” pare a avea un mod de gândire diferit de al nostru, dar nu neapărat inferior. Chiar caracteristicile sale anatomice îl îndepărtează prea mult de primate pentru a mai fi considerat o maimuţă antropoidă.

Or, dacă aceste făpturi sunt cu adevărat faimoasa „missing-link” („veriga lipsă”) din lanţul evoluţiei umane, se poate merge mai departe cu întrebările, fără teamă de eroare: este „Omul Zăpezilor” cu adevărat specia din care ne tragem, dat fiind asemănările sale tulburătoare cu *Homo Neanderthalensis?!* Şi dacă da, de unde a apărut pe Terra această fiinţă, a cărei vechime nu pare a depăşi 500000 de ani?

(Sfârşit)

Amprente ale spiritualităţii noastre

Biserica din Şerbăneşti-Pucioasa

Biserica din Şerbăneşti, străveche aşezare înglobată oraşului Pucioasa, a fost ridicată în 1894 de Trandafil (Zamfir) Maltezeanu cu concursul enoriaşilor. După cum aflăm însă din excelenta monografie a profesorului Dumitru Stancu, aşezarea Şerbăneştilor s-a bucurat de efectuarea serviciului religios într-o biserică mult înainte de ridicarea respectivului aşezământ. Viaţa spirituală în localitate este atestată printr-un document din 1615 prin care domnitorul Radu Mihnea Voievod întăreşte Sfintei Mitropolii „Ocină în Şerbăneşti” şi printr-un altul din 1642, în care Matei Basarab pomenea despre „chiliile” de aici, ceea ce probă existenţa unei biserici monahale. În 1747 călătorul străin Bauer înregistrează Şerbăneştii drept „sat cu biserică de lemn”. Este vorba de cea de a doua biserică din Şerbăneşti pe lângă cea monahală, cele două locaşuri fiind amintite şi într-un document din 1662. Importantă pentru viaţa religioasă a satului rămâne biserica din 1806. Aceasta n-a durat însă nici un veac, ridicându-se cea din 1894, existentă şi astăzi. Pisania menţionează hramurile bisericii: „Sfinţii Voievozi şi Sf. Erarh Nicolae, la care s-au mai adăugat hramurile Sfintei Treimi şi Sfintei Mucenice Filofteia”. Tot pisania menţionează şi numele ctitorului şi al tuturor celor care au contribuit la ridicarea sfântului locaş. Clopotniţa, ridicată în 1927, de Gheorghe Maltezeanu, nepotul lui Trandafil, este realizată din piatră cioplită, cărămidă presată şi beton, ridicată pe o suprafaţă de 38 mp. Intrarea în incintă se face pe sub bolta ei arcuită. Acoperită cu ţiglă, clopotniţa adăposteşte două clopote din oţel nichelat, unul de 200 kg, celălalt de 120, la care se ajunge pe o scară de stejar. Biserica are formă de cruce, un pridvor închis, patru turle, aşezate tot în formă de cruce, şase ferestre, se sprijină pe o fundaţie de piatră fasonată şi a fost construită din cărămidă. A fost pictată în ulei, pe fond albastru de Anton Serafim din Bucureşti căruia îi datorăm şi icoanele împărăteşti.

În anul 1941 biserica a suferit reparaţii capitale, iar în 1942 a fost spălată fiind reparată pictura. Cea mai completă reparaţie a fot realizată în perioada 1982-1983 când pictura a fost restaurată de Nicolae Samoilă care a realizat şi pictura exterioară.

IRINA STOICA

DEVORATORII DE SIMBOLURI

DORIN MĂRAN

Vasele cu produse cosmetice din mormintele faraonice erau de obicei vopsite în galben, o culoare solară. Dincolo de motivul solar, cel al mediului lichid ocupa un loc important în panoplia instrumentelor simbolice de bună trecere în lumea veşniciei. Cea mai mare parte din motivele de agrement au fost exploatate de egipteni pentru a continua ideea de existenţă, de renaştere într-o altă lume, compatibilă cu cea deja trăită. Singurul amendament îl constituie înnobilarea obiectelor casnice cu sensuri simbolice care transcend condiţia umană. Farfuriile din faianţă albastră, o aluzie cromatică a reflexelor valurilor luminate de primele raze de Soare, reprezintă unul din motivele acvatice ce revin frecvent pe obiecte, pe mobilier sau pe pereţii mormintelor. Chiar şi colierul din aur găsit într-o încăpere mortuară, un exemplu de rafinament al personajelor importante din Noul Imperiu, poartă amprenta obsesiei acvatice şi solare, prin pandantivul format din trei peştişori de aur, reprezentanţi ai Soarelui care răsare. Din morminte nu lipseau lăzile din lemn pe care erau imprimate imagini cu nuferi şi ciorchini de struguri, motive solare şi ale renaşterii, menite să combată caracterul efemer al existenţei. În interiorul lor se depozitau de obicei obiecte de toaletă sau instrumente folosite de scribi. Un loc important în acest arsenal de trecere îl ocupau statuile, statuetele şi coşciugele destinate să protejeze învelişul carnal al defunctului. În Noul Imperiu acestea erau dublate, unul dintre ele fiind un mulaj al mumiei care reproducea însă trăsăturile omului viu. O garanţie a renaşterii sale.

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

C.I.A. ŞI ASASINATUL POLITIC

Asasinarea lui Patrice Lumumba. Patrice Lumumba (1925-1961), fondatorul Mişcării Naţionale Congoleze şi prim-ministru, a căzut, în 1961, victimă unui atentat rezultat în urma unui complot, pe fondul unui război civil de secesiune.

Potrivit relatărilor lui Conan Cruise O'Brien, fost consilier al secretarului general al O.N.U., Dag Hammarskjold şi conducător al forţelor de intervenţie ale O.N.U. în Congo, ambasadorul american în Congo, Timberlake a primit, anterior asasinării lui Lumumba, instrucţiuni precise de la Washington potrivit cărora Lumumba trebuia înlăturat.

Secretarul general al O.N.U. a consimţit la această acţiune nu în ultimul rând pentru faptul că fratele său Stein Hammarskjold era unul dintre directorii societăţii „Union Minière du Haut Katanga”. Eliberarea Congoului, din ale cărui mine de la Sinkolowe provenise uraniul folosit pentru construirea bombei atomice de la Hiroşima, nu era sprijină decât de U.R.S.S. şi ţările blocului răsăritean. Raţiunea implicării S.U.A. şi a C.I.A. apare astfel evidentă. În consecinţă, adversarii politici ai lui Lumumba, împreună cu Kasawubu, preşedintele republicii, au fost mandataţi să săvârşească asasinatul.

De la New York, secretarul general al O.N.U. a ordonat ca trupele O.N.U. să nu ofere sprijin şi nici un fel de protecţie lui Lumumba. La scurtă vreme, Dag Hammarskjold avea să fie, la rândul său, victima unui accident aviatic. Despre zborul respectiv nu au avut cunoştinţă decât câţiva reprezentanţi ai S.U.A. şi ai Marii Britanii, oficiali ai O.N.U. şi Moise Chombe, conducătorul secesioniştilor din Katanga.

Lumumba, realizând că independenţa ţării sale este sacrificată, încearcă la New York, într-o întâlnire cu secretarul general al O.N.U., şi la Washington, cu preşedintele S.U.A., Dwight Eisenhower, să salveze situaţia. Rezultatul va fi însă înlăturarea şi uciderea sa.

Asasinarea lui Ernesto Che Guevarra. Ernesto Che Guevarra (1928-1967), fost director al Băncii Naţionale a Cubei, un revoluţionar de profesie, camarad al lui Fidel Castro în revoluţia cubaneză, devenise în anii'60 un simbol al mişcărilor de eliberare din America Latină. Che Guevarra a început în 1967, organizarea luptei revoluţionare în Bolivia. Succesul partizanilor săi a devenit îngrijorător pentru S.U.A., şi drept urmare preşedintele Lindon Johnson a mobilizat Pentagonul şi C.I.A. pentru urmărirea pe toate căile posibile a lui Che Guevarra şi a partizanilor acestuia. Dean Rusk, secretarul de stat, şi Richard Helms, directorul C.I.A., alături de alte personalităţi importante au constituit o celulă de criză pentru conducea operaţiunii „Cyntia”, al cărei scop era capturarea şi lichidarea lui Che Guevarra şi a grupului său de gherilos. Un fals ziarist englez, Roth, a fost infiltrat de C.I.A. în grupul lui Guevarra, iar un combatant rănit, ajuns într-un spital, intră în capcana unei provocări şi face relatări asupra locului în care se află Guevarra. Urmărirea şi hăituirea detaşamentului de partizani s-au intensificat, cercul strângându-se tot mai mult în jurul lor. La 8 octombrie 1967 Guevarra a fost capturat. A doua zi comandantul suprem al armatei boliviene însoţit de alţi şefi militari importanţi şi de un agent C.I.A., emigrantul cubanez Gonzales, au decis, la faţa locului, împuşcarea lui Che Guevarra.

În anul 1968, fostul ministru de interne şi şef al serviciilor secrete ale Boliviei, Antonio Arquedas, a furnizat ziarului „New York Times” dovezile participării C.I.A. la asasinarea lui Guevarra.

În 1969 preşedintele Boliviei, generalul Benitos a murit într-un accident de helicopter. După o jumătate de an, a fost asasinat Antonio Arquedas.

În decursul istoriei sale, C.I.A. a fost, într-un fel sau altul, implicată în mai multe aşa zise „operaţiuni umede”, care au presupus asasinatul politic, terorismul sau loviturile de stat. Pentru astăzi, un nou fragment reprodus, în exclusivitate, din lucrarea „Servicii secrete străine” vol. II autori: M. Ureche şi A. Rogojan, Ed. PACO, 2000 (A.H.)

Război C.I.A. împotriva preşedintelui Irakului, Saddam Hussein. În ianuarie 1996, preşedintele Clinton a aprobat un credit de 6 milioane de dolari pentru a sprijini şi înarma un grup de exilaţi irakieni, *Iraqi National Council (INC)*, în scopul preluării puterii în Irak. Infiltrat de către serviciile irakiene, INC a fost atacat de către armata irakiană la Sala ad-Din, în 1996. Un camion încărcat cu aparatură radio furnizată de CIA a fost capturat de către armata irakiană. Îngrijorate de întorsătura evenimentelor şi de riscul de a se vedea implicate într-un nou conflict, SUA renunţă în ultimul moment la sprijinul aerian promis. Au fost arestaţi 1500 de partizani şi cel puţin 100 au fost executaţi, 3000 de kurzi supravieţuitori ajung la frontiera cu Turcia. Preluaţi de armata americană, au fost transportaţi la baza aeriană Guam din Pacific unde au fost internaţi până la sfârşitul alegerilor prezidenţiale.

Pentru înlăturarea preşedintelui irakian Saddam Hussein, C.I.A. a alocat, potrivit relatărilor făcute ziarului „The Washington Post” de către fostul ofiţer al agenţiei Warren Mosik, cel puţin 110 milioane de dolari. Potrivit afirmaţiilor fostului ofiţer, operaţiunea de lichidare a lui Saddam Hussein ar fi fost cea mai scumpă, reprezentând şi „cel mai stânjenitor eşec al C.I.A. de la înfiinţarea sa”.

■ Cum să luăm lumea-n cap?

AUTOSTOP
trei ani şi jumătate!

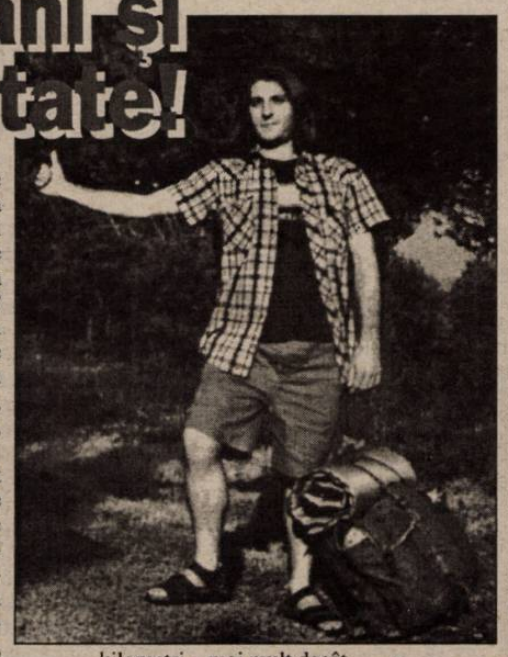

Ce poate face omul pentru a evada dintr-o societate care-l ignoră, îi amărăşte viaţa şi-l „ajută" să se considere inutil? Richard Persson, un american de 24 de ani, a decis să nu aibă nici o adresă, pe timp nelimitat, făcând autostopul.

În 1996 a fost exclus din facultate pentru divergenţe financiare cu decanul, care-i suspendase bursa pentru calificative mediocre. În acelaşi an, iubita lui, Meritt, plecase din Daytown să se angajeze ca stewardesă la Los Angeles. Certurile cu părinţii nu mai conteneau. Asaltat din toate direcţiile, Richard s-a hotărât într-o bună zi să iasă pe autostradă cu mâna întinsă. Avea la el un rucsac cu haine groase şi un cort. Nu ştia nici încotro va merge, dar ştia că nu se va întoarce prea curând...

Camioane, furgonete, limuzine de mâna a doua, motociclete. În astfel de vehicule a parcurs „renegatul" peste 45 de mii de kilometri – mai mult decât lungimea Ecutorului –, ajungând chiar în Alaska şi Canada, dincolo de Cercul Polar. Sistemul muncii cu ora i-a prins bine. A fost grăjdar, culegător de fructe, tractorist, spălător de vase, „băiat la toate" prin moteluri. Cele mai mari venituri au fost aduse de priceperea la maşini. În ţinuturile nordice a devenit vânător şi pescar. „Ce bine era în neolitic!" suspina Richard, care nu şi-a cumpărat nici o armă de foc, ci s-a specializat în punerea capcanelor.

Din când în când, mai ales de Crăciun şi Ziua Recunoştinţei, trimitea câte o ilustrată părinţilor, precizându-le că „vacanţa nu s-a terminat". Ocolea cu încăpăţânare marile oraşe. Într-o aşezare de indieni Sioux din statul Montana s-a ataşat de o fermecătoare fată, însă Richard n-a putut suporta regulile stricte ale acelei comunităţi. Iar adorabila „Za-Cut-Nire" (Petală Albă) nu dorea la rându-i să-şi schimbe stilul de viaţă. După trei ani şi jumătate de vagabondaj fără frontiere, un mare necaz a pus capăt libertăţii lui depline. A fost acuzat pe nedrept de participare la un furt din vagoane de marfă, în Connecticut, şi închis pentru 35 de zile. A constatat atunci câtă superficialitate şi nepăsare există şi-n justiţie, şi s-a hotărât să devină avocat. S-a întors în California, la Daytown, şi apoi s-a înscris la facultate, la Pasadena. „Îmi voi dedica activitatea apărând pe amărâţii de care societatea se leapădă fără să le mai acorde nici o şansă", spunea el unui ziarist ce i-a publicat îndelungata aventură. *(P.I.)*

■ Şapte cadavre în frigider

Cine sunt CRIMINALII?

A fost numit „masacrul de la pizzerie". S-a întâmplat în noaptea de 8-9 ianuarie 1993, într-un mic restaurant din oraşelul Palatinate, Illinois. Atunci, doi ofiţeri, intrând în restaurant, s-au găsit dintr-o dată în faţa unei scene de coşmar: şapte cadavre înghesuite într-un frigider, printre care cel al coproprietăresei restaurantului, Lunn Ehlenfeldt, avea gâtul tăiat.

Motivul? Jaful? Au fost într-adevăr furaţi... 1000 de dolari! Dar explicaţia nu este satisfăcătoare: victimele au fost împuşcate de câte şase sau chiar opt ori şi multe dintre ele evidenţiază semne clare de tortură. Un sadic? Mai mulţi? Fapt este că deşi atunci s-a oferit chiar şi o recompensă de 107000 de dolari pentru rezolvarea cazului, nici după opt ani nu s-a înregistrat nici un progres.

Rudele celor asasinaţi sunt stupefiate de incapacitatea poliţiei de a afla ceva. Încă din 1995, văzând că lucrurile nu progresează, patronul restaurantului, Frank Portillo, a angajat „Asociaţia pentru o mai bună guvernare" din Chicago pentru a efectua o investigaţie proprie. A fost o altă catastrofă: 50 de „specialişti" s-au înfiinţat la locul crimei şi... au distrus orice urme, orice amprente ale roţilor maşinilor. Ca dezastrul să fie complet, cineva a aprins din greşeală focul sub tigaia cu ulei pentru prăjit, acesta a explodat, s-a vărsat peste tot şi a acoperit orice amprentă ar mai fi rămas pe vreun perete sau pe podea.

Şi totuşi lucrurile păreau să ia o întorsătură pozitivă când un veteran al poliţiei criminale din Chicago, Richard Zuley, a identificat un posibil membru al bandei în persoana portoricanului Jose Cruz. A fost adus şi supus la interogatoriu. După şase ore el a mărturisit un alt furt şi intuiţia îi spunea lui Zuley că este doar o problemă de timp până să mărturisească şi implicarea în crima de la pizzerie. Îşi ia atunci o scurtă pauză strategică şi merge să mănânce un sandwich. Când se întoarce, privindu-l senin în faţă, sergentul John Coziol îi raportează că „ochii" lui Cruz i-au spus că nu el este făptaşul şi... l-a lăsat să plece. Nu a mai fost văzut, evident, niciodată. S-a vorbit despre lipsa de experienţă a sergentului în probleme criminale...

Şi au rămas rudele, a rămas fratele geamăn al unuia dintre cei ucişi, care nici astăzi nu înţeleg ce se întâmplă, a rămas patronul restaurantului care spune că ar da orice să fie găsiţi criminalii pentru că nu mai poate suporta durerea din ochii lui Manny Castro care l-a pierdut în acea zi pe fiul său, Michael, care avea doar 16 ani! Şi când te gândeşti că doar 15 la sută din crimele din SUA sunt comise de necunoscuţi... *(M.D.)*

Alarmă falsă

Autorităţilor de pretutindeni le sunt bine cunoscute „glumele" unora care pretind că sunt gata să arunce în aer un obiectiv, că au pus undeva o bombă sau că au omorât pe cineva. De obicei este vorba de bolnavi psihici, dar poliţia îşi face conştiincios datoria cercetând locul „crimei" anunţate, fără să ştie că e vorba de o farsă. Aşa s-a procedat când un bărbat din Plymuth a anunţat, prin telefon, la poliţie, că şi-a împuşcat soţia. La adresa indicată – de altfel exact – au sosit un echipaj cu poliţişti înarmaţi până în dinţi şi, bineînţeles, o ambulanţă. Spre surpriza tuturor, doamna dormea liniştită fără să aibă măcar habar de gluma soţului. El a fost condamnat la o lună închisoare, cu toate că a încercat să-şi motiveze gestul prin lipsa de bani şi mai ales prin faptul că tocmai se lăsase de fumat ceea ce îi schimbase – susţinea el – complet caracterul. (I.S.)

■ Avere fabuloasă – gesturi caritabile

20 de ani a hrănit zilnic 10000 DE COPII

Doctorului Gustave Rau, originar din Bavaria, îi place să-şi trăiască viaţa într-o discreţie totală şi, dacă ar fi posibil, într-un perfect anonimat, deşi este miliardar în dolari şi şi-a croit un drum în viaţă mai puţin obişnuit. Este atât de discret încât membrii clubului select şi cu circuit foarte restrâns, din care face parte, nici măcar nu-l cunosc. Şi este atât de... miliardar, încât, pe lângă faptul că îşi permite să achiziţioneze, pentru colecţia personală, tablouri şi sculpturi de o valoare excepţională, îşi permite, de peste 20 de ani, să poarte de grijă şi câtorva sute de mii de oameni din Africa. E zgârcit doar la vorbă, de fapt atunci când i se solicită să se refere la actele sale caritabile. Dă vina pe educaţia austeră pe care a primit-o, cea care l-a transformat într-un maniac al umilinţei. Cu totul altfel stau lucrurile când i se cere să ofere unele amănunte despre colecţia sa. Atunci devine mai vorbăreţ, mândru desigur de faptul că este deţinătorul celei mai importante colecţii private din lume, după baronul Thyssen, dar înainte de Barnes din Philadelphia, Wallance din Londra, Frick din New York... În total: 240 de picturi vechi, 160 de tablouri din secolele XIX şi XX, 220 de sculpturi, numeroase obiecte şi piese rare de mobilier. Lucrări celebre semnate de Renoir, Cezane, Degas, Pissaro, Sisley, Marquet, Boudin, Rouault, Guido Reni, Van der Weyden..., se află în bună păstrare, împreună cu celelalte piese ale colecţiei, la Zürich. Dar, cine este doctorul Gustave Rau? Unicul moştenitor, pe de-o parte al tatălui său, regele unui imperiu industrial de accesorii auto, iar, pe de altă parte, al unchiului său, patronul unor uzine textile. Născut în 1922, Gustave Rau a obţinut mai întâi un doctorat în ştiinţe economice, hotărât să continue opera tatălui său. După un timp însă, a realizat că-şi doreşte totuşi altceva pentru sine însuşi. S-a înscris la facultatea de pediatrie şi, la 47 de ani, a obţinut diploma de absolvire. Era în 1969. „Ce-ar putea fi mai frumos decât să activezi ca medic pediatru... în Africa, acolo unde există atâţia copii care crapă de foame", şi-a spus Gustav Rau. Aşa că, după moartea tatălui său, în 1970, doctorul Rau a vândut toate uzinele şi a plecat mai întâi în Nigeria, unde a rămas câţiva ani pentru iniţiere, apoi, în 1977, s-a dus în Zair, în regiunea Bukavu, la Cirири, în apropierea frontierei cu Rwanda. După un proiect propriu şi pe cheltuiala sa, a construit un spital: 4000 de metri pătraţi, unde a instalat 300 de paturi. Aici aveau să fie îngrijiţi copiii – victime ale malnutriţiei şi tot aici avea să se distribuie zilnic mii de porţii de mâncare pentru săraci.

De peste 20 de ani încoace, un du-te-vino de vapoare, avioane şi camioane transportă alimente din Amsterdam (unde sunt stocate) către inima Africii. De peste 20 de ani, generozitatea curge ca un fluviu în scopul asigurării condiţiilor de supravieţuire a mii de oameni. În plus, doctorul Rau a înfiinţat o creşcătorie de găini şi o plantaţie de avocado, surse de hrană suplimentară, pe lângă fasole şi banane – singura bogăţie a ţării. A încercat cu succes şi o nouă formă de educaţie: fiecare copil care primeşte un avocado trebuie să păstreze sâmburele, să-l planteze şi să aibă grijă de viitorul pom. În trei ani se dezvoltă, iar după alţi doi ani rodeşte. Doctorul Rau nu părăseşte comunitatea în mijlocul căreia trăieşte de peste 20 de ani decât de 3-4 ori pe an, când ia avionul către New York, Londra sau Paris, pentru a participa la licitaţii de tablouri, sculpturi sau alte obiecte de artă care îl interesează. *(A.P.)*

UN HAMSTER
îşi ridiculizează stăpânul

Iubitorii de hamsteri ştiu foarte bine că o dată scăpat din vasul de sticlă în care trăieşte, micuţul patruped se refugiază prin cotloanele neştiute ale apartamentului dându-i proprietarului multă bătaie de cap până reuşeşte să-l găsească. Uneori mobilele sunt mutate dintr-o cameră într-alta pentru ca „vânătoarea" să se termine cu succes. Ceea ce i s-a întâmplat englezului Alan Pinto din Liverpool a fost însă cu totul şi cu totul ieşit din comun. Acesta cumpărase un hamster pentru fiul său dar în drum spre casă animalul dispăruse. Convins fiind că acesta nu avea pe unde să iasă din maşină Alan a dus maşina la un service pentru a-i demonta tapiţeria. Investigaţiile au rămas fără rezultat. Proprietarul era însă convins că hamsterul nu părăsise maşina aşa încât a încercat să-l ademenească cu mâncare. A doua zi aceasta dispăruse, semn că hamsterul se afla în maşină. Extrem de ambiţios, proprietarul a mers mai departe. I-a rugat pe mecanici să demonteze maşina, piesă cu piesă. Aceştia, aproape convinşi că proprietarul înnebunise, s-au lăsat totuşi înduplecaţi. După cinci zile au fost nevoiţi să accepte înfrângerea. Animalul era de negăsit. Alan nu a renunţat la nebunia sa. În cea de-a cincea zi de investigaţii a chemat în ajutor pe câţiva membri ai unei asociaţii pentru protecţia animalelor care au încercat să atragă animalul ademenindu-l cu o femelă.

În câteva minute masculul şi-a făcut apariţia de sub resturile maşinii. Proprietarul era în culmea fericirii. O fericire care a ţinut până în momentul în care i s-a înmânat nota de plată pentru demontarea şi montarea maşinii. O sumă cu care ar fi putut cumpăra câteva sute de hamsteri... *(D.M.)*

Săptămâna 15 - 21 septembrie

TV ROMANIA

AVA GARDNER
ACASĂ
joi, 22.00

VINERI 7.00 Telematinal 10.50 Jocurile Olimpice Sydney 2000 14.15 CiberFan 15.30 Serial: „Orice e posibil" 17.00 Fotbal: Petrolul Ploiești – FCM Bacău 19.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000 20.00 Jurnal 20.45 Ploaia de stele 23.00 Film: „Miss Marple: Jocul oglinzilor" (Marea Britanie, 1991).

SÂMBĂTĂ 8.00 Oameni ca noi 8.30 Desene animate 10.00 Serial: „Zorro" 11.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000 14.15 Arca Marinei 16.00 Teleenciclopedia 17.40 Serial: „Justițiarii" (ep.1) 18.30 Jocurile Olimpice Sydney 2000 20.00 Jurnal 20.30 Surprize, surprize 22.30 Serial: „Ai vrea tu!" 23.00 Film: „Spirit arzător" (SUA, 1996).

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deșteptător 8.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000 14.00 Național TV Bingo Liberty 17.00 Fotbal: Universitatea Craiova – FC Național 19.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000 20.00 Jurnal 20.20 Divertis Summer Go Show 2000 21.40 Film: „Obsesia" (SUA, 1995). Cu: Robert De Niro, Al Pacino.

LUNI 7.00 Telematinal 10.50 Jocurile Olimpice Sydney 2000 14.15 CiberFan 14.30 Pro patria 15.30 Serial: „Orice e posibil" 16.00 Cronica. Magazin social-politic în limba maghiară 17.30 Serial: „Să vezi și să nu crezi!" (ep.1) 17.55 Corect! 18.30 Jocurile Olimpice Sydney 2000 20.00 Jurnal 20.45 Iartă-mă! 21.35 Serial: „Șapte zile" (ep.1).

MARȚI 7.00 Telematinal 8.15 Jocurile Olimpice Sydney 2000 14.30 CiberFan 15.30 Serial: „Orice e posibil" 16.30 Cronica 17.30 Serial: „Să vezi și să nu crezi!" 18.05 Pentru dumneavoastră, doamnă! 18.30 Jocurile Olimpice Sydney 2000 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Martorul tăcut" (ep.1) 23.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000 0.30 Serial: „Blossom".

MIERCURI 7.00 Telematinal 10.55 Jocurile Olimpice Sydney 2000 15.10 TVR Craiova 15.30 Serial: „Orice e posibil" 16.00 Panorama: Emisiune în limba germană 17.30 Serial: „Să vezi și să nu crezi!" 18.30 Jocurile Olimpice Sydney 2000 20.00 Jurnal 20.45 România, încotro? 21.45 Recurs la morală 23.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000 0.30 Lumea dansului.

JOI 7.00 Telematinal 8.25 Jocurile Olimpice Sydney 2000 14.15 CiberFan 15.30 Serial: „Orice e posibil" 16.00 Convieţuiri 17.30 Serial: „Să vezi și să nu crezi!" 18.05 Medicina pentru toți 18.30 Jocurile Olimpice Sydney 2000 20.00 Jurnal 20.45 Teatrul Național TV: „Poveste imorală" (ep.1) 23.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000.

tvr2

VINERI 8.35 Toți împreună 11.30 Arta apărării (r) 12.00 Desene animate 12.30 Trupa DP2 13.30 Serial: „Lumea bărbaților" 15.30 Tradiții 16.05 Serial: „Obsesia" 16.50 Serial: „Domnișoara Andrea" 17.40 Serial: „Blankenese" 18.30 Telejurnal TVR2 20.00 Film: „Două iubiri" (Franța, 1995) 21.45 Afaceri la cheie 22.40 Film: „Farinelli" (coprod., 1994) 0.25 Armonii clasice.

SÂMBĂTĂ 8.35 JO Sydney 2000 10.50 Film: „Supa cu ierburi sălbatice" (Franța, 1994, partea I) 12.15 Animale în pericol 14.05 Serial: „Un înger adolescent" 14.30 JO Sydney 2000 16.30 JO Sydney 2000 18.30 Telejurnal TVR2 18.45 Medalion de interpret: Veta Biriș 19.10 Serial: „Mare schimbătoare" 20.00 JO Sydney 2000 22.45 Film: „Uite cum cad bărbații" (Franța, 1993).

DUMINICĂ 9.30 Orizont spiritual 10.00 Ferma 11.15 Animale în pericol 13.15 Arta apărării 13.45 Desene animate 14.15 Serial: „Un înger adolescent" 15.35 JO Sydney 2000 18.30 Telejurnal TVR2 18.45 Documentare 19.10 Serial: „Mare schimbătoare" 20.00 JO Sydney 2000 22.45 Film: „Rebeliunea" (SUA, 1996).

LUNI 8.30 JO Sydney 2000 12.00 Desene animate 12.25 Serial: „Domnișoara Andrea" 13.15 Serial: „Blankenese" 14.35 JO Sydney 2000 17.45 Obsesia vitezei 18.30 Telejurnal TVR2 19.10 Serial: „Mare schimbătoare" 20.00 JO Sydney 2000 22.45 Film: „Impact final" (SUA, 1992). Cu: Lorenzo Lamas.

MARȚI 7.00 Obsesia 10.20 Orizont spiritual 12.00 Desene animate 12.25 Serial: „Domnișoara Andrea" 13.15 Serial: „Blankenese" 15.30 JO Sydney 2000 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Serial: „Mare schimbătoare" 20.00 JO Sydney 2000 22.45 Film: „Pentru o cauză dreaptă" (SUA, 1996).

MIERCURI 7.00 Obsesia 11.10 Documente culturale: Julien Gracq 12.05 Desene animate 12.30 Serial: „Domnișoara Andrea" 13.15 Serial: „Casa regelui" (ep.1) 14.35 JO Sydney 2000 16.50 Ghidul călătorului independent: Madrid 17.45 Mit și istorie 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Serial: „Mare schimbătoare" 20.00 JO Sydney 2000 22.45 Film: „Eroul de la miezul nopții" (SUA, 1989).

JOI 7.00 Obsesia 8.30 JO Sydney 2000 11.50 Desene animate 12.15 Serial: „Domnișoara Andrea" 13.05 Serial: „Casa regelui" 14.10 Film: „Bimilionarul" (Franța, 1998) 15.35 JO Sydney 2000 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Serial: „Mare schimbătoare" 20.00 JO Sydney 2000 22.45 Film: „Frontiere de oțel" (SUA, 1995).

prima

VINERI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 16.00 Obiectiv 17.00 Serial: „Comisarul Rex" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Silverado" (SUA, 1985). Cu: Kevin Kline 23.30 Serial: „Comisarul Rex" 0.30 Film: „Femalien 2" (SUA, 1997) 2.30 Film: „Caravana" (SUA, 1978). Cu: Anthony Quinn.

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii 11.00 Sport Magazin 14.30 Exploziv 15.00 Film: „Majoretele" (SUA, 1990) 17.00 Serial: „Comisarul Rex" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Perechea potrivită 21.30 21 22.00 Serial: „Aeroportul" 0.30 Sex cu Nadine 1.30 Film: „Prietenii lui Eddie Coyle" (SUA, 1973).

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 10.00 Documentar 12.00 Cinemagia 12.30 Tradiții 13.30 Serial: „Poză la minut" 14.00 Clubul de duminică 18.00 Focus 18.30 Real TV 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Hard Times" (SUA, 1975). Cu: Charles Bronson 23.30 Film: „King Krab" (SUA).

LUNI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 17.00 Serial: „Comisarul Rex" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Serial: „Patrula aeriană" 21.50 Cronica cârcotașului.

MARȚI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 17.00 Serial: „Comisarul Rex" 18.00 Focus 19.00 Real TV 19.30 Impact 20.00 Film: „Moștenitoarea" (SUA, 1993, partea I) 22.30 Exotic.

MIERCURI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 17.00 Serial: „Comisarul Rex" 18.00 Focus 19.00 Real TV 19.30 Impact 20.00 Film: „Moștenitoarea" (partea a II-a) 22.30 Stil.

KEVIN KLINE
PRIMA TV
vineri, 21.00

JOI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 17.00 Serial: „Comisarul Rex" 18.00 Focus 19.00 Real TV 19.30 Impact 20.00 Joker 22.30 Obiectiv.

acasa

VINERI 10.00 – 15.00 Reluări 15.45 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Știrile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 20.50 Serial: „Femeia vieții mele" 21.55 Film: „Dulcea pasăre a tinereții" (SUA, 1962). Cu: Paul Newman 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

SÂMBĂTĂ 10.00 – 12.15 Reluări 13.30 Doctorul casei 14.00 Acasă cu Ruxandra Săraru 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.45 Serial: „Miracolul iubirii" 16.30 Serial: „Lassie" 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Serial: „Ramona" 19.20 Serial: „Al șaptelea cer" 22.00 Film: „Pajiștile verzi" (SUA, 1970). Cu: Jacqueline Bisset 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

DUMINICĂ 12.15 Acasă la români 13.30 Serial: „Verdict: crimă!" 14.30 Serial: „Trei femei" 16.30 Serial: „Lassie" 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Serial: „Ramona" 19.20 Serial: „Al șaptelea cer" 20.15 Film: „Până la sosirea zorilor" (SUA, 1974). Cu: Peter Falk 22.00 Film: „Malibu Road 2000" (ultima parte) 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

LUNI 10.00 – 15.00 Reluări 15.50 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Știrile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieții mele" 22.00 Film: „Prietenele" (Italia, 1955) 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

MARȚI 10.00 – 15.00 Reluări 15.50 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Știrile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieții mele" 22.00 Film: „Lancea ruptă" (SUA, 1954) 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

MIERCURI 10.00 – 15.00 Reluări 15.45 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Știrile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 20.50 Serial: „Femeia vieții mele" 21.50 Film: „La nord prin nord-vest" (SUA, 1959). Cu: Cary Grant 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

JOI 10.00 – 15.00 Reluări 15.50 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Știrile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Luisa Fernanda" (ep.1) 22.00 Film: „Noaptea iguanei" (SUA, 1964). Cu: Richard Burton, Ava Gardner 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

KURT RUSSELL
PRO TV
joi, 20.00

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineața! 11.30 Serial: „News Radio" 12.00 Tenis 14.00 Film: „Tâlharii" (SUA, 1985) 16.05 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Viața bate filmul 18.30 Serial: „Jesse" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu 22.00 Film: „Dr. Jekyll și doamna Hyde" (SUA, 1995) 0.00 Zero 1.00 Serial: „Seinfeld" 1.30 Film: „Academia de Poliție 5" (SUA, 1988) 5.30 Serial: „Mercenarii".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 10.00 Serial: „Uriașul Harry" 10.30 Serial: „Povești cu surprize" 12.00 Bucătăria lui Radu 12.25 ProMotor 13.30 Tenis 15.30 Film: „La doi pași de fericire" (SUA, 1938). Cu: Shirley Temple 17.00 Fotbal: Gloria Bistrița – Steaua București 19.00 Știrile PRO TV 19.30 Steaua ta norocoasă 21.30 Film: „Casino" (SUA, 1995). Cu: Robert De Niro, Sharon Stone 0.45 Serial: „Clanul Soprano" 1.45 Serial: „Fantezii erotice".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.00 Super Abracadabra 9.30 Serial: „Uriașul Harry" 11.00 Documentar 13.00 Serial: „Beverly Hills" 14.00 Tenis 16.00 Superbingo 19.00 Știrile PRO TV 19.30 Serial: „Ally McBeal" 20.30 Fotbal: Dinamo – FC Argeș 23.00 Vacanța mare 23.45 Serial: „Nebun după tine" 1.15 Serial: „Fantezii erotice" 1.45 Serial: „Benny Hill".

LUNI 7.00 Bună dimineața! 11.40 Serial: „News Radio" 12.05 Film: „Academia de Poliție 6" (SUA, 1989) 13.50 Film: „Vremuri apuse" (SUA, 1995). Cu: Tommy Lee Jones 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Viața bate filmul 18.30 Serial: „Jesse" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Ultimul mohican" (SUA, 1992). Cu: Daniel Day-Lewis 23.45 Serial: „Nebun după tine" 0.15 Serial: „De la Pământ la Lună" 1.45 Serial: „Seinfeld" 2.15 Film: „Tovarăși de drum" (SUA, 1989) 5.30 Serial: „Mercenarii".

MARȚI 7.00 Bună dimineața! 11.40 Serial: „News Radio" 12.05 Film: „Urechea acului" (Marea Britanie, 1991) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Viața bate filmul 18.30 Serial: „Jesse" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Serial: „Mortal Kombat" 21.00 Chestiunea zilei 21.30 Fotbal 0.30 Serial: „Nebun după tine" 1.00 Serial: „De la Pământ la Lună" 1.45 Serial: „Seifeld" 2.30 Film: „Iubire, crime și minciuni" (SUA, 1997) 5.00 Serial: „Mercenarii".

MIERCURI 7.00 Bună dimineața! 11.30 Serial: „News Radio" 12.00 Film: „Cannery Row" (SUA, 1982). Cu: Nick Nolte 14.20 Serial: „Specialiștii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Viața bate filmul 18.30 Serial: „Jesse" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Serial: „Mortal Kombat" 21.00 Chestiunea zilei 21.30 Fotbal 0.30 Serial: „Nebun după tine" 1.00 Serial: „De la Pământ la Lună" 1.45 Serial: „Seifeld" 2.15 Film: „Milagro: război și secetă" (SUA, 1988). Cu: Melanie Griffith 5.15 Serial: „Mercenarii".

JOI 7.00 Bună dimineața! 11.30 Serial: „News Radio" 12.00 Film: „F/X, efecte speciale" (SUA, 1986) 14.15 Serial: „Specialiștii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Viața bate filmul 18.30 Serial: „Jesse" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Ultima decizie" (SUA, 1996). Cu: Kurt Russell 22.00 Chestiunea zilei 23.45 Serial: „Nebun după tine" 0.15 Serial: „De la Pământ la Lună" 0.45 Serial: „Seifeld" 1.15 Film: „Invazia" (SUA, 1993) 5.15 Serial: „Mercenarii".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Serial: „Aventurile lui Sinbad" 9.00 Serial: „Suflete rătăcite" 10.10 Film: „Mi-a căzut o fată în supă" (M. Britanie, 1970) 12.00 Serial: „Uraganul" 13.15 Film: „În căutarea lui Livingstone" (SUA, 1997) 15.00 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Scandalul" (ultimul ep.) 17.15 Prezentul simplu 19.00 Observator 20.00 Film: „Un mafiot la Hollywood" (SUA, 1995). CU: John Travolta, Gene Hackman 22.00 Serial: „Stargate – SG1" 23.30 Film: „Numărătoare inversă" (SUA, 1997) 1.00 Film: „Jocul supraviețuirii" (SUA, 1995) 2.30 Serial: „Navarro".

SÂMBĂTĂ 7.00 Documentar 10.30 Mari regizori 11.30 Film: „Fantomas se dezlănțuie" (Franța, 1965) 13.00 Serial: „În căutarea gloriei" 14.30 Film: „Joc dublu" (SUA, 1969). Cu: Roger Moore 17.30 Serial: „Sub soarele Africii" 19.00 Observator 19.45 Film: „Mascarada" (SUA, 1988). Cu: Rob Lowe 22.00 Serial: „Nash Bridges" 23.00 Film: „Armstrong" (SUA, 1997) 0.30 Film: „Fantezii virtuale" (SUA, 1997) 2.00 Film: „Novicele" (Franța, 1970). Cu: Brigitte Bardot.

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Suflete rătăcite" 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „O pacoste de frate" 11.30 Serial: „În căutarea gloriei" (ultimul ep.) 13.00 Serial: „Roswell" 14.00 Totul va fi bine 16.00 Pe cont propriu 17.00 Film: „Povestea lui Deidre Hall" (SUA, 1995) 19.00 Observator 19.50 TeleEurobingo Show 23.00 Film: „Trecut periculos" (SUA, 1998) 1.00 Film: „Nautilus" (SUA, 1998).

LUNI 7.00 Observator 8.00 Serial: „Aventurile lui Sinbad" 9.00 Serial: „Suflete rătăcite" 10.40 Film: „Dolarii" (SUA, 1971) 15.00 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" (ep.1) 17.20 Serial: „Casa de pe plajă" 19.00 Observator 20.00 Film: „Blestemul aurului" (SUA, 1981) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Programat pentru distrugere" (SUA, 1995) 1.00 Serial: „Navarro".

MARȚI 7.00 Observator 8.00 Serial: „Aventurile lui Sinbad" 9.00 Serial: „Suflete rătăcite" 11.00 Film: „Sfântul Moise" (SUA, 1980) 13.15 Film: „Lupta pentru putere" (SUA, 1982) 15.00 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.20 Serial: „Casa de pe plajă" 19.00 Observator 20.00 Film: „Raliul" (SUA, 1984) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Ultima vară la Tanger" (coprod., 1986) 1.00 Serial: „Navarro".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Serial: „Aventurile lui Sinbad" 9.00 Serial: „Suflete rătăcite" 11.00 Film: „Adevărul îndrăcit" (SUA, 1937) 13.15 Film: „Hoți de ocazie" (SUA, 1977). Cu: George Segal 15.00 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.20 Serial: „Casa de pe plajă" 19.00 Observator 20.00 Film: „Absent nemotivat" (SUA, 1990) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Afaceri de familie" (SUA, 1995) 1.30 Serial: „Navarro".

JOI 7.00 Observator 8.00 Serial: „Aventurile lui Sinbad" 9.00 Serial: „Suflete rătăcite" 11.00 Film: „Un echipaj de trăsniți" (SUA, 1961). Cu: Jack Lemmon 13.15 Film: „Timpul regăsirii" (SUA, 1969) 15.00 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.00 Joi TeleEurobingo 2 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Duel final" (SUA, 1994) 1.00 Serial: „Navarro".

ROB LOWE
ANTENA 1
sâmbătă, 19.45

TELE 1 abc

VINERI 7.00 Bună dimineața, România 10.25 – 14.00 Reluări 15.30 Tinerețe fără bătrânețe 17.00 Dați vina pe Corina 18.00 În justiție 19.00 Telejurnal 19.45 Gura lumii 20.00 Dan Diaconescu 21.00 Țara de dincolo de București 1.05 Tentații 1.35 Concert.

SÂMBĂTĂ 9.00 Țara spiriduşilor 11.00 Țara de dincolo de București (r) 13.05 Studioul Tudor Vornicu 16.30 Lumea misterelor 17.00 Rendez-vous la TELE 7 18.00 Lumea în clipa 2000 19.00 Telejurnal 19.45 Serial: „Derrick" 21.30 O noapte cu Adrian Păunescu.

DUMINICĂ 8.15 – 12.00 Reluări 13.00 Ora unu a venit 15.45 Cinetour 16.15 Cutia muzicală 17.00 Forța destinului 19.00 Telejurnal 19.30 Documentar 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Cântecul și casa lui 22.00 Cenaclul „Totuși iubirea".

LUNI 7.00 Bună dimineața, România 11.00 Dan Diaconescu în direct (r) 12.15 Ora unu a venit (r) 16.00 Post Meridian 17.00 Dați vina pe Corina 18.00 Primul pas 19.00 Telejurnal 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Telemedicina 22.30 Ofsaid.

MARȚI 7.00 Bună dimineața, România 10.25 – 14.05 Reluări 15.30 Tinerețe fără bătrânețe 17.00 Dați vina pe Corina 18.00 24 din 24 19.00 Telejurnal 19.30 Economic ABC 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Măștile puterii 22.30 Viața noastră cea de toate zilele 1.05 Concert.

MIERCURI 7.00 Bună dimineața, România 10.25 – 14.00 Reluări 16.00 Post Meridian 17.00 Dați vina pe Corina 18.00 Clubul microbiștilor 19.00 Telejurnal 19.30 Economic ABC 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Reporter TELE 7 22.30 Viața noastră cea de toate zilele 1.05 Concert.

JOI 7.00 Bună dimineața, România 10.25 – 13.30 Reluări 15.30 Tinerețe fără bătrânețe 17.00 Dați vina pe Corina 18.00 Cutia muzicală (r) 19.00 Telejurnal 19.30 Economic ABC 19.45 Gura lumii 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Linia întâi 22.30 Viața noastră cea de toate zilele 1.05 Concert.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Nume de legendă

Claudia Cardinale

eterna îndrăgostită

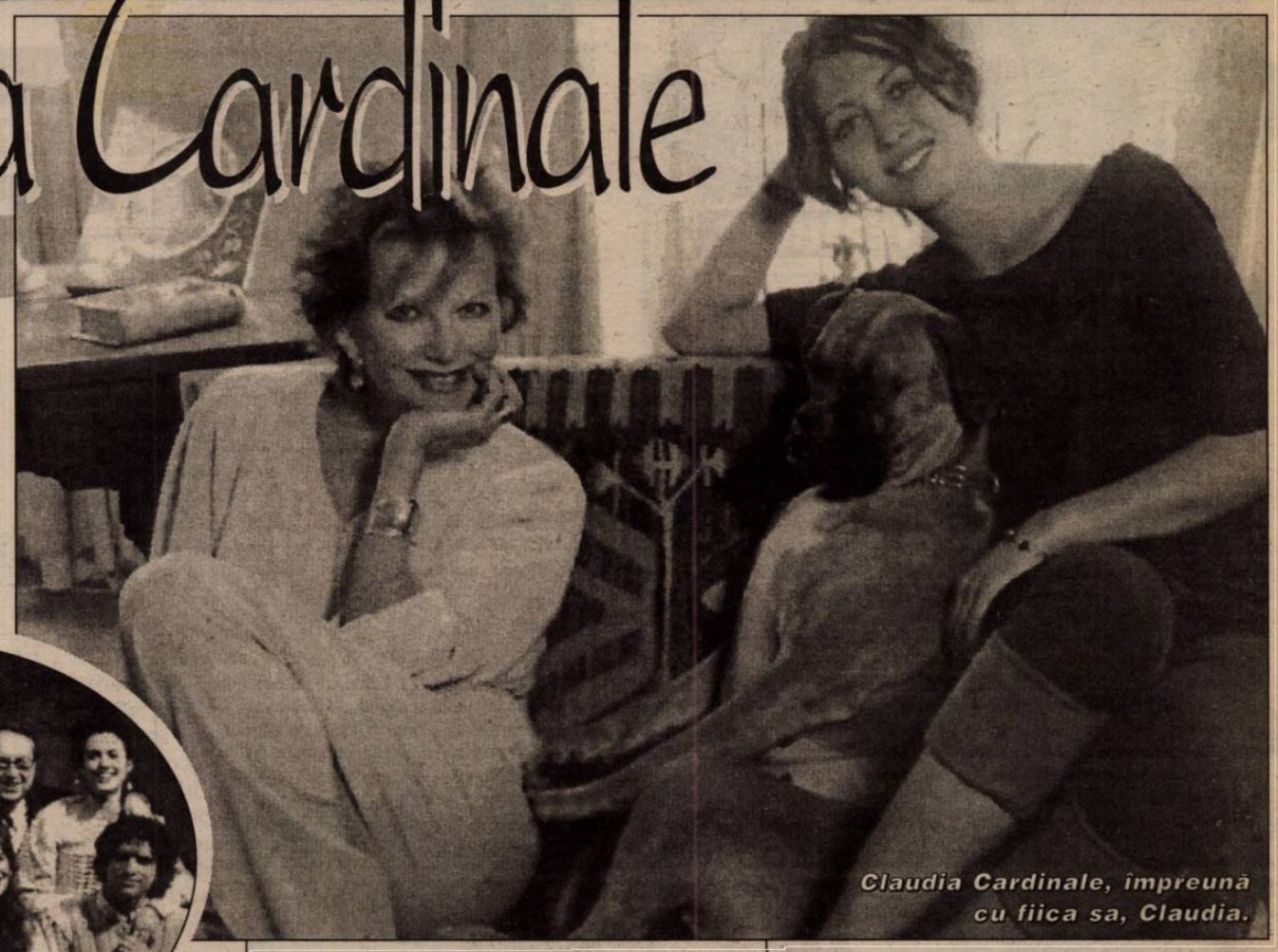

Claudia Cardinale, împreună cu fiica sa, Claudia.

Claudia Cardinale este fără doar şi poate un mit al cinematografiei mondiale. În copilărie n-a visat să devină actriţă, n-a bătut din uşă în uşă pentru audiţii – în familia ei abia dacă se ştia ce înseamnă cinema –, n-a urmat şcoli speciale de actorie şi, cu toate acestea, destinul ei a fost să devină una dintre cele mai importante figuri ale celei de-a şaptea arte. În anii '60, italienii s-au ambiţionat să inventeze o replică a faimoasei B.B. (Brigitte Bardot) create de francezi. Au considerat-o drept cea mai potrivită pentru această ipostază pe foarte tânăra şi necunoscuta pe atunci Claudia Cardinale. Nu s-au înşelat, au reuşit o metamorfozare rapidă şi au lansat în constelaţia starurilor o... „bambola" incendiară, aşa-numita C.C în stil italian, mai misterioasă decât rivala sa B.B., cu o senzualitate la fel de debordantă şi explozivă, însă mai mult sugerată decât lăsată la vedere.

Înconjurată de colegii de la Teatrul Rond-Point

Răţuşca cea urâtă

Când era la vârsta primei copilării, Claudia visa să devină exploratoare, când a ajuns la vârsta adolescenţei se gândea să se facă învăţătoare. Până la vârsta de 18 ani, Claude Josephine Rose Cardinale (n: 15 aprilie 1939, Tunisia), elevă la liceul francez din Tunis, nu şi-a imaginat nici o clipă că ar putea să devină actriţă, cu atât mai mult cu cât suferea cumplit pentru că se considera urâtă, stânjenită din cauza sânilor prea mari, total lipsită de feminitate. Nu-i de mirare că prefera să facă sport în loc să se lase curtată de vreun băiat. De fapt era vorba şi de educaţia pe care o primise. Claudia era fiica cea mai mare dintr-o familie cu patru copii, de origine siciliană. Venit din Sicilia în Tunisia cu o barcă, bunicul ei dinspre mamă se ocupase cu construcţia de ambarcaţiuni de pescuit în localitatea La Goulette, din nordul Tunisului. Tatăl viitoarei actriţe, sicilian pur şi el, era inginer la Căile Ferate. Nimeni nu avea timp să viseze.

Cea mai frumoasă italiancă din Tunis

Într-o după amiază, la ieşirea din liceul Carnot, adolescenta a fost abordată de un necunoscut care i-a propus să apară într-un film documentar la care el lucra. Aşa se face că fata „cea sălbatică" apare, discret ce-i drept, în „Lanţuri de aur" de René Vautier. Suficient însă pentru a fi remarcată de un alt cineast francez, Jaques Baratier, care pregătea în Tunisia primul său lung metraj. Baratier a convins-o pe Claudia să intre într-un scurt rol în „Goha". Numele de Claudia Cardinale a apărut pentru prima dată astfel pe genericul unui film, cu litere foarte mici, destul de departe de cel al actorului principal, nimeni altul decât Omar Sharif. Dar, nici măcar acum tânăra nu s-a gândit serios la posibilitatea îmbrăţişării unei cariere de actriţă. O dată filmul terminat, a acceptat cuminte un post de învăţătoare stagiară. Dar destinul ei era altfel scris.

Spre marea ei surpriză, avea să fie aleasă „cea mai frumoasă italiancă din Tunis", iar premiul să fie reprezentat de o invitaţie la Mostra de Veneţia, festivalul filmului care rivaliza pe atunci cu cel de la Cannes. Primul film pe care avea să-l vadă cu acel prilej a fost „Nopţi albe" în regia lui Visconti. Din acel moment şi-a văzut altfel viitorul. S-a întâmplat ca un producător de la Cinecitta, Franco Cristaldi, să-i propună un rol, primul pe care şi l-a dorit din tot sufletul. Problema era că la liceu învăţase franceza, araba o vorbea curent ca şi dialectul sicilian, dar cu italiana se descurca mai mult decât greu. N-are importanţă, vocea va fi dublată, a asigurat-o Cristaldi, oricum timbrul vocii ei, un pic voalat, un pic dur ar fi derutat publicul. Viitoarea mare actriţă s-a întors în Tunisia îmbătată de fericire: nu mai voia altceva decât să fie actriţă.

Mama unui... „frate"

Pe când turna în „Pinguinul", primul său film italian, Claudia şi-a dat seama că e însărcinată. Când a aflat, bărbatul care o sedusese, un francez mult mai în vârstă ca ea, i-a sugerat să facă avort. Tânăra a refuzat şi disperată l-a anunţat pe Cristaldi că e nevoită să abandoneze rolul. Dar mentorul ei nici nu a vrut să audă: i-a amintit că semnase un contract care e draconic, că nu mai e liberă să facă ce vrea. Disimulându-şi sarcina, viitoarea mare actriţă a turnat la acea vreme trei filme. În octombrie 1958, la Londra, în cel mai mare secret, avea să-l aducă pe lume pe fiul ei Patrick, pe care, mai târziu, l-a prezentat tuturor drept fratele ei cel mic. Într-o bună măsură, viaţa Claudiei se complicase, trebuia să întreţină un copil, aşa că noul ei drum ca actriţă căpăta sensuri noi; era deja dispusă să lupte din răsputeri pentru a izbândi în jungla studiourilor. Din fericire, Cristaldi avea şi el planul lui, cel legat de crearea unei rivale pentru Brigitte Bardot. Claudia era materialul perfect: docilă, a acceptat să fie fasonată după bunul plac al Pygmalion-ului ei. Cristaldi a obligat-o să slăbească, i-a inventat un nou look menit să inspire senzualitate şi pasiune clocotitoare, apoi s-a ocupat să-i găsească cele mai bune contracte, cu regizori de renume: Zampa, Germi, Bolognini şi, mai presus de oricine, Visconti, idolul ei.

Pe culmile gloriei

Succesul la public e asigurat, încasările urcă şi ele pe măsura importanţei rolurilor în care apare, iar numele Claudiei Cardinale depăşeşte graniţele Italiei, cucerind şi Franţa. Dar, în sinea ei, e nemulţumită, se simte cuprinsă de oboseală să tot interpreteze roluri de fată frumoasă şi „fără creier", îşi doreşte să devină o „actriţă adevărată". În 1960, Valerio Zurlini îi oferă această şansă, în „Fata cu valiza". Claudia intră cu o sinceritate absolută în pielea unui personaj aproape autobiografic, de provincială abandonată de un seducător de profesie. În sfârşit talentul său îşi spune cuvântul. E percepută ca o actriţă de valoare şi are şansa unor roluri memorabile, în filme realizate de maeştri ai artei regizorale: „Rocco şi fraţii săi" (Luchino Visconti, 1960), „Cartouche" (Philippe De Broca, 1962), „Ghepardul" (Luchino Visconti, 1963), „Opt şi jumătate (Federico Fellini, 1963), „Fata lui Bube" (Luigi Comencini, 1964)...

Lucrează concomitent la mai multe filme, îşi vopseşte părul de la o zi la alta, în funcţie de prestaţia pe care o are de onorat. În sfârşit, Claudia Cardinale este o actriţă „completă", în sensul că vocea nu-i mai este dublată. Aşa se face că în anii '60 porţile pentru o nouă legendă a cinematografiei au fost larg deschise. „O magiciană", spunea despre ea, plin de entuziasm, Fellini, „actriţa cea mai fascinantă din lume", a decretat Visconti, „cea mai frumoasă invenţie italiană de după spaghete", spunea David Niven, „zeiţa iubirii", conchidea Alberto Moravia.

La 62 de ani, actriţă de teatru

Treptat, Claudia a ieşit de sub influenţa lui Cristaldi care, în 1966 i-a devenit soţ, dar de care a divorţat în 1974. Deşi imaginea care i-a adus gloria fusese opera lui Cristaldi, arta interpretării a învăţat-o de la Visconti; o dată cu trecerea anilor, a practicat-o în continuare, adăugându-i din ce în ce mai multă subtilitate şi rafinament. În jurul vârstei de 50 de ani Claudia Cardinale îşi anunţa intenţia de a pune punct carierei sale cinematografice. Deja, ofertele pe care le primea erau de altă factură decât cele din perioada tinereţii explozive. Dar, şi-a dat seama că nu poate renunţa şi a continuat să facă filme. Iar acum, la 62 de ani, se află, surprinsă până şi ea, în faza unui nou debut: acela de actriţă de teatru. Publicul parizian a avut prilejul s-o urmărească la sfârşitul aceastei primăveri pe scena teatrului Rond-Point, în piesa „La Venetienne" („Veneţiana"), în rolul unei femei ajunse la vârsta deplinei maturităţi, dar îndrăgostită de un tânăr care ar fi putut să-i fie fiu.

După cum mărturiseşte actriţa, cu mulţi ani în urmă, Luchino Visconti a încercat să o orienteze şi către teatru. Dar, Claudia îşi astupa urechile cu mâinile, nu voia să audă de aşa ceva: ideea o fascina însă o şi îngrozea. Pe când turna la Hollywood, în anii '60, de asemenea i s-a propus să joace într-o comedie muzicală pe Broadway, dar a refuzat cu aceeaşi obstinaţie. La Paris, unde locuieşte împreună cu actualul ei soţ, regizorul Pasquale Squitieri, şi cu fiica lor Claudia, în vârstă de 20 de ani, ofertele au fost şi ele numeroase. Acelaşi refuz din partea ei, până când a avut în faţă partitura pentru „Veneţiana". A încântat-o peste măsură, fiind pe gustul ei: piesă de epocă, a cărei acţiune se desfăşoară într-un oraş sublim, Veneţia, primul oraş pe care l-a vizitat la venirea din Tunisia în Europa, iar rolul partenerului de care urma să se îndrăgostească îi era atribuit unui bun prieten al său, evident mult mai tânăr, actorul Stephane Metzger. Pe acest fond sentimental, şi-a asumat... „riscul nebunesc" de a debuta în teatru la vârsta de 62 de ani. Succesul a fost deplin, iar celebra vedetă a cinematografiei mondiale şi-a dat seama că încă mai are de dovedit ceva, sieşi şi admiratorilor săi dintotdeauna.

Italianca, la ea „acasă"... în Paris.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

HOROSCOP

18 – 24 SEPTEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Principala remarcă astrologică a perioadei pare să fie ascensiunea curbei afectiv-emoţionale spre cote foarte înalte, dovadă un psihic foarte robust şi constant, propice pentru toate iniţiativele ce le veţi avea. Curba financiară stagnează la un nivel acceptabil, fapt care vă motivează pentru căutarea de noi surse de bani.

TAUR (21.04-21.05): Două veşti bune vă vor întâmpina chiar în primele zile (luni, marţi, poate miercuri), ambele provenind din sfera socio-profesională şi generând un optimism sănătos dar prudent. Curba financiară nu cunoaşte, din păcate, nici un salt spectaculos, însă are o tendinţă evidentă de creştere spre finele intervalului şi la sfârşitul săptămânii viitoare.

GEMENI (22.05-21.06): O prezenţă mai puţin dorită în constelaţia dv., planeta Marte vă induce o stare de spirit legată de conflicte cu dv. înşivă, bazate pe unele nereuşite din ultima vreme. Oricum, dinamismul generat de prezenţa triumfală a lui Marte poate fi de bun augur pentru decizii lucide şi categorice.

RAC (22.06-22.07): Un eveniment aşteptat cam de multişor se va face simţit miercuri sau joi. După dubla aspectare Mercur-Soare, poate fi vorba de o realizare în plan socio-profesional (poate o promovare sau ceva asemănător, sau poate un succes răvnit în dauna altcuiva) sau în cel al afacerilor. Această săptămână vă aduce o bucurie consistentă.

LEU (23.07-22.08): Liniştea din constelaţia dv. este tulburată de Uranus în aspect cu Saturn. Asta poate însemna, printre multe altele, un conflict cu o persoană apropiată de pe acelaşi rang social sau de pe unul superior. Ar fi deci înţelept să vă înarmaţi cu mult tact şi prudenţă şi să evitaţi orice conflict, orice provocare a soartei.

FECIOARA (23.08-21.09): Dintr-un anumit punct de vedere, indiferenţa cu care se tratează acum planetele una pe cealaltă poate reprezenta un factor de stabilitate socială, psihică şi în dragoste. Atenţie însă la posibilitatea ca din senin să se ivească norul unui ghinion sau o intersecţie de interese cu vreun partener de afaceri (Vărsător).

BALANŢA (22.09-22.10): Soarele este suveran acum în constelaţia dv. şi asta o va demonstra puterea şi abilitatea de a ieşi dintr-o situaţie delicată (miercuri, joi), situaţie care, nerezolvată în timp util, ar putea duce la consecinţe foarte neplăcute. Din fericire, stresul produs se va spulbera la finele săptămânii, datorită unei veşti pozitive.

SCORPION (23.10-21.11): Dacă la începutul săptămânii curbele astrale principale parcă se pregătesc să-şi ia startul spre nivele mai înalte, în a doua jumătate a intervalului această tendinţă se confirmă, la toate capitolele. În esenţă, situaţia financiară se poate ameliora consistent (vineri, sâmbătă), iar psihicul va fi unul de zile mari.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Două veşti bune vor asezona această săptămână, ambele provenind din domeniul financiar. În primul rând, se pare că marţi sau miercuri parcurgeţi cu bine o situaţie grea, în care aţi fi putut pierde foarte mulţi bani, apoi vineri sau sâmbătă vă înseninează fruntea partenerul de viaţă cu o ştire de excepţie.

CAPRICORN (21.12-19.01): Dacă în prima parte a intervalului nu ar fi nimic senzaţional de remarcat – deşi plictisul cotidian are şi el oazele lui picante –, în a doua jumătate se aglomerează mai multe evenimente, unele contradictorii. În final, aspectul general este unul pozitiv, însă psihicul dv. este vlăguit, în pofida ochilor senini.

VĂRSĂTOR (20.01- 18.02): Dinamismul dv. proverbial – zodiacal este acum pus pe jăratec de o veste incendiară. Reacţiile sunt pozitive, în sensul că nu acţionaţi precum un pompier conştiincios, ci dimpotrivă, aruncaţi în foc toate forţele pentru a-l înteţi. Intuiţia vă spune că în acest mod influenţa tandemului Jupiter – Marte va fi şi mai benefică.

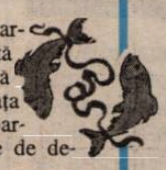

PEŞTI (19.02-20.03): Curba financiară are cel mai remarcabil aspect, ea strecurându-se mai sinuos ca niciodată printre zilele săptămânii şi rezervându-şi dreptul de a vă face o surpriză miercuri sau vineri. Pe de altă parte, viaţa în cuplu cunoaşte o perioadă optimă, psihicul ambilor parteneri fiind la înălţime. O veste de departe, sâmbătă sau duminică.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Dan Botta, Aurel Giroveanu, George Mihăiţă, Greta Garbo, D.H.Barton (Nobel chimie 1957), Sophia Loren, Larry Hagman, Julio Iglesias, Léon Gambetta, Ray Charles, Serghei Bondarciuk, Micky Roonie, Aldo Moro. (P.I.)

De vorbă cu avocatul casei

PROBLEME LEGATE DE MOŞTENIRE

Domnului Neagu Gheorghe, Constanţa

Din scrisoarea dv. nu reiese cu claritate ce fel de contract a încheiat soţia cu sora sa: un contract de donaţie cu sarcină (de ex: cu obligaţia de a o îngriji), fie un contract de întreţinere, prin care sora soţiei putea înstrăina un bun (respectiv apartamentul), în schimbul prestării de către soţia dv. a întreţinerii în natură până la sfârşitul vieţii.

În orice caz, dv. nu aţi fost inclus în actul încheiat şi ca urmare nu aveţi nici o obligaţie şi nici un drept care ar izvorî direct din acel contract atât timp cât soţia dv. este în viaţă.

În situaţia în care soţia dv. ar deceda, apartamentul respectiv, care a intrat în proprietatea sa la momentul încheierii contractului, va intra în masa succesorală şi va fi împărţit potrivit moştenirii legale între soţul supravieţuitor, adică dv. şi fiica soţiei din prima căsătorie. Cota-parte din masa succesorală a soţului supravieţuitor când vine în concurs cu descendenţii defunctului este de 1/4 din moştenire, iar restul de 3/4 revine fiicei soţiei dv.

Dacă soţia dv. decedează înaintea surorii acesteia şi prin urmare nu îşi poate duce până la capăt obligaţia asumată, cumnata dv. nu vă poate obliga să-i prestaţi întreţinere şi nici nu vă poate obliga să părăsiţi apartamentul (evident, dacă în contract nu există vreo clauză în acest sens).

Avocat
NELI PĂDURARU

Scrisori primite

Numeroşi cititori ne cer telefonic şi în scris amănunte despre Centrul „Anabiocrip". Le oferim. Recent s-a deschis *Centrul* de recuperare cu specificul reflexo-bio-magnetoterapie, melo şi aromoterapie în cadrul firmei „Anacrip", în str. Sabinelor. nr.7., telefoane: 3359297 şi 094498671.

Eliza Popa, Bucureşti: Vă mulţumim pentru frumoasele gânduri cu care apreciaţi eforturile noastre de a realiza o cât mai bună revistă! Vă mulţumim şi pentru simbolicul dar făcut redacţiei! Cât priveşte dorinţa Dv. de a cunoaşte aspecte despre activitatea artistică a unor actori pe care i-aţi îndrăgit, ne vom strădui să aflăm cât mai multe amănunte. Vă dorim, la rându-ne, multă sănătate!

Marian Roman, Bucureşti: Vă mulţumim pentru urări şi, iată, vă îndeplinim dorinţa dând publicităţii anunţul Dv. „Domnul Roman Marian, 38 de ani, doreşte să corespondeze cu tineri din toată ţara pe două teme: muzică şi sport („U" Craiova). Adresa: O.P. 71, c.p. 24, Str. Popa Nicolae nr. 52-54, Bucureşti, sector 2, cod 72.250."

Elena Moldovan, Blaj: Cu siguranţă că aţi încurcat publicaţiile, întrucât nu nouă ne-aţi trimis articolul la care vă referiţi.. Redacţia noastră niciodată NU a editat vreun almanah estival. Prin urmare, nu a existat motiv ca vreunul dintre redactorii noştri să vă fi contactat telefonic spre a vă anunţa... publicarea. Şi nu avem ce exemplar să vă expediem. Cât priveşte materialul care vă însoţeşte scrisoarea, vă comunicăm că subiectul abordat de Dv. a fost în repetate rânduri tratat în paginile revistei noastre.

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

Ştiaţi că...

◆ *...măghiranul este o plantă frumos mirositoare cu flori mici roşietice sau albe? Este originar din regiunea mediteraneană.*

◆ *...cuvântul grobian vine de la Grobianus, personaj prezent în satirele studenţeşti foarte populare în Germania secolului al XVI-lea? Numele însemna ţărănoi, necioplit, grosolan.*

◆ *...în mitologia romană exista o zeiţă a tinereţii numită Juventus? Ea era protectoarea adolescenţilor ajunşi la momentul maturităţii.*

◆ *...propagarea luminii în linie dreaptă a fost demonstrată pentru prima oară de matematicianul grec Euclid? Aceasta s-a întâmplat în jurul anilor 350 î.Ch.*

◆ *...drumul roman care lega Napoca (Clujul) de Potaissa (Turda) trecea pe dealul Feleacului? Documentele din secolele XIV-XV atestă existenţa aici a unor familii de români care aveau în grijă această arteră economică de mare importanţă.*

◆ *...marele învăţat grec Herodot (c. 484-426 sau 424 î.Ch.) supranumit „părintele istoriei" s-a născut la Halicarnas? Oraşul a ajuns vestit şi prin ridicarea de către regina Artemisa a unui mausoleu în memoria soţului ei. Mormântul a fost considerat una dintre cele şapte minuni ale lumii antice.*

MEMENTO

18 septembrie – în anul 1888 a fost dezvelită statuia lui Miron Costin, la Iaşi
19 septembrie – în anul 1882 s-a născut Ion Agârbiceanu
20 septembrie – în anul 1866 s-a născut George Coşbuc
21 septembrie – în anul 1992 a murit Ion Băieşu
22 septembrie – în anul 1888 s-a născut pictorul Dumitru Ghiaţă, iar în 1938 s-a născut Augustin Buzura
23 septembrie – în anul 1716 a murit Antim Ivireanu

Mai sunt 108 de zile până la începutul Mileniului III

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Crinii, pregătirea pentru repaos

Crinii de cameră sau cultivaţi în grădină reprezintă un grup de plante deosebit de răspândite. Originară din America, specia de bază este *Hippeastrum vittatum*, care însă astăzi se cultivă printr-un număr impresionant de hibrizi, cu flori diferite. Iată câteva dintre acestea:

Crinul de toamnă este decorativ atât prin frunzele sale mari, frumos arcuite, cât şi prin florile albe, plăcut mirositoare. Se poate cultiva în grădină, dar şi pe balcon sau terase, în vase spaţioase. Planta se caracterizează prin pretenţii mici faţă de condiţiile de mediu, putând fi cultivată şi în locuri umbrite. Singura pretenţie este de a avea apă din abundenţă în perioada de înflorire, care începe la sfârşitul verii. Înmulţirea se face prin despărţirea tufelor sau prin seminţe. Operaţiunea de despărţire se efectuează toamna, după uscarea frunzelor (octombrie-noiembrie) sau primăvara, înainte de a începe creşterea. În cazul înmulţirii prin seminţe, aceasta se face primăvara, pe strat, urmând ca plantarea pe locul definitiv să aibă loc toamna. Plantele obţinute prin seminţe înfloresc însă după 4-5 ani de la semănare.

Crinul de iarnă (Clivia) are frunzele lungi, de 40-60 cm, iar florile, în număr de 10-15, sunt de culoare roşie-portocalie şi grupate la vârful unei tije înalte. În mod obişnuit, florile apar la sfârţitul iernii şi începutul primăverii. În pământ, Clivia are rădăcini groase şi cărnoase. Înmulţirea se face prin seminţe (primăvara) sau prin

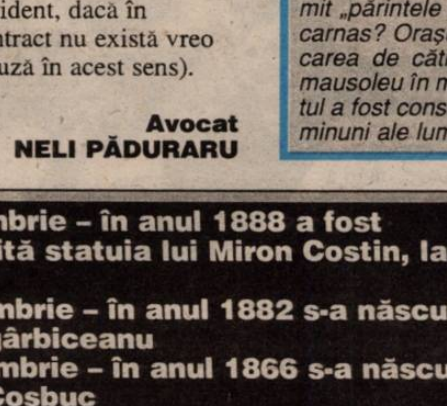

despărţirea drajonilor (puilor) care apar la baza plantei. Când înmulţirea se face prin drajoni, planta înfloreşte mai repede, după 2-3 ani. Pentru a înflori, planta trebuie să beneficieze în cursul anului de îngrijire. În timpul verii, Clivia se udă des, i se aplică soluţie de îngrăşământ o dată la 2-3 săptămâni (sau gunoi de grajd subţiat cu apă în proporţie de 1:15), i se şterg periodic de praf frunzele, folosindu-se apă călduţă. Începând din septembrie, se iau măsuri pentru a favoriza intrarea plantei în repaus şi pregătirea ei în vederea înfloririi: ghiveciul se mută într-un loc răcoros, iar udatul se rareşte. Abia în noiembrie-decembrie ghiveciul se aduce în încăperi încălzite (18-20 grade C) şi luminoase, şi se reîncepe udatul mai des. Crinul intră în procesul de vegetaţie, apoi înfloreşte.

Crinul roşu (Amarilis) se aseamănă cu crinul de iarnă, deosebindu-se prin florile de forma unor cupe larg deschise, grupate numai câte 2-6 în vârful tijei, precum şi prin prezenţa unui bulb mare, sferic în sol. Cel mai des se întâlnesc crini cu flori roşii-portocalii. Înmulţirea se poate face prin seminţe, dar cea mai practicată este cea prin bulbii care se formează în jurul bulbului mare. Şi în cazul crinului roşu, prima înflorire are loc după 2-3 ani. Această plantă are nevoie de lumină multă, dar trebuie ferită de razele directe ale soarelui. Când planta se pregăteşte să intre în repaus (la îngălbenirea frunzelor), udatul se face mai rar, iar când frunzele cad se întrerupe udatul. În timpul repaosului, care durează de obicei din octombrie până în decembrie, bulbii se lasă în continuare în ghivece, păstrate la o temperatură de 16-18 grade C. Udatul se face rar şi foarte puţin. Când se observă că plantele încep să pornească în creştere, se trec la lumină. Udatul va începe numai după apariţia tijei florale. O dată la 2-3 ani este indicată transplantarea în pământ nou, moment în care bulbii laterali se desfac şi se folosesc la înmulţire. Dacă nu se poate face transplantarea, e recomandabil ca măcar pământul de la suprafaţa ghiveciului să fie reâmprospătat. *(A. Popescu)*

„SPUSE-N GLUMĂ"

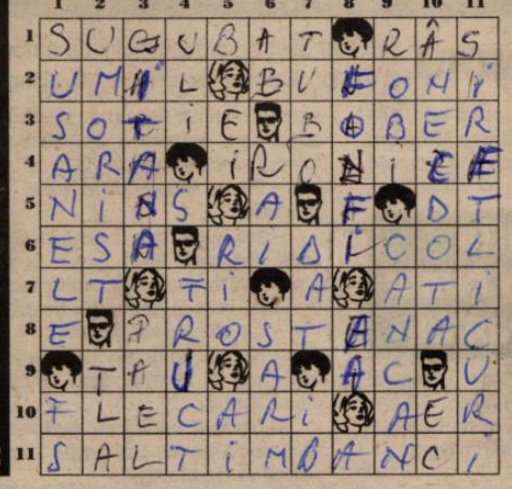

ORIZONTAL: 1) Glumeţ – Manifestare după o glumă bună. 2) Amărât, nu-i arde de glume – Se ocupă cu glume, farse etc. 3) Glumă – Se joacă cu bobul (nu-i glumă). 4) Sărac cu duhul! – Spun glume cu tâlc (fem.). 5) Cărunt (fig.) – Dat în lături! 6) Conţinutul unui mesaj! – Glumeşte ca un caraghios. 7) Culte, nu glumă! – Fireşte! – Criticaţi pe la spate! 8) Nu se prinde la glume. 9) Îţi aparţine – Ironie (fig.). 10) Spun vorbe de clacă – Ifos. 11) Fac glume la circ.

VERTICAL: 1) Spectacole de varietăţi, realizate mai mult în glumă – Fes turtit! 2) Se ţine de glume – Cuprinse în atlas! 3) Ţigancă din Spania – Localitate în Belgia. 4) Hulit din suflet! – Rod. 5) Dânşii – Curioşi... în felul lor! – Iute, dar nu de picior. 6) Ali Baba – Buni de luat în glumă – Graţie ad litteram. 7) Râu în Nigeria – Ursit – E o hibă la inimă! 8) Vorbesc pe nas (nu-i nici o glumă) – Ea cu alta! 9) Acestora nu le mai arde de glume – E o bârfă nu glumă. 10) Povestire glumeaţă – Seci în conţinut! 11) Fără glumă, sunt nişte şmecherii.

DICŢIONAR: PAEL, TUBO.

GHEORGHE NISTOROAIA
Bucureşti

Soluţia careului **„ DIVERTISMENT SPORTIV"**

Orizontal: IADA - OSTAS - EVEREST - SP - SARAMURA - E - ILE - A - ARAC - RA - O - V - TIT - INALTIMI - A - START - SUT - MELCI - ATLO - A - EAST - AER - RETRASI - II.

UMOR

– *Gigele, cum poţi dormi în timpul orei?*
– *Nu pot, dom' profesor, vorbiţi mult prea tare!*

– *Iubito, spune soţul, m-am săturat să tot fiu vioara a doua pe lângă tine!*
– *Bucură-te că încă mai faci parte din orchestră!*

– *Medicul o invită pe tânăra pacientă să meargă în camera alăturată să se dezbrace. După un timp o întreabă:*
– *Sunteţi gata?*
– *Da, domnule doctor! Dar dumneavoastră?*

Nevastă-mea se vaietă toată ziua că suferă de hernie, herpes, hidroartroză, hidrocefalie, hidronefroză...
– *Şi cum îţi explici toate astea?*
– *Simplu! La piaţă i-a înfăşurat o bucată de săpun de casă într-o pagină din enciclopedia medicală, litera H.*

Oxigenul a fost descoperit în secolul trecut, explică profesoara. El este indispensabil vieţii!
– *Dar cum au trăit oamenii până atunci?*

Mama îşi ameninţă băieţelul:
– *Dacă nu mănânci, chem balaurul.*
– *Cheamă-l mămico! El înghite orice!*

PAR(anormale) de TOPAN

Verificaţi-vă cunoştinţele

GÂZE

1) Unde trăieşte „musca tete", care transmite la om agentul patogen al bolii somnului?

2) Cine a compus piesa muzicală „Zborul cărăbuşului"?

3) Cine a scris poezia intitulată „Balada unui greier mic"?

4) Cine a pictat în 1944 tabloul „Secunda dinainte de trezirea din visul cauzat de zborul unei albine în jurul unei rodii"?

5) Cine a regizat în 1978 filmul „Roiul" în care prezintă invazia unor roiuri de albine ucigaşe?

Răspunsurile din numărul trecut *1) „Turnul de porţelan" se află în China, la Nankin şi constituie un splendid monument, de circa 100 metri, cu nouă etaje. 2) Construcţia ciclopică, înălţată de oameni pentru a ajunge la cer, prilej cu care Dumnezeu a amestecat limbile Pământului, s-a numit Turnul Babel. 3) Construcţia devenită simbol al Parisului, ridicată în 1889, este Turnul Eiffel, purtând numele creatorului său Gustave Eiffel (1832-1923). 4) Turnul Chindiei se află în interiorul Curţii Domneşti de la Târgovişte. 5) Romanul „Turnul Milenei" a fost scris de Ionel Teodoreanu (1897-1954).*

Poşta cititorilor Au răspuns corect la întrebările noastre: *Sofica Nuţu* – Neamţ; *Cristina Stoian* – Bucureşti; *Mioara Stănescu* – Bucureşti; *Emilia Preda* – Timişoara; *Cornel Rusu* – Bucureşti.

Sofica Nuţu – Nu menţionăm în rubrică decât pe cei care au dat toate răspunsurile exacte sau au greşit numai la o singură întrebare. *(Irina Stoica)*

Fotografii de la cititori

«Amintire de vacanţă»
IOANA MUŞETOIU – Bacău

PERSPICACITATE

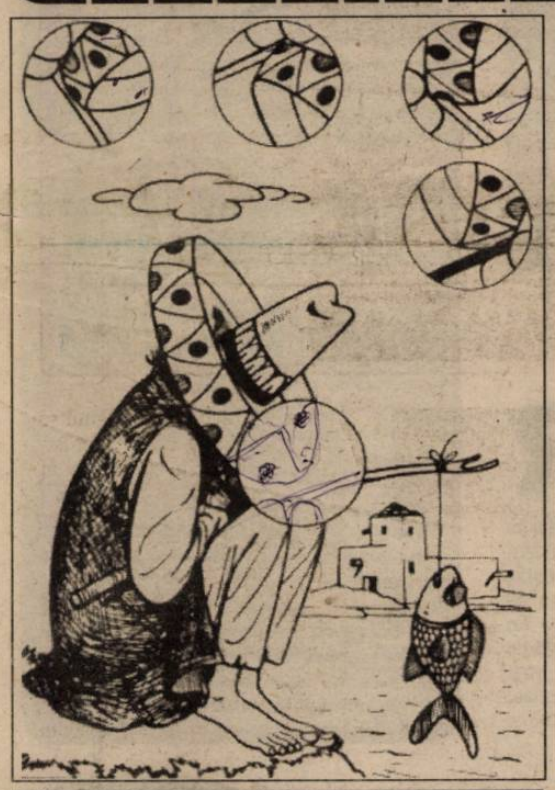

Completarea

Care din cele patru cercuri trebuie folosit pentru a completa exact cercul alb, respectiv desenul? *(Gh.R.)*

Cercul central aflat sus, între alte două cercuri.

Numere curioase

Numărul 311318 poate fi transformat într-o egalitate dacă plasăm între cifre diferite semne aritmetice cum ar fi în cazul următor: 31-13=18. Cum s-ar putea aplica acelaşi model în cazul numărului 7298? *(Gh.R.)*

72:9=8

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„SCHEMIE"

ABILĂ / NEPUTINŢĂ	↓	I	BLANĂ SCUMPĂ / ORBIRE	↓	S	LA HAINĂ / OPRIRI	↓	M	POFTĂ DE VIAŢĂ / SUNT DEASUPRA	↓	V	COMICI / ŞEF SÂRB	↓	H	CUPLAJ ALB-NEGRU / PETRU I	↓	M
→		M	C		A	P		A	C		i	T		A			E
FĂRĂ VALOARE / IAU ÎNAPOI	→	D	E		M	O		N	E		T			?			T
→		E	C		U	P		E	R		A	T		O			i
MINUNAT / NIVEL	→	M	i		R	A		C	U		L	O		S	TIP DE ZAHĂR		S
→		C	A		T	A ŢOPĂI / NEGAŢIE	→	S	A		R	i		PRENUME FEMININ / A ÎNŞELA	→			N	A
FOTBALIST ROMÂN / CÂRMĂ HIPO	→	N	A		N	U		FIR / A DA AŢĂ	→		T	A		ULTIMUL PAJ! / PREOT	→			A	J
→		H	A		T	U		R	i		PICTOR ROMÂN / VERIGĂ	→	A	M		A	N		OPUSĂ MUNCII
CUTE! / IBIS!	→	T	E		CAM NERVOS / LA TELEFON	→	i	R	i		T	A		B		i	L		
→		i	i		DIN CUPĂ!		A	DIFERENŢIATE / DIN SERĂ!	→	i	N	E		G		A	L		E
A ADUNA / GRADE	→	G	U		L	E		G	E		MUNTEAN	→	i	T		A	N		
→		G	A		P	O		R	A		L	i		DIN REŢEA!	→	E	T		E

Dezlegarea integramei **„NETE"**

Orizontal: S - M - S - M - S - M - STRATIFICARI - RECUPERABIL - REGENERABILI - CALATORIE - T - PUL - RE - IN - MA - RIT - LA - EMIR - CAT - DEVOTATI - TALE - ALES - Z - POTOLITA - ASA - REVOCARE - AT - II - INAR - CINA.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	18000 LEI	❑ 4 LUNI	76500 LEI
❑ 2 LUNI	36000 LEI	❑ 5 LUNI	94500 LEI
❑ 3 LUNI	58500 LEI	❑ 6 LUNI	117000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ioňescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.

Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

Week-end roşu la Monza

Schumacher coteste spre titlul mondial.

Ajuns de Hakkinen în ultimele ture ale Marelui Premiu belgian, Schumacher a fost mult mai atent în Italia şi a reuşit să câştige în faţa suporterilor Ferrari, într-un week-end roşu. Roşu din cauza miilor de fani ai grupării de la Maranello prezenţi în tribune, dar şi din cauza unui accident ce a culminat cu moartea unui comisar de traseu.

Plecat din prima poziţie a grilei de start şi secondat de colegul său, Ruben Barrichello, Schumacher şi-a păstrat poziţia de lider, dar piloţii McLaren au reuşit să ocupe după primul viraj locurile doi şi trei din fruntea plutonului, trimiţându-i germanului luciri metalice, ameninţătoare, în oglinda retrovizoare. În primul tur însă avea să se petreacă un accident extrem de violent, în care au fost implicate şase maşini: Jordanul lui Heinz-Harald Frentzen i-a lovit pe Jarno Trulli şi Barichello, iar brazilianul l-a lovit la rândul său pe Coulthard; venit puternic din spate, Pedro de la Rosa s-a ciocnit violent de grupul celor implicaţi în eveniment, maşina sa pierzând câtiva metri buni contactul cu asfaltul, în timp ce una din roţile monopostului galben al lui Trulli pica de undeva din cer, de la o înălţime de peste 20 metri. Un nor de praf a învăluit amestecătura de fiare şi comisari de cursă, săriţi imediat în ajutor. Unul din pompierii aflaţi pe marginea traseului, Paolo Ghislimberti, nu şi-a dat seama de gravitatea incidentului şi a încercat să intervină, chiar dacă nici o maşină nu luase foc. El a fost lovit în piept, gât şi cap de resturile maşinilor, propulsate peste tot în aer, ca nişte veritabile schije. Maşina de siguranţă a intrat pe traseu, în timp ce lui Ghislimberti i se făcea masaj cardiac pe marginea pistei. Dacă circuitul ar fi fost echipat cu un sistem electronic de avertizare în caz de incendiu, pompierii nu ar fi fost nevoiţi să intre pe taseu ca să verifice starea monoposturilor. Italianul a încetat din viaţă la spital, victimă a unui sport care nu îi răpune numai pe piloţi...

Schumacher l-a egalat pe Senna. Scumacher este conştient de presiunea pe care o creează necesitatea câştigării cel puţin a unui titlu la constructori pentru Ferrari anul acesta. El a fost mai rapid decât principalul său rival, Hakkinen, cu 3,8 secunde şi a egalat recordul lui Ayrton Senna, prin cele 41 de mari premii câştigate de-a lungul carierei sale, lucru despre care nu şi-a ascuns imensa satisfacţie. Prost deţine recordul absolut – 51 de victorii –, cifră care pare să se clatine, dacă Schumi o ţine tot aşa şi în următorii doi-trei ani.

Este prima victorie a germanului din ultimele şase mari premii, o victorie pentru care nu şi-a făcut probleme nici un moment, chiar dacă spre final părea că va fi ajuns din urmă de campionul mondial. Finlandezul conduce în continuare clasamentul mondial, cu 80 de puncte şi este urmat la doar două diferenţă de Schumacher. David Coulthard are 61 de puncte, dar prin ieşirea în decor de la Monza nu mai poate emite nici o pretenţie la titlu.

Ecclestone este pro Schumi. Marele şef al Formulei 1 a afirmat fără ascunzişuri că ţine cu echipa Ferrari şi cu Schumacher. El doreşte să infirme zvonurile care vorbesc despre un oarecare ajutor oferit de britanic echipei italiene. Ecclestone a subliniat că ţine cu Ferrari de mult timp, considerând echipa „călutului cabrat" magică şi specială, pentru istoria sa deosebită din domeniul sporturilor cu motor. Nimeni nu poate spune că Ferrari a fost favorizată de şeful F1, mai ales că nu a mai câştigat vreun trofeu important de 21 de ani. Mai mult, Ecclestone îl consideră pe Schumi un „băiat extrem-extrem de simpatic, super", nicidecum arogant. Multă lume e de altă părere...

VADIM G. CUŞNARENCU
magazinsport@yahoo.com

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Mini-interviul săptămânii

Prof. univ. dr. ION GHINOIU

secretar ştiinţific al Institutului de etnografie şi folclor „Constantin Brăiloiu" din Bucureşti

– Domnule profesor, aţi absolvit Facultatea de Geografie şi Geologie a Universităţii din Bucureşti. De unde această pasiune şi preocupare pentru etnografie?

– La terminarea facultăţii, în 1967, Institutul de Etnografie şi Folclor a cerut un absolvent de geografie şi aşa am ajuns să lucrez într-un domeniu care m-a fascinat într-atât încât a devenit o adevărată pasiune.

– Există o zonă din ţară unde obiceiurile vi s-au părut mai deosebite decât în altă parte, mai aproape de sufletul dumneavoastră?

– Fără îndoială, Oltenia de nord, cu toate că nu sunt de pe aceste meleaguri. Dintre obiceiurile şi ritualurile de aici m-a fascinat în mod deosebit „Cartea morţilor", cuprinzând zeci de versete cu nimic mai prejos decât lucrările egiptene sau tibetane de acest fel. Dintre popoarele continentului, românii sunt singurii care păstrează în prag de mileniu al treilea d.Ch. o filozofie a

«Am multă încredere în bunul gust al românilor»

morţii încifrată în cântece funerare: „Zorile", „Cântecul bradului", „Cântece de priveghi", bocete versificate.

– Vă preocupă în egală măsură mitologia populară?

– Desigur, lucrez chiar la o carte în acest sens, pentru că avem o mitologie bogată care ne face să ne gândim că aici, şi nu în altă parte, a fost leagănul Europei. Împreună cu doctoranzii mei vreau să fac nişte cercetări în ţară tocmai în acest scop. Mă preocupă şi creatrea unui zodiac românesc şi am fişat în acest sens termeni specifici pentru fiecare zi a anului.

– Nu vă speriaţi de invazia kitchului?

– Nu foarte tare. Există explozii de acest fel care însă dispar la fel de repede cum apar. Am multă încredere în bunul gust al poporului nostru.

– Ce alte pasiuni aveţi?

– Nu am un hobby propriu-zis, dar îmi place să studiez atent viaţa necuvântătoarelor.

– Deci, să înţeleg că dacă n-aţi fi fost preocupat de etnografie v-ar fi plăcut să fiţi etolog?

– Cred că da şi cred că aş fi pus pasiune şi în această muncă pentru că întotdeauna am considerat omul o părticică dintr-un uriaş angrenaj în care sunt amestecate plante şi animale.

IRINA STOICA

NEVĂZĂTOARE în cursa spre Sydney

Marla Runyan, 31 de ani, este prima atletă din lume, nevăzătoare, care va reprezenta Statele Unite la Jocurile Olimpice. Ea a obţinut deja „permisul de participare" pentru Sydney, după ce, la Sacramento, s-a clasat pe locul III la proba de 1500 de metri. Evident, adversarii săi, cu care va intra în competiţie, vor trebui să o aibă... în vedere. *(A.P.)*

Când dăm în MINTEA COPIILOR

Parcă din propria-i cenuşă, vehiculul copilăriei noastre de prin anii '50-'60 revine pe străzi. Dar nu pentru emancipaţii noştri copii, ci pentru adulţi. Şi nu pentru a oferi urbei o nuanţă de pitoresc (atât de necesară), ci pentru a-i scoate din nevoi pe cei blocaţi în ambuteiaje sau în pană de cauciuc. „Go-Ped" are un motor de 28 de cmc (deci nu trebuie înregistrată) este pliabilă şi poate atinge o viteză de 35 km/oră. Este dotată cu frână şi acceleraţie manuale şi costă 4.700 franci francezi. *(P.I.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

◆ *Cum se apără unii de hoţi? Metoda unui director de bancă din Leeds, Anglia, a fost una care a umilit breasla spărgătorilor, făcând mare vâlvă. Uşa seifului principal era doar aparent legată la sistemul electronic de alarmare şi de blocare automată (care putea fi anihilat de un bun electronist). „Poarta magică a milioanelor", la deschiderea în afara programului, acţiona un sistem mecanic care determina prăbuşirea unei porţiuni din tavan, fără ca structura de rezistenţă să fie afectată... Şiretlicul a funcţionat ireproşabil în luna mai a.c., toţi borfaşii fiind prinşi la miez de noapte, răniţi şi buimăciţi, la locul infracţiunii.*

◆ *Texanul James Hollander este inventatorul unui sistem la fel de eficient, dedicat hoţilor de magazine. Cum el însuşi fusese prădat, James a apelat la un specialist în electronică şi a pus la punct un sistem de declanşare a gazelor lacrimogene prin comandă vocală. Dacă infractorii l-ar fi ameninţat, el n-ar fi avut altceva de făcut decât să ridice tonul spre un senzor implantat lângă casa de marcaj cu al său sertar cu bani. După spargerea automată a baloanelor cu gaze, discret aşezate, el avea la dispoziţie o mască protectoare... Şi acest mecanism a funcţionat impecabil în acest an, de două ori la interval de două luni.*

◆ *Tot pe principiul electronic al senzorilor vocali, francezul Marc Dumier a inventat pentru magazinul său un sistem acustic foarte zgomotos, care poate fi auzit şi de afară, de către trecători. (P.I.)*

Fotografia săptămânii

Gen H-4, un helicopter redus la cea mai elementară structură, a fost prezentat recent la salonul Aerospace 2000 din Tokyo. Prevăzut cu patru motoare de 125 cmc, poate zbura timp de o oră şi jumătate cu o viteză de croazieră de 100 km pe oră. La numai 30000 de dolari. (D.M.)

Faţa ascunsă a PIRAMIDEI

Misterele piramidelor egiptene sunt departe de a fi descifrate. Jan Yves Verd'Hurt, egiptolog amator, lucrând împreună cu Gilles Dormion, de profesie arhitect, au descoperit anomalii necunoscute până acum la piramida Meidum, situată la 80 de kilometri de Cairo. Anomaliile au fost descoperite în construcţia care, în ciuda acestora, rezistă de 4700 de ani. Analizând totul cu un mini-endoscop, cei doi au depistat chiar două săli şi două coridoare realizate după o tehnică necunoscută până acum. După normele actuale, construcţia trebuia de mult să se prăbuşească, dar se pare că toate aceste „greşeli" aveau rostul lor, cei doi cercetători aşteptând să descopere şi alte secrete de acelaşi fel care ar putea elucida mai bine problema. *(I.S.)*

În numărul viitor

■ Profesorul Cyborg mărturiseşte! ■ OZN-uri prăbuşite ■ Apa potabilă care... îmbolnăveşte ■ Infarctul de miocard ■ În ce limbă conversau Adam şi Eva? ■ Delhi, capitala unui miliard de oameni ■ Misterul misterelor: Aggartha ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Mini-interviul săptămânii: RADU BĂIEŞU, regizor ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10^00 - 14^00

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană

SERIE NOUĂ - 487 • ANUL XLIII • 21 SEPTEMBRIE 2000 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 38 (2237)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

21 SEPTEMBRIE

1915 Complexul megalitic de la Stonehenge a fost vândut unui oarecare domn Chubb care l-a prezentat pentru prima oară naţiunii.

S-A NĂSCUT ÎN ACEASTĂ ZI

1866 H.G. Wells, scriitorul englez de science-fiction.

LUXOR splendoare şi ritual

Cuplul bărbat-femeie – faraonul, rege al zeilor, şi soţia sa – simbolizează imaginea supremă a complementarităţii divine, aflată la originea întregii creaţii.

Misterul misterelor

Un ţinut straniu, subpământean, superdezvoltat, cu bogate ramificaţii, care uneori îşi trimite soli printre noi...

AGGARTHA

Terra X TV

- România 1
- TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

- *Necunoscutul trib Kayapos*
- *În ce limbă conversau Adam şi Eva?*
- *Zoo-culise*

femina club

Profesorul mărturiseşte!

CYBORG

OZN-uri prăbuşite

Infarctul de miocard

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

Fiicele apaşilor la majorat

Idoli

DEPARDIEU

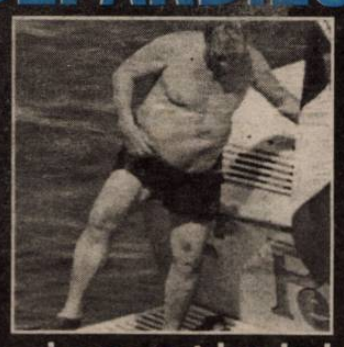

un colos insaţiabil

HOROSCOP

Mărul discordiei

O comisie ad-hoc a Uniunii Astronomice Internaţionale a fost însărcinată cu botezarea corpurilor cereşti. Aceasta a dat unui asteroid numele astronomului britanic Bernard Lovell, unui crater de pe Marte pe cel al lui Carl Sagan şi celor doi sateliţi naturali ai lui Uranus numele a două personaje din „Furtuna" lui William Shakespeare.

Mulţimea numelor de origine anglo-saxonă a deranjat mândria naţională a unor alţi cercetători, cărora li s-a răspuns că majoritatea membrilor comisiei sunt de origine americană şi

Ce nume să dăm UNIVERSULUI?

cele mai multe dintre sondele spaţiale lansate în sistemul nostru solar au fost trimise de NASA. S-a cerut chiar aplicarea vechii formule după care civilizaţia dominantă are dreptul de a da aceste nume. Comisia a încercat să pună capăt disputei, arătând că va împrumuta numele din vechile mitologii, din civilizaţiile tuturor popoarelor, refuzându-le pe cele cu conotaţii politice, religioase sau chiar licenţioase, neacceptând astfel să numească peisajul venusian cu numele marchizei de Pompadour, sugerat sub pretextul că ar fi fost favorita Regelui Soare. *(I.S.)*

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

cartea albă

„Moartea lucrează pentru veşnicie”

Departe de ţară, într-o mai rece şi impersonală Germanie decât aproape de focul strămoşilor săi despre care vorbea cu atâta patos prin anii 70-80, s-a stins din viaţă poetul Ioan Alexandru. Născut într-o comună din apropierea Clujului, Ioan Alexandru s-a simţit încă de tânăr atras de poezie, motiv pentru care a urmat Filologia din Cluj-Napoca. Aici şi debutează în anul 1960, la celebra revistă culturală *Tribuna* (din păcate această faimoasă revistă transilvană a dispărut de vreo patru ani! din indiferenţa celor care vorbeau atât de mult prin 96 despre „importanţa culturii”). Vine apoi în Capitală, unde crede că destinul lui poetic se poate împlini mai bine şi nu greşeşte. Aici devine asistent, în 1968, anul primăverii pragheze, aici reuşeşte să obţină, datorită dezgheţului cultural, o bursă în Germania, între 1968-1972, unde l-a studiat pe Heidegger, aici în Capitală îşi dă doctoratul despre „Patria la Pindar şi Eminescu”, pentru ca, în fine, să cunoască o consacrare definitivă ca poet o dată cu apariţia în şarje repetate a celebrelor sale Imne. Volume în care vorbea cu dragoste despre toate provinciile României. Aşa apar „Imnele Transilvaniei” (1976), „Imnele Moldovei” (1980), „Imnele Ţării Româneşti” (1981), „Imnele Putnei” (1985) şi ale Maramureşului (1988). Era un poet şi un om care-şi iubea ţara, familia şi cei cinci „pruncuţi” ai săi, era un clasic în viaţă şi doar Revoluţia din 1989 i-a răsturnat tabla valorilor. A urmat o îndoielnică aventură politică, a trecut prin Parlament decorându-l cu o cruce de lemn pe perete. Un accident cerebral suferit la Arad în urmă cu cinci ani îl îndepărtează definitiv de politică şi de poezie, dar şi de provinciile româneşti atât de dragi lui. Ca scriitor care i-a citit opera antedecembristă, rămân cu gustul amar al unui final de carieră poetică neîncheiată sau poate doar imposibil de terminat. Scria Ion Alexandru în 1981: *«Prin uşa zăvorâtă-n neputinţă / Să pot pătrunde fără suferinţă / În vis şi-aevea-n cer şi în ţărână / Frângând din pâine faţa să-mi rămână.»*

„Civilizaţia apei” la Călăraşi

La Călăraşi s-a desfăşurat, şi s-a încheiat sâmbătă, de Ziua Europeană a Patrimoniului, cea de-a doua ediţie a Salonului Internaţional de Caricatură CARTOONFEST, având ca temă „Civilizaţia apei”, asta ca să ne amintească de faptul că Dunărea trece şi pe la Călăraşi. Salonul a fost organizat de Inspectoratul pentru cultură al judeţului Călăraşi (cu implicarea hotărâtoare a Inspectorului-şef, Ştefan Drăghici) şi de Uniunea Federaţiilor Europene de Caricatură (Filiala din România, al cărei preşedinte este colaboratorul nostru Cristian Topan). Au fost prezenţi în concurs lucrări ale unor caricaturişti din SUA, Italia, Turcia, China, Australia, Rusia, Iugoslavia, Thailanda, Cipru, Argentina şi Brazilia. Cu toate astea, toate cele trei premii oferite de revista „Prieteni fără grai” şi de Agenţia Happy Touru au fost obţinute de caricaturişti români, e vorba de Iulian Pena-PAI (Călăraşul de aur), Constantin Cioşu (Premiul II) şi Leonte Năstase (III). La capitolul Premii speciale au fost răsplătiţi chinezul Xu Xiao, Aurel Ştefan Alexandrescu şi Abdur Rahmanoglu (Turcia).

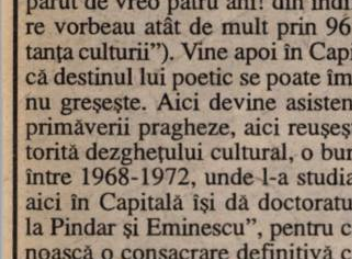

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

Madonna - Music

Cu trei zile în urmă *Madonna* a lansat al zecelea album de studio din cariera sa, ţinându-şi promisiunea de a reveni în topuri până la finele anului... Încă de pe acum se ştie că în anul următor *Madonna* va intreprinde un mare turneu mondial, primul după mai bine de şapte ani! Revenind la *„Music”* să detaliez, ceea ce vă spusesem în treacăt cu mai bine de trei luni în urmă: albumul conţine 11 melodii, la şase dintre acestea fiind coautor producătorul francez *Mirwais*, specializat în dance, alte trei melodii avându-l coautor pe *William Orbit*, cel care i-a produs *Madonnei* precedentul album *„Ray Of Light”*. Dacă vă interesează, aflaţi că există şi o versiune japoneză a albumului care conţine în plus o melodie înregistrată cu *Talvin Singh*

numită *„Cyberraga”... „Music”*, primul extras pe single, este un electro-funk scris cu *Mirwais* iar englezii s-au repezit să-l proclame melodia anului, în ciuda banalităţii acestuia şi a pronunţatului caracter de deja vu... De altfel, toate compoziţiile cu *Mirwais* (funk, hip-hop şi dance) păcătuiesc prin aceasta, *Orbit* venind cu o contrabalansare sonoră şi o întoarcere spre un sound mai temperat şi mai elaborat (soul-pop-disco). *„Impressive Instant”*, *„Runaway Lover”*, *„I Deserve It”*, *„Amazing”*, *„Nobody’s Perfect”*, *„Don’t Tell Me”*, *„What It Feels Like For A Girl”*, *„Paradise (Not For Me)”*, *„Gone”*, *„American Pie”* sunt titlurile celorlalte zece melodii care fac din *„Music”* un album interesant dar sensibil inferior lui *„Ray Of Light”*, un album al unei soliste care încearcă, la 42 de ani, să fie încă un nume în muzica de dans. După ce-l veţi asculta veţi decide dacă a reuşit sau nu! Oricum favorita mea de pe *„Music”* rămâne *„American Pie”*, cea mai aproape de adevăr...

Tolba cu SCRISORI

Gheorghe Cîmpeanu-Focşani: OK pentru „Speranţe şi vise” (din fericire, am reuşit să elimin verbul conjugat OFER. Vă reamintesc că sunt acceptate doar formele de infinitiv şi participiu trecut...), „În Bucureştiul iubit”, „Iarna” şi „Soldaţii în literatură”

Lavinia Marcu-Giurgiu: Despre Mamaia 2000 nu am scris nimic deoarece am fost foarte dezamăgit de cele întâmplate acolo, începând cu „jurizarea” (este un eufemism) şi terminând cu atmosfera generală şi cu discuţiile de la „Dandana”! Despre premianţi, că tot m-ai întrebat, îţi spun că doar la Creaţie mi s-a părut a fi acordat „pe bune” premiul şi previzibil trofeul acordat celor de la *3rei Sud-Est*. Şi încă ceva: de când decid un consilier judeţean şi vreo doi-trei neica nimeni din TVR care melodii sunt manele şi care nu?! Probabil tot din acest motiv *Ştefan Bănică Jr* a fost preferat în locul lui *Marcel Pavel* cu toate că melodia celui din urmă a fost excelentă şi perfect pe linia şlagărului românesc, în timp ce piesa lui *Bănică* era ceva gen *Roy Orbison & Elvis Presley* la un loc... Decât „Suzana şi banana”, „Moşule ce tânăr eşti” (al cărei refren original este grecesc!), jenante şi penibile, declarate mari hituri dance, daţi-mi voie să-i ascult pe *Vali Vijelie* şi pe *Adrian Copilul Minune*, care sună mult mai bine şi care măcar ştiu ce fac! Despre plagiatorii prezenţi pe scena festivalului nu mai spun nimic!

ŞTIRI pe bandă rulantă

Scurtissime: *Al Green* se destăinuie în autobiografia *„Take Me To The River”*, editată de casa *Harper* pe 12 septembrie.

Robbie Williams, răsfăţatul presei insulare, are un nou album: *„Sing When You’re Winning”*, despre care se afirmă că va fi unul dintre cele mai tari apariţii din 2000! Să-l auzim şi mai vorbim...

Don Henley şi-a aranjat turneul de promovare a noului său album scos sub semnul *Warner Bros* – *„Inside Job”*.

The Doobie Brothers oferă amatorilor, pe Internet, la adresa *WindowsMedia.com*, 15 compoziţii nou nouţe, un aperitiv al noului lor album – *„Sibling Rivalry”*.

REM au confirmat că vor participa la următoarea ediţie a celebrului festival de la Rio, programată pentru ianuarie 2001, chiar dacă pentru aceasta va trebui ca *Stipe & CO* să întrerupă lucrul la proximal lor album...

Texas ne propun o interesantă colaborare în noul lor single – *„In Demand”*, scris împreună cu *Dallas Austin*, omul trioului *TLC*. Rămâne de văzut cum va suna pop-rock-ul combinat cu rhythm and blues!

Elton John s-a decis să experimenteze! Altfel nu s-ar putea explica ideea de a colabora cu foşti membri ai unor grupuri de grunge sau punk precum *Nirvana*, *Soundgarden* şi *Red Hot Chili Peppers*! „Întotdeauna mi-am dorit să sparg o chitară în capul cuiva”, declara *Sir Elton* deunăzi şi iată că dorinţa i s-ar putea îndeplini...

Mark Chapman, omul care l-a ucis pe *John Lennon* pe 8 decembrie 1980, ar putea fi eliberat din închisoare înainte de Sărbători! *Chapman*, care s-a convertit la creştinism, este considerat a fi un deţinut model... Pe de altă parte, pe 9 octombrie au fost reeditate două albume ale celebrei sale victime: *„Double Fantasy”* şi *„Plastic Ono Band”*, acestea marcând a 60-a aniversare a zilei de naştere a marelui muzician...

Albumul de debut al *Christinei Aguilera* a depăşit cifra de vânzări de şapte milioane de exemplare!

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

CAZIER discografic

Album: Close to seven (martie, 1992) ● Painting in yellow (octombrie 1990) ● The Long play (iulie 1986). Single: Maria Magdalena (aprilie 1993) ● Johnny wanna live (ianuarie 1993) ● Don’t be aggressive (martie 1992) ● Life may be a big insanity (septembrie 1990)

sandra

● Heaven can wait (februarie 1989) ● Everlasting love (septembrie 1988) ● In the heat of the night (ianuarie 1986) ● (I’ll never be) Marie Magdalena (septembrie 1985).

Săptămânalul „Magazin” este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Cojocaru Ionel

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Mariana Lupescu, Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac” S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN”
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Senzaţional

Profesorul CYBORG mărturiseşte!

Pentru a-şi experimenta propriile teorii şi descoperiri, un cercetător britanic şi-a implantat un cip în braţ.

Hotărât lucru, începutul mileniului trei ne pune în faţa unor situaţii cu totul extraordinare. Nu neapărat descoperiri neaşteptate, ci mai curând o „traversare" a pragului dintre ştiinţă şi fantezie la care cu siguranţă ne-am gândit din totdeauna, dar l-am considerat ca aparţinând unui viitor încă destul de îndepărtat. Unul dintre primii care au făcut acest lucru este un cercetător britanic în vârstă de 45 de ani, de la Universitatea din Reading, Kevin Warwick, care a decis să-şi implanteze în braţ... un chip. Iată-l destăinuindu-se recent unui ziar italian...

Bună dimineaţa, Domnule Profesor! Dr. Warwick este considerat de multă lume drept „profetul erei roboţilor". Şi pentru a fi cât se poate de sigur de afirmaţiile şi scenariile sale, el a recurs la o metodă cu totul aparte: timp de nouă zile a purtat în braţul său un cip care transmitea semnale la un calculator programat să răspundă la acţiunile pe care el le desfăşura: de exemplu să-i deschidă uşa laboratorului când ajungea în faţa ei sau să-i pregătească dozarele la care urma să lucreze. Rezultatele au fost încurajatoare, aşa că în curând „Mister Chips", cum mai este uneori alintat Dr. Warwick, se pregăteşte pentru etapa a doua: implantarea în partea superioară a braţului stâng a unui dispozitiv care să-i permită comunicarea între sistemul său nervos şi calculator. Şi dacă şi aici va merge totul bine, un dispozitiv similar va fi purtat de Doamna Warwick, ceea ce le va permite să comunice între ei prin intermediul calculatorului! Să-şi exploreze în comun emoţiile, senzaţiile, indiferent de distanţa la care se află.

Şi totuşi: de ce se supune Kevin Warwick la astfel de experimente?

Medicina electronică. În primul rând este vorba despre fascinanta posibilitate de a pune în contact mintea umană cu tehnologia, ideea de a comunica prin intermediul gândurilor fiind extrem de atractivă în condiţiile puternicei limitări a metodelor clasice de comunicare utilizate în prezent. S-ar putea crea, de ce nu, spune Dr. Warwick, un anume fel de super-sensibilitate! La ce ar putea servi? Să ne gândim la aplicaţiile medicale, în primul rând pentru orbi sau alte persoane care suferă de un handicap. Apoi la tulburările de origine fizică şi nervoasă, cum ar fi durerile, stările de şoc, emoţiile excesive, care de acum încolo ar putea fi tratate pe baza unei „e-medicine", o medicină electronică în care recurgerea la dăunătoarele substanţe chimice de astăzi va putea fi evitată. În locul lor, contrasemnale elaborate de calculator vor limita efectul tulburărilor în organismul la care acesta va avea acces liber pentru comunicare!

Cum se simte un cyborg? „Primul implant mi-a permis dezvoltarea unei anume afinităţi cu calculatorul. Când tehnologia se află în interiorul corpului tău, ea devine o parte din tine. Este o experienţă deosebit de incitantă". Aşa descrie Kevin Warwick primul său contact direct cu calculatorul. Nu s-a simţit niciodată „controlat" de maşină – mai curând a avut sentimentul de a forma efectiv o „combinaţie", capabilă să realizeze mult mai mult decât fiecare membru al său în parte. În acelaşi sens, subliniază Dr. Warwick, nu se urmăreşte în nici un fel obţinerea unui „creier fără corp", ci mai curând o legătură între două forme de inteligenţă.

Cine va conduce? Iată o problemă care rămâne mereu de actualitate, încă de pe vremea când cehul Karel Capek scria celebra R.U.R., unde roboţii deveniţi conştienţi de „valoarea" lor, hotărăsc că oamenii care îi creaseră deveniseră inutili. Un risc există, cu siguranţă. Mai importante sunt însă avantajele, cel puţin aceasta este părerea lui Kevin Warwick. Obişnuiţi de multă vreme să ne bazăm pe maşini şi să le utilizăm (de la banalul ceas de mână, la calculatorul însuşi), este normal să ne gândim şi la momentul când, legând între ele două inteligenţe, se va realiza un amestec în care este dificil de prevăzut dacă omul va fi cel care să controleze maşina, sau invers.

Este însuşi conceptul de Cyborg – o creatură independentă, în parte om, în parte maşină. Este, pe de altă parte, scenariul alternativ pe care îl propune cercetătorul britanic: deoarece în următorii 20-30 de ani vom avea maşini mai inteligente decât oamenii, dacă nu vom şti să le controlăm, vom avea de-a face efectiv cu o problemă. Iar Cyborg-ul, omul „potenţat", poate reprezenta o alternativă la maşinile din ce în ce mai inteligente...

MIHAELA DOROBANŢU

APA POTABILĂ CARE... îmbolnăveşte

DORIN MĂRAN

Aluminiu şi Alzheimer

De la calculii renali sau biliari la boala Alzheimer nu e decât un pas. Ultimele studii legate de compoziţia apei din reţeaua publică o pun din nou sub acuzare. Specialiştii au demonstrat faptul că, în cazul depăşirii nivelului de 0,1 mg aluminiu la un litru de apă, consumatorii riscă de două-trei ori mai mult să se îmbolnăvească de maladia Alzheimer. (Revista noastră a mai scris despre acest subiect, însă revenim, dată fiind importanţa acestuia.) Pentru a ajunge la această concluzie cercetătorii de la Universitatea din Bordeaux au urmărit timp de opt ani un număr de 3777 de persoane în vârstă de peste 65 de ani. Rezultatele cercetărilor anterioare au fost privite cu scepticism mai ales de experţii internaţionali. De astă dată, aceste rezultate au fost confirmate. Dincolo de ocean, primii care au reacţionat în urmă cu doi ani, au fost canadienii, guvernul federal hotărând ca nivelul de aluminiu din apa distribuită să fie inferior procentului de 0,1 mg la un litru. Deşi studiile de la Universitatea din Bordeaux sunt edificatoare, specialiştii sunt totuşi rezervaţi. Lansarea unei alerte ar putea produce panică în rândul populaţiei. Pe de altă parte, tratarea apei potrivit unor noi norme de diminuare a nivelului de aluminiu, comportă enorme sume de bani. Aluminiul din apa potabilă nu e considerat toxic. Care e totuşi pericolul pe care îl prezintă acest element pentru sănătate? Absorbit în organism, aluminiul se fixează în mari cantităţi în muşchi (40 la sută) şi oase (40 la sută). Acţiunea sa nefastă se manifestă însă la nivelul creierului, aluminiul concentrându-se în celulele nervoase, mai ales ale hipocampului şi la baza cortexului limbic, două zone cerebrale implicate în procesul de memorizare. Or, prezenţa aluminiului favorizează degenerescenţa celulelor creierului. Într-un stadiu recent, s-a evidenţiat faptul că aluminiul se implică în metabolismul glutamatului provocând necroza celulelor nervoase. Ionii de aluminiu înconjuraţi de moleculele de apă îşi fac mai uşor drum prin bariera intestinală înainte de a pătrunde în sistemul sanguin. Cea mai mare parte a uzinelor de tratare a apei captate la suprafaţă din râuri sau baraje folosesc sulfat de aluminiu, un produs ce contribuie în principal la eliminarea microorganismelor şi a particulelor în suspensie din apă pe care le precipită. Eliminarea ulterioară a aluminiului din apa potabilă nu poate fi însă făcută decât prin instalarea unei mini-uzine de retratare a apei, ceea ce nu e la îndemâna oricui.

SISTEMUL SOLAR supersonic

ADRIAN HOAJĂ

De circa 10000 de ani, Sistemul nostru Solar se deplasează cu peste 2000 km/h în interiorul unui nor interstelar de gaze şi pulberi! Această realitate a fost pusă în evidenţă de o echipă internaţională de astrofizicieni, care a obţinut dovada, detectând unda de şoc produsă de viteza supersonică. La fel ca în cazul oricărui avion care generează o undă de şoc („bangul sonic") atunci când depăşeşte viteza sunetului (1050 km/h), şi mişcarea heliosferei (o sferă de plasmă caldă care înveleşte Sistemul Solar şi îl protejează parţial de mediul interstelar) dă naştere, la rândul ei, unei unde de şoc în formă de arc de cerc pe direcţia de înaintare a Sistemului Solar. Pentru a o detecta, echipa de cercetători, condusă de Lotfi Ben Jaffel de la Institutul de Astrofizică din Paris, i-a căutat „semnătura" – „strălucirea lui Fermi", o licărire foarte slabă de lumină ultravioletă, care se produce la trecerea prin heliosferă a luminii Soarelui şi a stelelor din „spatele" Sistemului Solar. Astronomii au folosit imagini captate în ultraviolet de telescopul spaţial Hubble şi le-au combinat cu datele culese de sonda Voyager, reuşind astfel să localizeze unda de şoc. Fără îndoială, astronomii mai degrabă ar prefera să poată observa direct heliosfera şi mediul interstelar, decât să se mulţumească doar cu supravegherea acestora. Pentru că, într-adevăr, s-ar putea foarte bine ca în viitor Sistemul Solar să traverseze mici nori de gaze şi pulberi interstelare, mult mai denşi decât cel prin care trecem „în prezent", al căror diametru să nu depăşească de o sută de ori distanţa Pământ-Soare (100 de unităţi astronomice). Terra ar risca atunci să suporte un bombardament mult mai intens de particule extragalactice, clima planetei putând fi astfel influenţată negativ.

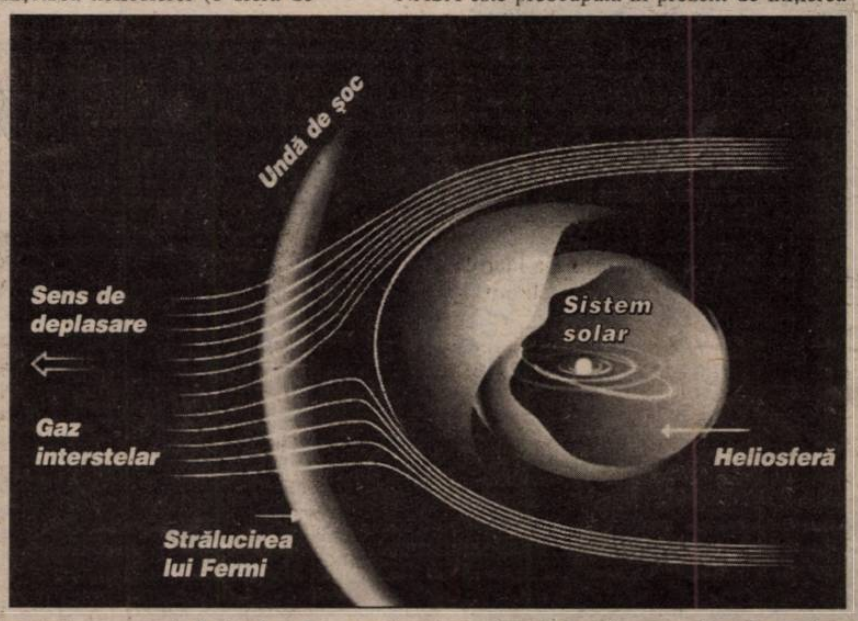

NASA este preocupată în prezent de iniţierea unui proiect privind expedierea unei sonde spaţiale menite să supravegheze mediul interstelar extrasolar, proiect care nu va fi materializat mai devreme de un deceniu.

planet@IT

Microsoft îşi vede de treabă

Compania americană Microsoft a lansat la mijlocul lunii septembrie ultimul său sistem de operare destinat utilizatorilor particulari, Windows Me. Noul produs este echipat cu noi facilităţi pentru rularea aplicaţiilor de muzică, filme şi Internet. Windows Me, prescurtarea de la Windows Millennium Edition, este succesorul lui Windows 98 Second Edition, dar nu este mult mai performant, conform spuselor specialiştilor. Windows Me este doar un produs lansat mai repede pentru a umple golul actual de pe piaţă. Anul viitor utilizatorii particulari şi companiile private vor avea la dispoziţie un sistem de operare conceput de Microsoft, care va mulţumi pe toată lumea. Cea mai puternică platformă Windows rămâne cea lansată în luna februarie a acestui an, Windows 2000, succesorul lui NT. Conform declaraţiilor Microsoft, preţul Windows Me va fi acelaşi ca şi cel al Windows 98, 209 de dolari, iar *upgrade*-ul de la Windows 95 va costa 109 de dolari. Până la 15 ianuarie 2000 va exista o reducere, care va permite un *upgrade* de la Windows 98 şi Windows 98 SE cu preţul de 59$. Multe dintre facilităţile Windows pot fi găsite în programe gratis, de sine stătătoare, din belşug, pe Internet. De aceea, înainte de a da banii pe un *upgrade*, verificaţi mai bine noutăţile cu care vine Windows Me pe situl microsoft.com. Printre ele se pot număra programul de ascultat muzică prin care se poate şi înregistra, un soft ce permite prelucrarea filmelor video, suport incorporat pentru reţele locale şi un soft de readucere a sistemului în stare de funcţionare, în caz că se strică ceva. În SUA, 28% din posesorii de computere au acasă mai mult de două calculatoare, iar Microsoft este de părere că modul de operare trebuie să devină cât mai uşor, Windows Me venind în sprijinul acestei tendinţe.

Frica de piraţi electronici

American Express a anunţat la mijlocul lunii septembrie lansarea unei cărţi de credit de o singură folosinţă, în încercarea de a face comerţul pe Internet mult mai sigur. Programul, numit Plăţi Private, va fi început din luna octombrie şi va fi oferit tuturor deţinătorilor de cărţi de credit American Express din Statele Unite. Este doar un început din seria de produse în dorinţa de a consolida comerţul pe Web, foarte afectat în ultimii ani din cauza multelor fraude operate cu cărţi de credit false. Din ce în ce mai puţini apelează la cumpărăturile *online*, din cauza fricii de a le putea fi furate codurile cărţilor de credit. Programul Plăţi Private permite clienţilor să cumpere fără să trimită numărul cărţii pe Internet. Pentru fiecare cumpărătură electronică, utilizatorul primeşte de la situl American Express un număr aleator care expiră imediat după încheierea tranzacţiei. Cel mai mare pericol pe Net este furtul numărului cărţii de credit, imediat după folosire, iar această frică, foarte întemeiată, este un mare obstacol pentru E-comert. În urmă cu un an, American Express a lansat Cartela Albastră, o carte de credit echipată cu un cip ce permite trimiterea codului printr-un dispozitiv ataşat la PC, fără a-l trece pe Internet. Este aşteptat ca programul Plăţi Private să aducă mult mai mulţi clienţi şi mult mai multă încredere în comerţul electronic. Deşi România nu se poate lăuda cu un număr mare de tranzacţii pe Internet, în ţara noastră există un mare număr de *hackeri* care fură numere de cărţi de credit pentru a face achiziţii ilegale.

Dintele inteligent

Un cercetător japonez a patentat în SUA o metodă de introducere a unui cip într-un dinte fals. Cu ajutorul acestuia, purtătorul unui astfel de dinte poate fi precis găsit şi urmărit, oriunde s-ar afla. *(G.V.C.)*

Inexplicabilul de lângă noi

VORBIREA CU MORŢII

ION ŢUGUI

Posibilitatea de a sta de vorbă cu cei dragi, plecaţi din lumea pe care o cunoaştem, a apărut în spiritism. La noi această putinţă a fost experimentată de Hajdeu. Răspunsurile primite de savantul român de la Iulia, de la spiritul ei, au fost considerate reale şi corecte, însă lumea pragmatică le-a luat în derâdere bănuind că marele cărturar avea psihicul zdrobit de pierderea fiicei sale.

Problema este delicată, dificilă şi contestabilă dacă o judecăm din punct de vedere religios. Este limpede că biserica ortodoxă nu va fi niciodată de acord cu astfel de practici, ştiut fiind din Sfânta Scriptură că nu ni se îngăduie să tulburăm morţii. Mai sunt şi alte motive religioase, teologice, canonice.

Dar dincolo de rigorile justificate ale bisericii, experienţe involuntare care convoacă pe de o parte un spirit şi pe de altă parte o persoană care cere sprijinul spiritului au loc şi, ca în cazul pe care îl voi înfăţişa imediat, rezultatele sunt uneori spectaculoase.

Iată scenariul aparent incredibil al vorbirii unui spirit despre adevăr. O familie din Transilvania. Fiul, un tânăr trecut de adolescenţă, pleacă într-o zi din vara acestui an să facă baie în Mureş. Trec vreo cinci ceasuri şi tânărul nu revine acasă. Va fi descoperit la câteva sute de metri mai jos de locul în care făcuse baie. Se înecase. Până aici avem o dramă, cum se întâmplă frecvent, din păcate, nu puţine fiind consemnate de mijloacele mass-media.

Părinţii distruşi sufleteşte află la puţin timp după înmormântare că undeva în Dolj trăieşte o clarvăzătoare care vorbeşte cu spiritul morţilor. Îi află doar prenumele – Iuliana. O femeie tânără, simplă, cu un stat social cam şubred, în sensul că nu s-a dovedit niciodată o natură practică, raţională. Pur şi simplu o femeie ciudată!

Din disperare, părinţii pleacă în căutarea Iulianei. Dau de ea în Maglavit, târgul celebru de altfel unde a trăit Petreache Lupu. O întâlnesc pe clarvăzătoare şi îi cer, aproape iraţional, să-i ajute să „vorbească cu fiul lor înecat". Până aici totul pare o ficţiune creată de suferinţă, o situaţie specifică, în care recunoaştem faptul că pierderea unui fiu, spre exemplu, echivalează cu o depresie de lungă durată şi greu de temperat.

Iuliana îi ascultă pe părinţi cu atenţie, închide ochii şi, cu felul ei de a se exprima, uneori criptic, alteori precis, reportericeşte, le dezvăluie că „vede" spiritul tânărului şi că a intrat deja în legătură cu el. Mărturisirea clarvăzătoarei poate fi considerată o şarlatanie, un gest gratuit, iresponsabil. Este greu să crezi că o femeie simplă ar fi reuşit ceva ce-i respins îndeobşte de bunul simţ, de biserică, de ştiinţă...

Dar iată ce le-a spus Iuliana, clarvăzătoarea din Maglavit, părinţilor tânărului înecat în Mureş:

„Îmi zice că nu s-a înecat. El iubea o fată care era iubită de alţi doi prieteni ai lui. Fata se ţinea de el şi nu vroia să-i vadă pe ceilalţi doi. Aceştia doi l-au urmărit până pe malul apei şi l-au bătut cumplit. Atât de rău l-au bătut că i s-au desprins, în spate, plămânii. Când l-au văzut fără simţire, l-au aruncat în apă. A mai apucat să respire puţin şi imediat a murit. Nu s-a înecat fiul vostru. El a fost omorât. Îi văd pe cei doi..."

O situaţie ce poate fi urmărită ca un experiment în care nu au ce căuta consideraţiile abstracte, spirituale, ci trebuie luată ca atare şi analizată cu mijloace poliţieneşti şi juridice, criminalistice. Cum spunea clarvăzătoarea de faţă cu o asistenţă numeroasă, nu ea a vorbit ci spiritul fiului. De altfel modul de relatare era specific fiului, nu femeii. El „povestea prin glasul femeii ce i s-a întâmplat".

La deshumare s-a constatat că relatarea era exactă. Dar justiţia nu ia în seamă comunicările cu spiritele şi nici criminaliştii nu pot lua în seamă astfel de lueruri. Părinţii au intrat în posesia adevărului. Asta-i tot ce a rămas. Ei ştiu acum adevărul...

Dosarul gândurilor comunicante

Subtilele mecanisme ale telepatiei

MIHAELA DOROBANŢU

Clarificarea mecanismului – sau poate mecanismelor – care intră în joc în momentul emisiei telepatice reprezintă încă o problemă nerezolvată. Iată o întâmplare, al cărei subiect a fost un tânăr student moscovit, devenit apoi unul din cei mai cunoscuţi mediumi ruşi, Mihail Kuni, întâmplare care a sugerat cercetătorilor câteva interesante ipoteze.

Kuni era student la Academia de Arte Frumoase din Moscova când, într-o dimineaţă, s-a trezit pradă unei puternice nelinişti: visase că mama sa fusese muşcată de un şobolan. „Imaginile erau foarte clare – avea să povestească el imediat colegilor de cameră – şi aveam impresia că sunt efectiv de faţă. Apoi am văzut-o pe mama întinsă pe un pat, palidă, în suferinţă şi părând că se află în comă". Şi, într-adevăr, în cursul zilei, avea să primească o telegramă de la Vitebsk, oraşul său natal (aflat la aproximativ 150 km la vest de Moscova) în care i se spunea că mama este grav bolnavă şi trebuia să vină imediat acasă. Ajuns la Vitebsk a doua zi, şi-a găsit mama într-o stare deosebit de gravă. Fusese într-adevăr muşcată cu zece zile mai devreme de un şobolan. Muşcătura nu fusese considerată însă ca deosebit de gravă, dar după nouă zile făcuse gangrenă şi, infecţia întinzându-se cu rapiditate şi având temperatură foarte mare, medicii hotărâseră să-i amputeze piciorul – în ciuda riscurilor unei asemenea operaţii pentru o persoană bolnavă de diabet, cum era ea.

„Mama a surprins fragmente de discuţie şi a fost convinsă că era condamnată. Era ora 10 dimineaţa, oră la care eu dormeam încă în camera mea din Moscova. Imaginile şi informaţiile surprinse de mama, ca şi şocul pe care acestea i l-au provocat, mi-au parvenit sub forma unui mesaj telepatic în momentul când intensitatea crizei sale emoţionale a devenit maximă."

Acesta fusese visul, mai bine zis, coşmarul său. Inutil de spus că împrejurarea respectivă l-a marcat atât de profund pe tânărul de atunci, încât Mihail Kuni s-a hotărât să părăsească studiile de pictură şi să se dedice integral investigării acestor stranii fenomene. Pentru el devenea acum clar că tocmai în asemenea situaţii de criză gravă, ca să nu mai vorbim de acele situaţii în care viaţa însăşi a subiectului este în joc, se produc cu frecvenţa cea mai mare fenomenele de telepatie spontană. Majoritatea cercetătorilor confirmă de altfel acest lucru. De ce? Fără să se poată da un răspuns definitiv, aici poate fi vorba de două elemente. Mai întâi este nevoia imperioasă de comunicare asociată unor asemenea momente-limită. Apoi, avem de-a face cu viziuni de un mare dramatism – cum ar fi de exemplu cele ale unor rude sau prieteni în agonie – care se imprimă pe retină. Care nu pot fi uitate.

Dedicându-se studiilor de telepatie, după ce a stat de vorba, a strâns şi analizat informaţii de la câteva sute de persoane, Mihail Kuni avea să descopere însă un lucru şi mai interesant: o emoţie puternică nu este singurul factor care poate declanşa transmiterea unui mesaj telepatic!

Înconjuraţi de baze extraterestre

OZN-uri prăbuşite

DAN D. FARCAŞ

Existenţa OZN-urilor construite „cu şuruburi şi piuliţe" este ea însăşi subiect de aprige controverse. Admiţând că OZN-urile sunt trimise de o supercivilizaţie, apare un al doilea mare semn de întrebare: cum se face că vehiculele unor creaturi inimaginabil de avansate se zdrobesc de pământ într-un mod atât de jalnic, precum am văzut că s-a întâmplat la Roswell ori la Bentwaters. Totuşi, oricât pare de incredibil, prăbuşiri de OZN-uri au fost semnalate, de-a lungul anilor, din foarte multe colţuri ale lumii, fiind însoţite, peste tot, de aceleaşi manevre de dezinformare şi de acelaşi tip de zvonuri. Cred că merită să consacrăm câteva episoade ale serialului nostru acestui subiect.

Există autori care au catalogat zeci sau chiar sute de prăbuşiri OZN, multe dintre ele din anii nouăzeci. Astfel, de pildă, investigatorul cazului de la Roswell şi al proiectului *Moon Dust*, căpitanul Kevin D. Randle, în cartea sa *A History of UFO Crashes* (1995), inventariază 84 presupuse căderi de OZN-uri, dinainte de 1990. Între acestea el găseşte doar trei „autentice" sau „probabil autentice" şi anume cazurile de la Roswell (4.07.1947), Kingman (Arizona, 21.05.1953) şi Las Vegas (Nevada, 18.04.1962). Din secolul XIX, sunt 11 cazuri, toate considerate farse. Alte nouă sunt din perioada 1900 – iunie 1947; dintre acestea cazul din Tunguska este de fapt căderea unui fragment de cometă, iar celelalte sunt „insuficient explorate". De la Roswell încoace Randle mai contabilizează 28 de „farse" sau „posibile farse", 8 cazuri de „sateliţi" sau „alte fenomene", ca şi 25 de cazuri cu „date insuficiente", dintre care unele s-ar putea dovedi autentice, dacă apar noi dovezi. Între acestea, de exemplu, este şi faimosul caz din Kecksburg, de care ne vom ocupa într-un episod viitor.

Tot în 1995, apărea şi cartea cercetătoarei britanice Jenny Randles, tradusă în româneşte sub titlul *UFO Crash: Recuperarea navelor extraterestre*. şi aici este examinat un lung şir de rapoarte privind OZN-uri prăbuşite, dintre care multe care nu există în cartea lui Randle. Printre cazurile suplimentare unele sunt, evident, din Marea Britanie, cum ar fi cel de la Scarborough, (21 noiembrie 1957) sau de la Woodbridge-Bentwaters (26-28 decembrie 1980). La Scarborough, de pildă, s-a raportat chiar recuperarea unui mic OZN, un disc cu diametrul de 46 centimetri, înălţimea de 23 centimetri şi greutatea de 16 kg, care a rămas la dispoziţia investigatorilor. Deschizându-l s-au descoperit mai multe piese, între care 17 foi foarte subţiri de cupru, pline de hieroglife. Acestea chiar au fost „descifrate", rezultând un text demn de o povestire SF de mâna a treia.

Impresionantă este, de exemplu, şi lista de prăbuşiri OZN întocmită de organizaţia CSETI, prin Tony Craddock, listă disponibilă pe Internet. La momentul redactării acestui articol, erau în evidenţă peste 260 de cazuri, dintre care aproape 70 din 1990 până în vara anului 2000. Autorii anunţau că dacă un caz se va dovedi farsă, el va fi scos din listă.

Există totuşi istorii despre prăbuşiri OZN care nu figurează nici măcar în aceste bănci de date. Ca o curiozitate, reproducem aici o astfel de poveste, publicată în numărul din septembrie 1996 al revistei *Fate*. Sursa este *Robert Morning Sky*, amerindian descendent din triburile Hopi şi Apache din America de Nord. După el, la 13 august 1947, deci la o lună şi ceva după incidentul de la Roswell, şase amerindieni, între care şi bunicul său, descopereau, în deşertul din New Mexico, un obiect metalic, încă încins, care aparent se zdrobise de sol. În interiorul obiectului au găsit o creatură nepământeană care, deşi rănită, era încă în viaţă. Acesta s-a înzdrăvenit şi a trăit un timp între salvatorii săi. După ce au ajuns să se înţeleagă, străinul a povestit că *Fiinţele din Stele* veniseră aici, pe Pământ, încă de pe vremea când tot uscatul nu era decât stâncă stearpă. Au fost aici de-a lungul întregii evoluţii a vieţii. şi, aşa cum au fost aici dintotdeauna, sunt aici şi acum. Ei au creat oamenii, prin manipulări genetice, într-o primă fază pentru a efectua munci de sclavi, apoi dotându-i cu înţelepciune şi liber arbitru.

După *Morning Sky*, Fiinţele din Stele au îndrumat uneori omenirea în bine, alteori dimpotrivă. Ei au fost zeii noştri şi tot ei au fost şi diavolii. Conflictul între cele două facţiuni continuă şi azi. Una dintre tabere s-a aliat cu elemente din guvernul american, cealaltă are baze instalate pe Lună, loc unde omul nu are ce căuta. Multe dintre deciziile sistemelor politice şi economice mondiale ar reflecta de fapt acest conflict...

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/38

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

Spectacolul public al hipnozei

PAUL IOAN

Demonstraţiile publice ale celebrului hipnotizator englez Sorel Thibetus (decedat în 1997) au vizat uneori şi o aşa-zisă latură intelectuală a subiecţilor săi. Preferinţa acestui „magician fără secrete" (căci totul se desfăşura la vedere) pentru spectacol nu i-a diminuat prestigiul. Dimpotrivă. A învăţa o persoană din public, hipnotizată în mijlocul arenei circului, 10-15 cuvinte în latină sau greaca veche, sau a o face să memoreze un lung şir de date numerice au fost „numere" de mare atracţie ale carierei sale. Între anii 1993-1995, Thibetus a făcut un turneu răsunător în SUA. La fiecare show, o persoană aleasă întâmplător era transpusă în somn hipnotic, apoi i se citea un text de 7-8 fraze într-o limbă total necunoscută ei. Urma, tot în transă, verificarea memorării acelui text, pe care subiectul îl repeta ca o bandă de magnetofon de două-trei ori. După trezire, subiectul era întrebat dacă ţine minte ce i s-a întâmplat sub hipnoză. Primea întotdeauna un răspuns negativ. Apoi, după un cuvânt-parolă, subiectul „elibera" din memorie acelaşi text proaspăt învăţat, fără prea multe greşeli, spre marele haz al publicului. Practic, era ca un elev căruia un sufleur invizibil îi spune „lecţia", iar el o repeta mecanic. Acelaşi lucru se producea şi cu „lecţia de geografie", când unor oraşe din întreaga lume le erau asociate populaţiile respective. După 20-25 de exemple de acest fel, hipnoza înceta, iar subiectul repeta obositoarea listă în stare normală de veghe. Dar poate că cea mai spectaculoasă tentativă a maestrului a fost schimbarea reciprocă a identităţii între două persoane hipnotizate. Astfel, subiectului „A" i se inoculau datele biografice ale lui „B", şi invers. Şi „A", şi „B" s-au dovedit „docili" sub hipnoză. Dar când şi-au revenit şi au răspuns la întrebările lui Thibetus, hohotele de râs ale asistenţei nu mai conteneau. „A" şi „B" şi-au dat seama de ridicolul situaţiei în care fuseseră puşi abia după câteva minute... O explicaţie ştiinţifică plauzibilă, referitoare la aceste performanţe, nu există. Se poate ca, în somn hipnotic, să se fi pus în acţiune o „memorie de suprafaţă, cu durată foarte mică, generată de acţiunea «neconvenţională» a unor neuromediatori". O astfel de activitate „rebelă" este constatată şi la yoghinii care-şi anulează, în transă, simţurile şi-şi reglează mental circulaţia sangvină cerebrală. Despre asta, într-un număr viitor.

Soluţie energetică pentru mileniul III!

ELECTRICITATE ÎNTR-O FORMULĂ NOUĂ

REVOLUŢIE *O nouă metodă de producere a energiei se prefigurează, acceptabilă şi pentru industrie, şi pentru cei care luptă pentru protecţia mediului.*

MIHAELA DOROBANŢU

Aflaţi într-o permanentă cursă contra cronometru pentru identificarea unei soluţii de cât mai lungă durată a problemei energiei, specialiştii s-au lovit de o serie de dificultăţi care, pe lângă amploarea lor, mai au şi dezavantajul că rezolvând-o – eventual! – pe una, nu faci decât să o amplifici pe alta. Iată de ce o soluţie care să împace concomitent pe ecologişti şi pe marii industriaşi, regulile atât de severe ale economiei de piaţă şi cele nu mai puţin stricte ale salvării planetei şi limitării efectului de seră reprezintă desigur un subiect de maxim interes.

Poate energia sa fie „curată"?

Elementul de bază a noii promisiuni se află într-un... acronim! SOFC înseamnă „solid oxides fuel cell" – celulă solidă de combustibil cu oxizi. Aceasta este dovada că energia poate fi curată, în măsură să nu sporească

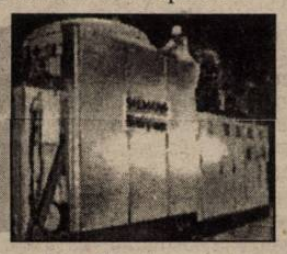

O celulă de combustibil cu turbină.

poluarea generală a Terrei, aşa cum este ea prezentată de Siemens Westinghouse, gigantul multinaţional cu sediul în Orlando, Florida.

Un exemplu: două centrale „de tip nou" au fost deja inaugurate, o a treia urmând să fie deschisă în Italia în 2002, cu o putere de 320 KWh, costul instalării find suportat în proporţie de 25 la sută de Ministerul Mediului din peninsulă. Se prevede ca după doi ani de experimentări, noua centrală să producă în 2004 energie la un preţ competitiv! Primii beneficiari vor fi întreprinderile industriale, centrele comerciale şi infrastructurile, urmând ca după aceea să se ajungă la alimentarea automobilelor şi încălzirea locuinţelor. Pentru a ne da seama care este revoluţia produsă, trebuie răspuns la o altă întrebare:

O soluţie energetică pentru viitor: producerea electricităţii într-o formulă nouă.

Cum?

Producţia de energie se va realiza nu prin ardere, ci prin conversia chimică a substanţelor, reducând drastic procentul de substanţe poluante din atmosferă: între 20 la sută şi 98 la sută pentru dioxidul de carbon şi, respectiv, pentru oxidul de azot. Un alt aspect important: randamentul instalaţiilor va creşte de la 55-58 la sută la 70 la sută!

Amintita SOFC va converti direct gazul natural în energie electrică cu un înalt grad de eficienţă. Gazul desulfurizat, de exemplu, va fi introdus în celulele SOFC/Mt – conform ipotezei celebrului fizican Carlo Rubbia, laureat al Premiului Nobel (celule la care se adaugă, după cum specifică iniţialele „Mt", o microturbină) – şi adus la o temperatură de 1000º C: moleculele de gaz „se rup" şi se separă în hidrogen şi oxid de carbon. În consecinţă, acest hidrogen se uneşte cu oxigenul din aer pentru a forma apă şi... electroni care sunt la originea energiei electrice. O eficientizare suplimentară se realizează ataşând sistemului o microturbină care, la rândul său, produce şi ea energie electrică.

Fiecare cu centrala sa?

Atât? Nu! Vaporii produşi vor fi canalizaţi şi utilizaţi la încălzirea unor mari edificii, unor blocuri pentru birouri de firme, spitale, aeroporturi, cartiere de locuinţe etc. Fiecare cartier va putea avea propria sa minicentrală, ceea ce va permite o nouă economie, cea de cabluri şi lucrări de construcţii, ca să nu mai vorbim de inevitabilele pierderi implicate!

Interesant este că soluţia celulelor a fost imaginată pentru prima oară în... 1839! de către un anume Sir William Grove, care evident că nici măcar nu s-a putut gândi la o aplicaţie practică din cauza costurilor inacceptabil de mari.

Astăzi? Nu doar că societatea omenească s-a maturizat, dar problemele acute cu care se confruntă au schimbat radical lucrurile. În perspectiva unei „contribuţii" de aproape 90 la sută la efectul de seră a dioxidului de carbon, a consecinţelor asupra modificărilor de climă şi topirii gheţurilor polare, omul nu are altă alternativă decât găsirea unor soluţii acceptabile din toate punctele de vedere.

*

Am pus câte un semn de întrebare după fiecare titlu de pragraf. Pentru că va mai trece un timp până să putem spune că ne aflăm în posesia soluţiei finale. Un singur lucru nu mai suportă amânare, şi aceasta şi în urma recentului protocol de la Kyoto: atenţia pe care trebuie să o acordăm mediului înconjurător. Altfel nu vom mai avea nici unde să ne experimentăm ideile, nici pentru cine...

Ce se întâmplă cu deşeurile urbane?

BOMBA ECOLOGICĂ a Capitalei ţării

PAUL IOAN

Neglijarea resurselor autohtone

Există o legătură directă între protestele cercetătorilor ştiinţifici şi neglijarea tratării fizico-chimice ale apelor reziduale din aval de capitala unei ţări europene – Bucureşti. Am scris de multe ori în această pagină despre agonia condiţiei cercetării şi slujitorilor ei, subliniind faptul că este mult mai scump de cumpărat tehnologie la cheie (know-how) din afară, decât de investit în inteligenţa autohtonă. Una din consecinţele neglijării investiţiilor de acest gen este şi „bomba ecologică" a deşeurilor Dâmboviţei, din aval de Bucureşti, întrucât staţia de epurare – concesionată unei firme străine, nu funcţionează. Oare „ai noştri" n-ar fi reuşit să trateze apele toxice ce se scurg spre Dunăre? Întrebarea este retorică, există un institut specializat în astfel de acţiuni ecologice (fostul ICPEAR, actual ECOIND – Institutul Naţional de Cercetări şi Dezvoltare pentru Ecologie Industrială), dar cine-l bagă în seamă?

Moartea naturii pe Dâmboviţa, focar de infecţii şi epidemii

În vremea pe când „răposatul" comandase amenajarea cursului Dâmboviţei în Capitală, specialiştii români (hidrologi, chimişti etc.), era prevăzută şi o staţie de epurare a reziduurilor toxice (industriale şi menajere) în aval de Bucureşti. „Apa dulce" se află la suprafaţă – în albia de beton –, iar apeductul subteran (conducte de mare diametru) colectează şi transportul „otrăvurilor". Cele două debite se întâlnesc în afara Bucureştiului, numai că acela al „morţii naturii" este de aproximativ 7 ori mai mare. Staţia de epurare menită să ocrotească natura – şi implicit oamenii de pe cursul Dâmboviţei (până la confluenţa cu Argeşul şi mai departe spre Dunăre, în zona Oltenita) – nu funcţionează, fiind aşteptaţi „străinii" să urnească lucrurile.

AMENZI ÎN LOC DE MĂSURI ECOLOGICE

Reziduurile industriale şi menajere ale Bucureştiului sunt colectate de apeductul subteran al Dâmboviţei, apoi ajung în Dunăre fără nici o prelucrare ecologică.

Tot ceea ce era viaţă pe acest traseu dâmboviţean, având ca reper localităţile Glina şi Budeşti, arată ca după un bombardament cu proiectile din cele mai toxice. *Apele scot la suprafaţă peşti morţi (localnicii afirmă că o parte din această „producţie abjectă poate ajunge la vânzare în Capitală). Mirosul însuşi otrăveşte respiraţia, nimeni nu mai are curajul să facă baie sau să spele rufe aici. Dar sărăcia localnicilor îi obligă la multe imprudenţe, cu consecinţe grave pentru sănătate.* Un temeinic focar de infecţii şi epidemii prosperă în sudul Bucureştilor. Este zona limitrofă a Bucureştiului unde nu vedem vile şi vilişoare, cetăţuile prosperităţii dubioase post-decembriste. O categorie socială defavorizată conviețuieşte cu o natură agonizând, în preajma unei metropole europene. Zona aceasta de pe cursul Dâmboviţei poate fi declarată fără rezerve drept zonă de catastrofă ecologică.

Banii care întreţin dezastrul

Ce se întâmplă la ora actuală? Primăria Capitalei plăteşte amenzi – din banii contribuabililor –, căci autorităţile de supraveghere a mediului respectă legile în vigoare. Dar investiţia pentru curăţarea apelor întârzie. În consecinţă, zeci de miliarde de lei pleacă din buzunarele cetăţenilor pentru... a convieţui cu apele sufocate de deşeuri.

Este un obicei aproape generalizat ca, în loc de măsuri de protecţie a mediului, să fie achitate amenzi. Astfel, sume uriaşe sunt vehiculate aiurea, fără a se gândi nimeni la urmările ecologice pe termen scurt, mediu şi lung. Ecologizare înseamnă investiţii tehnologice. De ce autorităţile nu se inspiră şi în acest domeniu din intransigenţa cu care guvernele europene îşi apără conaţionalii şi implicit natura? Cât anume din buget este alocat sănătăţii populaţiei prin ECO-DIRECŢIONAREA impozitelor şi taxelor preluate frenetic de la cetăţeni? Dar, poate că pretindem prea mult de la cursul inferior al Dâmboviţei, când presa reclamă necontenit „fecalizarea" marilor lacuri bucureştene. Ce e dincolo de Bucureşti, nu se vede, iar molimele sunt oaspeţi estivali obişnuiţi.

Anatomia secundei

Trubadurii Xeremia

ALEXANDRU MIRONOV

În piaţa din faţa catedralei din Strasbourg, deci în inima Europei, se întâmplă minunile cu care marile oraşe îi întâmpină pe rătăcitori: muzicanţi ambulanţi, vânzători de dulciuri şi suveniruri, acrobaţi şi călugări cerşetori – acelaşi talmeş-balmeş de pe vremea oraşului medieval, semn că lumea nu s-a schimbat deloc.

Lumea totuşi se schimbă, ne explică într-un colţ al pieţei un bătrân trubadur uscăţiv, dar noi trebuie să-i păstrăm frumuseţile vechi – şi din bagaje scoate, pentru noi, obiecte muzicale care de care mai ciudate, pune degetele pe corzi şi picură sunete sau le duce la gură şi susură peste piaţă gingaşe sonuri stranii. Ne aflăm în centrul cetăţii Strasbourg, capitala Consiliului Europei. Suntem în a patra zi din ceea ce am putea numi „călătoria educaţională" pe care o întreprind, în perfectă armonie, un grup de ziarişti, membri ai Asociaţiei Jurnaliştilor Români de Ştiinţă şi un grup de elevi şi studenţi pe care firma de turism *Crossline* încearcă un fel de clasă mobilă de vară, două săptămâni de universitate pe roţi, trecând prin obiective culturale europene de mare anvergură (tinerii au fost deja la Muzeul de Istorie a Artei şi Muzeul de Ştiinţe Naturale din Viena şi au fost primiţi la Muzeul Tehnic German din München, iar de la Strasbourg ne îndreptăm spre Paris, pentru Muzeul Luvru şi extraordinarul Cité des Sciences et de l'Industrie – un fel de şcoală-muzeu a secolului XXI). Dincolo însă de ceea ce *Crossline* ne propune apar mici evenimente colaterale – aşa a fost vizita la mănăstirea Melk, mergând pe urmele cărţii lui Umberto Eco, *Numele trandafirului* – şi aşa este şi Strasbourgul care, după ce ne-a încântat cu palatele ultramoderne de unde politicienii continentului nostru încearcă să apere pacea Europei, ne propune, iată, un inedit moment de educaţie muzicală şi de istorie.

Trubadurul pe care vi-l înfăţişez simte că are public solid şi se opreşte din cântat. Scoate nişte pliante modeste, ni le întinde şi se prezintă: este membru al ansamblului medieval *Xeremia* şi, împreună cu alţi fanatici ai muzicii medievale încearcă să convingă europenii să nu-şi uite rădăcinile. Doar resturi, firimituri ne-au rămas din muzica ce se făcea pe la marile curţi şi prin centrele cetăţilor, înainte de secolul X, se plânge muzicantul. Dar, din veacul XI, o dată cu apariţia trubadurilor, ştim mai mult despre inima lumii de atunci: de la Guilhem din Aquitania, primul trubadur cunoscut de istorie, au urmat două secole de muzică, răspândită de urmaşii lui Guilhem – mai mult de 350 de rătăcitori, probabil, toţi avându-şi însă baza în Pays de l'Oc, în Franţa – şi preamărind simbolurile şi întâmplările vremii lor: Pe Dumnezeu, Sfânta Fecioară, sărbătorile, dragostea, războaiele. După numai două secole, din păcate, arta lor s-a stins, ne informează trist urmaşul lui Guilhem de Aquitania, dar din frânturile de istorie eroică rămase, noi, ansamblul medieval *Xeremia,* încercăm să reconstruim parfumul muzicii acelor veacuri şi astfel să *cultivăm rădăcinile viitorului în Continentul Europa,* schimbă el, brusc, tonul.

Apoi îşi reia, sub ochii noştri, instrumentele, prezintă şi altele, nemaivăzute, le înşir numele pentru curioşi şi pentru parfumul cuvintelor: cromarnă, flaut cu cioc, nai, galubet, cornemuză, guiternă, luth, rebec, orgă mică, harpă, chaleimie, vielă cu arcuş, dulcimar, tambur cu corzi, psalterion, clavecin, derbuka, socquebută, chifonie, organistrum, vielă cu roată, corn-şarpe – 20 de asemenea splendide unelte vechi au fost refăcute şi îşi picură acum sunetele peste mulţime de curioşi, aşa cum vor fi făcut, pe vremuri, la marile curţi ale regelui şi prinţilor medievali.

Muzicienii de la *Xeremia* au programe pe care le „plimbă" prin întreaga Europă: – „Trubaduri şi truveri", „Evul Mediu îndrăgostit", „Întâlniri muzicale între Orient şi Occident", „Timpul cruciaţilor", „Cântece gregoriene", „Imagine medievală" – pe la concerte care au strâns enorm de multă lume, în Austria, Marea Britanie, Italia, Germania, Ungaria, Elveţia, Olanda, Liban, Cipru, Slovenia, China, Tunisia, Maroc, Arabia Saudită, Canada, India, Libia, Qatar, Antile. Muzicienii-istorici Phillipe Curt şi Robert Ressicaud sunt animatorii superbei iniţiative, le dau şi adresa, pentru că eu cred că orice Conservator şi orice şcoală de la noi îi poate contacta, în ideea că iniţiativa lor poate fi, în viitor, urmată şi de muzica populară românească, capabilă de globalizare, cred eu, mai repede decât alte ramuri ale culturii noastre. Deci *Xeremia,* 10 av. Paul Delarme 69580 Sathonay-Camp, France, tel: (33)0478237621, fax: (33)0472271589 – scrieţi-le, telefonaţi-le şi, de ce nu, invitaţi-i pe trubaduri şi la noi!

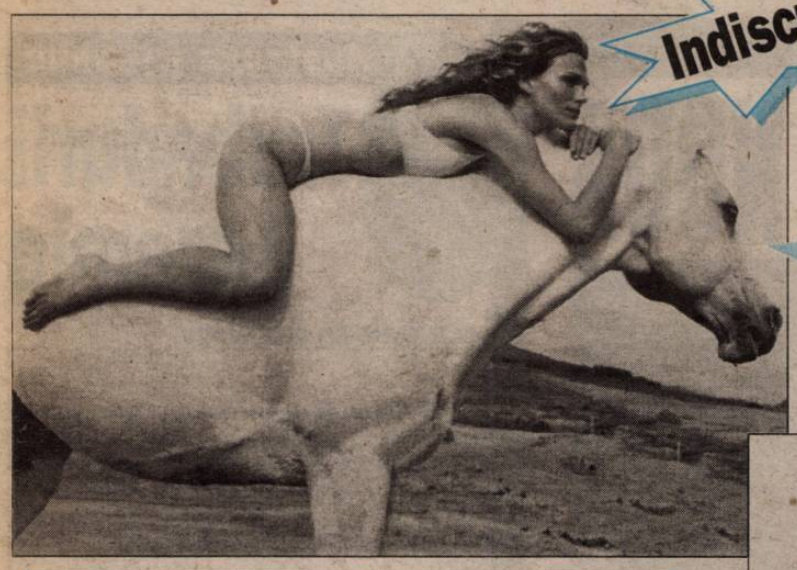

Indiscreţii

FRUMOASELE PLANETEI

Cum vor arăta frumoasele planetei mileniului următor? Răspunsul poate fi conturat cu precizie: vor fi pline de naturalețe și vor avea alură de sportive desăvârșite. De altfel cele mai frumoase șase top-modele de anului 2000 le cunoaștem deja.

● După Cindy Crawford este rândul lui Molly Sims să strălucească și să dobândească celebritate. La 18 ani, sfătuită de colegele de clasă părăsește orășelul natal și zboară spre Franța încercându-și șansa de a deveni manechin. Este un pariu câștigat, fiind lansată de Agenția Next Paris și propulsată de revistele „Vogue" și „Elle". Îndrăgostită de Paris, a locuit aici timp de 3 ani. Acum locuiește la New York, are 24 de ani și revine deseori cu plăcere în capitala Franței.

● Veronica Varekova din Cehia are 24 ani, a fost descoperită de Agence Next și în acest moment se situează pe locul trei între cele mai frumoase fete din lume. Când are o zi proastă sau este enervată își ia rolele și se plimbă chiar și trei-patru ore pe străzile New York-ului.

Despre următoarele trei frumoase ale lumii, săptămâna viitoare.

● Ascensiunea vertiginoasă a slovacei Melania Knauss (27 ani) s-a produs datorită celebrului om de afaceri Donald Trump. Înnebunit după corpul său, el a impus-o în agenția sa de manechine din New York. T. Agency și Donald Trump îi oferă contracte de vis. Și pentru că lui nu îi place să o știe străbătând pământul fără el, o însoțește pretutindeni.

Să ne păstrăm FEMINITATEA

Feminitatea este un termen mai puțin folosit la noi și de aceea are sensuri și nuanțe neclare. Ca să fii cu adevărat feminină trebuie să ai o mulțime de atribute: suflet, educație, sensibilitate, să fii chiar și puțin vulnerabilă, puțin pedantă, dar să-ți cunoști limitele. Conceptul nu are legătură cu frumusețea fizică. O femeie urâtă poate fi foarte bine cât de poate de feminină. Poate pentru că personalitatea este cel mai important lucru.

Este adevărat că în România majoritatea femeilor tinde să-și piardă feminitatea din cauza stresului și a „junglei" în care trăim acum. Ele nu sunt întotdeauna respectate nici acasă, nici la serviciu, nici pe stradă. Când oamenii lipsiți de educație sau de elementarul bun simț te fluieră sau chiar mai rău, descoperi că în inima ta se strecoară încetul cu încetul dezamăgirea, dezgustul chiar ura. Feminitatea este susținută foarte mult de respectul bărbaților, respect care la noi este un fel de „rara avis", pasăre rară care nu prea există. Nu există decât feminitate naturală. O ai sau nu în sânge, fiindcă altfel se obține foarte greu și ar avea o nuanță de falsitate. De asemenea, feminitatea nu trebuie să aibă un scop. Așa a fost lăsată și nu se profită de ea. Sau se poate profita, dar involuntar.

Chiar dacă astăzi femeile sunt diferite de cele din vremurile rochiilor lungi, cu funde sau dantele abundente, ele nu și-au pierdut feminitatea, sensibilitatea, grația sau misterul. Doar că toate s-au adaptat la cursul existenței actuale, poate mai dură decât cea din vremurile trecute, când femeile au început să poarte pantaloni, să studieze și să lucreze cot la cot cu bărbații.

IOANA POPA

Bine de știut

APENDICELE trebuie operat

Afecțiunea, greșit numită apendicită, are drept cauze o inflamare a apendicelui, care este o prelungire de țesut limfatic și care la rândul său se poate tumefia și înlesni astfel o congestie. Același efect negativ îl poate avea însă și pătrunderea în apendice a unor corpuri străine: fecale, viermi sau o ansă apendiculară.

Durerea dată de aceste modificări se instalează în special la vârstele 8-12 ani. Așa se explică faptul că deseori, la copilul mic, care nu știe să spună ce și cum îl doare, apendicele se congestionează exagerat, iar infecția perforează. Puroiul pătrunde astfel în cavitatea abdominală și produce peritonita.

Părinții ar trebui să știe că bolnavul se plânge de dureri în zona ombilicală sau în plica inghinală dreaptă. Mai mult, aparent fără motiv, acesta acuză stare de vomă, grețuri și face temperatură până la 39º C. Pentru precizarea diagnosticului, copilul trebuie consultat imediat de medicul pediatru, pentru că aceleași simptome pot da și: ocluzia intestinală sau alte afecțiuni ale tubului digestiv precum și boala Crohn. Dacă durerile sunt violente și greața intensă, copilul trebuie dus imediat într-o clinică chirurgicală.

Experiențele din acest domeniu au demonstrat că durerile bruște se declară de regulă în plica inghinală dreaptă (unde se află apendicele) dar acesta poate fi localizat și în bazinul mic ori – în cazuri foarte rare – chiar în partea stângă. Bolnavul își chircește trunchiul înainte și în poziția culcat își ține piciorul drept plecat în unghi peste abdomen. La presiune în fosa inghinală dreaptă, acesta reacționează cu apărare.

De regulă, durerile sunt urmate de greață și de vomă. Când febra ajunge la 39º C este categoric un semnal de peritonită și internarea trebuie făcută fără întârziere.

Așteptând însă medicul, nu întreprindeți nimic care să mascheze simptomele și să îngreueze diagnosticul. Nu aplicați pungă de gheață pe abdomen, nu masați și nu dați copilului medicație pentru combaterea durerii. Singurul tratament corect este îndepărtarea chirurgicală a apendicelui, care chiar în cazuri neelucidate, nu poate face rău.

Dr. VALERIU MANTA

6 soluții ANTISTRES

1. Studii efectuate recent și despre care vorbește într-una din cărțile sale dr. Susan Vaughan, renumit psihiatru american, demonstrează faptul că optimismul poate împinge spre succes. Dacă pesimiștii se plâng continuu și sunt veșnic nemulțumiți, în schimb optimiștii doresc să „le iasă" tot ce își propun și așa se și întâmplă...

2. Concluziile medicilor converg spre același adevăr, ușor de confirmat de altfel de fiecare dintre noi: omul modern rezervă tot mai puține ore somnului. Efectele nefavorabile sănătății nu se lasă mult așteptate: oboseală persistentă, rezistență scăzută la boli, stări depresive. Odihna insuficientă produce dereglări chimice la nivel cerebral, ce conduc la depresie. În consecință, nu neglijați cele 6-8 ore de somn necesar refacerii.

3. Sportul își pune evident amprenta asupra aspectului fizic, dar este simultan un excelent „medicament" antistres. Din acest motiv este recomandat să includeți în programul dv. de 3-4 ori pe săptămână 30 de minute acordate sportului. Femeile care procedează astfel sunt mai sănătoase, mai vesele, mai energice. Mișcarea în aer liber, dar și gimnastica, destind psihicul dar și fortifică organismul.

4. Oamenii sunt mai fericiți atunci când simt că au control asupra vieții lor. Obișnuiți-vă să vă notați problemele ce trebuie rezolvate în ziua respectivă. Asupra lucrului ce vă place cel mai mult, stăruiți mai mult. În acest fel celelalte „corvezi" vi se vor părea mai ușor de suportat.

5. S-a demonstrat științific faptul că persoanele care au o relație stabilă fac față mai ușor stresului. Femeile căsătorite sunt mai puțin vulnerabile. De unde concluzia că dragostea este un aliat de nădejde împotriva stresului.

6. Atunci când râdem, organismul nostru primește de 6 ori mai mult oxigen. În timpul râsului presiunea sângelui, bătăile inimii, tensiunea musculară scad producând în acest fel o relaxare spontană a întregului organism. Concluzia? Acordați-vă cât mai multe reprize de relaxare râzând cât mai des.

Voaletă și Dantelă Veche

MAYERLING, 29 ianuarie 1889

Când o femeie de 17 ani, nu prea frumoasă, nu prea educată, își pune în minte să parvină, atunci e în stare de orice. Ghinionul vieții ei este că nu știe (sau nu poate crede) că bărbatul pe care a pus ochii este un schizofrenic afemeiat notoriu, care-și bate joc de o splendidă nevastă de viță nobilă, rafinată și foarte tânără. Mai mult, victima celei ce vrea să parvină mai suferă și de o boală venerică incurabilă – pe atunci –, luată din mediul prostituatelor de lux vieneze... Ați recunoscut triunghiul? „Șerpoaica" este Mary Vetsera, cu sânge grecesc, „victima" este prințul Rudolf de Habsburg (fiul lui Franz Josef), iar încornorata este Stefania de Belgia. În castelul de vânătoare al domeniului Mayerling, Mary și Rudolf sunt găsiți împușcați în cap. Sinucidere în doi? După indicii, ea a tras cu sânge rece în tâmpla lui, apoi în a ei. O dragoste imposibilă pentru ea? Se poate, cu o noapte înainte el se bucurase de grațiile dansatoarei Mitzi Kaspar. Mary conștientizase că nu era decât un nume pe listă interminabilă. Sperase la mai mult... *(P.I.)*

Gastronomice

De această dată doamna Chereji Clara, din Vișeul de Sus, ne oferă câteva rețete de conserve pentru iarnă.

Praz cu măsline în sos de roșii

Se iau 2 kg praz, 100 g măsline, 400 g ulei, 1,5-2 kg roșii pentru suc.

Se curăță prazul luând numai partea albă. Se spală, se taie în bucăți potrivit de mari (4-5 cm) și se opărește în apă clocotită 3-4 minute, după care se scoate și se lasă să se scurgă de apă. Se încinge ulei într-un vas și se introduce prazul, amestecând, până ce începe să se îngălbenească. Se scot bucățile de praz, se pun într-o cratiță mai mare, adăugând măslinele (care au fost crestate și opărite în apă clocotită) și puțină apă din cea în care a fost opărit prazul. Se așază cratița la un foc potrivit peste o tablă, să fiarbă încet. Când este aproape gata (când prazul s-a înmuiat), se adaugă, o lingură de oțet și sucul de roșii. Se lasă să dea câteva clocote și se potrivește de sare și piper. Se ia vasul de pe foc se lasă să se mai răcească mâncarea după care se pune în borcane potrivit de mari. Se sterilizează în prima zi 35-40 minute, iar a doua zi 10-15 minute. Se servește pe un platou garnisit cu pătrunjel tocat mărunt și cu feliuțe de lămâie curățată de coajă.

Ardei iuți

Se aleg ardei proaspeți, lungi și subțiri (verzi). Se scurtează puțin de codițe, se spală, se lasă pe o sită să se scurgă după care se așază în borcane mici cu codițele în sus. La un litru de oțet de 9º se ia un litru apă și 60 g sare (30 g sare la un litru de lichid). Se pune lichidul pe foc să dea în câteva clocote, apoi se lasă să se răcească și se toarnă peste ardei pe care trebuie să-i acopere. Se șterg borcanele, se închid cu două rânduri de celofan și se așază la păstrat într-un loc rece și uscat.

Salată de țelină

Se aleg rădăcini de țelină mai mici, se curăță, se spală și se lasă să se scurgă bine de apă. Se pune un vas cu apă și puțină sare (1%) pe foc și când clocotește se așază țelina tăiată în jumătate pentru ca să fiarbă mai repede. Se lasă să fiarbă 10-15 minute se încearcă cu furculița și dacă pătrunde ușor, țelina este gata și se dă jos de pe foc. Se lasă să se răcească, apoi se taie subțiri ca fideaua și se așază în borcan. Separat se prepară oțetul, adăugând la un litru de oțet de 9º un litru și jumătate de apă și 30 g sare la fiecare litru de lichid. Când oțetul clocotește, se toarnă în borcane peste țelină și se acoperă imediat cu hârtie pergament sau cu celofan. După ce borcanele s-au răcit, se așază la păstrat. Când se servește se adaugă ulei și o linguriță, două de muștar amestecat cu puțin ulei.

Salată ardelenească

1 kg castraveți, 3 cepe mici, 3-4 gogoșari, un ardei iute mic, un pahar oțet de 9º, foi de dafin, piper, 30 g sare.

Se aleg castraveți tineri și foarte proaspeți și se taie în feliuțe subțiri (necurățați de coajă), ceapa se taie peștișori, gogoșarii se curăță de cotoare și semințe și se taie felii, ardeiul iute se toacă foarte mărunt. Se așază toate legumele într-un vas și se amestecă bine. La un litru de oțet de 9º se adaugă două pahare apă, 30 g sare, foi de dafin și boabe de piper. Se așază lichidul pe foc și când clocotește se toarnă în vas peste legume. Se acoperă cu un capac și se lasă 10-15 minute ca să se răcească. Se strecoară apoi oțetul, se așază din nou pe foc și când clocotește, se opăresc încă o dată legumele. După ce s-au răcit, se așază în borcane mici, apărându-le bine cu lingura, după care oțetul se fierbe din nou pentru a treia oară și se toarnă clocotit în borcane. Se închid borcanele cu celofan, se înfășoară în pături și se lasă până se răcesc.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

DOCTORUL casei

ENUREZIA infantilă

Abordând acest subiect, vom răspunde scrisorilor adresate acestei rubrici şi semnate de: Mioara Georgescu din Piatra Neamţ, Sorina Gorol din Vaslui, Ionela Nistor şi Marius Cocoran din Bucureşti.

Enurezis este termenul medical folosit pentru situaţia în care se constată o lipsă a controlului emisiei de urină, în timpul zilei sau noaptea, aparent involuntară, şi care persistă la un individ peste vârsta de 4 ani, pragul maturizării fiziologice din acest punct de vedere. Pierderea involuntară de urină survine de obicei în timpul somnului, frecvent în timpul nopţii, dar şi în timpul zilei, astfel fiind vorba de enurezisul nocturn sau diurn. În general, încă de la vârsta de sugar, începe educarea sfincterului, prin formarea deprinderii copilului de a fi curat, la început în timpul zilei. Firească în somn, acest mecanism de reglare funcţionează defectuos. Dar, în momentul în care s-a realizat o perfecţionare a acestui mecanism, copilul se trezeşte din somn atunci când golirea vezicii e absolut necesară.

Pentru unii copii, deprinderea curăţeniei se face anevoios, reflexele condiţionate se formează şi se fixează mai greu. Labilitatea acestora se recunoaşte şi din faptul că uneori e suficientă o simplă schimbare a ambientului în care trăiesc pentru ca deprinderea însuşită să se piardă din nou.

Uneori, enurezisul poate apărea şi datorită existenţei unei cauze organice: calculi vezicali, unele boli ale măduvei spinării, spina bifida, afecţiuni ale vezicii urinare. De cele mai multe ori, enurezisul e provocat de factori psihici. Atitudinea anturajului (părinţi, bunici, fraţi mai mari, rude apropiate, educatori din grădiniţe etc.) faţă de copilul cu enurezis ar trebui să fie dominată de tact, cu grija de a nu adăuga la situaţia în sine noi conflicte de ordin psihic. Ameninţările, ironizarea sau batjocorirea copilului în faţa altora (mai ales a prietenilor de vârsta lui) pot face ca, în ciuda oricărui tratament care se instituie, tulburarea să persiste mult timp. Psihicul copilului se poate modifica în sens negativ, acesta devenind retras, extrem de timid, necomunicativ, foarte sensibil, sperios, gata să izbucnească în plâns din orice motiv. În multe cazuri, e suficientă schimbarea mediului pentru ca această deficienţă să înceteze şi copilul să devină vesel, vioi şi mult mai sigur pe sine. Echilibrul său neuropsihic se restabileşte, iar tulburarea poate trece fără a lăsa urme. Problema cea mai importantă în rezolvarea acestei tulburări constă în identificarea cât mai rapidă a factorilor care determină enurezisul şi luarea de măsuri urgente de remediere. Neglijarea situaţiei, în speranţa că va veni vremea când copilul va părăsi de la el putere acest obicei prost, poate avea urmări greu de corectat. În general, imediat după vârsta de patru ani (şi cu atât mai mult la vârste mai mari), copilul cu enurezis trebuie supus unui serios control medical, în primul rând pentru depistarea eventuală a unor cauze organice, apoi pentru ca pediatrul în colaborare cu un psihiatru (sau psiholog) să stabilească tratamentul corespunzător. Un timp, s-a mers pe ideea ca micul pacient să fie trezit de câteva ori pe noapte pentru a urina, dar cei mai mulţi terapeuţi au renunţat la această metodă deoarece s-a constatat că implicit se formează şi se fixează acest reflex nocturn care, în mod normal, perturbă continuitatea somnului de noapte, prejudiciind odihna. De aceea, se au în vedere metode prin care să se asigure condiţii pentru desfăşurarea somnului – linişte, aer curat, temperatură optimă, precum şi reducerea, înainte de culcare, a consumului de lichide, îndemnarea copilului să urineze înainte de culcare etc. De asemenea, e important pentru copil să fie ferit de emoţii puternice, de spaime şi conflicte, să fie ajutat cu înţelegere, tact şi răbdare să-şi învingă deficienţa, mobilizându-i toate trăsăturile psihice capabile să-i stimuleze voinţa.

Dr. AURELIA DĂSCĂLESCU

Infarctul de miocard

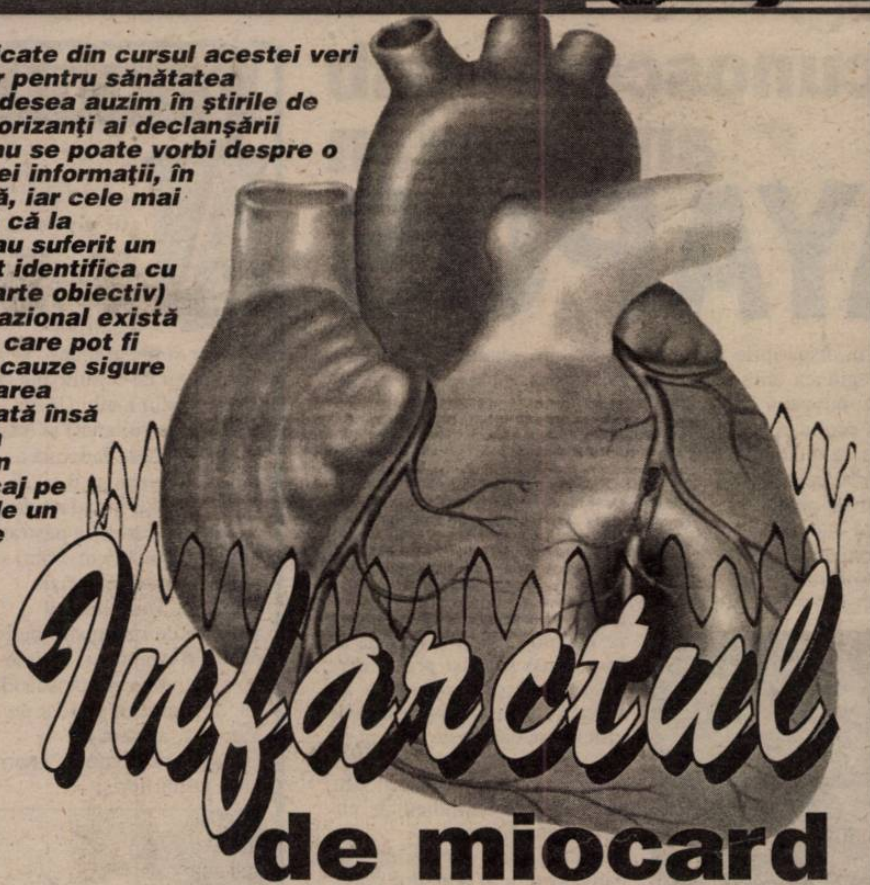

Temperaturile excesiv de ridicate din cursul acestei veri au constituit un pericol major pentru sănătatea cardiacilor, fiind, după cum adesea auzim în ştirile de presă, unul dintre factorii favorizanţi ai declanşării infarctelor de miocard. Deşi nu se poate vorbi despre o inexactitate în privinţa acestei informaţii, în fond datele statistice o indică, iar cele mai noi cercetări medicale susţin că la majoritatea pacienţilor care au suferit un infarct miocardic nu s-a putut identifica cu certitudine (şi într-un mod foarte obiectiv) factorul favorizant. Numai ocazional există dovezi şi circumstanţe clare, care pot fi relatate şi considerate drept cauze sigure care au contribuit la declanşarea infarctului. Ceea ce se constată însă fără nici o îndoială la apariţia infarctului de miocard este, în majoritatea cazurilor, un blocaj pe o arteră coronară, provocat de un cheag de sânge. Din punct de vedere ştiinţific, aceasta este explicaţia numărul 1.

Cum se manifestă debutul unui infarct?

În majoritatea cazurilor (pentru că există şi excepţii) persoana în cauză simte brusc o durere puternică în mijlocul toracelui. Durerea este de multe ori insuportabilă, însoţită de senzaţia unei apăsări (ca o strivire, ca o greutate mare pusă pe piept) care îngreuează respiraţia, precum şi de transpiraţii abundente şi un intens sentiment de teamă. Este semnalul de alarmă dat de organism în momentul blocării unei artere coronare (care irigă inima) cu un cheag de sânge, fapt ce duce la întreruperea aportului de substanţe nutritive către o porţiune din muşchiul cardiac. În lipsa sângelui – care conţine oxigen, glucoză, sodiu, potasiu, calciu şi alte substanţe nutritive – celulele miocardului din zona neirigată mor. Moartea celulelor miocardului este denumită infarct miocardic.

În ceea ce priveşte mărimea infarctului, aceasta depinde de artera coronară afectată, adică dacă este vorba de un vas principal sau de o ramură a sa şi de porţiunea din miocard pe care aceasta o irigă. Gravitatea este mult mai mare când este afectată partea anterioară a inimii, (în comparaţie cu afectarea părţii posterioare), caz în care infarctul are şanse foarte bune de vindecare.

Atacuri prevestitoare

Aproape 20-30 la sută dintre pacienţii care au suferit un infarct descriu într-un mod destul de asemănător o perioadă premergătoare, de o săptămână, maximum două, ce pot fi considerate de „atenţionare" în privinţa posibilităţii apariţie infarctului de miocard. Astfel, pacienţii obişnuiţi cu diferite crize (dureri de piept), datorate anginei, au constatat în perioada premergătoare unui infarct o schimbare bruscă a duratei şi frecvenţelor durerii toracice. În loc să dureze între unu şi cinci minute, durerea persista chiar şi până la 20 de minute, fiind provocată de eforturi mult mai reduse decât cele obişnuite ori în repaus. Din punctul de vedere al medicilor, acest lucru demonstrează de obicei că angina este instabilă şi poate duce la infarct. Dacă durerea se menţine peste 30 de minute şi nu este înlăturată de administrarea a două tablete de nitroglicerină sublingual este deja foarte probabilă instalarea unui infarct. La pacienţii care nu sunt cunoscuţi cu angină, durerea poate apărea pentru prima dată brusc, în timpul unui efort mai puţin obişnuit, cum ar fi împingerea unei maşini, a unei bărci la mal, a unei alergări etc. sau chiar mergând pe stradă ori în repaus. Durerea de piept sau disconfortul durează între două şi zece minute şi poate fi chiar ignorată până în momentul unui alt efort fizic. Dacă aceasta apare doar preţ de câteva minute, trebuie observat dacă încetează în 1-2 minute după încetarea activităţii care a declanşat-o. Aproape 25 la sută dintre astfel de pacienţi este posibil să facă un atac de cord în cursul lunii următoare, lucru care poate fi prevenit printr-un tratament combinat, cu betablocante şi aspirină administrată zilnic, evident la recomandarea medicului. În ceea ce priveşte electrocardiograma, de obicei este normală la aceşti pacienţi în perioada în care durerea este absentă. În consecinţă, ei nici nu necesită internare obligatorie în spital, dar au nevoie de o îngrijire medicală corespunzătoare, menită să diminueze la maximum pericolul declanşării unui infarct.

Măsuri imediate

Dacă sunt bănuite simptomele şi semnele unui infarct de miocard, trebuie apelat în cel mai scurt timp posibil la asistenţă medicală de specialitate – apelul la salvare sau transportul bolnavului la camera de gardă a celui mai apropiat spital. Amânarea acestei decizii sau speranţa că durerea trece de la sine (ceea ce nu este un fapt imposibil!) pot agrava mult situaţia în cazurile nefericite. Până în momentul preluării pacientului de către medic, important este ca atât bolnavul, cât şi rudele sau persoanele care îi sunt alături, încercând să-l ajute, să-şi păstreze calmul. Frica şi panica creează distrugeri suplimentare la nivelul inimii, deoarece ele provoacă secreţii suplimentare de adrenalină, substanţă care creşte activitatea cordului şi care poate creşte, de asemenea, zona de infarct ori poate induce ritmuri cardiace anormale. În aşteptarea Salvării acasă sau în drum spre spital cu un autoturism obişnuit, pacientul trebuie aşezat fie pe pat, sprijinit pe trei-patru perne, fie pe scaun, deci nu complet la orizontală. O tabletă de nitroglicerină sublingual este binevenită, ajută la creşterea afluxului sangvin spre arterele coronare şi la calmarea nervilor. Nitroglicerina poate stopa extinderea ariei de infarct. În lipsa nitroglicerinei, este eficientă şi aspirina, excepţie făcând doar persoanele alergice sau cu contraindicaţii la acest medicament. O dată ajuns într-o unitate spitalicească, şansele unui pacient cu infarct de miocard de a depăşi situaţia critică în care se află sunt încurajatoare.

Întrebări chinuitoare

Majoritatea persoanelor care suferă un infarct sunt într-o mai mare sau mai mică măsură atinşi de depresie şi anxietate, stări de altfel fireşti, dar care trebuie deopotrivă depăşite în perioada de convalescenţă. Starea de slăbiciune şi de oboseală de după infarct sunt şi ele normale, dar dispar cu trecerea timpului. Miocardul afectat de un infarct are în general nevoie de şase săptămâni pentru a se vindeca prin formarea unei cicatrici definitive. Primele patru săptămâni sunt într-adevăr mai dificile, însă ulterior, se intră treptat într-un program (alimentar, social, sexual) ce tinde spre normalitate. Un infarct rezolvat corect din punct de vedere medical şi cu un răspuns eficient (fizic şi psihic) din partea bolnavului nu înseamnă un handicap pe viaţă. Milioane de persoane din întreaga lume, care au suferit un infarct de miocard, au reuşit ca, într-un interval de timp cuprins între trei şi şase luni, să revină la aceeaşi meserie şi să desfăşoare aceleaşi activităţi dinaintea bolii. După o asemenea experienţă deloc uşoară, mulţi indivizi învaţă să evite stresul, să-şi controleze mai bine reacţiile şi să-şi protejeze sănătatea „aşa cum scrie la carte".

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

VARZA nu poate fi acuzată

Mihai Nocolescu din Călăraşi – *Bănuielile dv., potrivit cărora „varza obişnuită de grădină are o activitate de sensibilizare a epiteliului vascular venos prin care dă naştere unor hemoragii sau trombusuri cu urmări fatale" nu este confirmată de nici un studiu. Dimpotrivă sutele de cercetări care au avut drept scop virtuţile terapeutice ale verzei, că bogăţia acestei legume în sulf, arsenic, calciu, fosfor, cupru, iod, vitamine explică efectul ei revitalizant, reconstituent, remineralizant. Prin vitamina A intervine în nutriţia ţesuturilor, iar datorită vitaminei B pe care o conţine favorizează respiraţia celulară. Medicina populară, dar şi medicina naturistă bazată pe studii ştiinţifice, recunosc rolul verzei în afecţiunile gambelor (varice, flebite, arterite) şi o recomandă ca mijloc de acţiune decongestionantă. Împachetările cu foi de varză se recomandă, de asemenea, fără nici o rezervă, şi în senzaţiile de „picioare grele, obosite" sau în cianoza (înnegrirea) tegumentelor. În general, se aplică local două-trei straturi de foi de varză seara şi se ţin aceste comprese toată noaptea. Se obţine o decongestionare vizibilă a ţesuturilor, o activare a circulaţiei, o revitalizare şi absorbţie a impurităţilor care blochează vasele capilare. Dacă aveţi informaţii suplimentare care vi se par că infirmă toate acestea, vă rugăm să ne mai scrieţi.*

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

„Parcă sunt depăşită de viaţă..."

– Corespondenta noastră, Maria G., elevă, se confruntă cu o situaţie tensionată în viaţa de familie, are un prieten pe care încearcă să-l facă fericit; ea se simte depăşită de deciziile pe care trebuie să le ia şi de aceea ne cere un sfat.

Dragă Maria, într-adevăr, ai o viaţă destul de complicată, şi ar fi bine să discuţi cu cineva despre problemele tale. De multe ori, nu putem face faţă singuri încercărilor vieţii, avem nevoie de cineva care să ne ajute să ne punem ordine în gânduri, să privim lucrurile mai limpede. Cred că, în cazul tău, ar fi bine să stai de vorbă cu doamna psiholog de la şcoală, iar dânsa te va putea îndruma mai departe, dacă va fi nevoie. Până atunci însă, voi încerca să te ajut şi eu. Nu cred că trebuie să amesteci lucrurile şi să te laşi influenţată în relaţiile cu colegii, cu profesorii, cu prietenii, de situaţia ta de acasă. Faptul că mama ta bea şi că tatăl tău nu se interesează de tine nu înseamnă că viaţa nu poate fi decât tristă. Viaţa este şi frumoasă dar depinde foarte mult de noi să fie aşa. Trebuie să ai încredere în tine, în primul rând. Să crezi că poţi realiza orice îţi propui, dacă munceşti suficient de mult pentru asta. Încearcă să te gândeşti mai mult la tine. Ce îţi doreşti tu de la viaţă? Cum ai vrea să fie relaţia cu prietenul tău? Ai vrea să faci un copil acum sau nu? În problemele morale nu există răspunsuri universale, nu se pot da sfaturi. Cred că fiecare ar trebui să se ghideze după sufletul lui, după ceea ce simte şi crede că e bine. În problemele astea, nu poţi judeca decât pentru tine. De aceea trebuie să te cunoşti mai bine şi să ştii ce este important pentru tine, nu pentru ceilalţi. Dacă ai vrea să nu ai mamă, de ce îţi pierzi serile, nopţile încercând să o aperi de tatăl tău? E un gest frumos, care arată că, de fapt, încă ţii la ea, dar pe tine cine te apără? Prietenul tău? Dar el poate să fie mereu lângă tine, la fiecare pas, ca să te protejeze de orice ţi se poate întâmpla?

Spui că ai început relaţia sexuală doar pentru a-l face pe el fericit. Crezi că poate funcţiona un astfel de schimb mereu: tu să-l faci pe el fericit şi el să-ţi ofere o oarecare stabilitate? Sună frumos la prima vedere, dar viaţa dovedeşte că nu se poate trăi aşa, ani de-a rândul. Încearcă să-ţi pui tu ordine în priorităţi, să vezi ce vrei acum, ce vei dori peste un an, cinci, zece. Numai astfel vei putea să-ţi faci un drum, bineînţeles, şi cu ajutorul celor din jur, dar ideea este că tu trebuie să-ţi conduci destinul. Cred că eşti suficient de puternică să realizezi asta, dacă te mobilizezi şi te pui pe treabă. Ce zici?!

În privinţa relaţiei voastre sexuale, consultă un specialist în planning familial, îl vei găsi la dispensarul de care aparţii, şi el îţi va răspunde la toate întrebările şi te va putea ajuta în funcţie de ce hotărăşti tu.

Şi, în final, încearcă să ai încredere în cei care vor să te ajute, mai deschide-ţi sufletul şi nu mai strânge totul în tine, pentru că, încet-încet, vei rămâne fără putere, aşa cum de altfel spui că ţi se întâmplă deja. Nu toţi oamenii sunt buni şi sinceri, dar învaţă să-i descoperi pe cei care merită încrederea ta. Ai nevoie de ei!

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

METRONIDAZOL CONTRA DURERII HEMOROIDALE

Durerile instalate după o operaţie de hemoroizi ar putea să se explice prin prezenţa locală a unor germeni patogeni. De la această idee a pornit cercetările o echipă de medici englezi care au încercat să găsească o rezolvare a acestei probleme administrând bolnavilor, postoperatoriu, un medicament antibacterian şi antiparazitar, adică Metronidazol. Celor 40 de pacienţi astfel trataţi le-au fost diminuate semnificativ durerile, iar recuperarea, după operaţie, a mers mult mai rapid.

EXPLORATOR

Necunoscutul trib amazonian KAYAPOS

De mai multe decenii, dispariţiile unor exploratori din regiunea amazoniană Xinju, Brazilia, puseseră pe gânduri autorităţile. În profunzimea pădurilor luxuriante nu se încumeta nimeni să facă vreo cercetare temeinică. Atracţia lemnului de acaju se dovedea fatală şi pentru oamenii de ştiinţă, şi pentru braconieri. Dar în urmă cu câteva luni, misterul a fost dezvăluit.

Un grup de reporteri francezi a reuşit să supravieţuiască două săptămâni impactului cu necunoscutul trib Kayapos sau Txa-cawamai, adică „al celor fără arcuri şi fără săgeţi". Acesta trăieşte în condiţiile neoliticului, nu cunoaşte metalul şi se foloseşc de obiecte de lemn şi piatră fasonată. Membrii kayapos au un cult special pentru „carnea roşie" de acaju, considerat arbore sfânt. Astfel, toţi oamenii albi care au îndrăznit să atenteze la comoara lor spirituală au fost prinşi şi ucişi prin ardere pe rug! Deşi conversaţia cu aceşti kayapos a fost extrem de dificilă, se bănuieşte că generaţia actuală are pe conştiinţă peste treizeci de intruşi albi. Vecinii lor amerindieni le cunosc legea nescrisă.

Fotografia surprinde un dans nocturn al femeilor gravide. Doar în această situaţie femeile sunt preţuite şi li se acordă onoruri speciale. Pictate cu vopsele negre (trupul) şi roşii (faţa), viitoarele mame imploră spiritele întunericului să aducă pe lume băieţi... Existenţa tribului Kayapos demonstrează încă o dată că a face „recensământul" populaţiilor amazoniene este, deocamdată, o utopie. Pentru multe dintre ele, minutarele istoriei s-au oprit de mult.

ATLAS

DELHI
capitala unui miliard de oameni

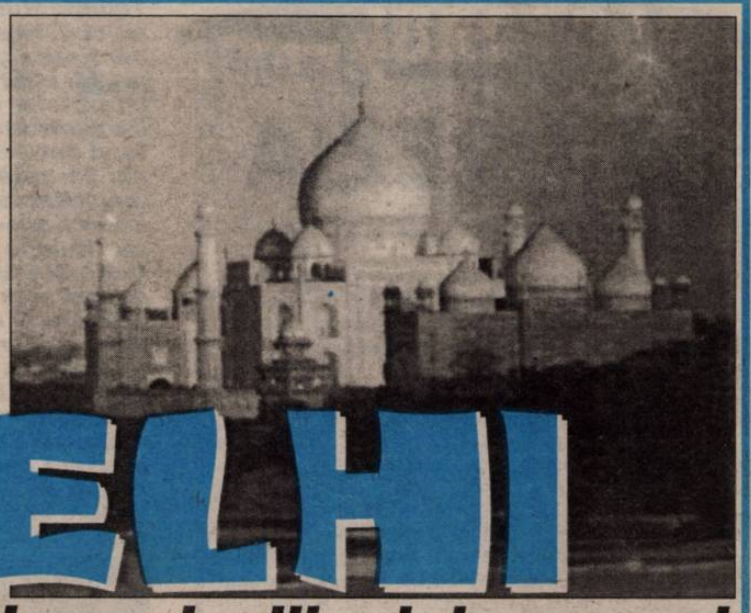

Antică aşezare hindu, „teritoriul Delhi" este gigantica masă rotundă a filosofiilor, religiilor şi arhitecturilor asiatice şi musulmane. Furnicarul de 9 milioane de locuitori din Delhi (fostă capitală de sultanat) şi New Delhi (capitala federală a Indiei) este urmaşul civilizaţiei Indului invadată de arieni, dar care şi-a păstrat limba de bază (sanskrita) şi drastica ierarhie socială (castele). Tumultuosul amestec de hinduism, buddhism şi islamism, templele, minaretele şi mausoleele, fac din acest ţinut udat de Yamuna (afluent al Gangelui) o lecţie de istorie vie a culturilor şi civilizaţiilor, în care influenţa colonială britanică abia se resimte. Generozitatea artelor este aici uluitoare, dacă ne gândim că *numai pentru tradiţionala poziţie a lui „Buddha rugându-se" există o şcoală de sculptură aparte (sarnath)!* Dar amalgamul de tradiţii, păstrate cu o înverşunare greu de înţeles pentru europeni, este uneori umbrit de drame. Delhi este însângerat de trei ori la cel mai înalt nivel, aici fiind ucişi cei trei mari Gandhi: „apostolul" Mahatma (în 1948), Indira (1984) şi Rajiv (1989). Dar simbolul lor pare asemenea celebrei „Coloane de fier" indiene, cea care nu ruginește de peste 1600 de ani, în pofida muşcăturilor musonice... Delhi reuneşte şi aristocraţi, dar şi armate de cerşetori sindicalizaţi, femei cărora li se văd doar ochii şi dintre care a înflorit Miss Univers 2000, puştani ce-ţi fac pantofii oglindă pe străduţele periferice unde vaca este un pieton ca oricare altul.

ZOO-CULISE

Încă două secrete despre LEI

În Parcul naţional „Kruger" din Africa de Sud, mai mulţi lei suferă de *tuberculoză*. De vină este carnea de bovine bolnave – meniul preferat. „Regelui" i s-a aplicat un tratament asemănător celui uman şi în cele din urmă s-a vindecat. O altă indiscreţie leonină divulgată de zoologi este... *„sado-masochismul"!* Perechea de lei se acuplează în perioada propice

fecundării de peste 100 de ori pe zi. Dar nici vorbă de tandreţe. Dimpotrivă, în mod inexplicabil, leoaica trebuie să sufere puternice inflamări ale ţesuturilor sensibile pentru a se declanşa ovulaţia. Masculul ştie secretul şi o chinuie cu insistenţă pentru a-şi asigura urmaşi, fără să aibă, totuşi, cinismul mult blamatului marchiz de Sade...

LOVITURĂ DE STAT

„Imperiul" unde cântă GĂINA

La 120 de kilometri de Londra s-a inaugurat „Imperiul găinilor" - prima centrală electrică al cărei combustibil este... găinaţul. Firma Fibrowatt a estimat la 130 de mii de tone anual excrementele colectate de la aproape o sută de ferme de găini din regiune şi şi-a pus la treabă specialiştii. Primele rezultate sunt extraordinare: printr-o reţea electrică specială, această uzină unicat furnizează curent pentru 12.500 de reşedinţe, cu fermele aferente. Crescătorii sunt stimulaţi, găinile jubilează, „recolta" de ouă depăşeşte orice aşteptări. Euforia generală este din când în când umbrită de ecologişti, care atrag atenţia asupra deşeurilor de la prelucrare, care pot ajunge în apa freatică. Pe de altă parte, de „Imperiul găinilor" te poţi apropia liniştit doar cu mască de gaze...

Secretul scribilor EGIPTENI

Viaţa scribilor de la Curtea faraonilor era extenuantă. Ei erau siliţi să scrie repede, zi şi noapte, la comanda tuturor demnitarilor, sub ameninţarea pedepselor corporale. Unul din efectele acestei situaţii a fost simplificarea hieroglifelor. Pe de altă parte, numărul acestora a crescut de la aproximativ 700 în mileniul III î.Ch., la aproape 5000 în mileniul II î.Ch. Secretul noilor semne grafice se păstra din generaţie în generaţie de scribi, până când a intervenit o simplificare majoră, abia în perioada Noului Imperiu.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Ştiinţa şi Biblia

In ce limbă conversau ADAM şi EVA?

Iată o problemă care are o vechime de 2300 de ani (pentru Vechiul Testament, aşa cum a fost tradus de septuagentişti din ebraică în greceşte, în sec.III î.Ch.) sau de 1600 de ani (pentru Noul Testament, aşa cum a fost canonizat în anul 364 d.Ch., la Conciliul din Laodiceea – mai puţin „Apocalipsa", anexată abia în 692, la Constantinopole)!

Nefiind o chestiune doctrinară, ne permitem să facem următoarea observaţie globală: citind cu atenţie întreaga Carte Sfântă, avem impresia că mesajele ei sunt universale în sensul că se adresează fără nici o opreliște tuturor locuitorilor Pământului. Adică nu există nici o problemă de COMUNICARE, indiferent de spaţiul geografic în care pătrunde învăţătura ei. Şi totuşi, *însăşi Cartea Cărţilor* (pentru religiile monoteiste – chiar şi Coranul trimite la esenţa Bibliei) ne avertizează asupra unui inconvenient ce pare un detaliu în vastitatea ideilor sale: nu toţi vorbim aceeaşi limbă! Açest „amănunt" se detaşează pregnant în numai DOUĂ VERSETE, „pierdute" printre zecile de mii ale Bibliei.

Primul se află în Facerea (cap.11/v.7), iar celălalt în Faptele Apostolilor (cap.2, v.20). În primul caz este vorba de „amestecarea limbilor" pentru ca oamenii (CARE PÂNĂ ATUNCI VORBEAU O SINGURĂ LIMBĂ) să nu poată finaliza Turnul Babel. În al doilea caz, se înlătură dificultatea propovăduirii mesajului evanghelic de către cei 12 Apostoli (cu Matia în locul lui Iuda) către alte neamuri prin pogorârea Duhul Sfânt asupra lor şi minunea dumnezeiască a vorbirii şi înţelegerii limbilor altor etnii din regiunea mediteraneeană (sărbătoarea Cinzecimii). Practic, Apostolii au devenit poligloţi.

În consecinţă, rămânând strict în spaţiul biblic, ne apare ca legitimă întrebarea: în ce limbă conversau Adam şi Eva?, sau: a existat o *„limbă-mamă" (numită ştiinţific „proto-sapiens") din care au derivat celelalte printr-un presupus „big-bang lingvistic"?*

(Va urma)

VIKINGII
în America!

DORIN MĂRAN

Descoperirile arheologice, fragmentare şi de cele mai multe ori irelevante, au dus la concluzia că vikingii au pătruns în cele mai profunde regiuni polare unde i-au contactat pe eschimoşi. Într-un sit din Insula Baffin a fost găsită o statuie din fildeş din secolul XIII reprezentând un personaj îmbrăcat într-o tunică specifică vikingilor. Dincolo de 79 grade latitudine nordică, în insula Washington Sound, au fost găsite morminte ale vikingilor iar în insula Ellesmere au fost exhumate butoiaşe din lemn, bucăţi de fier, cupru şi câteva nituri metalice aparţinând unui vas care probabil a naufragiat, iar în nord-vestul insulei, într-un sat de eschimoşi, a fost dezgropat un mic obiect din bronz care făcea parte, probabil, dintr-o balanţă de cântărit monedele. Coastele americane sunt mai zgârcite în relicve aparţinând vikingilor. Cea mai importantă descoperire o constituie cele câteva case şi cele câteva ustensile dintr-o aşezare din nordul peninsulei Terra Nova, loc în care vikingii au vieţuit aproximativ 30 de ani. Cele câteva case din turbă sunt identice cu cele descoperite în Islanda şi Groenlanda. Analizele cu radiocarbon au dus la concluzia că acest sit a fost ocupat între anii 890 şi 1090. Locuitorii reuşeau să-şi producă fierul necesar chiar în acest loc unde s-a găsit o nicovală şi resturi de zgură. Minereul era extras dintr-o mlaştină aflată în apropiere. Au fost exhumate peste 130 de obiecte printre care s-au numărat câteva lămpi, ustensile, nituri din fier, ace de bronz etc. Se pare că incursiunile vikingilor pe coasta orientală canadiană timp de trei secole după vizita lui Leif Eriksson, au fost sporadice. În acest sit, locuirea nu a durat mai mult de 30 de ani. Vikingii au construit aici case fără fundament de piatră, semn că nu aveau de gând să rămână definitiv pe aceste meleaguri ale Lumii Noi. Unul dintre motive îl constituie conflictele cu indienii care nu-i agreau câtuşi de puţin pe noii veniţi.

Prima aşezare vikingă din America.

Nituri din metal provenind de la o navă, a vikingilor, descoperite în insula Ellesmere.

Numere prime GEMENE

A fost stabilit un nou record: (240911779845,2 la puterea 60000) – 1 şi (2409110779845,2 la puterea 60000) + 1 sunt cele mai mari numere prime gemene cunoscute. La fel ca 11 şi 13 sau 17 şi 19, ele sunt despărţite doar de două unităţi şi nu sunt divizibile decât cu 1 şi cu ele însele. Descoperite de matematicienii Antal Jarai şi Karl-Heinz Indlekofer, de la Universitatea din Paderborn (Germania), aceste numere sunt mici în raport cu cel mai mare număr prim cunoscut, chiar dacă, pentru a le scrie în întregime, este nevoie de 18075 cifre! (A.H.)

Pretutindeni în lume majoratul tinerilor este privit ca o chestiune extrem de serioasă, marcând intrarea acestora în vâltorile vieţii. Pentru băieţi, în multe situaţii, această este sinonimă cu o iniţiere, tinerii fiind supuşi la încercări dintre cele mai severe. Fetele de obicei sunt scutite de asemenea probe, fiind considerate mai fragile sau poate... nu destul de apte pentru a le înfrunta. Cu totul altfel stau lucrurile în comunităţile apaşilor, unde se spune că femeia trebuie să ştie să îndure, să aibă multă, multă răbdare ca să poată înfrunta condiţiile grele în care viaţa o aruncă de cele mai multe ori.

Fiicele apaşilor la majorat

Evenimentul are loc atunci când fetele împlinesc 14 ani şi i se supun chiar tinerele plecate la oraş să înveţe. Părinţii se pregătesc intens cu un an înainte. În timp ce femeile din familie lucrează la costumul tradiţional, ei îşi roagă rudele: „Ajută-ne ca dansul fiicei noastre să fie unul bun". Rudele mai în vârstă şi „doctorul" comunităţii se străduiesc să aleagă tinerei o pereche de „naşi" care nu trebuie să facă parte din familie. Aceştia vor ajuta tânăra să treacă prin încercările la care este supusă, devenindu-i părinţi spirituali. Acceptul naşilor este căpătat după un alt ritual aparte. Mama depune la picioarele „naşei" o pană de vultur rugând-o să o ajute pe fată să pregătească dansul. Naşa acceptă şi ritualul – de fapt un dans nesfârşit şi obositor – începe din noaptea de vineri spre sâmbătă când încă de seara „naşa" o îmbracă pe fată şi îi pune în păr o pană de vultur. Aceasta o va ajuta să trăiască bine şi demn, până când părul îi va albi. O cochilie de scoică, legată astfel încât să atârne pe frunte, marchează intrarea tinerei în rândul femeilor. Toată noaptea se va mişca urmărind un dansator, care, având în mâini două coroane va atrage spiritele bune. Sâmbătă va fi testul de rezistenţă. Tânără va dansa la început în genunchi pe o piele de capră în timp ce bărbaţii cântă rugăciuni. Apoi trebuie să se scoale şi să alerge, în jurul unui baston sacru, urmată de o măturuşă sau altă femeie din familie. După acest scurt şi obositor moment se continuă dansul în genunchi, dirijat de naş care ţine în fiecare mână câte o pană de vultur. Tot timpul tânăra este vegheată atent de vraciul comunităţii, care, deşi în zilele noastre este îmbrăcat modern, are toate cunoştinţele strămoşilor săi.

Sâmbătă seara şi duminică membrii tribului aruncă asupra fetei grăunţe de polen aducătoare de fericire. Tot duminică naşul o „pictează" cu un amestec de polen, făină de pământ şi un praf fin rezultat din măcinarea unor pietre în patru culori, după ce tatăl i-a risipit în păr câteva dulciuri, că să o apere de foamete. Fata va trece apoi printr-o ramă de lemn simbolizând casa pe care o va avea în viitor, acest lucra marcând încheierea dansului. Naşii sunt apoi încărcaţi cu daruri însemnate, printre care în mod obligatoriu un cal având obligaţia ca peste doi ani să aducă tinerei daruri la fel de bogate, inclusiv un alt cal. Pe toată durata ritualului, părinţii fetei oferă gustări celor din jur astfel încât dificultăţile întâmpinate de fată să fie atenuate prin veselie şi iluzia de bunăstare.

IRINA STOICA

FETUŞII DE SEX MASCULIN SUNT MAI VULNERABILI

În timpul sarcinii, riscul de pierdere a fetuşilor de sex masculin este mult mai crescut decât al fetuşilor de sex feminin. Dacă proporţia băieţi/fete este de 164/100 după momentul concepţiei, proporţia va scădea la 106/100 la naştere. Potrivit unei echipe australiene din Clayton, condusă de Andrew Edwards, cauza pare să fie o mai mare frecvenţă a tulburărilor asociate unor disfuncţii placentare din timpul sarcinilor cu fetuşi de sex masculin. În perioada primului an de viaţă, mortalitatea băieţilor este, de asemenea, mai ridicată. (A.H.)

Ecografia unui fetus de 24 săptămâni.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Viitorul aparţine spaţiului

ARCTICA
gazda primului zbor simulat pe... Marte!

După studierea amănunţită a unor fotografii transmise la sfârşitul lunii iunie a.c. de sonda MARS GLOBAL SURVEYOR, s-a anunţat că acum sunt indicii sigure că pe Marte există apă în stare lichidă, iar eventuala prezenţă a unor surse subterane (sic!) întăreşte ipoteza existenţei vieţii pe Marte. Ca urmare, NASA îşi reevaluează etapele programului „Omul pe Marte", dar şi conţinutul tehnic al acestora. În aceste condiţii, se pare că proiectul Societăţii britanice pentru cercetarea planetei Marte va beneficia de unele subvenţii. Despre ce este vorba: specialiştii britanici au ajuns, printre altele, la concluzia că una din problemele-cheie pentru securitatea zborului omului pe Marte o reprezintă capacitatea şi chiar obişnuinţa de a trăi şi a lucra în condiţii cu totul speciale: într-o climă exagerat de aspră, locuind într-un fel de cutii de conserve(!) lungi de 8 m şi înalte de numai 6 m, iar fiecare ieşire extravehiculară implică folosirea unor costume şi căşti ca ale piloţilor avioanelor stratosferice...

Entuziaştii englezi, care l-au convins să li se alăture chiar pe Edwin „Buzz" Aldrin, cel de al 2-lea om pe Lună, au hotărât să realizeze proiectul biologului Charles Cockell, un cercetător englez care a propus, nici mai mult, nici mai puţin, un sejur de două săptămâni în condiţii... marţiene! Aceste condiţii ar urma să fie asigurate de Insula britanică Devon, situată la Nord de Insula Baffin şi foarte aproape de Polul Nord magnetic! Descoperită în 1616 de exploratorul William Baffin (1584-1622), această insulă are o suprafaţă de 55,3 mii km² şi un relief glaciar montan, cu altitudinea maximă de 1887 m...

Conduşi, se pare, de inginerul Robert Zubrin, preşedintele Societăţii menţionate, „marţienii" anglo-americani vor fi puşi în condiţii de trai, de hrană şi de activitate cât mai apropiate de cele cu care se vor confrunta membrii echipajului care va ajunge pe Marte. Se vor face chiar excursii cu un vehicul de tip „Rover marţian" cu care se vor deplasa în tundră, pe gheaţă şi chiar pe fundul unui... crater meteoritic!

Inginerul Zubrin, care are numai 48 de ani, este convins că primul zbor cu echipaj spre Marte va avea loc cel mai devreme în 2007; el a şi conceput variante ale unora din viitoarele adăposturi care vor trebui amenajate pe „Planeta Roşie", pentru a putea prelungi sejurul oamenilor care vor sosi acolo.

(Va urma)

Lumile de dincolo de lume

Misterul misterelor: AGGARTHA

Cataclisme cumplite în care au dispărut nenumăraţi oameni cu casele lor şi cu tot ce au creat, au existat din totdeauna. Dar marile legende ale Terrei vorbesc mai ales despre dispariţii de întregi civilizaţii. Un viitor pierdut al Planetei Pământ pe care, poate, nu-l vom şti cu adevărat niciodată. Cum am fi fost noi astăzi, dacă nu ar fi dispărut Atlantida? Ce ar fi fost Oceanul Pacific dacă acolo ar mai exista şi acum Lemuria, sau Ţara MU? Dar Thule? Destul de mulţumiţi cu lumea în care trăim, noi oamenii, în marea noastră majoritate, nu simţim prea des nevoia de a depăşi... ceea ce se vede. Şi totuşi, din când în când, ne mai ajung pe la ureche un fel de „zvonuri": că nu am fi singuri în Univers. Că niciodată nu am fost singuri. Să fi fost fiinţe din alte lumi cele care au creat marile şi necunoscutele civilizaţii ale trecutului Terrei – sau cei care le-au distrus? S-ar putea afla răspunsul chiar aici pe Pământ? Sau avem de a face cu un fel de „sindrom Atlantida"? Adică, ceea ce omul nu-şi poate explica, expediază într-o lume care atunci când a dispărut a luat cu ea marile răspunsuri? Se spune că unele din aceste „lumi" nu doar că există chiar pe Pământ, ci ele există chiar acum, o dată cu noi. Doar că accesul la ele ne este ascuns. Printre acestea, cea mai stranie poate este lumea Aggarthei. Subpământeană, super-dezvoltată, cu ramificaţii sub întreg Pământul, trimiţându-şi din când în când soli printre noi...

Despre ea a vorbit la începutul secolului un francez, Saint-Yves d'Alveydre, în cartea intitulată „Misiune în India" (1910). Apoi ea s-a impus definitiv atenţiei generale datorită unei cărţi încă şi mai speciale, „Animale, oameni şi zei". Autorul său, inginerul Ferdinand Osendowski, absolvent al Sorbonei pariziene, îşi povesteşte aici insolita sa călătorie din anii 1920, din nordul siberian până pe malul Mării Galbene, iar de acolo spre inima Mongoliei. Şi, în plină Asie Centrală, Ossendowski află despre ceea ce el însuşi avea să numească de atunci încolo „misterul misterelor". Povestea începe pe vremea lui Ginghis Han când un întreg trib mongol care încerca să fugă din faţa furiei cumplitului conducător îşi găseşte salvarea dispărând pur şi simplu într-o ţară aflată sub pământ. Într-o seară, un bătrân cioban de pe malurile lacului Nogan Kul avea să-i arate lui Ossendowski poarta prin care se putea pătrunde în lumea de dincolo. Un vânător o descoperise cu ceva timp în urmă, intrase prin ea în Aggartha şi revenise povestind cu încântare minunile pe care le văzuse. Aceasta până când, aflând de el, preoţii lama s-au grăbit să-l găsească şi i-au tăiat limba. La bătrâneţe, vânătorul a revenit în pragul porţii Aggarthei, prin care a trecut pentru a nu mai reveni niciodată în lumea noastră...

Aici, în ţinuturile subpământene, spune legenda, se află Regele Lumii. El iese câteodată pentru a veni printre noi. Însoţindu-şi fiecare apariţie de miracole şi profeţii. Dar şi când se află dincolo, în lumea sa, de multe ori se întâmplă ca fără nici un motiv aparent caii să se oprească, oile să se culce pe pământ, păsările să-şi oprească zborul, câinii să nu mai latre şi cămilele să-şi fremete urechile de frică. În asemenea momente vântul încetează să bată, Soarele rămâne îngheţat pe boltă, Pământul şi Cerul par să-şi ţină răsuflarea, în timp ce o muzică nepământeană străbate de departe pentru a pătrunde în inimile oamenilor, animalelor şi păsărilor. Regele Lumii se roagă.

Există însă oameni, chiar dacă puţini, cărora le-a fost dat să-i întâlnească pe solii Aggarthei. Şi din ceea ce au aflat de la ei, din mesajele primite direct de la Regele Lumii, au povestit câte ceva...

MIHAELA DOROBANŢU

Amprente ale spiritualităţii noastre

Biserica din Tusa

Aflat în judeţul Sălaj, satul Tusa, aruncat pe dealurile Plopişului, este dominat de splendidul locaş de rugăciune aflat în vârf. Fleşa înaltă a bisericii „Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavril" se vede din depărtare, iar privite dinspre nord, crucile cimitirului par agăţate de acoperişul, ale cărui pante repezi ascund pereţii pentru cei de jos. După tradiţie, biserica a fost adusă din Sereghiu (Şeredei, comuna Horoatu – Crasnei) dar nu există nici o dovadă în acest sens, nici o însemnare pe margini de carte sau vreo icoană. Probabil este vorba de o altă biserică dispărută în negura timpurilor.

Biserica actuală a fost înălţată pe deal la începutul secolului al XVIII-lea, având ca model o alta, aflată în satul Sârbi. Cu toate că unele documente ale vremii consemnau la Tusa numai cinci familii, neînscriind deci locaşul de cult, situaţia trebuie să fi fost cu totul alta, de vreme ce aşezarea respectivă este atestată de izvoarele din 1341 sub numele de „satul românesc Thuza". Pereţii bisericii se îmbină în „coadă de rândunică", înscriind în plan un dreptunghi cu absidă poligonală cu cinci laturi, decroşată. Trebuie remarcată frumuseţea consolelor, a brâului median al pereţilor, lucrat în frânghie, cosoroaba, arcadele şi stâlpii prispei de pe ramura de sud. Intrarea este împodobită cu un portal, pronaosul are un tavan drept, naosul şi altarul câte o boltă semicilindrică toate frumos ornamentate. Pereţii nu au conservat pictura originală iar uşile împărăteşti, sculptate cu frunze de stejar cu ghindă şi uşorul cu „frânghie", nu au fost pictate niciodată.

La biserica din Tusa se păstrează o Evanghelie de Bucureşti, din 1723, pe care există o însemnare privitoare la numărul mare de cărţi tipărite la sud de munţi, şi care pătrundeau în viaţa satelor de aici.

Restaurarea dintre 1965-1968 a prelungit existenţa acestui minunat locaş, care, în ciuda trecerii timpului, şi-a păstrat, neştirbită, strălucirea.

IRINA STOICA

LUXOR

splendoare şi ritual

DORIN MĂRAN

Templele egiptene din epocile târzii îţi creează senzaţia că, în marea lor majoritate, au fost construite după acelaşi model. Doar monumentele anterioare, cele din Noul Imperiu mărturisesc diversitatea opţiunilor arhitecturale ale faraonilor. Luxor e, fără îndoială, unul din exemplarele cele mai frapante. Templul a fost construit în funcţie de riturile specifice pe care le adăpostea, rituri destinate regenerării anuale a principiilor vitale ale regatului, cristalizate în jurul divinităţii şi a regelui, reprezentantul acesteia pe Pământ. Luxor a fost construit în timpul faraonilor Amenhotep III şi Ramses II, partea cea mai importantă a templului fiind ridicată însă în timpul celui dintâi faraon. De-a lungul timpului, Luxor a trecut printr-un proces de înnoiri succesive până în timpul domniilor lui Ay şi Horemheb, la sfârşitul celei de-a XVIII-cea dinastii. Templul se compune dintr-o galerie lungă cu ferestre, o sală de primire, un sanctuar, capele, o sală hipostil, o sală pentru ofrande şi o serie de încăperi intime destinate zeului Amon. În faţa colonadei templului se află un pilon uriaş pe faţadele căruia a fost reprezentată bătălia de la Quadesh. De-o parte şi de alta, câteva statui destinate să sugereze puterea supranaturală a regelui, veghează la intrare. Una dintre cele mai generoase concesii ale timpului o constituie conservarea parţială a culorilor originale ale reliefurilor care ornează pereţii sălii ofrandelor. Despre Luxor s-au scris şi se pot scrie nenumărate pagini. Cuvintele nu sunt însă, din păcate, în măsură să ilustreze splendoarea unică a acestui moment antic.

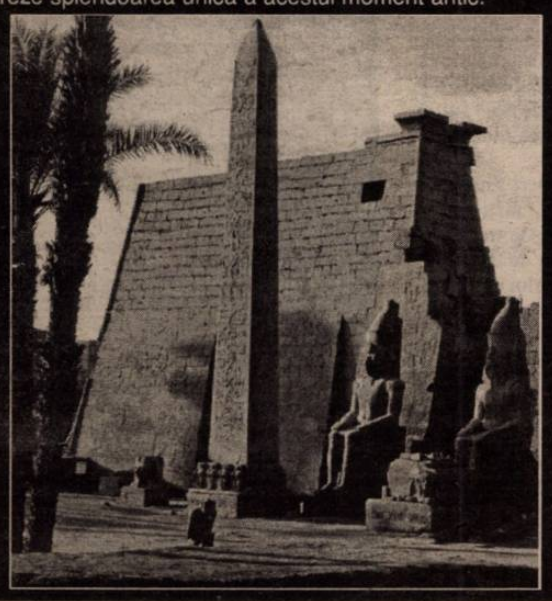

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

C.I.A. – loviturile de stat şi războaie civile

C.I.A. a fost indicată ca autoare a mai multor lovituri de stat şi schimbări de regimuri politice care au avut loc în diferite zone ale lumii, în aceste operaţiuni, mijloacele violente s-au îmbinat cu cele nonviolente. Revista italiană „L'Europeo", analizând intervenţiile nonviolente ale C.I.A. în viaţa politică a altor ţări, menţionează: „(...). Serviciul secret american se infiltrează cu încetul în viaţa politică a unor ţări. Se cultivă de la început anumiţi oameni politici, apoi se urmăreşte şi se sprijină evoluţia politică. Dacă aceşti oameni reuşesc să ajungă la putere, înseamnă că C.I.A. a obţinut o victorie.

Va fi vorba despre modul în care serviciul secret american se infiltrează în viaţa politică a unor ţări pentru a aduce la putere conducători devotaţi SUA. Aşadar, un nou fragment, reprodus în exclusivitate, din lucrarea „Servicii secrete străine" vol. II autori: M. Ureche şi A. Rogojan, Ed. PACO, 2000 ***(A.H.)***

Limitele la care C.I.A. s-a amestecat în treburile interne ale altor state nu au fost întotdeauna exact cunoscute de preşedinţii S.U.A. În Asia, de exemplu, agenţia a dus veritabile „războaie private", unele chiar împotriva deciziilor guvernamentale americane. O succintă trecere în revistă a unor astfel de imixtiuni ne apare ca necesară: ● Filipine – 1950. Ramon Maosasay este sprijinit în campania electorală, devenind preşedintele republicii; ● Egipt – 1952. Gamal Abdel Nasser, un ofiţer în vârstă de 34 de ani este sprijinit să-l înlăture pe regele Faruk şi să devină preşedintele Republicii Arabe Unite Egipt. ● Guatemala – 1953. Preşedintele Iacob Arbenz Guzman, suspectat de simpatie comunistă este înlăturat printr-un puci organizat de colonelul Carlos Castillo Armos, sprijinit de C.I.A. ● Salvador – 1960-1987. Timp de două decenii (1960-1980) la conducerea micului stat centramerican se succed mai multe echipe militare, alternanţa acestora la putere fiind condiţionată de sprijinul C.I.A. Salvadorul împreună cu Costa Rica, Guatemala şi Hondurasul au fost vreme de mai mulţi ani teatrul unor mişcări active de partizani la a căror înfrângere C.I.A. a avut un rol activ. ● Brazilia – 1961 şi 1964. C.I.A. a sprijinit înlăturarea de la putere prin lovituri de stat militare a preşedinţilor Jamio Quadros şi Joao Goulart, deoarece erau orientaţi spre înfăptuirea unor reforme radicale. Din 1964 până în 1984 armata va desemna pe toţi cei cinci preşedinţi, iar criza social-economică se va acutiza. ● Grecia – 1967. O lovitură de stat militară, sprijinită de C.I.A. duce la instaurarea „dictaturii coloneilor", respectiv a unui regim politic extremist care scoate din scena politică toate partidele politice, iar regele Constantin părăseşte ţara. ● Bolivia – 1980-1982. În 1980, la alegerile prezidenţiale, pe primele două locuri s-au situat candidatul Unităţii Democratice şi Populare, Hernan Sitez Zuazo, liderul stângii şi cel al Acţiunii Democratice Naţionale, generalul Hugo Benzer Suarez, liderul extremei drepte. Congresul Naţional nu mai este lăsat să decidă câştigătorul deoarece are loc o lovitură de stat militară (cea de-a 189-a de la proclamarea independenţei ţării) puterea fiind preluată de armată. In anul următor, 1981, vor avea loc două tentative de lovitură de stat şi două rebeliuni militare. În 1982 doi preşedinţi vor demisiona pentru ca în cele din urmă, Hernan Silez Zuazo, candidatul stângii, să preia puterea.

C.I.A. a reprezentat în evoluţia sinuoasă a evenimentelor din Bolivia, interesele economice americane legate de industria extractivă a cositorului, în care „Bank of America" şi „First National City Bank" erau prezente de la jumătatea anilor '60. ● Grenada – 1983. C.I.A. i-au furnizat în anul 1983, preşedintelui Ronald Reagan informaţii din care reieşea un iminent pericol pentru rezidenţii americani aflaţi în Grenada, un stat din America Centrală insulară cu o populaţie de 112000 locuitori şi o suprafaţă de 344 kmp. Ameninţarea era, însă, pe fond cu totul alta. Un Consiliu Militar Revoluţionar preluase puterea în urma destituirii şi morţii, la 14 octombrie 1983, a primului ministru Maurice Bishop, mult prea apropiat de Cuba şi ţările socialiste. Continuator al orientării lui Bishop consiliul trebuia înlăturat. În aceste condiţii, preşedintele Ronald Reagan ordonă o intervenţie a puşcaşilor marini, asistaţi de forţe a şase state caraibiene. O.N.U. va protesta împotriva violării dreptului internaţional, iar Marea Britanie de care Grenada aparţinea nu a avut nici o reacţie. Retrospectiv, unii specialişti ai serviciilor secrete americane au comentat intervenţia ca fiind drept un rezultat negativ al faptului că lipsa agenturii umane (pe insulă nu există nici un agent) a făcut să nu fie cunoscută situaţia, iar motivele intervenţiei să nu poată fi verificate.

■ Mărire şi decădere...

Aria Catalogului... cu împuşcături

Vă aduceţi aminte celebra arie a lui Leporello în care valetul citeşte (şi numără!) lista iubitelor „eternului şi fascinantului" Don Juan? Ei bine, înmulţiţi cu zece femeile de pe această listă şi veţi avea numărul celor cu care pretinde că a făcut dragoste superporno-starul John Holmes. Sau cel puţin aşa susţine soţia sa, Misty Dawn, şi ea o cunoscută şi apreciată actriţă porno, care a publicat recent biografia năbădăiosului său soţ. Care, spune ea, a fascinat de-a dreptul nenumărate stele ale Hollywoodului, feminine sau masculine.

La loc de cinste se situează o poveste „ca-n filme", avându-i drept eroi pe Holmes şi pe nu mai puţin celebrul Hugh Hefner, „şeful" Playboy-ului. Problema era că în vremea respectivă Holmes se îndrăgostise de o superbă dansatoare, Juliet Prowse, care era însă prima soţie a lui Hefner. Juliet nu a rezistat, evident, farmecelor lui Holmes, aşa că idila s-a înfiripat imediat. Aşa s-a făcut că într-o zi, tot ca în filme, când tocmai erau împreună la Juliet acasă, au auzit deschizându-se uşa de la intrare. Holmes şi-a dat seama că soţul urma să-i surprindă în pat, aşa că şi-a luat în grabă hainele şi a luat-o gol goluţ la fugă prin grădină. Tocmai când încerca să se îmbrace din mers, a auzit o bubuitură şi a simţit o durere cumplită în coapsă. Dl. Hefner îl împuşcase! Reuşeşte să ajungă la maşină, se târăşte la volan şi ajunge la spital. Leşină în scaunul cu rotile în care era transportat şi se trezeşte doar pentru a se găsi în faţa a doi poliţişti veniţi să-i ia interogatoriul. Le spune că era cascador la un studio de cinema şi că i s-a descărcat accidental arma în timp ce filma o scenă; poliţiştii clatină din cap, îi spun să aibă mai multă grijă de acum încolo şi... îl lasă în pace. Juliet a divorţat dar s-a logodit imediat, ceea ce a pus capăt relaţiei dintre cei doi. Nu după mult timp, Holmes a devenit dependent de droguri. Cerşea bani de la prieteni şi aşa a ajuns înapoi la... Hefner. Care, spune Misty Dawn, a fost de acord să-l finanţeze, contra... plăţii în natură! Hefner a negat, dar a recunoscut că este bisexual, mare amator să „exploreze limitele extreme ale plăcerii".

Două staruri Misty Dawn şi John Holmes

După aceea John Holmes a murit de SIDA în 1988, iar Juliet a murit şi ea, opt ani mai târziu, de cancer. Doar în paginile cărţii mai trăiesc, aşa, ca să nu se şteargă de tot din memoria celor care cu 20 de ani în urmă ar fi dat orice pentru o noapte sau măcar un ceas petrecut cu oricare dintre ei... *(M.D.)*

Ce se întâmplă, doctore?!

Cronica neagră a sălilor de operaţie e jalonată de întâmplări bizare care au pus la grea încercare viaţa pacienţilor. De la întreruperea curentului electric la... instrumente chirurgicale uitate în pântecele operatului.

Ceea ce s-a întâmplat însă într-un spital din Grecia depăşeşte însă orice imaginaţie. În timp ce echipa de chirurgi se pregătea de operaţie, din tavanul sălii a aterizat pe pieptul pacientului o... pisică. Rătăcită în instalaţia de ventilaţie a spitalului, pisica zburătoare a găsit o portiţă de scăpare, ţâşnind prin gura de aerisire aflată în tavanul sălii de operaţie. Din fericire pacientul aflat sub anestezie, pe jumătate adormit, nu a resimţit şocul care putea să-i fie fatal. Cei care au avut probleme, au fost chirurgii care au făcut eforturi disperate să evacueze pisica, firească, speriată, din sala de operaţie. *(D.M.)*

Şi-a omorât prietenul pentru că i-a insultat mama

Criminal la 13 ani

Christopher Moreels (12 ani), fiul cel mare dintr-o familie cu trei copii, a fost ucis de colegul său de şcoală, Rudy (13 ani). Cei doi băieţi locuiau în acelaşi cartier, Ronchin, de la periferia oraşului Lille (Franţa), erau prieteni, învăţau la aceeaşi şcoală (Gernez-Rieux).

Tragedia s-a petrecut anul acesta, într-o joi, o zi care pentru familia Moreels se anunţa ca oricare alta. La ora 18, Martine (34 de ani) se grăbea ca de obicei să plece de la serviciu şi să ajungă cât mai repede acasă, să-şi vadă de treburile gospodăriei şi de cei trei copii: Christopher, Kimberly (10 ani) şi Steeven (9 ani). De fapt, ştia că la acea oră acasă o va întâmpina doar Christopher, copiii mai mici erau în vizită la părinţii ei, iar Patrick, capul familiei, era încă la slujbă. Când a intrat în apartament a fost surprinsă că băiatul n-o întâmpină ca de obicei, l-a strigat de câteva ori, apoi s-a gândit că e în camera lui, doarme sau îşi face temele. S-a îndreptat încet spre camera acestuia, a apăsat clanţa uşii şi în faţa ochilor i-a apărut o imagine de coşmar: Christopher se afla pe jos, întins pe spate, într-o baltă de sânge. A observat imediat scara de la paturile supraetajate ale copiilor răsturnată, sacul de şcoală răvăşit, şi el, şi într-o fracţiune de secundă i-a trecut prin minte că se află în faţa unui accident: băiatul căzuse din pat, se lovise la cap şi zăcea leşinat pe covor. Cuprinsă de panică a strigat după ajutorul vecinilor. În câteva minute, la locul „accidentului" apar câteva echipe de medici, care constată că de fapt băiatul a fost victima unei agresiuni, trupul i-a fost masacrat probabil cu un cuţit. Medicii se grăbesc să facă masaj cardiac, respiraţie artificială, oprirea hemoragiei... Dar Christopher nu mai poate fi salvat. Martine, care, la venirea medicilor a fost scoasă din cameră şi îndemnată să stea deoparte în bucătărie, aude comentariile acestora care spun că nu mai e nimic de făcut, copilul a decedat. În mai puţin de o oră poliţia este şi ea prezentă la faţa locului. Părinţii copilului încă urlă ca nişte fiare rănite, dar Martine şi Patrick sunt invitaţi la secţie să dea declaraţii. La orele târzii ale serii, Patrick este lăsat să se întoarcă acasă, dar Martine este reţinută în continuare pentru a fi... anchetată. Asupra ei planează suspiciunea că şi-ar fi ucis fiul cu un cuţit de bucătărie. Din întrebările ironice şi insinuările anchetatorilor îşi dă seama cu stupoare că fiul ei a fost victima unui atentat criminal şi nu al unui banal accident. Este dezbrăcată, umilită, jignită, băgată într-o celulă, interogată în mai multe reprize. În acest timp, copilul ei zace mort. Abia sâmbătă, spre ora prânzului este eliberată şi de-abia de atunci soţii Moreels se pot ocupa împreună de funeraliile fiului lor.

Poliţia caută o altă pistă. Timp de o săptămână răscolesc cartierul. Este găsită mai întâi arma crimei – un cuţit ordinar din tablă, zincat – aruncat pe copertina unui magazin comercial. Este anchetat întreg mediul şcolar, sunt percheziţionate 300 de locuinţe, în căutarea unei urme. Un set de cuţite descompletat, identic cu cel folosit în momentul crimei, este găsit la familia unui coleg de clasă de-al lui Christopher: Rudy F. Copilul intră în vizorul poliţiei şi este anchetat.

Rudy participase la funeraliile prietenului său, participase la scrierea unui poem dedicat de colegi lui Christopher, venise la şcoală cu regularitate, până în preziua arestării lui. În aceste circumstanţe, Rudy povesteşte ce s-a întâmplat în ziua aceea de joi. Christopher îl invitase la el şi insistase să se joace împreună în casă. Rudy a fost de acord la început, apoi s-a plictisit şi i-a propus lui Christopher să meargă pe-afară. El trăise mult timp la ţară şi era obişnuit să stea afară mai tot timpul. Christopher a început să râdă de el. Rudy s-a enervat, au început să se certe şi Christopher l-a numit „băiat de târfă". Insulta l-a scos din minţi pe Rudy care crescuse de la câteva luni doar cu mama lui. A scos din buzunar un cuţit pe care îl luase de acasă ca să taie crengi din copaci şi s-a năpustit asupra prietenului său. I-a aplicat 30 de înţepături de cuţit. Ancheta este încă în curs, sentinţa nu s-a pronunţat. În ceea ce-o priveşte pe Martine Moreels, aceasta a făcut plângere în justiţie pentru modul cum a fost tratată la poliţie imediat după moartea fiului său. *(A.P.)*

■ După ce s-a vindecat...

...a hotărât să se îmbolnăvească din nou

Patrick Webser a început să strănute zdravăn de la vârsta de 15 ani. De atunci peste 60 de medici i-au făcut o serie de investigaţii pentru a afla cauzele acestei alergii care i-a transformat viaţa într-un coşmar. Patrick strănuta cam o dată la trei minute, un efort care îl epuiza din punct de vedere psihic, dar mai ales fizic. După 37 de ani de chin, Patrick a redevenit un om normal. Apelând la o clinică de boli nutriţioniste a aflat, în sfârşit, motivul strănutului. O alergie la fulgii de ovăz pe care acesta îi consuma în fiecare zi. Deşi cei peste 60 de medici consultaţi până atunci au fost puşi la curent cu meniul pacientului, aceştia nu au făcut nici o legătură între fulgii de ovăz şi strănut. Drept pentru care Patrick a hotărât să-i dea în judecată pe toţi. Devenit peste noapte celebru datorită acestui caz, Patrick a fost contactat de reprezentanţi ai Cărţii Recordurilor care i-au propus să consume câteva zile fulgi de ovăz pentru a-i inventaria strănuturile. O performanţă care a însemnat 978 de zile de strănutat. În această nouă situaţie şansele lui Patrick de a câştiga procesul sunt minime. Acceptând oferta „Cărţii Recordurilor", Patrick a dovedit că strănuturile sunt o plăcere şi nu un chin, din moment ce şi le provoacă în mod deliberat. *(D.M.)*

ARCA LUI NOE din Adelaide

Deşi nu-i dai, australianul din imagine are 68 de ani. Este un vestit tâmplar din Cardix, lângă Adelaide, iar faima şi-a câştigat-o prin iniţiativa sa de a construi Arca lui Noe după indicaţiile biblice. Până aici, nimic spectaculos, au mai încercat şi alţii şi chiar au reuşit s-o scoată la apă – după mici modificări. Însă Joseph Langstrom, eroul nostru, avea un gând ascuns şi se amuza copios în sinea lui încă din clipa când a început lucrările. După mai bine de un an, lucrând de unul singur, Joseph a reuşit să edifice Arca lui Noe. Lucrase pe un şantier improvizat, pe plaja oceanului. Venise momentul să populeze ambarcaţiunea... Cu cine? Cu perechi de vietăţi, cum spune Scriptura? Da, dar altfel de fiinţe, şi anume cele nouă soţii ale sale!

Tâmplarul bublucaş fusese căsătorit în 44 de ani cu zece femei, dintre care una trecuse pe lumea cealaltă. Din fericire pentru el, nu se despărţise cu vorbe grele, cu farfurii sparte şi cu uşi trântite în nas. Avea relaţii sporadice, chiar dacă fostele doamne Langstrom se răspândiseră prin mai toată Australia. Le-a trimis tuturor câte o telegramă duioasă, prin care le invita la el, la Cardix. Nici una nu avea habar că urma să se întâlnească cu celelalte neveste. Multe dintre ele nici nu ştiau cum se desfăşurase biografia tumultuoasă a fostului lor soţ.

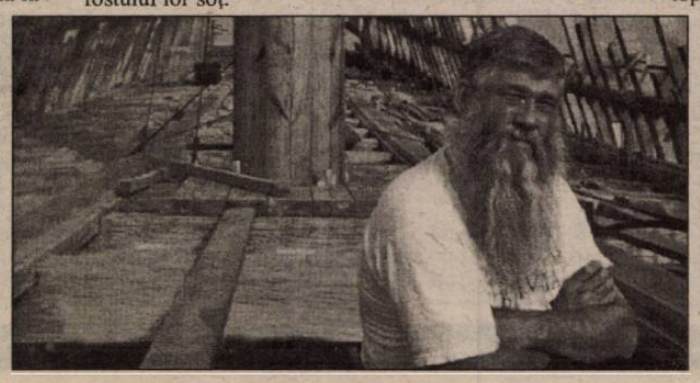

În primăvara acestui an, toate cele nouă „graţii", având între 48 şi 63 de ani, au „aterizat" pe rând la reşedinţa de pe plajă a lui Joseph. Când au realizat că li se întinsese o cursă şi că „ex-ul" lor se amuză copios, damele au pactizat tacit. Nu numai că au refuzat să se îmbarce pe „Arca nevestelor abandonate", dar, cu topoare şi alte unelte contondente, s-au năpustit asupra nevinovatei nave, distrugând-o aproape în întregime... Sărmanul „Noe", dezamăgit de lipsa de umor a „ex-elor" şi de furia lor neîntemeiată, le-a atacat total necavalereşte cu furtunul cu apă sub presiune... „Doamnele" s-au potolit cu greu, afurisindu-l şi ameninţându-l de mama focului. Hârmălaia a adus la faţa locului, pe lângă numeroşi gură-cască, şi poliţia. Oamenii în uniformă au calmat „războiul" , iar primarul localităţii le-a plătit „victimelor" drumul de întoarcere la casele lor. Totodată, Joseph a primit fonduri pentru a-şi reclădi Arca. Probabil că la ora când scriem aceste rânduri ea este deja refăcută şi expusă în faţa primăriei din Cardix... Nu toată lumea se-nţeleptşte o dată cu trecerea anilor! *(P.I.)*

Ambiţii de senator

Deţinutul Daniel Cirey din Tennessee, Statele Unite are de executat o pedeapsă de... 210 ani. Nu e vorba însă aici de faptele care au dus la această pedeapsă, fapte care ar înroşi foaia de hârtie şi ar face să curgă râuri de lacrimi din ochii cititorilor, ci de atitudinea sa în detenţie. Citind atent ziarele, urmărind emisiuni de televiziune şi având un fler politic înnăscut, Daniel s-a gândit că este numai bun pentru postul de senator al statului Tennessee, drept care şi-a depus candidatura.

Cum legea electorală a Statelor Unite nu include cazierul judiciar al candidaţilor, a fost declarat „eligibil". Autorităţile închisorii au declarat şi ele la rândul lor că „eligibilul" nu poate ieşi deocamdată din detenţie pentru a-şi face campanie electorală. Ieşirea condiţionată, pentru bună purtare, ar putea avea loc totuşi în 2005, când Daniel Cirey s-ar putea prezenta în faţa alegătorilor, poate chiar cu şanse de a fi ales. *(I.S.)*

Săptămâna 22 - 28 septembrie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Telematinal 9.55 Jocurile Olimpice Sydney 2000 14.30 O vedetă... populară 15.30 Serial: „Orice e posibil" 17.00 Fotbal: FC Argeş – Rocar 19.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000 20.00 Jurnal 20.45 Ploaia de stele 23.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000.

SÂMBĂTĂ 7.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000 15.00 Arca Marinei 16.00 Teleenciclopedia 17.00 Adio, dragă Dem 18.30 Jocurile Olimpice Sydney 2000 20.00 Jurnal 20.30 Surprize, surprize 22.30 Serial: „Ai vrea tu!" 23.00 Serial: „Niciodată nu e prea târziu" 23.50 Jocurile Olimpice Sydney 0.20 Atletism.

DUMINICĂ 7.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000 14.10 Naţional TV Bingo Liberty 17.00 Fotbal: FCM Bacău – Dinamo Bucureşti 19.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000 20.00 Jurnal 20.30 Concert extraordinar Chris de Burgh 21.15 Film: „Prea mult!" (SUA, 1995). Cu: Antonio Banderas, Melanie Griffith.

ANTONIO BANDERAS
ROMÂNIA 1
duminică, 21.15

LUNI 7.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000 15.30 Serial: „Orice e posibil" 16.00 Cronica. Magazin social-politic în limba maghiară 17.30 Serial: „Să vezi şi să nu crezi!" 17.55 Corect! 18.30 Jocurile Olimpice Sydney 2000 20.00 Jurnal 20.45 Iartămă! 21.35 Serial: „Şapte zile" (ep.1) 23.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000.

MARŢI 7.00 Telematinal 8.15 Jocurile Olimpice Sydney 2000 15.30 Serial: „Orice e posibil" 16.30 Cronica 18.05 Pentru dumneavoastră, doamnă! 18.30 Jocurile Olimpice Sydney 2000 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Martorul tăcut" 23.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000.

MIERCURI 7.00 Telematinal 10.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000 15.30 Serial: „Orice e posibil" 16.00 Panorama: Emisiune în limba germană 17.30 Serial: „Să vezi şi să nu crezi!" 18.30 Jocurile Olimpice Sydney 2000 20.00 Jurnal 20.45 România, încotro? 21.45 Recurs la morală 23.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000.

JOI 7.00 Telematinal 9.55 Jocurile Olimpice Sydney 2000 15.40 Serial: „Orice e posibil" 16.00 Convieţiuiri 17.30 Serial: „Să vezi şi să nu crezi!" 18.05 Medicina pentru toţi 18.30 Jocurile Olimpice Sydney 2000 20.00 Jurnal 20.45 Teatrul Naţional TV: „Poveste imorală" 21.45 Cu ochii'n patru 23.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000.

tvr2

VINERI 7.00 Serial: „Obsesia" 8.30 Jocurile Olimpice Sydney 2000 10.00 Tradiţii 12.00 Desene animate 12.25 Serial: „Domnişoara Andrea" 13.15 Jocurile Olimpice Sydney 2000 15.00 Retrospectiva premiilor APTR, 1996 16.00 Vedete în concert 17.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Serial: „Mare schimbătoare" 19.55 Serial: „Prietenii Sarei" 20.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000 22.45 Film: „Născut în America" (SUA, 1991) 0.25 Ştiri bancare.

SÂMBĂTĂ 7.00 Serial: „Obsesia" 9.25 Osia lumii 10.45 Film: „Supa cu ierburi sălbatice" (ultima parte) 12.10 Animale în pericol 15.30 Jocurile Olimpice Sydney 2000 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 D'ale lui Mitică Popescu 19.10 Serial: „Mare schimbătoare" 20.00 Serial: „Prietenii Sarei" 20.05 Jocurile Olimpice Sydney 2000 22.50 Film: „Întoarcerea acasă" (SUA, 1994).

DUMINICĂ 7.00 Serial: „Obsesia" 9.25 Orizont spiritual 10.00 Ferma 11.15 Animale în pericol 12.40 Arta apărării 13.20 Desene animate 14.25 Ghidul călătorului independent: Londra 15.30 Jocurile Olimpice Sydney 2000 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Medalion de interpret 19.10 Serial: „Mare schimbătoare" 20.00 Serial: „Prietenii Sarei" 22.50 Film: „Unchiul meu extraterestru" (SUA, 1996).

LUNI 11.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000 14.40 Obsesia vitezei 15.30 Jocurile Olimpice Sydney 2000 18.30 Telejurnal TVR2 19.10 Serial: „Mare schimbătoare" 20.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000 22.45 Film artistic.

MARŢI 7.00 Serial: „Obsesia" 12.00 Desene animate 12.25 Serial: „Domnişoara Andrea" 13.30 Jocurile Olimpice Sydney 2000 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Serial: „Mare schimbătoare" 20.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000 22.45 Film: „Pericol maxim" (SUA, 1996).

MIERCURI 7.00 Serial: „Obsesia" 12.00 Desene animate 12.25 Serial: „Domnişoara Andrea" 13.15 Antologia jocului popular 13.30 Jocurile Olimpice Sydney 2000 15.30 Jocurile Olimpice Sydney 2000 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Serial: „Mare schimbătoare" 20.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000 22.45 Film: „Bani murdari" (SUA, 1991).

JOI 7.00 Serial: „Obsesia" 12.10 Serial: „Domnişoara Andrea" 13.00 Serial: „Casa regelui" 14.30 Retrospectiva premiilor APTR, 1996 15.35 Jocurile Olimpice Sydney 2000 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Serial: „Mare schimbătoare" 20.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000 22.45 Film: „Drogul morţii" (SUA, 1990).

prima

VINERI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 16.00 Obiectiv 17.00 Serial: „Comisarul Rex" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Ultima aventură" (SUA, 1993). Cu: Arnold Schwarzenegger 0.30 Film: „The Closer" (SUA) 2.30 Film: „Rătăcit în noapte" (SUA, 1990).

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii 11.30 Sport Magazin 14.30 Exploziv 15.00 Film: „Eu, mama şi fotbalul" (SUA, 1991) 17.00 Serial: „Comisarul Rex" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Perechea potrivită 21.30 21 22.00 Serial: „Aeroportul" 0.30 Sex cu Nadine 1.30 Film: „Ascenariul unei crime" (Belgia, 1987).

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 10.00 Creaturi sălbatice 12.30 Cinemagia 13.30 Serial: „Poză la minut" 14.00 Clubul de duminică 18.00 Focus 18.30 Real TV 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Un mincinos sentimental" (Australia, 1991) 23.30 Film: „Allan Quatermain şi oraşul pierdut" (SUA, 1987). Cu: Richard Chamberlain.

LUNI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 17.00 Serial: „Comisarul Rex" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Serial: „Patrula aeriană" 21.50 Cronica cârcotaşului.

MARŢI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 17.00 Serial: „Comisarul Rex" 18.00 Focus 19.00 Real TV 19.30 Impact 20.00 Film: „Moştenitoarea" (ultima parte) 22.30 Exotic.

MIERCURI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 17.00 Serial: „Comisarul Rex" 18.00 Focus 19.00 Real TV 19.30 Impact 20.00 Film: „Promisiunea unui fiu" (SUA, 1990) 22.30 Stil.

JOI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 17.00 Serial: „Comisarul Rex" 18.00 Focus 19.00 Real TV 19.30 Impact 20.00 Joker 22.30 Obiectiv.

ROBERT DUVALL
ACASĂ
duminică, 22.00

acasa

VINERI 10.00–15.00 Reluări 15.50 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Luisa Fernanda" 22.00 Film: „Mândrie şi prejudecată" (SUA, 1940) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

SÂMBĂTĂ 10.00 – 12.15 Reluări 13.30 Doctorul casei 14.00 Acasă cu Ruxandra Săraru 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.45 Serial: „Miracolul iubirii" 16.30 Serial: „Lassie" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Serial: „Ramona" 19.20 Serial: „Al şaptelea cer" 22.00 Film: „Don Juan 73" (Franţa, 1972). Cu: Brigitte Bardot 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

DUMINICĂ 12.15 Acasă la români 13.30 Serial: „Verdict: crimă!" 14.30 Serial: „Trei femei" 16.30 Serial: „Lassie" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Serial: „Ramona" 19.20 Serial: „Al şaptelea cer" 20.15 Film: „Un exerciţiu în fatalitate" (SUA, 1974). Cu: Peter Falk 22.00 Film: „Pământul speranţei" (SUA, 1989, partea I). Cu: Tommy Lee Jones, Robert Duvall 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

LUNI 10.00 – 14.10 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.50 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Luisa Fernanda" 22.00 Film: „Nesăbuinţa" (SUA, 1994) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MARŢI 10.00 – 14.10 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.45 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Luisa Fernanda" 22.00 Film: „Stanley şi Livingstone" (SUA, 1939). Cu: Spencer Tracy 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MIERCURI 10.00 – 14.10 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.45 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Luisa Fernanda" 22.00 Film: „Frenzy" (M. Britanie, 1972) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

JOI 10.00 – 14.05 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.50 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Luisa Fernanda" 22.00 Film: „Butterfield" (SUA, 1960). Cu: Richard Burton, Elizabeth Taylor 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

HARRISON FORD
PRO TV
sâmbătă, 21.30

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! 11.40 Serial: „News Radio" 12.10 Film: „F/X, efecte speciale 2" (SUA, 1991) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.30 Serial: „Jesse" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu 22.00 Film: „Răzbunarea supremă" (SUA, 1996) 0.00 Zero 1.00 Serial: „Seinfeld" 1.30 Film: „Arma mileniului" (SUA, 1989) 5.30 Serial: „Mercenarii".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 8.00 Serial: „Micii războinici" 8.30 Serial: „Aventurile lui Eb" 10.00 Tenis 12.00 Bucătăria lui Radu 12.25 ProMotor 14.00 Serial: „Dragul de Raymond" 14.30 Serial: „Cybill" 15.30 Film: „Viaţă de artist" (SUA, 1938) 17.00 Fotbal: Petrolul – Ceahlăul 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Steaua ta norocoasă 21.30 Film: „Presupus nevinovat" (SUA, 1990). Cu: Harrison Ford 23.50 Serial: „Clanul Soprano" 0.45 Serial: „Fantezii erotice".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 8.30 Serial: „Micii războinici" 10.00 Tenis 13.00 Serial: „Beverly Hills" 14.00 Serial: „Dragul de Raymond" 14.30 Serial: „Cybill" 15.00 Serial: „Hercule" 16.00 Superbingo 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Fotbal: Rapid – Universitatea Craiova 22.00 Formula 1 23.45 Serial: „Nebun după tine" 0.15 Serial: „Fantezii erotice".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! 11.00 Serial: „News Radio" 12.00 Film: „În numele onoarei" (SUA, 1995). Cu: Don Johnson 13.15 Serial: „Specialiştii" 14.15 Film: „Divorţ din dragoste" (SUA, 1982). Tom Selleck 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.30 Serial: „Jesse" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Fotbal: Steaua – Foresta 22.00 Urmărire generală! 23.45 Serial: „Nebun după tine" 0.15 Serial: „De la Pământ la Lună" 1.45 Serial: „Seinfeld" 5.45 Serial: „Mercenarii".

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! 11.40 Serial: „News Radio" 12.05 Film: „Crimă sub soare" (Marea Britanie, 1982) 14.20 Film: „Jack şi Sarah" (coprod., 1995) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.30 Serial: „Jesse" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Mortal Kombat" 21.00 Chestiunea zilei 21.30 Fotbal 1.35 Serial: „Nebun după tine" 2.00 Serial: „De la Pământ la Lună" 3.00 Serial: „Seifeld" 3.30 Film: „În inima focului" (SUA, 1997). Cu: Patrick Duffy 5.30 Serial: „Mercenarii".

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! 12.00 Serial: „News Radio" 12.30 Film: „Deznodământul" (SUA, 1997) 14.15 Serial: „Specialiştii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.30 Serial: „Jesse" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Mortal Kombat" 21.00 Chestiunea zilei 21.30 Fotbal 1.35 Serial: „Nebun după tine" 2.00 Serial: „De la Pământ la Lună" 3.00 Serial: „Seifeld" 3.30 Film: „Asasin din dragoste" (SUA, 1993). Cu: Gary Cole 5.30 Serial: „Mercenarii".

JOI 7.00 Bună dimineaţa! 12.00 Serial: „News Radio" 12.30 Film: „Trei asasini" (SUA, 1997) 14.15 Serial: „Specialiştii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.30 Serial: „Jesse" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Ferma veselă" (SUA, 1998) 22.00 Chestiunea zilei 23.45 Serial: „Nebun după tine" 0.15 Serial: „De la Pământ la Lună" 0.45 Serial: „Seifeld" 1.15 Film: „Asasin din dragoste" (ultima parte) 5.30 Serial: „Mercenarii".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Serial: „Aventurile lui Sinbad" 9.00 Serial: „Suflete rătăcite" 11.00 Film: „Trei într-o barcă" (SUA, 1956) 13.15 Film: „Bunul vecin Sam" (SUA, 1964). Cu: Jack Lemmon 15.00 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.15 Prezentul simplu 19.00 Observator 20.00 Film: „Cobra" (SUA, 1986). Cu: Sylvester Stallone, Brigitte Nielsen 22.00 Serial: „Stargate – SG1" 23.30 Film: „Asediu la Mall" (SUA, 1997) 1.00 Film: „Înlănţuiţi" (SUA, 1992). Cu: Judd Nelson, Pierce Brosnan 2.30 Film: „Mandela" (SUA, 1987).

SÂMBĂTĂ 7.00 Documentar 9.30 Serial: „Kelly" 10.00 Casa de piatră 11.00 Film: „Fantomas contra Scotland Yard" (Franţa, 1967). Cu: Louis de Funès, Jean Marais 13.00 Serial: „Viitorul începe azi" 14.30 Serial: „Sub soarele Africii" 16.00 Serial: „O pacoste de frate" 17.00 Orient Express 19.00 Observator 19.45 Film: „Fără scăpare" (SUA, 1997). Cu: Kevin Costner 22.00 Serial: „Nash Bridges" 23.00 Film: „American Ninja 5" (SUA, 1992) 0.30 Film: „Casa bântuită" (SUA, 1996) 2.00 Film: „Plăcerea de a face dragoste" (Franţa).

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Suflete rătăcite" 10.00 Desene animate 12.00 Serial: „Tânărul Indiana Jones" (ep.1) 13.00 Serial: „Roswell" 14.00 Totul va fi bine 16.00 Serial: „Pe cont propriu" (ep.1) 17.00 Latin Grammy Awards 2000 19.00 Observator 19.50 TeleEurobingo Show 23.00 Film: „Escrocul" (coprod., 1993). Cu: Phil Collins 1.00 Film: „Jimmy Reardon" (SUA, 1988).

LUNI 7.00 Observator 8.00 Serial: „Aventurile lui Sinbad" 9.00 Serial: „Suflete rătăcite" 15.00 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Casa de pe plajă" 19.00 Observator 19.45 Film: „Marele jaf" (SUA, 1979). Cu: Sean Connery 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Maestrul crimei" (SUA, 1999, partea I) 1.00 Film: „Decadenţă" (SUA, 1994). Cu: Joan Collins 5.00 Serial: „Uraganul".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Serial: „Aventurile lui Sinbad" 9.00 Serial: „Suflete rătăcite" 11.00 Film: „Sirocco" (SUA, 1951). Cu: Humphrey Bogart 13.15 Film: „Şoimul" (SUA, 1975). Cu: George Segal 15.00 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Casa de pe plajă" 19.00 Observator 20.00 Film: „Soţie de mafiot" (SUA, 1988). Cu: Michelle Pfeiffer 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Maestrul crimei" (ultima parte) 1.00 Film: „Ameninţare teroristă" (coprod., 1993) 5.00 Serial: „Uraganul".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Serial: „Aventurile lui Sinbad" 9.00 Serial: „Suflete rătăcite" 11.00 Film: „Cromwell" (SUA, 1970) 13.15 Film: „Misiunea lui Leonard" (SUA, 1987) 15.00 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Casa de pe plajă" 19.00 Observator 20.00 Film: „Sabotaj" (SUA, 1996) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Cu sânge rece" (SUA, 1996, partea I) 1.00 Film: „Ce vor bărbaţii şi nu înţeleg femeile" (SUA, 1994) 5.00 Serial: „Uraganul".

JOI 7.00 Observator 8.00 Serial: „Aventurile lui Sinbad" 9.00 Serial: „Suflete rătăcite" 11.00 Film: „Pe drumul sălbatic" (SUA, 1962) 13.15 Film: „Adevărata dragoste" (SUA, 1989) 15.00 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.00 Joi TeleEurobingo 2 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Cu sânge rece" (SUA, 1996) 5.00 Serial: „Uraganul".

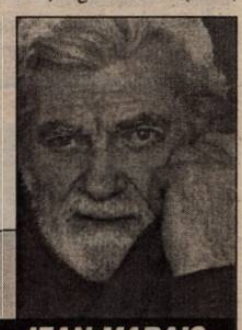

JEAN MARAIS
ANTENA 1
sâmbătă, 11.00

TELE 7 abc

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.25 – 14.00 Reluări 15.30 Tinereţe fără bătrâneţe 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 În justiţie 19.00 Telejurnal 19.45 Gura lumii 20.00 Dan Diaconescu 21.00 Ţara de dincolo de Bucureşti 1.05 Tentaţii 1.35 Concert.

SÂMBĂTĂ 9.00 Ţara spiriduşilor 11.00 Ţara de dincolo de Bucureşti (r) 13.05 Weekend abc 16.30 Lumea misterelor 17.00 Rendez-vous la TELE 7 18.00 Lumea în clipa 2000 19.00 Telejurnal 19.45 Serial: „Derrick" 21.30 O noapte cu Adrian Păunescu.

DUMINICĂ 8.15 – 12.00 Reluări 13.00 Ora unu a venit 15.45 Cinetour 16.15 Cutia muzicală 17.00 Forţa destinului 19.00 Telejurnal 19.30 Documentar 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Îţi mai aduci aminte, Doamnă? 22.00 Cenaclul „Totuşi iubirea".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, România 11.00 Dan Diaconescu în direct (r) 12.15 Ora unu a venit (r) 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 Primul pas 19.00 Telejurnal 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Telemedicina 22.30 Ofsaid.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.25 – 14.05 Reluări 15.30 Tinereţe fără bătrâneţe 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 24 din 24 19.00 Telejurnal 19.30 Economic ABC 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Măştile puterii 22.30 Viaţa noastră cea de toate zilele 1.05 Concert.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.25 – 14.00 Reluări 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 Clubul microbiştilor 19.00 Telejurnal 19.30 Economic ABC 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Reporter TELE 7 22.30 Viaţa noastră cea de toate zilele 1.05 Concert.

JOI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.25 – 13.30 Reluări 15.30 Tinereţe fără bătrâneţe 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 Cutia muzicală (r) 19.00 Telejurnal 19.30 Economic ABC 19.45 Gura lumii 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Linia întâi 22.30 Viaţa noastră cea de toate zilele 1.05 Concert.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Necazurile în lanţ nu ocolesc nici stelele

DEPARDIEU

un colos insaţiabil

După operaţie, la Saint-Tropez.

Potrivit sondajelor de opinie, francezii îl consideră pe Gérard Depardieu cel mai important actor al lor în viaţă. În plus, le merge la inimă faptul că interpretul lui Obelix, deşi recunoscut ca una din figurile de marcă ale cinematografiei mondiale, a rămas fidel bătrânului continent şi îndeosebi Franţei, unde lucrează cu un apetit insaţiabil, oferind admiratorilor săi film după film. Iar ceea ce nu-i deloc de neglijat e faptul că, la cei 52 de ani (n: 27 dec. 1948), Depardieu n-a pierdut nici măcar un dram din puterea lui de seducţie şi din simţul umorului, calităţi care dintotdeauna au lucrat în favoarea sa. Dinamic şi dotat cu o structură robustă, a inspirat permanent vitalitate şi poftă de viaţă. De aceea, când pe 12 iulie a.c., mass-media a anunţat că uriaşul francez a fost spitalizat pentru un atac de cord şi că rezolvarea a necesitat o laborioasă intervenţie chirurgicală pentru bypass coronarian, totul părea incredibil. Mai ales că, în zilele premergătoare acestui trist şi real eveniment, rând pe rând, câţiva dintre membrii „clanului" Depardieu fuseseră victime ale unor incidente în lanţ, ca şi cum întreaga familie se afla brusc sub puterea unui blestem.

Neobositul... obosit

Cu cel puţin o lună şi jumătate înainte de atacul cardiac, Depardieu dădea semne de oboseală. Cei apropiaţi lui observaseră şi, cu fiecare prilej, îl îndemnau să facă o pauză, să-şi controleze sănătatea. Dar, pentru a se sustrage de la un consult medical care ar fi putut să-l oprească din activitate, Depardieu invoca lipsa de timp. Într-o bună măsură, argumentul lui nu era fals. De la începutul anului, nu-şi permisese o zi de răgaz. În martie, cum a terminat turnarea la „Mizerabilii", s-a suit în avionul cu destinaţia Statele Unite, pentru a-i fi partener de joc actriţei Glenn Close în „102 Dalmaţieni". În mai, s-a ocupat de promovarea filmului „Vatel", prezentat în deschiderea Festivalului de la Cannes. Apoi, a făcut un drum rapid până în Italia, pentru a-şi onora promisiunea faţă de prietenul său Ettore Scola, care îi solicitase o scurtă apariţie în viitorul său film. În fine, în zilele dinaintea atacului de cord lucra împreună cu Guillome Canet la ultimele scene din „Vidocq". În săptămâna următoare trebuia să-i întâlnească pe Daniel Auteuil, Thierry Lhermitte şi Michele Laroque pe platourile de filmare ale ultimei comedii semnate de Francis Veber, „Le Placard". Iar vara avea să o încheie în ipostaza unui nou... Obelix, o continuare a aventurilor faimoşilor eroi din „Asterix", în regia lui Alain Chabat.

Martie 1997. Statura unui colos, forţa unui atlet.

Sute de cure de slăbire

De la vârsta de 20 de ani şi până în iarna lui 1999, Depardieu a făcut sute de cure de slăbire. A tot pierdut şi a tot pus la loc... mii de kilograme, după cum el însuşi afirmă. Deşi mare gurmand, a dovedit întotdeauna o voinţă de fier în respectarea regimului pe care şi-l impunea atunci când era hotărât să slăbească. Şi, de fiecare dată, în timp record, reuşea să se transforme dintr-un supraponderal într-un bărbat cu o siluetă de invidiat. Uimea pe toată lumea şi, nu întâmplător şi nu doar o singură dată, publicaţiile au acordat atenţie momentelor de metamorfozare ale actorului. Din nefericire, o dată cura de slăbire încheiată, kilogramele se acumulau cu aceeaşi viteză, actorul înregistrând din nou recorduri, evident în sens invers. Dar, în cele din urmă, acest joc de-a slăbitul prin chin şi îngrăşatul de la sine l-a obosit pe Depardieu. A renunţat să mai dea atenţie acestui aspect şi să lase lucrurile în voia sorţii. Aşa că în iarnă, în timp ce turna „Mizerabilii", formele sale s-au rotunjit mai mult ca niciodată, spre disperarea partenerilor de joc, regizorului şi, mai ales a costumierilor. Prea îndrăgostit de cele lumeşti şi totodată prea stresat de muncă încât să mai fie în stare să-şi asume frustrări, a dat frâu liber bulimiei, combinată cu ţigările – trei pachete de Gitanes fără filtru pe zi. Colegii de filmări vorbeau cu uimire de cantităţile pantagruelice de mâncare pe care le înfuleca zilnic, „stropite" cu cel puţin 4-5 sticle de vin băut ca apa. La Festivalul de la Cannes, ochiul vigilent al celor ce pretind că ştiu să aprecieze greutatea la gram a dat verdictul: 120 de kilograme. Într-adevăr, nu se înşelau. Inima n-a mai putut să suporte o asemenea încărcătură.

Cannes 1997

Cannes 2000

Atac... la drumul mare

Atacul de cord suferit de Depardieu avea să pună capac unei suite de necazuri ce avuseseră loc în ultimul timp în familia sa. Elisabeth, soţia lui de care s-a separat de câţiva ani, fusese la începutul lunii mai victima unui furt petrecut în plină stradă, la Paris. Nişte necunoscuţi i-au smuls din mână poşeta în care se afla o sumă imensă de bani. Poliţia n-a reuşit să-i prindă pe făptaşii acestei agresiuni şi totul a rămas în faza întrebărilor: să fi fost vorba de un pur hazard ori de un furt bine pus la cale de nişte indivizi avizaţi asupra conţinutului poşetei? După o lună, timp în care cu greu Elisabeth a reuşit să-şi revină întrucâtva din şoc şi să se obişnuiască cu ideea că nu va recupera banii, femeia a fost din nou victima unei agresiuni. Era în noaptea dintre 7 şi 8 iulie, către ora 2 dimineaţa, când doi indivizi au pătruns în locuinţa din Bougival (Yvelines) a familiei Depardieu. Alarma nu era branşată, aşa că intruşii au intrat nestânjeniţi până în dormitorul lui Elisabeth, au imobilizat-o legându-i mâinile şi picioarele cu un cablu electric, i-au acoperit faţa cu o pernă, apoi s-au pus pe furat: bani, bijuterii vechi, un ceas Cartier, tablouri de valoare, două bronzuri de Rodin... Obiecte în valoare de aproximativ 1 milion de franci. Lucru neobişnuit, înainte de plecare, hoţii i-au cerut lui Elisabeth telefonul mobil şi numărul unei persoane care poate să fie chemată să o dezlege după ce ei vor părăsi casa. Elizabeth le-a dat numărul lui Hélène, sora lui Depardieu, care locuieşte într-o casă din vecinătate. Hoţii i-au pretins acesteia, sub ameninţare, să sosească în locuinţa jefuită după zece minute şi, evident, să nu cumva să anunţe poliţia. Apoi au dispărut.

Lucrurile s-au desfăşurat conform... comenzii infractorilor, dar ulterior a fost anunţată poliţia. Iniţial, aceasta a crezut că e vorba de „renaşterea" unei bande de hoţi care în 1998 şi 1999 atacau locuinţele personalităţilor. Apoi au abandonat această idee, investigaţiile dovedind contrariul: mici spărgători care ignorau numele victimelor lor. Nu s-au înşelat.

Dar nu numai soţia lui Depardieu avea să fie copleşită de situaţii disperate, ci şi Guillaume, fiul acestora, care la două zile după ultima întâmplare prin care a trecut mama sa, a făcut o intoxicaţie alimentară severă pentru care a necesitat internare de urgenţă în spital. Apoi a venit atacul de cord al tatălui.

Inima cere în continuare

Primul gând al actorului când s-a trezit din operaţie a fost: când se va putea întoarce la lucru să-şi onoreze contractele. Era îngrijorat în special pentru filmul lui Francis Weber, pe care îl abandonase chiar în momentul critic al începutului. Ştia că nu va putea reveni pe platourile de filmare decât după mai multe săptămâni..., poate la sfârşitul lui august. Perioada de convalescenţă a mers bine, colosul filmului francez merge mai departe. Cât timp a lipsit, „Le Placard" n-a stat nici el pe loc. În aşteptarea colosului cu inima dăruită cinematografiei, s-au filmat toate scenele în care Gérard Depardieu nu apărea. Cu mai multă precauţie decât de obicei, s-a lansat apoi şi comanda „Motor!" pentru personajul-cheie.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

GROS-PLAN

◆Liz Hurley nu renunţă la declaraţiile de presă incendiare în legătură cu ex-legătura ei, care a durat nu mai puţin de 13 ani, cu Hugh Grant. Imediat după despărţire, a sărit să spună că nu trec cinci minute fără să se gândească la iubitul ei, Hugh. Apoi, a povestit cum e el cel mai teribil amant din lume. Probabil că efectul pe care a contat n-a dat roade, Hugh n-a reacţionat în nici un fel. Rănită în amorul propriu, a trecut în extrema cealaltă: într-un interviu acordat revistei americane „Jane", făcându-se că uită tot ce declarase presei nu cu mult timp în urmă, Liz a făcut dezvăluiri „de ultim moment". Ea a afirmat că, la capătul a 13 ani de convieţuire cu actorul britanic, „relaţia lor intimă era mai mult decât nesatisfăcătoare", temperamentul... „sportiv" al partenerului său de viaţă limitându-se la urmărirea meciurilor de fotbal de la televizor.

◆De câteva luni încoace, americanii o iubesc nespus de mult pe Vanessa Paradis, de fapt de când producţia franţuzească „La fille sur le pont" s-a lansat cu succes şi dincolo de Atlantic. O plac, mai ales pentru că ea este aleasa lui Johnny Deep şi pentru că vorbeşte despre iubire ca o adolescentă, în ciuda faptului că a împlinit 27 de ani şi a născut un copil. „Iubirea şi sexul, spune actriţa cu figură inocentă de fată de 19 ani, sunt cele mai frumoase lucruri din lume, dar înainte de acestea, şi mai minunate sunt atingerile de mână, privirea de îndrăgostit..." În ceea ce priveşte părerea ei despre Johnny, bărbatul căruia i-a dăruit un copil, pe Lili-Rose, acesta parcă e un înger coborât din... Paradis. „E atât de bun, nu doar ca persoană, ci şi ca tată", mărturiseşte fragila franţuzoaică.

Pe fiica sa n-o vede altfel decât pictoriţă sau scriitoare, în nici un caz actriţă, „viaţă mult prea dură", de infern, pe care nu i-ar dori-o nici o clipă fiicei lor.

◆La 73 de ani, Roger Moore, considerat de public cel mai sexy Agent 007 din câţi au existat vreodată, face nudism, uitând că vârsta nu iartă pe nimeni şi că gazetarii, avizi de senzaţional, nu lasă publicul să trăiască din amintiri. Aşa se face că aceştia l-au surprins gol-puşcă pe... bătrânul agent, pe o plajă din Villefranche-sur Mer, unde îşi petrecea vacanţa împreună cu actuala sa parteneră de viaţă, un top-model, Christina Tholstrup, care i-ar putea fi... nepoată. Neiertători, foto-reporterii îi sugerează celebrului „Sfânt" să aibă mai multă grijă când se hotărăşte să-şi exhibe trupul.

HOROSCOP

25 SEPTEMBRIE – 1 OCTOMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Caracteristica principală a săptămânii este implicarea dinamică, concretă şi sufletească în foarte multe treburi. Practic sunteţi într-un fel de disperare de a vă ocupa timpul şi din fericire psihicul şi anturajul vă sunt de mare ajutor. Curba financiară începe să se ridice timidă abia la sfârşitul intervalului.

TAUR (21.04-21.05): Confortul psihic, după care tânjiţi într-o deplină legitimitate, pare să fie zdruncinat (marţi, miercuri) de o veste mai puţin bună din sfera materială. Dacă Mercur nu ne amăgeşte, faptul se va confirma. Nu dezarmaţi, finanţele dv. vor cunoaşte cât de curând o exaltare pe măsura aşteptărilor. Atenţie la un Vărsător!

GEMENI (22.05-21.06): Duceţi atât de mult dorul unei vacanţe în toată regula, încât dacă nu vă satisfaceţi dorinţa în cât mai scurt timp cu putinţă, riscaţi un surmenaj nervos cu consecinţe imprevizibile. Eliberaţi-vă de griji – în măsura posibilităţilor – şi evadaţi cu orice preţ de sub tirania stresului. Uranus vă va ajuta.

RAC (22.06- 22.07): Toate bune şi la locul lor în constelaţia dv. Excepţie pot face celibatarii născuţi în primul decan al zodiei, care, se pare, vor avea dificultăţi sentimentale destul de împovărătoare. Sensibilitatea proverbială a Racilor îi poate transforma acum în victime sigure. Dacă nu vă menajează alţii, menajaţi-vă singuri!

LEU (23.07-22.08): Nici un semn, de nici o natură sub peticul dv. de cer. Excepţia nu lipseşte, totuşi. Ea este reprezentată de un declin material numai pentru cei născuţi în al doilea decan al zodiei, şi asta datorită propriei lor neglijenţe. Fiţi mai atenţi la derularea unei afaceri pe care o credeţi sigură, prea sigură!

FECIOARA (23.08- 21.09): Vacanţă cvasitotală şi-n constelaţia dv., doar curba emoţională pare să mai aibă ceva viaţă în ea. Cred că veţi parcurge câteva clipe de mare încărcătură afectivă (joi, vineri) la capătul cărora veţi avea zâmbetul pe buze dar o cută în plus pe frunte. Depinde cât suflet puneţi într-o problemă, totuşi trecătoare.

BALANŢA (22.09-22.10): Uşurinţa cu care trataţi o problemă financiară personală s-ar putea să se răzbune – dacă nu acum, atunci sigur în viitorul apropiat. Chiar dacă acum grupa dv. de sânge se numeşte concediu, chiar dacă plictisul cotidian a atins apogeul, nu trebuie să rataţi nici o ocazie de a vă rotunji veniturile. Mercur vă protejează.

SCORPION (23.10-21.11): Poate un vis ciudat cu simboluri pe care nu le puteţi desluşi imediat, sau poate o obsesie mai veche nu vă dă pace şi vă determină să aveţi – în unele împrejurări – reacţii mai puţin oportune. Parcă o barieră psihică sau un şirag de clopoţei de avertisment vă inhibă. Cred că partenerul de viaţă deţine soluţia optimă.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Doar înţelepciunea şi tactul vă vor salva dintr-o situaţie delicată în care aţi intrat cu bună ştiinţă şi din care nu vă credeţi capabil(ă) să ieşiţi prin propriile forţe. Pe de altă parte, curba financiară se dezvoltă sănătos şi nu este exclus să aveţi o surpriză consistentă din această direcţie.

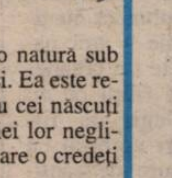

CAPRICORN (21.12-19.01): Chiar dacă pe undeva, la umbra unui brad plângându-şi răşina sub uscăciunea verii, uitaţi că în asfalt tocurile rămân prizoniere, obsesia financiară vă urmăreşte ca un valet credincios. Într-adevăr, curba cu pricina îngenunchează precum taurul în faţa matadorului şi ar fi cazul să-i daţi o şansă de supravieţuire.

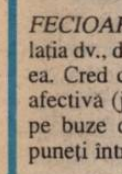

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Căutări îndelungi pentru o oază de linişte, în care să permiteţi doar fâlfâitului gândurilor dv. să se desfăşoare. O veste materială excelentă (miercuri, joi) vă dă şanse mari în această direcţie, dar nu uitaţi să vă plătiţi mai întâi datoriile. „Cazino-ul" vieţii are legi foarte dure.

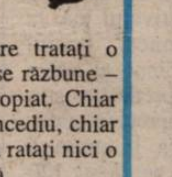

PEŞTI (19.02-20.03): Dacă v-ar fi spus cineva că veţi avea o săptămână atât de bună, n-aţi fi crezut. Într-adevăr, numai de bine în acest inteval, din toate punctele de vedere. Financiar, bucuria survine în mijlocul intervalului, apoi o veste bună din familie va întregi tabloul fericit al perioadei.

De vorbă cu avocatul casei

ACCESIUNEA IMOBILIARĂ ARTIFICIALĂ

Domnului Holerga Nicolae, Mediaş, Sibiu

Dumneavoastră nu îmi precizaţi la ce anume sunteţi obligat prin sentinţa civilă obţinută de către proprietarii terenului şi nici care a fost temeiul juridic ce a stat la baza luării acestei hotărâri de către instanţa de judecată şi ca urmare nu vă pot spune dacă aceasta este sau nu corectă. Oricum, dacă sentinţa judecătorească a rămas definitivă şi irevocabilă (adică s-au parcurs cele trei grade de jurisdicţie: fond, apel, recurs), ea poate fi pusă în executare (silit sau cale amiabilă) de către cei care au avut câştig de cauză, astfel că va trebui să vă conformaţi celor prevăzute în sentinţa civilă respectivă. După părerea mea, dv. sunteţi în situaţia celui care a ridicat o construcţie cu materialele sale pe terenul proprietatea altcuiva, situaţie prevăzută de art. 494 C. civil. În această ipoteză, proprietarul terenului are dreptul de a ţine lucrările pentru el, sau de a îndatora pe constructor să le ridice.

În ceea ce priveşte drepturile proprietarului materialelor, legea distinge după cum constructorul este de rea-credinţă sau bună-credinţă. Se pare că dv. sunteţi constructor de rea-credinţă, în sensul că aţi ridicat o construcţie pe un teren care ştiaţi că aparţine altcuiva, deci nu era proprietatea dv. În această situaţie, proprietarul terenului are la alegerea sa, una din următoarele posibilităţi: ◆ sau să păstreze construcţia devenind proprietar prin accesiune, cu obligaţia de a-l despăgubi pe constructor cu preţul muncii şi valoarea materialelor; ◆ sau să-l oblige pe constructor să-şi ridice lucrările făcute pe cheltuiala sa, cu obligarea acestuia şi la plata de daune-interese, pentru prejudiciile sau vătămările care le-a putut suferi (dacă au fost). În orice caz, nu se poate cere dărâmarea sau desfiinţarea construcţiei fără obţinerea în prealabil a autorizaţiei administrative.

Avocat
NELI PĂDURARU

Scrisori primite

Vincent Gerard Duque, Ploieşti: Am înmânat colaboratorului nostru, Domnul Alexandru Mironov, scrisoarea pe care i-aţi adresat-o şi probabil că vă va răspunde personal. Întrucât mi-aţi adresat şi mie o scrisoare similară, până la primirea răspunsului colaboratorului nostru, iată – foarte succint – şi punctul meu de vedere: accidentele rutiere fac, an de an, un mare număr de victime (morţi, răniţi şi invalizi) în întreaga lume. Însă acest lucru nu-i împiedică pe oameni, cunoscând foarte bine riscurile pe care şi le asumă, să continue să se aşeze la volanul autovehiculelor! În prezent, telefonia mobilă cunoaşte în întreaga lume o dezvoltare de-a dreptul explozivă, datorită avantajelor deosebite pe care le prezintă în raport cu alte modalităţi tehnice de comunicare. Ipoteza că s-ar putea ca telefoanele mobile să fie sursa unor grave maladii (fapt relevat nu o dată şi în paginile revistei noastre), este o problemă luată relativ recent în studiu de către oamenii de ştiinţă. Din păcate, deocamdată, rezultatele cercetărilor sunt contradictorii, concluziile fiind bazate mai mult pe estimări şi extrapolări, având mai degrabă un caracter ipotetic. Ele NU dovedesc în mod concludent gradul de periculozitate al acestor aparate pe termen mediu şi lung. Prin urmare, pledoaria Dv. împotriva acestora este nemotivată, atâta vreme cât ameninţarea celularelor nu poate fi probată statistic în mod semnificativ, la nivel mondial. Deocamdată, nu se ştie dacă o tumoare cerebrală a avut drept cauză, în procent de 100 la sută, telefonul celular sau acesta este doar „paravanul" în spatele căruia se ascund adevăratele cauze complexe care au generat maladia. În fond, şi până la apariţia telefoanelor celulare au existat maladiile la care vă referiţi! Cât priveşte „spaima" Dv. că va dispărea telefonia clasică (fixă), ea este fără obiect. Încă multă vreme de acum înainte telefonul clasic va fi un aparat mai mult decât necesar, telefonia mobilă fiind doar complementară acestuia. În sfârşit, transmisiunile prin fibră optică sau prin cablu U.H.F. cu undă purtătoare, pentru care pledaţi, au un singur neajuns – esenţial – care anulează principalul avantaj al telefoniei celulare (independenţa): presupun existenţa unor echipamente fixe, ca în telefonia convenţională! Asta-i situaţia!

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

Ştiaţi că...

◆ *...micşunica este o plantă ornamentală cu flori albe, violete sau roşii, frumos mirositoare? Ea este originară din regiunea mediteraneană.*

◆ *...cel mai vechi poem eroic german este „Cântecul lui Hildebrand"? Este un poem din secolul al VIII-lea, de mică întindere iar finalul său s-a pierdut.*

◆ *...spitalul Colţea este primul spital din Bucureşti? El a fost ridicat în 1704 pe cheltuiala spătarului Mihai Cantacuzino.*

◆ *...handbalul a apărut în 1915 în Germania? El a devenit sport olimpic din 1936.*

◆ *...în iarna anului 1847, Johann Strauss-fiul a vizitat ţara noastră? El a dat concerte la Cluj, Sibiu, Lugoj, Arad, Timişoara, Braşov, Iaşi şi Bucureşti, revenind peste un an.*

◆ *...în mitologia vedică Yama era zeul morţii, stăpânul tuturor sufletelor defuncţilor? El era totodată şi zeu al dreptăţii.*

MEMENTO

25 septembrie – în anul 1881 s-a născut Panait Cerna

26 septembrie – în anul 1930 s-a născut Pop Simion

27 septembrie – în anul 1903 s-a născut pictorul Alexandru Ciucurencu. În anul 1914 a murit Carol I de Hohenzollern Sigmaringen, primul Rege al României (din 1881)

28 septembrie – în anul 1882 s-a născut Vasile Pârvan, iar în 1847 s-a născut compozitorul şi dirijorul Gheorghe Dima

1 octombrie – în anul 1911 s-a născut Miron Radu Paraschivescu

Mai sunt 101 de zile până la începutul Mileniului III

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

CERCELUŞUL (*Fuchsia*)

Cerceluşul este într-adevăr o plantă de interior „pe care nu poţi să n-o iubeşti", după cum ne scrie doamna Olina Sever din Bucureşti. „Şi, dacă o iubeşti, nu poţi să nu-i oferi cele mai bune condiţii pentru a-şi dărui întreaga frumuseţe. Dar, în ce constă o îngrijire bună şi cum poate fi înmulţită această plantă?", ne întreabă în continuare semnatara scrisorii. La rândul său, doamna Elena Diaconu, tot din Bucureşti, ne spune că are un cercelus care înfloreşte frumos, dar care, de la un timp, e invadat de insecte. Cum poate scăpa de ele?

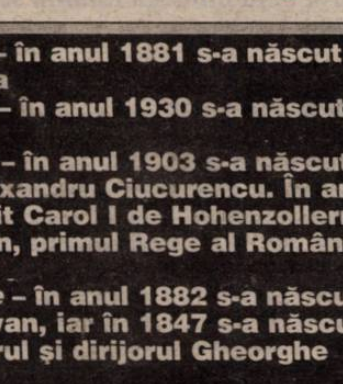

Condiţii optime pentru plantă. Cercelusul înfloreşte bine în condiţii de temperaturi moderate. Deşi solicită multă lumină, nu suportă soarele direct, motiv pentru care vara se amplasează în locuri uşor umbrite. Preferă spaţiile bine ventilate, însă nu prea uscate. Îi merge bine în pământ permanent reavăn, din primăvară până toamna, doar iarna se udă foarte puţin. În ceea ce priveşte solul, e de preferat un pământ uşor, permeabil, bogat în humus.

Înmulţire. Plantele noi se realizează uşor din butaşi de lăstari care apar primăvara sau în perioada august-septembrie. Înrădăcinarea se obţine în nisip, turbă sau pământ de frunze. Durata înrădăcinării este de aproximativ trei săptămâni, după care se plantează în ghivece de 6-8 cm, într-un amestec alcătuit din pământ de grădină (2 părţi), mraniţă (1 parte), turbă sau pământ de frunze (1 parte) şi nisip (1 parte).

Îngrijire. ◆ La plantele tinere este necesară ciupirea lăstarilor, în scopul unei mai bune ramificări. Această operaţie poate fi repetată de 1-2 ori pe lăstarii nou-formaţi. ◆ Schimbarea ghiveciului trebuie făcută pe măsura creşterii plantelor tinere, în momentul în care rădăcinile nu mai au loc unde să crească. ◆ fertilizarea plantei, indiferent de vârstă, are loc vara, în 4-6 reprize, cu îngrăşăminte complexe, în concentraţie de 0,2-0,3 la sută. ◆ Pulverizarea plantei cu apă în timpul sezonului cald nu trebuie omisă. ◆ Transplantarea într-un pământ proaspăt sau cel puţin înlocuirea stratului de la suprafaţă se face în fiecare primăvară, la plantele menţinute mai mulţi ani. ◆ Tăierea de scurtare a ramificaţiilor şi de înlăturare a celor îmbătrânite sau urâte ca aspect (subţiri, prost plasate etc.) este de asemenea o lucrare bine venită pentru exemplarele vârstnice; se execută primăvara. ◆ Tutorarea şi palisarea (mici araci, scărite de lemn etc.) sunt adeseori necesare pentru susţinerea tulpinii şi a lăstarilor.

Important de reţinut: ◆ Aerul prea cald şi uscat determină căderea frunzelor, de aceea este bine ca vara plantele să fie scoase afară şi pulverizate din când în când cu apă. Căderea progresivă numai a frunzelor bazale se datorează insuficienţei apei şi luminii. ◆ Căderea bobocilor se poate întâmpla în următoarele situaţii: udarea necorespunzătoare (prea mult sau prea puţin), insuficienţa luminii, căldura prea mare, mutarea sau schimbarea poziţiei ghiveciului.

Dăunători. ◆ *Musculiţa albă* este dăunătorul care preferă cercelusul, dar şi muşcata, azalea, begonia şi primula. Insectele sunt albe, iar larvele galbene. Daunele cele mai mari le produc larvele: în urma înţepării şi sugerii sucului celular, frunzele se îngălbenesc, se usucă şi cad. Uscarea începe de la margine. De-a lungul nervurilor, apar pete alungite argintii. Florile apar pătate şi distorsionate. Combaterea: ideale sunt stropirile cu insecticide (Thiodan 35 – 0,15%), dar, în lipsa acestora se poate proceda la spălări repetate ale plantei cu soluţie de apă cu săpun de casă sau cu soluţie de nicotină. ◆ *Păduchii de frunze* sunt insecte de culoare verde, galbenă ori neagră şi au o dimensiune de până la 3 mm. Se dezvoltă şi se înmulţesc foarte rapid. Se fixează pe partea dorsală a frunzelor, hrănindu-se cu seva lor, ceea ce duce şi la distrugerea tulpinii şi a florilor. Eliberează în timp o substanţă vâscoasă, lipicioasă, pe care se va fixa putregaiul negru. În cazul unei infestări mai uşoare, este suficient ca planta să fie spălată cu apă şi săpun sau cu soluţie de nicotină. Pericolul este de a infesta şi alte plante în lipsa măsurilor de stârpire a acestor dăunători. *(A. Popescu)*

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

G. Gershwin

William Faulkner (Nobel literatură 1949) George Gershwin, Seghei Bondarciuc, T.S. Eliot (Nobel literatură 1948), Michelangelo Antonioni, Jimmy Carter, Marcello Mastroiani, Dmitri Şostakovici. (P.I.)

W. Faulkner

RĂPCIUNE

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	R	A	P	C	I	U	N	E	●	S
2	O	L	T	E	A	N	U	■	H	E
3	A	B	■	R	R	●	M	I	O	P
4	D	E	C	E	N	T	A	■	L	T
5	E	■	U	A	A	■	R	O	B	E
6	■	I	L	●	H	A	R	A	M	■
7	R	E	T	E	Z	A	T	■	N	B
8	E	●	U	■	I	D	O	L	●	R
9	C	A	R	E	●	A	R	A	C	I
10	E	G	A	L	E	■	I	M	N	E

ORIZONTAL: 1) Septembrie (pop.). 2) Protagonista filmului „Toamna bobocilor" (Draga .... – Matei) – Heliu (simb.). 3) Aurel Băieşu – Bir! – Mărginit. 4) Ca o zi frumoasă de septembrie (fig.) – Cult! 5) Secvenţă proteinică (Genetică) – Haina magistratului (pl.). 6) Localitate în Elveţia – Vită (bună la munca pe ogoare). 7) Tăiatul cocenilor (var.) – Nota bene (abr.). 8) Poezie din volumul „Vitrinele toamnei" de Tudor Muşatescu (neart.). 9) Încărcate cu roadele toamnei – Rămân goi în vii toamna. 10) Ziua şi noaptea la 23 septembrie – Carte de Ioan Alexandru din care citãm poezia „Amurg de toamnă".

VERTICAL: 1) Se culeg din plin în acest sezon – Ca o noapte de sfârşit de toamnă. 2) Poleite cu brumă – Final de septembrie! – Argint (simb.) 3) Pete! – Roadele ei se recoltează începând cu această lună. 4) Semănate îndeosebi toamna – Tulburel în cele din urmă! 5) Succesoarea toamnei – „...de toamnă", piesă de Platon Pardău. 6) Unul din Răpciune! – Precum o vreme ploioasă de toamnă (var.). 7) Cea a bobocilor se face la 1 septembrie (pl.). 8) Ore! – Liberalium artium magister (abr.). 9) A scris romanul „Să nu aştepţi minuni de la luna septembrie" (Sorin) – Cain! 10) Răpciune.

DICŢIONAR: UAA, ILL

GHEORGHE NISTOROAIA

Soluţia careului **„SPUSE-N GLUMĂ"**

Orizontal: SUGUBAT - RAS - UMIL - BUFONI - SOTIE - BOBER - ARA - IRONICE - NINS - A - F - DT - ESA - RIDICOL - LT - FI - A - ATI - E - PROSTANAC - TAU - A - AC - U - FLECARI - AER - SALTIMBANCI.

umor

Un medic trebuie să răspundă unei anchete a poliţiei.
– Numele?
– Ionescu Ion!
– Profesia?
– Medic primar!
– Domnule, fii serios! Ori eşti medic, ori eşti primar!

–Nu-l mai pot suporta pe soţul meu se vaită o tânără unei mătuşi. Vine mereu, cu nervi, pus pe harţă. De atâta ceartă nu mai pot să bag nimic în gură!
– De ce nu-l părăseşti?
– Aştept întâi să ajung la 50 de kilograme.

Ospătarul: Am limbă fiartă, ficat prăjit, picioare de porc!

Clientul: Nu mă interesează suferinţele dumneavoastră! Vreau o ciorbă de perişoare şi un caşcaval pané.

–Arăţi de parcă ai fi avut un accident de cale ferată!
– Păi, când treceam printr-un tunel, fata de lângă mine pe care voiam s-o sărut a schimbat pe întuneric locul cu taicăsău!

În faţa unui mare magazin, unde copiii sunt lăsaţi la intrare sub supravegherea cuiva, doi soţi tineri discută în şoaptă:
– Iubitule, dar ăsta nu e copilul nostru! Ai luat altul!
– Taci şi mergi mai repede! Căruciorul este mult mai frumos!

«Un flăcău sub cerul înstelat...»

LIVIU-ILIE IONESCU – Bucureşti

PAR(anormale) de ToPAN

PERSPICACITATE

Ce a cumpărat

O cumpărătoare a intrat într-un magazin cu articole de plajă dar a stat mult timp până să se hotărască, după ce l-a zăpăcit pe vânzător cu mofturile sale. Până la urmă, a cumpărat ceva. Examinând cele două desene căutaţi să aflaţi ce a cumpărat clienta. *(Gh.R.)*

Găletuşa albă (dreaptă, jos).

Verificaţi-vă cunoştinţele

TOAMNA

1) Cine a scris romanul „Toamna patriarhului"?

2) Cine a compus lucrarea corală intitulată „Trei cântece de toamnă"?

3) Ce mare pictor rus, renumit pentru coloritul „toamnelor" sale, a pictat în 1895 tabloul „Toamna de aur"?

4) Cine a scris poezia „Echinox de toamnă"?

5) Cine a regizat, în 1975 filmul „Toamna bobocilor"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Musca ţeţe trăieşte în Africa ecuatorială. 2) Piesa muzicală „Zborul cărăbuşului" aparţine compozitului rus Nicolai Andreevici Rimski Korsakov. 3) Poezia „Balada unui greier mic" a fost scrisă de George Topârceanu (1886-1937). 4) Tabloul intitulat „Secunda dinainte de trezirea din visul cauzat de zborul unei albine în jurul unei rodii" a fost pictat de Salvador Dalí (1904-1989). 5) Filmul „Roiul" a fost realizat în 1978 de regizorul american Irwin Aleen.*

Poşta cititorilor Au răspuns corect la întrebările noastre: *Cornelia Dinu* – Craiova; *Cristina Neamţu* – Argeş; *Margareta Ioan* – Braşov; *Cristina Turcu* – Bucureşti; *Mugur Alexe* – Galaţi; *Cristian Georgescu* – Bucureşti.

Mugur Alexe – Galaţi. Am mai abordat teme strict istorice sau geografice şi vom reveni asupra lor chiar până la sfârşitul acestui an. *(Irina Stoica)*

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„ALESE"

ZGÂRIETURI / FEŢE STRĂMBE	S	FĂCUTĂ DE RÂS / HAOS	R	STÂNCI / PRENUME MASCULIN	R	MAŞINI / SODIU	B	ANTRENOR ROMÂN / A BOŢI	H	GHID GASTRO / BUN LA TURTIT	R
S	C	H	I	M	O	N	O	S	I	T	E
PUS LA EXTREMĂ / POEŢI	R	A	D	I	C	A	L	I	Z	A	T
L	I	R	I	C	I	NAZURI / MORT DUPĂ APĂ	I	F	O	S	E
PRENUME MASCULIN / LA GUNOIUL	J	A	C	K	TRUP DE BIZON! / MÂNGÂIAŢI	I	Z	O	ACUT! / SERVIABILĂ	A	T
R	E	B	U	AGĂŢATĂ / DÂNSUL	A	N	I	N	A	T	A
FLORI / PASĂRE	L	A	L	E	A	E	IUBIRE / DIN GRABĂ!	A	M	O	R
B	I	B	I	L	I	C	A	AMARI! / BOGAT	A	R	DEOSEBIT DE RARE
INTRARE ÎN TUZLĂ! / ŞTERS	T	U	Z	BAROSAN / LA BILIARD	N	A	B	A	B	POFTĂ	D
C	U	R	A	T	A	T	ILUZII / PUŢIN GIN!	V	I	S	E
GREŞIT / IBIS!	R	A	T	A	T	MÂNCARE	G	U	L	A	S
I	I	AGENT COROZIV	A	C	I	D	I	T	Ă	T	E

Dezlegarea integramei **„SCHEME"**

Orizontal: I - S - M - V - H - M - INCAPACITATE - DEMONETIZAT - RECUPERATORI - MIRACULOS - S - CAT - SARI - IVA - NANU - ITA - AJ - HATURI - AMAN - TE - IRITABIL - II - A - INEGALE - CULEGE - ITAN - CAPORALI - ETE.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	18000 LEI	❑ 4 LUNI	76500 LEI
❑ 2 LUNI	36000 LEI	❑ 5 LUNI	94500 LEI
❑ 3 LUNI	58500 LEI	❑ 6 LUNI	117000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

Românii merg bine la JO 2000

Românii au început bine jocurile olimpice de la Sidney. La box au trecut de primul tur George Crin Olteanu şi Marian Velicu (54kg), George Lungu (60 kg) şi Dorel Simion (67 kg). Urmează ca şi ceilalţi asă îşi demonstreze valoarea. La înot, Beatrice Coadă a câştigat medalia de bronz la 400 de metri mixt. Dar cea mai răsunătoare performanţă a avut-o tânăra înotătoare Diana Mocanu care la numai 16 ani a reuşit să obţină prima medalie de aur din istoria natăţiei româneşti. În proba de 100 m spate, pentru care Diana a dobândit medalia ,de aur, ea a reuşit şi un nou record olimpic (1:21/100) aflat la numai 5 sutimi de recordul mondial.

Echipa masculină a României de gimnastică s-a calificat în finală, o performanţă excelentă. Avem mari şanse de a câştiga mai multe medalii de aur la canotaj şi gimnastică feminină. De asemenea Gabi Szabo va putea deveni campioană olimpică la 1500m. Ministerul Sportului şi Comitetul Olimpic Român recompensează un campion olimpic cu 12.000 de dolari, 300 de milioane de lei şi parcele de pământ la Corbeanca. Iată că sportivii noştri au şi altfel de stimulente, pe lângă cele de a-şi întregi vitrina de trofee.

Recordurile mondiale cad ca potârnichile

Australianul Ian Thorpe, în vârstă de numai 17 ani, este un nou erou în ţara sa. El a stabilit un nou record mondial la înot, în proba de 400 de metri liber şi a câştigat cu ştafeta de 4x100 titlul olimpic cu un alt record mondial. Thorpe este un înotător desăvârşit, care îşi extrage viteza nu atât din rapiditatea mişcării braţelor, cât din tehnica foarte bună şi alonjă. Americanul Tom Dolan a stabilit un nou record mondial la 400 de metri mixt, în prima zi a întrecerilor din bazin, în care s-au bătut în total 5 recorduri mondiale. Cel mai celebru halterofil din lume, turcul Naim Suleymanoglu, nu a reuşit să îşi adjudece al patrulea titlu olimpic, pentru că greutatea de 145 kg a fost prea mult pentru el. Croatul Nicolay Pechalov i-a suflat aurul la categoria 62 kg. Halterofilii noştri au călcat pe bec şi au fost prinşi cu dopajul în sac. Am plătit 50.000 dolari, ne-am spălat faţa şi am rămas la olimpiadă să vedem ce frumos e oraşul Sydney.

Ian Thorpe şi Tom Dolan, până acum cei mai galonaţi înotători de la Sydney.

O gafă cât Zidul Chinezesc

Domnul Cristian Ţopescu, comentator oficial polisportiv al TVR, nu a scăpat ocazia de a vedea cum arată viza australiană pe paşaport cu destinaţia Sydney. Asta nu ar fi o problemă dar de ce trebuie să ne strice nouă după-amiezile cu comentariile sale îngălbenite de atâta „filozofie planetară", de parcă e prezent la olimpiada pe cartier a compunerilor orale? Cel mai penibil moment din istoria comentariului românesc şi poate şi din cel mondial a fost cel pe care dl. Ţopescu l-a făcut „comentând" prestaţia echipei noastre de gimnastică masculină. Deşi echipa noastră se calificase în finală, dl. Ţopescu nu şi-a dat seama, nereuşind să observe corect clasamentele apărute pe ecran, pe care toţi telespectatorii le văzuseră. Deşi era evident că România era calificată, dl. Ţopescu a început să citească textul pregătit de acasă în cazul necalificării şi nu a văzut că televiziunea australiană era cu camerele pe echipa noastră, ai cărei membri erau vizibil fericiţi. Preţ de două minute dl. Ţopescu, trist şi rar, a continuat să citească necrologul gimnasticii masculine româneşti, având ca ilustraţie imaginea de pe televizor cu echipa noastră, jubilând de fericire... Dl. Ţopescu este poate primul comentator care a reuşit să comenteze exact invers evenimentele pentru care se afla la faţa locului. Abia târziu dl. Ţopescu şi-a dat seama de marea gafă, şi-a cerut scuze şi atunci a scos din dosar foaia pregătită în caz de victorie, trecând de la tonul de înmormântare la cel de nuntă. Bine că există „Eurosport", pentru că altfel ar trebui să ne uităm la Olimpiadă la bulgari...

Acasă mergem şontâc

Fotbal fără egal. Divizia A este compusă în majoritate din echipe nedemne de a activa măcar în al treilea eşalon englez, echipe de amatori, cu jucători plătiţi foarte bine în comparaţie cu slabele calităţi fizice şi intelectuale de care dau dovadă în joc. Două echipe, Steaua şi Dinamo, au mai arătat că leagă ceva pase, dar s-au dovedit incapabile să scoată capul în Europa fotbalistică, unde se joacă pe goluri, iar jucătorii iau deseori acţiuni pe cont propriu, bazându-se pe viteză, tehnică, precizie, forţă, agilitate, inteligenţă, lucruri pe care nici un fotbalist român nu le are, oricât am vrea să credem că nu este aşa...

Ultimul meci al echipei Rapid în Cupa UEFA, în partida tur de acasă cu Liverpool, a fost pierdut fără drept de apel. După primele cinci minute de joc bune ale „rapidiştilor", aceştia au obosit şi nu au mai arătat nimic în afară de pase la mijlocul terenului. Atacul a fost ineficient, pentru că este greu să joci „pe bune", după ce ţi-ai pierdut obişnuinţa să fii atent la off-side, care pentru o sumă frumuşică este deseori „neobservat" de arbitrii noştri sau după ce în Divizia A joci numai cu băieţi de 1.70 şi tu te întâlneşti pe teren cu nişte sportivi de peste 1.80. Urmează returul de la Liverpool în care Rapid îşi va încheia „aventura europeană".

Avem Open, dar nu avem jucători

Hantschk a ajuns în finala turneului, unde a fost învins de spaniolul Juan Balcells cu 4-6, 6-3, 6-7. Germanul îi eliminase pe Adrian Voinea şi Dinu Pescariu.

Dinu Pescariu mai avea o speranţă în turneul de dublu, alături de Ionuţ Moldovan. Ei îi întâlneau în turul secund pe Tomas Carbonell şi Mario Garcia. Străinii au abordat serios partida, au jucat în echipă şi erau să le dea românilor două „lăptărese", aşa cum numeşte Ilie Năstase seturile terminate cu 6-0. Nu au fost două „lăptărese", ci doar una: 6-0, 6-1.

VADIM G. CUŞNARENCU
magazinsport@yahoo.com

Mini-interviul săptămânii

RADU BĂIEŞU regizor

– Care a fost ultima piesă montată în Bucureşti?

– Am pus în scenă la „Naţional" piesa „Travesti" de Tom Stoppard, în traducere şi adaptare proprie, avându-l în rolul principal pe Armand Calotă. Aici a jucat şi Eugen Cristea într-un rol deosebit, cel al lui Lenin.

– Ştiu că vă preocupă scenariile de televiziune...

– Da, am realizat mai multe scenarii, printre care „Absolut neprevăzut" şi „Clanul Popeştilor". Am scris şi scenariul de lung metraj „Zăpada era caldă", filmat de regizorul Gheorghe Vaeni.

– Aţi avut montări şi în străinătate?

– Am realizat la New York, la un teatru experimental, adaptări după proze ale tatălui meu.

– În stagiunea trecută s-au jucat piese ale lui Ion Băieşu?

– La teatrul din Buzău, oraşul în care s-a născut tatăl meu, s-a montat

«Am montat şi-n Iugoslavia»

„Preşul", cu Tamara Buciuceanu, spectacol care sigur se va relua.

– Ca om de televiziune, ce părere aveţi despre sufocantele telenovele?

– Este o formă de subcultură a ţărilor mai puţin dezvoltate, o evadare pentru femeile frustrate.

– Indiscreţii spun că aveţi o pasiune aparte pentru mâncarea chinezească...

– Da, am scris chiar o carte de bucate chinezeşti, adaptată românului. Va apărea mai întâi sub formă de CD, unde sunt şi video-clipuri cu demonstraţii personale de gătit.

– Atingeţi şi problemele lor medico-filosofice? Principiile vitale Yin şi Yang există şi-n mâncăruri?

– Bineînţeles. Obsesiile lor privitoare la longevitate şi potenţă sunt prezentate în această lucrare, iar din gastronomia lor reiese permanenţa echilibrului Yin-Yang prin amestecul rafinat de alimente şi condimente. Eu explic faptul că ei îşi hrănesc astfel şi trupul şi spiritul.

– O amintire deosebită legată de memoria tatălui dv.?

–Acum doi ani am fost invitat să montez în Iugoslavia, lângă Pancevo, ultima piesă a lui Ion Băieşu, „Nu muriţi din întâmplare", care s-a jucat şi-n România. A fost o experienţă teatrală minunată.

PAUL IOAN

BICICLETA secolului XXI

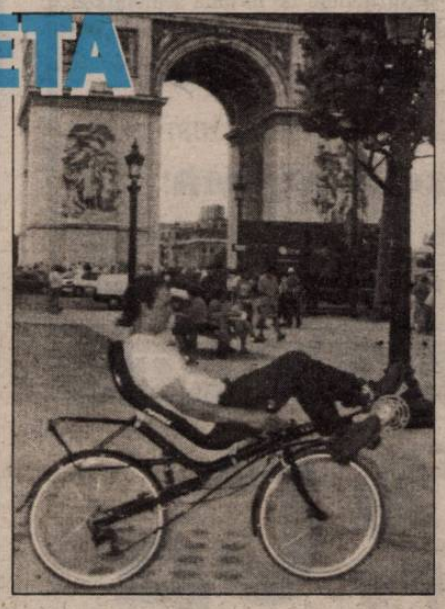

Aşa îşi imaginează constructorii viitorului bicicleta ideală. Adică, să poată fi condusă din poziţie semi-lungit, astfel încât corpul să se relaxeze, iar privirea să poată cuprinde cât mai mult din peisaj. În plus, ea este mult mai rapidă. Pentru a consulta părerile amatorilor şi, totodată, pentru a oferi mai multe informaţii despre avantajele acestui nou model de bicicletă, cei ce au imaginat-o au creat şi un sit pe Internet: web.www.velofutura.com. *(A.P.)*

„SCOICA PNEUMATICĂ"

Inventatorul englez Larry Williams propune turiştilor o nouă instalaţie de adăpostire în locul tradiţionalului cort. Este vorba de o capsulă făcută din material ignifug şi impermeabil, care se poate plia într-un rucsac. După ce este umflată în toată splendoarea ei, „Scoica" oferă spaţiu confortabil pentru două persoane. Pe timp frumos, capacul stă deschis, iar dacă plouă, acesta se închide etanş, fiind şi termoizolant. Aerul pătrunde prin porii speciali, prevăzuţi cu membrane de aerisire. Noul adăpost, având o estetică superioară cortului, poate fi montat la malul mării sau al apelor de munte, un sistem simplu de ancorare asigurându-i stabilitatea. *(P.I.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

◆ *Nunţile-spectacol ale mirilor excentrici sunt la modă, mai ales în sezonul cald. Dar o ceremonie desfăşurată cu însurăţeii în cada de baie, mai rar! Dana şi Simon Haimes, doi australieni de 24 de ani, au invitat preotul şi nuntaşii la proprietatea lor din Dubane. Acolo, în mijlocul unei livezi de caişi, fuseseră amenajate alei pe care să se poată deplasa căzi de baie pe rotile. Întreaga asistenţă, în costume de baie, (30 de persoane) era găzduită de astfel de vehicule pline cu apă. Numai oficiantul din partea bisericii şi-a păstrat ţinuta, temându-se de interzicerea excercitării meseriei.*

◆ *Pe străduţele în pantă ale oraşelului italian Ledovano, din Reggio Calabria, se desfăşoară în luna august întrecerea căzilor de baie pe roţi. Din fericire, „bolizii" sunt din plastic, iar linia de sosire este malul râului Sicho. Virajele sunt luate doar prin îndemânarea piloţilor, neexistând cârmă.*

◆ *Maratonul căzilor de baie din Garwich, Noua Zeelandă, impune parcurgerea distanţei de 68 de kilometri ce desparte această localitate de Aukland. Tradiţia spune că această probă aminteşte de demonii ce ar fi stăpânit lacul White, aflat în vecinătate, şi care ar fi obligat pe locuitori să nu mai facă baie acolo. Pe atunci – la începutul secolului –, toţi oamenii preferau să se spele doar în butoaie pline cu apă de ploaie „sfinţită", căci proveneau din cer. La căzile de baie sunt „înhămaţi" flăcăii, iar în „loje" se lăfăie alesele inimilor lor.* (P.I.)

PERUCA de iarbă

Laurent Poyol, student la Arte plastice (Dijon – Franţa), a inventat o perucă extrem de originală, de vreme ce, în loc de păr, foloseşte... gazon. Într-o textură specială care formează suportul, el a introdus un amestec de pământ şi seminţe de iarbă, care încolţesc şi cresc cu foarte puţină apă. „Gazonul" obţinut poate fi tuns, în numeroase variante, în funcţie de preferinţele... clientului. *(A.P.)*

În numărul viitor

■ Laserul şi performantele olimpice ■ Particula Higgs: Cronica unei descoperiri (de mult) aşteptate ■ Concorde. Fişa unei... „autopsii" ■ Pubertatea, între normalitate şi anormalitate ■ Cine sunteţi Dv., Domnule Shakespeare? ■ Naşterea unei insule în direct ■ Gwyneth Paltrow, autoarea unei... „crime perfecte" ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Mini-interviul săptămânii: NICOLAE ILIESCU, scriitor ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană

SERIE NOUĂ - 488 • ANUL XLIII • 28 SEPTEMBRIE 2000 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 39 (2238)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

28 SEPTEMBRIE

1745 A fost cântat pentru prima oară, la Drury Lane imnul britanic „God Save the King".

1978 Moare Papa Paul Ioan I după o „domnie" de 33 de zile.

S-A NĂSCUT ÎN ACEASTĂ ZI

1573 Caravagio (Michelangelo Merisi) celebru pictor şi sculptor italian.

Sydney 2000

LASERUL

şi performanţele olimpice

Acest om se numeşte Chris Cormier şi deţine un loc de frunte în ierarhia culturismului mondial. Pitonul de 90 de kilograme, pe care îl poartă în jurul trupului nu-l împiedică să-şi joace musculatura sculpturală. Superbul exerciţiu se datorează nu numai antrenamentelor şi calităţilor fizice ci şi unui potential psihic greu de atins.

TV

- România 1
- TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

CONCORDE

Fişa unei... „autopsii"

(amănunte în pagina a 5-a)

Femina club

- Inteligenţa socială
- Frumoasele planetei

Terra X

- Miracole naturale
- În culisele capodoperelor

Misterele lumii

- Obsesiile sfârşitului
- Un alt Roswell la Kecksburg?

Regatul INVIZIBIL

- Consultaţii fără plată
- Music box
- Avocatul casei
- Sport

Autoarea unei... „crime perfecte"

Ne-am adaptat şi la CĂLDURILE UCIGAŞE!

Un studiu recent realizat în Finlanda, Olanda, Anglia, Italia şi Grecia a demonstrat faptul că europenii nu vor avea dificultăţi majore de adaptare la schimbările climatice, mai precis la procesul de încălzire al planetei. Analizând procentele de mortalitate datorată căldurilor puternice ale acestei veri, în cazul subiecţilor în vârstă de 65-74 de ani din şapte regiuni „fierbinţi" ale Europei, oamenii de ştiinţă nu au observat o creştere a numărului de decese. Concluzia ar fi că populaţiile ţărilor monitorizate s-au aclimatizat cu succes la temperaturi ridicate. Creşterea temperaturilor cu 2 grade Celsius prevăzută pentru următorii 15 ani nu va avea decât un impact minor asupra populaţiilor europene. Cu toate acestea, cercetătorii estimează că sunt necesare măsuri de protecţie, cum ar fi adaptarea clădirilor la temperaturi ridicate. Oricât de liniştitoare ar fi concluziile specialiştilor, ele nu vor putea atenua inconfortul pe care românii îl resimt din ce în ce mai acut în lunile caniculare de vară. (D.M.)

Biblioteca Judeţeană

cartea albă

Umbra lui Constantin Brâncoveanu la Mogoşoaia

Vineri, la Mogoşoaia, în prezenţa notabilităţilor localităţii în frunte cu primarul Dan Claudiu Tănăsescu, domnul prefect Vaida, dar şi a altor primari din comunele învecinate (Snagov, Bragadiru, Chitila, Chiajna), precum şi a unor oameni de cultură (scriitorul Fănuş Neagu a rostit câteva fraze memorabile) şi politicieni de diverse culori, a avut loc dezvelirea

monumentului realizat de sculptorul Popa Nicolae Ovidiu şi dedicat domnitorului Constantin Brâncoveanu. Bustul turnat în bronz, înalt de 1,6 metri, aşezat pe un soclu de marmură albă de 2,3 metri, a fost amplasat în curtea Primăriei din Mogoşoaia, în aşa fel încât, oricine trece pe şosea cu maşina sau pe jos îl poate admira.

Popa Nicolae Ovidiu s-a născut în 1965, a absolvit Institutul de Arte Plastice în 1989, secţia sculptură, locuieşte acolo unde s-a născut şi unde este profesor, adică în comuna Clinceni, are o casă în Bucureşti şi foarte multe lucrări amplasate în ţară (la Simeria, Deva, Slănic-Moldova, Otopeni, Buftea, Dragomireşti, Mogoşoaia, Soveja, Mihăileşti, Pantelimon) şi în străinătate(în Austria, la Andau, în Ungaria, la Kapuvar, în Slovacia, la Bratislava). L-am întrebat pe tânărul sculptor care este tema lucrărilor lui? „Ultima expoziţie, dar şi tema ultimelor lucrări ţin de morală şi religie creştin-ortodoxă. În această idee se înscrie şi bustul lui Constantin Brâncoveanu, un domnitor mai puţin *mediatizat*, dar care pe mine mă fascinează. Lucrarea mea a pornit de la trei idei: Brâncoveanu, martirul, Brâncoveanu, omul de cultură, făuritor de stil în artele plastice şi Brâncoveanu, omul religios, ortodoxul, care a ctitorit cel puţin 15 locaşuri de cult. Dacă priviţi lucrarea veţi vedea aceste trei idei transpuse în bronz, Cartea, gestul mâinii, chipul. După câte ştiu, este a doua lucrare din ţară dedicată lui Constantin Brâncoveanu". Am înţeles din discuţia pe care am avut-o cu tânărul artist plastic că, deşi avea în suflet de mai multă vreme proiectul acestei sculpturi, realizarea lui a fost relativ scurtă, ceva mai puţin de o lună şi jumătate, la sfârşitul anului trecut. În fine, dincolo de bucuria realizării proiectului său şi de cea oferită de înţelegerea scriitorului Dan Claudiu Tănăsescu, Popa Nicolae Ovidiu are o singură nemulţumire: „ Am atelierul în comuna Clinceni, unde m-am născut şi trăiesc şi unde sunt profesor. Ei bine, tocmai aici, în locul unde am cele mai multe lucrări expuse, nu am găsit înţelegere şi sprijin din partea conducerii primăriei pentru ca aceasta să plătească un autobuz pentru copiii de la şcoală care ar fi vrut să vină la Mogoşoaia pentru a asista la dezvelirea monumentului închinat lui Brâncoveanu. Pentru un asemenea act de cultură, nimeni din conducerea primăriei din Clinceni n-a găsit timp să vină vineri la Mogoşoaia. Dacă era vorba de fotbal..."

Noi îi dorim succes sculptorului Popa Nicolae Ovidiu pentru realizarea celorlalte proiecte ale sale şi sperăm că talentul lui va fi recunoscut chiar şi de notabilităţile comunei natale.

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

Bryan Ferry - *Slave to love*

Vara lui 2000 a adus o nouă compilaţie în contul fostului lider al grupului *Roxy Music*, spun o „nouă compilaţie" deoarece la fiecare 3-4 ani, ori *Ferry* ori *Roxy* aruncă pe piaţă ceva gen greatest hits... Acest *„Slave To Love"*, include şi câteva din clasicele cu *Roxy* dar se concentrează, firesc, pe tot ceea ce a fost mai bun în cariera solo a lui *Ferry*. Avem, prin urmare, din perioada finală cu *Roxy Music*, după plecarea extraordinarului *Brian Eno* hituri celebre ca *„Avalon"*, *„More Than This"*, *„To Turn You On"* şi *„Oh Yeah"* – expresive şi interpretate perfect – clasice ale genului, care pun oarecum în umbră creaţiile exclusiv solo ale lui *Ferry* cronicarul trebuind să remarce, totuşi, obligatoriu, eleganţa şi clasa tuturor creaţiilor de care este legat numele lui *Bryan*! Vă recomand, fără rezerve, *„Windswept"*, *„Jealous Guy"* *„Slave To Love"*, *„Smoke Gets In Your Eyes"*, *„Will You Still Love Me Tomorrow"*, o ilustrare perfectă a celor afirmate de mine ceva mai sus, melodii care fac din *Ferry* un clasic în viaţă, un playboy etern şi cu o voce unică... La final, ceva distractiv: ştiţi ce i-a spus *Mick Jagger* lui *Bryan* când i-a luat iubita, pe *Jerry Hall*? Că nu ar fi putut suporta ca aceasta să se mărite cu *Bryan* şi să devină *Jerry Ferry!*...

P.S. Luna viitoare veţi găsi la *CAZIER DISCOGRAFIC* tot ce se poate despre *Roxy Music* şi *Bryan Ferry*...

ŞTIRI pe bandă rulantă

Veteranul *Neil Young* va beneficia în turneul de promovare a noului său album - *„Silver & Gold"* de suportul a două nume foarte mari: *Beck* şi *Sheryl Crow*.

Red Hot Chili Peppers confirmă ceea ce v-am spus atunci când v-am prezentat noul lor album, adică faptul că şi acesta va fi bestseller! *„Californication"*, scos de *Warner Bros* are deja trei milioane de copii vândute numai în Europa...

Destiny's Child, *Mary J. Blige* şi *Angie Stone* au fost principalele laureate ale ediţiei din acest an a *Soul Train Lady Of Soul Awards*.

Cantautoarea *Joan Osborne* şi-a lansat la mijlocul lui septembrie cel de-al doilea album solo – *„Righteous Love"*, apariţia acestuia fiind dublată de deschiderea website-ului solistei, un site dedicat în cvasitotalitate femeilor...

Dixie Chicks

Grupul american de country, *Dixie Chicks*, (despre care v-am mai vorbit) a reuşit să sta-bilească un nou record pentru un album de debut, *„Wide Open Spaces"*, primul din discografia lor, atingând cifra de zece milioane de copii vândute numai în America...

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

Tolba cu SCRISORI

Doina Falevici-Bucureşti:
Am reţinut „Duete", „Perechi" şi „A venit toamna". Aveţi dreptate în ceea ce priveşte absenţa răspunsurilor pentru careurile trimise de cititori! Din motive necunoscute mie, rebusurile dvs (ale cititorilor) îmi parvin cu o întârziere apreciabilă...

Petrina Ristea-Bucureşti:
Da, pentru „Grupări" (cu unele rezerve...) şi „Energie", nu, pentru „La oraş" care păcătuieşte prin numeroase trageri la temă...

CAZIER discografic

Album: 18 tracks (aprilie 1999) ● Tracks (noiembrie 1998) ● Interview disc (decembrie 1996) ● The Ghost of Tom Joad (noiembrie 1995) ● Greatest hits (februarie 1995) ● Darkness on the edge of town/Nebraska (iulie 1994) ● Plugged – MTV In

Bruce Springsteen

Concert (aprilie 1993) ● Lucky town (martie 1992) ● Darkness on the edge.../Greetings from Asbury.../The Wild... (decembrie 1990) ● Music and media interview picture disc (februarie 1988) ● Nebraska/Born in the USA (ianuarie 1988) ● Tunnel of love (octombrie 1987) ● Boxed set of four 12" singles (noiembrie 1985) ● Born in the USA (iunie 1984) ● The Wild, the innocent and the E Street shuffle (noiembrie 1983) ● Greetings from Asbury Park NJ (noiembrie 1982) ● Nebraska (septembrie 1982) ● The River (octombrie 1980) ● Bruce Springsteen (decembrie 1979) ● Darkness on the edge of town (iunie 1978) ● Born to run (octombrie 1975).

Single: Sad eyes (mai 1999) ● Secret garden (aprilie 1995) ● Streets of Philadelphia (martie 1994) ● Lucky town (Live) (aprilie 1993) ● Leap of faith (octombrie 1992) ● 57 channels (and nothin'on (iulie 1992) ● Better days (mai 1992) ● Human touch (martie 1992) ● Spare parts (septembrie 1988) ● Tougher than the rest (iunie 1988) ● Brilliant disguise (septembrie 1987) ● Fire (ianurie 1987) ● War (noiembrie 1986) ● Santa Claus is coming to town (decembrie 1985) ● Glory days (august 1985) ● I'm on fire (iunie 1985) ● Cover me (septembrie 1984) ● Dancing in the dark (mai 1984) ● Open all night (noiembrie 1982) ● Atlantic City (octombrie 1982) ● Cadillac ranch (septembrie 1981) ● Sherry darling (februarie 1981) ● Hungry heart (noiembrie 1980) ● Paris land (octombrie 1978) ● Bad lands (iulie 1978) ● Prove it all night (iunie 1978) ● 10th Avenue freeze out (februarie 1976).

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Margarita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Mariana Lupescu, Natasa Munteanu
Cont: 4010010850000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

PARTICULA HIGGS

cronica unei descoperiri (de mult) aşteptate

MIHAELA DOROBANŢU

În orice domeniu al ştiinţei – în particular în Fizică – există descoperiri care... sunt acolo, toţi ştiu că trebuie să fie făcute într-o zi şi le aşteaptă cu mai multă sau mai puţină răbdare. Dar nimic nu egalează probabil înfrigurarea cu care întreaga lume a fizicienilor aşteaptă de peste 30 de ani „să vadă" aşa numita particulă Higgs, anunţată recent, inclusiv de marile agenţii de presă şi de marile ziare şi reviste ale lumii. Cum de a ajuns această „particulă a lui Dumnezeu", cum i s-a spus, la o asemenea celebritate încă înainte de a „se fi născut"? Iată pe scurt una din cele mai frumoase pagini pe care secolul 20 le-a scris în istoria Fizicii şi, în fond, a cunoaşterii omeneşti.

În 1997 la Erice (Italia), Peter Higgs (în centru) împreună cu doi laureaţi Nobel: Sheldon Glashow şi Gerardu's Hooft.

De ce suntem... grei? V-aţi întrebat vreodată de ce corpurile au masă? Dacă nu, să ştiţi că nu sunteţi singurii! De-abia când a ajuns „la maturitate", Fizica şi-a pus o asemenea întrebare. De ce există particule fără masă, cum sunt fotonii sau neutrinii, şi particule cu masă? Şi cum ajung acestea din urmă să aibă masă? Răspunsul l-a dat fizicianul englez Peter Higgs în 1964. Era însă atât de neaşteptat încât prima revistă de fizică la care trimisese articolul spre publicare i l-a refuzat ca... fără sens. Pentru că el pretindea că ar exista o particulă „specială", denumită astăzi bozonul, sau particula Higgs, care ar înzestra cu masă toate celelalte particule. Ca şi cum totul ar „pluti" într-o mare de nevăzute particule Higgs şi, atrase într-un fel de vârtej, celelalte particule din lume ar ieşi de acolo având o masă! „Mecanismul Higgs" prin care toate corpurile din natură – de la electroni la noi, oamenii – ajung deci „să fie grele", avea să se potrivească perfect cu toate teoriile şi modelele care îşi propuneau să explice structura materiei. Numai că mai rămânea un amănunt esenţial: această particulă trebuia totuşi observată, descoperită, şi experimental!

Unde să căutăm? Aceasta a fost una din primele întrebări la care trebuia să răspundă fizicienii. Extrem de masive, existând doar virtual, particulele Higgs, dacă apar, o fac doar pentru intervale de timp incredibil de mici. Speranţele fizicienilor au renăscut din momentul când s-a dat în funcţiune la CERN, binecunoscutul Centru European de Cercetări Nucleare de la Geneva, LEP, marele accelerator cu o circumferinţă de 27 km, în care se ciocnesc electroni cu pozitroni la energii extrem de mari. LEP a fost de altfel la baza Premiului Nobel obţinut de Carlo Rubbia şi Simon van de Meer în 1984, când au observat aici alte particule elementare devenite celebre de multă vreme: W şi Z. Şi tocmai „alături" de ele s-au gândit fizicienii să caute bozonul Higgs.

Drumul spre Premiul Nobel. Început în 1964, cu articolul lui Peter Higgs, acest drum – care, în cazul confirmării definitive a existenţei bozonului care îi poartă numele, va duce direct (şi imediat!) la Premiul Nobel – a intrat în linie dreaptă în ziua de 5 septembrie 2000. Când, „împingând" până la limite extreme energia din tunelul LEP, ca într-o adevărată cursă de Formula 1, au fost observate particule având masa prevăzută de teoreticieni pentru bozonul Higgs. Dacă rezultatele se vor confirma, fizicienii vor răsufla uşuraţi: aceasta va fi dovada atât de aşteptată că teoriile lor sunt corecte şi că Universul poate fi înţeles şi explicat aşa cum a făcut-o Fizica de 2000 de ani încoace. Iar Profesorul Higgs, la cei 71 de ani ai săi, îşi va primi probabil răsplata la care visează orice om de ştiinţă din lume!

*

Inaugurat oficial o dată cu căderea zidului Berlinului, LEP, cea mai mare „maşină a fizicii" din toate timpurile, se închide. Este adevărat, pentru a lăsa locul unui alt uriaş accelerator, LHC, în care în loc de electroni şi pozitroni se vor ciocni hadroni, particule mult mai grele şi capabile să furnizeze energii mult mai mari. Şi totuşi... se va închide. Luând cu el o superbă epocă de sfârşit de mileniu a fizicii energiilor mari. Dacă am fi la Olimpiadă, am spune că LEP a intrat pe ultima sa linie dreaptă. Şi, la fel ca un mare atlet care îşi adună toate puterile, toată energia, toată concentrarea şi câştigă atunci când nimeni nu se mai aşteaptă, LEP se desparte de noi şi, împreună ne despărţim de acest formidabil secol 20 cu una dintre cele mai fundamentale descoperiri la care au visat vreodată oamenii de ştiinţă. Mai trebuie o ultimă confirmare. Aşa că, s-ar putea ca la 2 octombrie tehnicienii să nu mai coboare în tunelul LEP pentru a începe demontarea sa...

Un animal al... viitorului

Inviolabil, invincibil, „NEMURITOR"

DORIN MĂRAN

Tardigradul este un animal microscopic care are capacitatea de a renaşte. Şi asta datorită unei substanţe numită trehaloză pe care experţii japonezi au folosit-o într-o primă etapă de testare pentru a conserva viaţa unei inimi de şoarece.

Kunihiro Seki

Inofensivul animal microscopic a fost supus în nenumărate rânduri la chinurile iadului. Fiert, congelat, expus radiaţiilor mortale, tardigradul a suportat cu stoicism toate supliciile. Capacitatea excepţională a acestui micro-animal e cunoscută dar ignorată de mult timp. De curând, el a revenit în actualitate datorită unor cercetători japonezi de la Universitatea Kanagawa din Hiratsuka – echipă condusă de Kunihiro Seki – care au reuşit să conserve o inimă de cobai timp de 10 zile făcând-o să funcţioneze din nou. Şi asta graţie unei substanţe „magice" extrase din tardigrad, numită *trehaloză*. Având în vedere faptul că un organ vital nu poate fi conservat decât câteva ore, această experienţă performantă ar putea deschide perspective reale în problema păstrării organelor destinate transplanturilor umane. Cercetătorii japonezi au testat rezistenţa animalului punându-l la început sub o presiune de 600 de megapascali, adică de 6 ori presiunea oceanului la o adâncime de 10000 m. La doar 30 megapascali, membranele celulare, proteinele şi AND-ul suferă leziuni importante care duc la moartea individului. Nu şi a subiectului nostru care, supus acestor forţe extreme, a intrat într-o stare secundă de criptobioză. Corpul său s-a deshidratat total şi organele s-au reorganizat pentru a ocupa cât mai puţin loc, luând o formă compactă. În corpul său mumificat nu a fost percepută nici o activitate metabolică. Din punct de vedere clinic, tardigradul era mort de-a binelea. Conţinutul său de apă a scăzut de la 85 la 3 la sută. În condiţii normale de mediu, el şi-a recăpătat forma originală începând să-şi mişte cele patru picioruşe translucide. În condiţii extreme de presiune, compresia s-a produs foarte rapid iar recuperarea stării de normalitate a durat aproximativ o oră. Jocul său de-a viaţa şi de-a moartea e jalonat de succesiuni surprinzător de rapide. Martirajul tardigradului a început însă în secolul XIX când Henri Bequerel l-a scufundat în azot lichid la o temperatură de –272 grade C, aproape de zero absolut. După câteva ore o fost scos şi, încetul cu încetul, animalul şi-a revenit. A urmat apoi o fierbere la 150 grade C, apoi un tratament cu eter şi alcool. Tardigradul a fost insensibil şi la bombardamentul cu raze X. A mia parte din doza de raze administrată acestuia ar fi ucis cu uşurinţă un om. Tardigradul le-a suportat însă cu nepăsare.

(Va urma)

LASERUL şi performanţele olimpice

ADRIAN HOAJĂ

La actualele Jocuri Olimpice de vară care se desfăşoară la Sydney, măsurarea săriturilor în lungime şi a aruncărilor cu suliţa, discul, greutăţile şi ciocanul este efectuată automat şi aproape instantaneu, cu o precizie încă neatinsă, graţie utilizării laserului. Arbitrii, spectatorii şi telespectatorii dispun astfel de rezultatul fiecărui atlet la câteva secunde după executarea probei. Sistemul a fost testat anterior pe stadionul olimpic din Sydney, cu prilejul campionatelor de atletism ale Australiei desfăşurate anul acesta, în februarie. O rază laser, emisă de o mică staţie de măsurare plasată în apropierea cercului de aruncare sau a liniei de elan, permite calcularea distanţei dintre linia de bătaie sau de aruncare şi urma saltului în nisip sau aceea a impactului suliţei, discului etc.. Urma este evidenţiată de un arbitru, cu ajutorul unei plăcuţe înfipte în sol, care serveşte drept reflector pentru raza laser. Timpul parcurs dus-întors de raza laser este împărţit la 2, fiind convertit în lungime pentru obţinerea rezultatului. Cu toate acestea, raza poate fi influenţată de temperatura ambiantă, de umiditate sau luminozitate. De aceea, staţia de măsurare, concepută de firma Leica Geosystems, ţine seama de aceşti parametri şi introduce corecţiile necesare. Pentru o aruncare cu suliţa, lungă de 75 m, precizia este de 2 mm! Însă instrumentul de măsurare, amplasat pe un suport aflat la o oarecare înălţime şi nu la nivelul solului, măsoară de fapt o distanţă oblică, sub un anumit unghi, între capul de vizare şi punctul de impact. Un program informatic aduce corecţiile necesare, astfel încât precizia obţinută este de 1 mm, măsurătorile fiind rotunjite la unitatea superioară. Utilizarea unor instrumente de o asemenea precizie face inutilă orice contestare a rezultatelor, departajarea sportivilor fiind posibilă chiar şi la nivel de câţiva milimetri! *(A.H.)*

planet@IT

Greşeală sau păcăleală?

O eroare a sistemelor de computere ale Amazon.com a avut nişte efecte cel puţin ciudate: pagina unor clienţi ai firmei Associates Program conţinea şi primea continuu adrese de e-mailuri din cadrul Amazon. Acest fapt a fost descoperit întâmplător de unul din angajaţii firmei, care vizita pagina respectivă. În momentul în care această pagina este accesată şi este introdusă parola de utilizator autorizat, nu se poate pătrunde pe sit, din cauza unui mesaj de eroare ce semnalează incorectitudinea adresei de e-mail, chiar dacă aceasta este bună. Dacă se apasă butonul de „refresh" pot fi observate adresele de e-mail ale altora, care doresc să acceseze situl, dar se lovesc la rândul lor de aceeaşi eroare. Există două explicaţii: ori scriptul este defectuos, ceea ce este puţin probabil din moment ce a funcţionat bine la început ori, mult mai probabil, vreun *hacker* a pătruns în baza de date a sitului şi şi-a făcut de cap. Specialiştii Amazon.com au observat într-adevăr o persoană ce a intrat neautorizat în baza de date ce conţinea informaţii personale ale angajaţilor.

Este vremea video-telefonului?

Sunt câteva decenii de când AT&T a uimit întreaga audienţă a Expoziţiei Mondiale din 1964, atunci când a expus noul său telefon care permitea vorbitorilor să se şi vadă unul pe altul. Videotelefonul nu a prins niciodată, dar fascinaţia pentru un astfel de aparat există încă şi acum. Acest concept pare să renască, iar principalii „vinovaţi" sunt Internetul, prin conexiunile sale de mare viteză şi computerele, echipate cu camere video. Din păcate, marile magistrale telefonice tradiţionale nu pot fi folosite pentru transmiterea de imagine, deoarece sunt concepute numai pentru transfer de voce. De aceea, Visual Phone, un produs al companiei japoneze Kyocera poate transmite numai 4 cadre de imagine pe secundă, destul de deranjant pentru ochi. Pot oamenii să vorbească şi să se privească în acelaşi timp? O întrebare fără un răspuns cert la ora actuală.

Cerneală ciudată

Cerneala Epson Stylus Photo îşi schimbă culoarea în portocaliu după printare în zonele cu concentraţie mare de ozon, au confirmat specialiştii firmei Epson. Firma doreşte să lanseze în această toamnă o hârtie mai rezistentă şi care să permită imprimări de calitate ale fotografiilor, angajându-se, de asemenea, să cumpere înapoi imprimantele de la clienţii nemulţumiţi. Degradarea culorii a ieşit la iveală când utilizatorii de imprimante Epson Stylus Photo 870, 875DC şi 1270 au raportat că fotografiile îşi schimbau nuanţele în portocaliu după o zi, două sau chiar câteva săptămâni de la tipărire. Însă nu toţi au semnalat această eroare. Degenerarea calităţii fotografiilor apare numai în zonele geografice în care nivelul ozonului de la sol este normal. De aceea în oraşele poluate, unde smogul sau praful împiedică curăţirea aerului, tipăriturile nu sunt afectate. Epson a afirmat la lansarea imprimantei 1270 că aceasta poate tipări imagini la aceeaşi calitate ca şi fotografiile procesate în laboratoarele foto. Aşa şi este numai că cercetătorii de la Epson nu au observat sensibilitatea cernelii la ozon, care va fi corectată prin producerea unei hârtii speciale. *(G.V.C)*

Inexplicabilul de lângă noi

OBSESIILE SFÂRŞITULUI

ION ŢUGUI

Mai toate doctrinele spirituale, care au drept obiect de observaţie şi terapie fiinţa umană, scot în evidenţă igiena spiritului şi a sufletului în răstimpul dat fiecărui om experienţei pământeşti în materia biologică. Bunătatea, credinţa, altruismul, cu precădere iubirea, morala, simţul caritătii necondiţionate şi alte atribute ne prezintă un profil creştin autentic, biruitor, cu acces garantat în lumea spiritelor de lumină...

Doctrinele spirituale conduc prin învăţătură şi iniţiere la o imagine a omului perfect. Dar acest om aproape că nu există, dacă e să-l căutăm într-o lume care în curând va urca spre şapte miliarde de locuitori pe planeta oamenilor. Deducem că „rătăcirea" noastră generalizată generează efectul bine cunoscut – psihologia sfârşitului! Trăim cel puţin două scenarii ale unui colaps terestru regenerator: unul este rezervat omenirii, al doilea este rezervat planetei şi implicit oamenilor! Nu greşim afirmând că niciodată în evoluţia ei ştiinţa nu şi-a asumat rolul de vizionar ca astăzi. În căutarea adevărului, continuu mobilizată şi antrenată pentru a atinge „ultimul adevăr", ştiinţa rămâne, totuşi, cel mai important domeniu al cunoaşterii, ale cărui predicţii trebuie acceptate, înţelese şi cunoscute. Un sfârşit „sigur" al planetei noastre şi al Sistemului Solar este preconizat de ştiinţă pentru un timp care ne lasă vreo cinci miliarde de ani de siguranţă. Până când Soarele îşi va epuiza rezervele de hidrogen, oamenii vor găsi probabil altă planetă în galaxie şi îşi vor continua aventura vieţii.

Scenarii catastrofale mai apropiate de noi ne dau de înţeles că nu vom dăinui pe Terra până la evenimentul cosmic legat de colapsul solar. În deceniile următoare ne poate lovi un asteroid gigant; scenariul acestui eveniment este pus la punct de către oamenii de ştiinţă până în cele mai mici amănunte. Asteroidul are un nume, se ştie anul şi chiar ziua când ne va lovi; în prezent se caută soluţii militare pentru ca bolidul ceresc să poată fi fărâmiţat departe de impactul lui cu atmosfera terestră... Şi iată că în seria obsesiilor sfârşitului a mai apărut una, se pare că ultima, deocamdată (presupun că vor apărea multe altele în viitorul apropiat!). Este vorba despre fenomenul numit de oamenii de ştiinţă *îngheţul spontan!* Din cauza poluării, din cauza unor disfuncţii în structura magnetică a Pământului, în fine din cauza unor „aberaţii" ce se vor manifesta la polii magnetici şi din multe alte cauze ipoteza îngheţului spontan este luată în seamă cu îngrijorare...

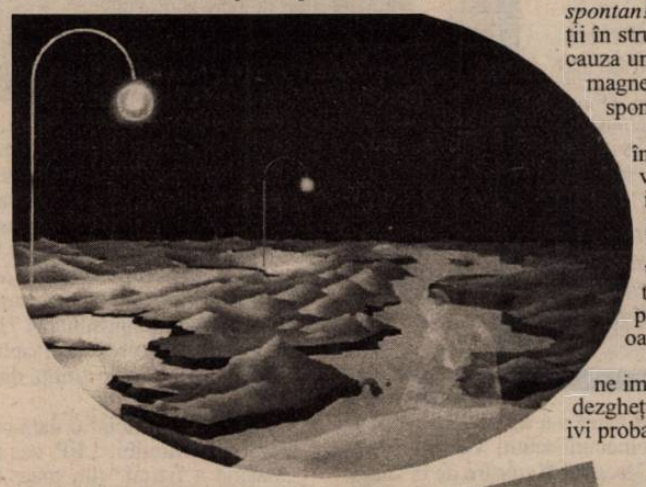

Ne putem imagina ce poate să însemne îngheţul spontan. O planetă a cărei viaţă vegetală şi animală s-ar transforma într-o imagine de coşmar. O planetă care ar avea pentru cine ştie cât timp aspectul unui congelator în care se vor vedea elementele unei civilizaţii parcă puse la conservat pentru sute sau mii de ani! O „criogenie" de proporţii cosmice, cu şapte miliarde de oameni transformaţi în gheaţă!

Bizuindu-ne pe principiile termodinamicii, ne imaginăm apoi revenirea căldurii binefăcătoare, dezgheţul unei lumi moarte! Alt coşmar în care se va ivi probabil altă viaţă, cu alte fiinţe şi cu altă istorie...

Înconjuraţi de baze extraterestre

Un alt ROSWELL la Kecksburg?

DAN D. FARCAŞ

În 9 decembrie 1965, pe la ora 16.45, deci încă pe lumină, sute de persoane din Canada, Michigan, Ohio şi din Pennsylvania au văzut zburând pe cer un obiect strălucitor. Observaţiile, independente, s-au făcut pe o lungime de 800 de kilometri, timp de şase minute. Iniţial s-a crezut că a fost un bolid; dar obiectul zbura prea jos, iar calculele au arătat că viteza sa era mult prea mică pentru cea a unui bolid. Mai mult, pe ultimii kilometri, obiectul şi-a schimbat traiectoria de la sud-est spre est, ceea ce este practic imposibil pentru un o piatră căzută din cer.

Unul dintre martorii oculari a fost Bill Bulebush din Kecksburg (Pennsylvania), o mică localitate rurală, de numai 150 locuitori, aflată la circa 65 kilometri sud-est de Pittsburg. El povesteşte că a văzut obiectul făcând, în dreptul zării, o întoarcere, ca într-un U, revenind din nou în apropiere şi dispărând într-o vale adâncă şi îngustă. Un nor albăstrui s-a ridicat pentru un moment, dar s-a disipat în câteva minute. Bill a coborât pe coasta împădurită şi a dat peste obiect. Avea formă de ghindă, aşezată cu vârful în sus; mărimea era cea a unui automobil, culoarea arămie arsă. Pe corpul obiectului se vedeau nişte hieroglife bizare. Nu se zărea nici o îmbinare, nici o uşă, nici un hublou. Bill a stat aşa câteva minute, dar când a auzit alte persoane apropiindu-se, prin pădure, s-a retras fără să fie văzut. Timp de 25 de ani i-a fost frică să povestească întâmplarea.

Doi copii din Kecksburg, care se jucau în pădure, au văzut şi ei „o stea care ardea" căzând din cer şi explodând. Ei şi-au alertat mama care, convinsă că a fost prăbuşirea unui avion, a sunat pompierii. Aceştia, împreună cu poliţişti, au sosit prompt la locul indicat, dar aici au întâlnit deja un grup de militari, aparent foarte bine informaţi, care i-au somat să plece, întrucât se ocupă ei de operaţiile de salvare. După câteva ore, militarii au declarat însă că nu au găsit nimic.

Investigatorul Stan Gordon, a strâns timp de 35 de ani sute de mărturii despre cele întâmplate. Unul dintre martori, Jim Romanski, sosise la faţa locului cu grupul de pompieri din Lloydsville, o localitate apropiată. Deşi toţi au fost poftiţi să plece, întrucât „zona este în carantină", el a rămas în preajmă, nu departe de cordonul militar. A văzut sosind un camion platformă, care a intrat în pădure, iar după vreo oră sau o oră şi jumătate a văzut camionul întorcându-se, încărcat cu un obiect mare, lung cam de 4,5 metri şi gros de 2,5-3 metri, acoperit cu o prelată. James Mayes, adjunctul şefului pompierilor din Kecksburg, şi un alt pompier Melvin Reese, au văzut şi ei obiectul, apreciind că avea cam 2 metri lăţime şi vreo 5 metri lungime. Pe partea de jos erau nişte hieroglife, dar nu litere chirilice, pe care, Reese fiind de origine poloneză, le cunoştea bine.

În 1990, când s-au împlinit 25 de ani de la incident, a sosit în sat o echipă de televiziune, realizatorii serialului „mistere nesoluţionate". Cu această ocazie au mai apărut noi martori. Între aceştia un ofiţer i-a declarat lui Stan Gordon că păzise, timp de câteva ore, în zorii zilei de 11 decembrie, la baza aeriană Lockbourne, camionul în care fusese încărcat obiectul. Avea ordin să împuşte pe oricine s-ar fi apropiat prea mult. Camionul s-a îndreptat apoi spre baza Wright-Patterson. Stan Gordon a găsit chiar o persoană, identificată doar ca „Myron", care spunea că, pe 12 decembrie, a văzut obiectul şi un omuleţ mort, recuperat din navă, în incinta bazei Wright-Patterson.

Ca o complicaţie în plus, s-a aflat că în ziua cu pricina, 9 decembrie 1965, sonda spaţială sovietică *Kosmos 96*, a reintrat în atmosfera pământeană, dezintegrându-se. Totuşi, impactul s-a produs în Canada şi cu circa 14 ore înainte de incidentul de la Kecksburg. Dar dacă acolo a căzut doar racheta purtătoare, iar sonda a ajuns la Kecksburg? Stan Gordon a scris în 1995, în acest sens, agenţiei spaţiale ruseşti, care a negat orice posibilă legătură între *Kosmos 96* şi obiectul căzut la Kecksburg.

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/39

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brătara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Dosarul gândurilor comunicante

Telepatie la surdo-muţi

MIHAELA DOROBANŢU

Atunci când şi-a dat prima oară seama de acest lucru, Mihail Kuni a fost – totuşi – extrem de surprins. Luase avionul de la Soci şi urma să inspecteze o instituţie pentru surdo-muţi. Pe locurile din faţă se aflau doi bărbaţi surdo-muţi şi pe cel de lângă el o femeie. La un moment dat l-a observat întâmplător pe cel care stătea în faţa lui întorcându-se spre femeie. Încă nu apucase propriu-zis să se întoarcă şi femeia, care citea, şi-a ridicat ochii de pe carte. O întâmplare, şi-a zis Kuni. Dar a început să-i observe cu mai multă atenţie. Femeia, la rândul său, de-abia şi-a întrerupt lectura cu intenţia de a comunica ceva prietenului său, că acesta s-a şi întors spre ea.

Constatările sale aveau să fie confirmate în timpul şederii la instituţia pentru surdo-muţi. Aceştia nu erau evident singurii care la un moment dat să aibă senzaţia netă că cineva îi priveşte, să recepţioneze, cu alte cuvinte, un semnal telepatic. Dar toate experienţele efectuate cu ei au fost încoronate de succes dincolo chiar de cele mai optimiste pronosticuri. Explicaţia? Dintr-o profundă nevoie de compensare, ei învăţaseră să gândească prin intermediul unor imagini vizuale foarte nete. Iar capacitatea de a produce imagini mentale clare constituie elementul esenţial al unei bune transmisii telepatice. Acest element a fost de nenumărate ori subliniat de specialiştii sovietici în domeniu. Pentru fosta Uniune Sovietică, o ţară care a propagat cu îndărătnicie materialismul în cele mai sălbatice forme ale sale, studiul paranormalului pare să fi constituit o indiscutabilă prioritate. Ceea ce se urmărea, inclusiv în scopuri care depăşeau „simplul" interes ştiinţific, era realizarea unui perfect control de sine al subiecţilor. S-a pornit de la constatarea că încercând să adoarmă pe cineva prin recurgerea la telepatie, nu era suficient să fie transmise (cum era cazul în hipnoză) doar „comenzi" („destinde-te!", sau „dormi!"), ci acestea trebuiau completate cu imaginea mentală a subiectului adormit. Drept consecinţă, un biofizician, Dr. Yuri Kamensky, a ajuns să întocmească un fel de „reguli de decolare" pentru cei care intenţionau să transmită un mesaj telepatic. Astfel, el îi povăţuia: ◆ să se instaleze confortabil; ◆ să înlăture progresiv tensiunea nervoasă a corpului, aşa cum progresiv îţi scoţi hainele de pe tine; ◆ să facă abstracţie de grijile şi emoţiile lor obişnuite; ◆ să aibă încredere în ei înşişi. „Atunci când doriţi să începeţi transmisia unei imagini, – spune Dr. Kamensky – nu ţineţi un monolog interior. Începeţi prin a atinge obiectul. Trebuie să vă formaţi o imagine tactilă cât mai precisă a acestuia. Apoi gândiţi-vă la obiect. În fine, reprezentaţi-vă imaginea receptorului şi imaginaţi-l pe el privind şi atingând obiectul."

34 de persoane au reuşit în acest fel să transmită perfect 7 imagini din 10. Dacă nu acesta este mecanismul ideal de control asupra propriei persoane, oricum însuşirea unei asemenea tehnici reprezintă o bază ce suportă perfecţionări.

Între scepticism şi credulitate

Anestezie comandată telepatic

PAUL IOAN

Eticheta „somnambuli teleghidaţi", chiar dacă nu avea o rezonanţă ştiinţifică, se potrivea de minune „pacienţilor" celebrului hipnotizator englez al anilor '80, Sorel Thibetus. O persoană oarecare, în somn hipnotic, reuşea să asculte de comenzile sale şi să facă echilibristică, în cadrul unor spectacole de circ. Dar aceasta nu era singura lui performanţă publică. După înfrângerea fricii, sfidarea durerii era o altă demonstraţie a virtuţilor sale.

Profesorul Thibetus invita pe cineva dintre spectatori, de preferinţă un bărbat. Acesta era aşezat pe un scaun, în mijlocul arenei, şi în aceeaşi perioadă de graţie de 40-45 de secunde era „transportat" în somn hipnotic. Apoi, una din asistentele sale îi înfigea ace de 5 centimetri în obraji şi pe braţe. În tot acest timp, „magicianul" îi povestea „cobaiului" verzi şi uscate, ca şi cum ar fi vrut să-i abată atenţia de la ceea ce are de suportat. Totul se petrecea ca într-o sală de operaţie, unde pacientul fusese anesteziat. După „plantarea" a 14-15 ace, ritualul se oprea şi Thibetus îşi întreba victima dacă simte vreo durere. Răspunsul era întotdeauna negativ... Urma scoaterea acelor, operaţie pe care cel „torturat" o executa singur. Punerea la încercare a simţurilor în timpul somnului hipnotic era o provocare la tot ceea ce se ştia până atunci în acest domeniul al parapsihologiei. Thibetus reuşea să scurt-circuiteze semnalele nervoase între creier şi zona atacată, dar în acelaşi timp hipnotizatul rămânea obedient comenzilor – deci auzul funcţiona normal. Uluitor era şi faptul că, la anumite persoane, proba durerii se făcea şi cu ace înroşite în foc, fără ca pacientul să se lamenteze în vreun fel. Practic, printr-un mesaj telepatic extrem de intens, creierul celui hipnotizat se comporta ca şi cum îşi elaborase singur un anestezic selectiv, care să anihileze doar anumite simţuri. O explicaţie riguroasă nu există. Cert este că acest gen de spectacole a fost sistat atunci când Sorel Thibetus s-a îmbolnăvit de ciroză. Propria suferinţă îi diminuase ireversibil puterile extrasenzoriale.

CONCORDE

Fişa unei... „autopsii”

AURORA POPESCU

Chiar dacă despre Concorde se vorbeşte acum ca despre un mit destrămat, cel mai frumos şi cel mai rapid avion din istoria aeronauticii de până la această dată va continua să fascineze omenirea. Ca orice creaţie de legendă, gigantica pasăre de oţel a companiei Air Industrie s-a înălţat de fiecare dată spre cer bine „hrănită” cu truda a mii de specialişti ce trebuiau să-i asigure perfecta întreţinere şi funcţionalitate. Din nefericire însă, aceştia n-au reuşit să-i insufle şi nemurirea. Ce înseamna totuşi îngrijirea păsării de oţel?

„Cura de sănătate”

◆Conform menţiunilor constructorilor, fiecare aparat Concorde trebuia să treacă printr-o revizie capitală, o dată la 12 ani de zboruri cotidiene sau altfel spus după 12000 de ore de zbor şi aproximativ 4000 de cicluri de aterizare-decolare.

◆Avionul Concorde care s-a prăbuşit pe 25 iulie ieşise din faza primei revizii capitale în ianuarie 2000.

◆Cu prilejul acestei operaţiuni, aparatul fusese supus unor complete şi minuţioase verificări.

◆„Pielea” aparatului suspendată în aer, a fost în întregime decapată pentru a se constata cea mai mică urmă de eroziune sau instalarea de microfisuri. Încă de pe vremea primelor revizii generale aplicate avioanelor Concorde, specialiştii au fost uimiţi să constate din acest punct de vedere starea ireproşabilă a aparatului, în comparaţie cu cea a altor tipuri de avioane. Explicaţia? Viteza record atinsă de Concorde în timpul zborului (până la 2200 km/h) provoca o puternică încălzire a metalului din care era construită carlinga (între 100 şi 170 de grade C), fapt ce permitea uscarea „pielii” aparatului chiar în timp ce parcurgea straturi atmosferice încărcate de umiditate. De precizat că, în timpul zborului, sub efectul dilatării, avioanele Concorde se lungeau cu aproximativ 10 cm.

◆În hangarul care adăpostea avionul pentru revizia generală (cu o suprafaţă ceva mai mare decât cea a trei catedrale Notre-Dame puse una lângă alta) nici un element din componenţa aparatului de zbor, demontat în bucăţi, nu a scăpat inspecţiei: cele patru motoare (Rolls-Royce Olympus 593), trenurile de aterizare, părţile mobile, aripile, rezervoarele de kerosen...

◆Conform normelor de revizie, cockpit-ul e demontat şi el piesă cu piesă, panoul de comandă de asemenea, cele 200 de cadrane de la bord sunt scoase, depozitate pe un banc special şi verificate unul câte unul.

◆Fiecare milimetru din sistemul electric este deopotrivă controlat; de precizat că un Concorde funcţiona cu ajutorul a 240 kilometri de cablu electric.

◆Persoanele implicate în programul de revizie generală a aparatelor au fost specializate în acest gen de activitate de către firma Concorde. Timp de 9 luni cât a durat „cura de sănătate” pentru pasărea-gigant, specialiştii au prestat în jur de 50000 de ore de muncă, desfăşurate în 515000 puncte de lucru. Fiecare mecanic în parte a avut obligaţia, conform normelor standard, să noteze toate constatările, tot ceea ce a întreprins pentru corectarea eventualelor defecte şi să-şi pună semnătura pe munca efectuată.

Pneurile ucigaşe

◆Cu un diametru de peste un metru, roţile avioanelor Concorde, construite dintr-un aliaj uşor, erau echipate cu anvelope fabricate special de firma Goodyear, concepute să reziste în momentul decolării la o greutate de 186 de tone şi la o viteză între 320 şi 400 km/h. Presiunea acestora era de 6 ori mai mare decât a pneurilor de autoturism. (Dacă unul sau două pneuri explodează, cauciucul, valvele metalice şi spiţele jenţilor se pot transforma în adevărate proiectile, capabile să perforeze rezervoarele de combustibil amplasate în aripi, exact sub trenul de aterizare. Este cauza evenimentului aviatic înregistrat în 14 iunie 1979, la Washington, când o explozie de cauciuc a afectat mai multe conducte hidraulice şi cabluri electrice, dar, din fericire, atunci kerosenul nu a luat foc şi aparatul a putut fi ţinut sub control.)

◆Procedurile tehnice prevedeau schimbarea pneurilor după 35 de zboruri, spre deosebire de alte avioane, de alte tipuri, la care schimbul este prevăzut după 100 de zboruri, iar la unele chiar după 300. În consecinţă, folosirea pneurilor (numerotate) era deosebit de bine supravegheată şi controlată. La Roissy, un hangar întreg le era destinat.

◆Potrivit afirmaţiilor companiei Air France de după tragicul accident, „pe Concorde nu se folosesc pneuri reşapate”. Şi totuşi, catastrofa s-a datorat, conform concluziilor oficiale ale specialiştilor, date publicităţii exploziei înregistrată la nivelul pneurilor. E posibil ca acestea, aflate spre sfârşitul timpului de folosire, să fi înregistrat totodată un grad prematur de uzură, suficient ca un mic obiect metalic rătăcit pe pistă să producă explozia (aşa cum s-a afirmat în finalul cercetărilor). Aceasta cu atât mai mult cu cât unele anomalii legate de starea pneurilor fuseseră raportate de personalul de bord care, anterior cursei fatale, efectuase un zbor cu acelaşi aparat. În ciuda concluziilor oficiale deja emise, părerile specialiştilor sunt încă împărţite deoarece ar exista totuşi un mister nedezlegat total: după incidentul de la Washington, bordul tuturor aparatelor Concorde a fost echipat cu un indicator de presiune a pneurilor. Or, în cazul Concorde-ului zdrobit, acest aparat nu a înregistrat şi nu a sesizat nici o anomalie. Dar, până la urmă şi aici ar exista o explicaţie: sistemul de semnalare a avariei la pneuri nu este cu adevărat activ decât la viteză medie, când încă e posibilă frânarea şi oprirea avionului, susţin experţii în materie.

Anatomia secundei

Ziua când a venit „Solaris”

ALEXANDRU MIRONOV

Pe la sfârşitul deceniului VII mi-au ajuns în mâini straniile cărţi ale medicului filozof Stanislaw Lem. Între ele, *Solaris,* povestea unei planete vii, o minte gigantică, plasată de demiurgul Lem la intersecţia drumurilor a două civilizaţii galactice, şi purtând o concluzie dostoievskiană: întâlnirile dintre raţiuni sunt imposibile. Ca şi cele dintre oameni...

Fandomul SF românesc – sute de mii de oameni – a citit cu înfrigurare *Solaris,* întâi în foileton, în prea iubita „revistă de 1 leu” (chiar atât costa!), numită *Colecţia de Povestiri Ştiinţifico-Fantastice* („cadavrul” ei, bine împăiat, aşteaptă la revista-mamă, *Ştiinţă şi Tehnică,* un investitor dispus să-i sufle în raclă şi s-o învie). Editat apoi (cred că la „Albatros”) volumul *Solaris* a devenit monedă de schimb în fandomul SF românesc, valoarea crescându-i o dată cu trecerea anilor şi prăbuşindu-se, ca mai toate valorile culturale, în haoticul deceniu X al secolului XX.

Dar nu povestea cărţii trebuie să v-o spun ci pe aceea a unui derivat al ei, filmul *Solaris,* realizat de străinul, nepământeanul Andrei Tarkovski. Când am avut norocul să dau peste film, îi văzusem deja *Rubliov*-ul, de mai multe ori, şi deja îmi dădeam seama că Tarkovski nu se poate încadra în nici o şcoală de cinematografie, ba chiar în nici o nişă culturală cunoscută. Era, deja, singur, pe o planetă pe care şi-o construise – integral.

Soarta a vrut ca eu să văd *Solaris* în premiera sa internaţională. Era anul 1971, la Paris, la Tex Pop Palace. Un tânăr fan SF bogat şi tenace se hotărâse să organizeze primul festival de film SF din Europa, iar eu îl convinsesem pe Adrian Rogoz, părintele CPSF, să scrie organizatorilor, la Paris, pentru a se trimite invitaţii şi „la hotarele Oicumenei”, cum ar fi spus Ilia Efremov, un alt demiurg, camarad de arme cu Stanislaw Lem. Au venit invitaţiile, am obţinut paşapoartele, am primit binecuvântarea lui Adrian Rogoz şi am luat trenul, clasa a II-a, fireşte, împreună cu Coco Popescu, un alt fan SF din Craiova şi prieten al meu. Festivalul a fost interesant, dar peliculele aparţineau preistoriei filmului SF, căci nu apăruseră încă nici *Odiseea Spaţială 2001,* nici *Portocala mecanică,* Stanley Kubrick mai avea până să se întâlnească cu fandomul SF – aşa că prin realitatea virtuală băntuiau, în pixeli, poveştile cu vampiri. Patru nopţi cu filme cu vampiri am petrecut, filme profesioniste; îmi amintesc că ne speriam în aşa hal încât noaptea, după spectacole, mergeam împreună cu prietenul Coco şi gazda noastră, pictorul SF Jaques Wyrs, pe bulevardul parizian Sevastopol, înghesuiţi unul în altul, de teamă să nu ne muşte careva, în realitatea concretă a nopţii.

...Şi a venit ziua a cincea a festivalului, pentru care era anunţat, cu surle şi trompete, filmul lui Tarkovski. Fără Tarkovski de faţă, bineînţeles, Moscova nu-i dăduse voie să vină. Am plecat de acasă spre Tex Pop Palace la ora obişnuită, şase seara, pentru proiecţia de la ora şapte. Dar intrând în Pigale, unde se afla cinematograful festivalului, am avut surpriza să întâlnesc... poliţia călare! În Paris, seara, în Pigale, poliţia călare! De cinematograf m-am apropiat cu greu, căci o mare de oameni înconjura clădirea, mii de oameni care auziseră, printr-un fel de tam-tam cultural al planetei, că la Tex Pop Palace avea să se petreacă un mare eveniment al culturii Pământului. Am intrat, până la urmă, în sală, căţărându-ne pe un zid vecin camerei de proiecţie şi, deşi aveam acreditările şi invitaţiile în regulă, tulburătoarea peliculă a lui Tarkovski am vizionat-o atârnat de o scară. Cu adâncimea din *Rubliov,* Tarkovski îl interpreta pe genialul Lem, descompunând, dostoievskian, miracolul unei poveşti unice în istoria culturii, pentru a o recompune, în imagini bidimensionale, aşa cum niciodată, nicicând, nici un alt creator de film nu a mai făcut-o...

Au trecut de la acea întâmplare aproape trei decenii. Tarkovski a plecat într-un univers paralel, după ce ne-a construit, parcă din horbote şi cristaluri, o altă parabolă filmată, *Călăuza,* transpunere pe ecran a unei alte opere geniale – *Picnic la marginea drumului* – a fraţilor Arcadi şi Boris Strugaţki (pe primul aveam să-l întâlnesc, în toamna anului 1989, la Odesa, la prima şi ultima consfătuire a scriitorilor SF din lagărul socialist – puţin după aceea l-a urmat şi el pe Tarkovski...). În filmul SF al lumii, timid la începuturi, a apărut Stanley Kubrick. Apoi, computerul. Şi, de aici încolo, produsele pe bandă rulantă gen *Terminator, Alien* şi *Robocop,* „cultură” industrială, adâncind foamea de aventură şi violenţă a sfârşitului de mileniu.

Acum filmele SF ţin piaţa cinematografiei şi televiziunilor, sute, mii de filme şi seriale TV, semn al revanşei eclatante pe care „subcultura” numită Science Fiction o ia în faţa culturii mari, „mama” arogantă care l-a persecutat, asuprit şi înghesuit într-un colţ al marii case a civilizaţiei lumii. Dar giuvaerul *Solaris* rămâne, alături de *Călăuza,* monumentul pe care l-a ridicat cortexului uman un extraterestru aflat în trecere pe la noi, îngerul ciudat pe nume Andrei Tarkovski.

Noi şi lumea

Cine face ştiinţă şi DE CE?

PAUL IOAN

Presa de toate genurile este asaltată, dacă nu zilnic, atunci cel puţin săptămânal, de ştiri importante, uneori senzaţionale, referitoare la realizările comunităţii ştiinţifice mondiale. Populaţia planetei conştientizează permanent că undeva, cineva, a mai făcut un pas în medicină, astronautică, farmacie etc. Toate aceste ştiri se internaţionalizează, devin un bun al tuturor aproape instantaneu, dar există în paralel şi o firească mândrie naţională a ţărilor ce „primenesc” ştiinţa (cu toate că multe „förţe” aparţin unor companii transnaţionale). Din acest punct de vedere, foarte puţine veşti sosesc dinspre inteligenţa ştiinţifică românească. Ba mai mult, în loc de descoperiri sau invenţii autohtone, informaţiile din acest domeniu au la noi un caracter social revendicativ, cu o singură temă: nu sunt bani pentru ştiinţă.

Un criteriu care ne exclude din clasamente

Atunci când se alcătuiesc clasamentele la nivelul întregii lumi ştiinţifice, îţi trebuie cel mai obiectiv criteriu cu putinţă, care să nu ţină seamă decât de tematica investigaţiei. Observatoarele pentru Ştiinţe şi Tehnică din Paris şi Londra folosesc datele primite de la Science Citation Index al societăţii ISI – cea care cataloghează publicaţiile ştiinţifice la nivel mondial. Cu alte cuvinte, sunt prelucrate statistic toate tipăriturile care reprezintă oglinda cercetării ştiinţifice (indiferent de domeniu) în fiece ţară.

Este corectă această evaluare? Se pare că da, întrucât ea răspunde următoarei logici: dacă ai o cercetare temeinică, ai rezultate; dacă ai rezultate, atunci le faci cunoscute, pentru a-ţi asigura prioritatea, dar şi prestigiul (căci din acestea provin şi avantajele materiale); dacă vrei să le faci cunoscute, atunci îţi asiguri mijloacele de răspândire în masă (presa scrisă, Internet, Simpozioane, Congrese ştiinţifice, brevete etc.).

În clasamentul mondial, România intră în grupul nediferenţiat, adică la „şi alţii”, al ţărilor central şi est-europene, cu o contribuţie ştiinţifică de 2,1 la sută, iar tendinţa este de scădere (separat, Rusia are 2,7 la sută, tot în scădere). Dar sub grupul „nostru” se află America latină (1,4 la sută), Africa de Sud (0,5 la sută) şi grupul noilor puteri economice asiatice („Tigrii”, cu 1,6 la sută, cuprinzând Coreea de Sud, Taiwan, Hong Kong şi Singapore). Australia şi Oceania nu sunt departe de „noi”, având împreună 2,8 la sută.

CONCURENŢĂ

La acest agitat sfârşit de secol, s-au detaşat net doi competitori mondiali: Europa (ţările „comunitare” plus Norvegia şi Suedia) şi SUA.

„Fruntăşie” şi bogăţie, o asociere discutabilă

Aşa cum aminteam, în topul geo-ştiinţific pe primul loc sunt SUA (35,8 la sută din produsele ştiinţifice mondiale) – cu tendinţă de scădere – şi Europa comunitară plus Norvegia şi Suedia (34,2 la sută) – cu tendinţă de creştere. Deci, bogaţii lumii. *Însă clasamentul nu răspunde şi la întrebarea: câţi din oamenii de ştiinţă ai acestor fruntaşi provin din ţările central şi est-europene?* O statistică franţuzească estima la peste 80 la sută de „importaţi” numai în SUA, iar în Europa apuseană nu se suflă o vorbă despre „racolări” – ar fi jenant şi ar dezvălui politica de discretă şi/sau făţişă stimulare a străinilor din ţări mai sărace (*„cazul” fizicianului de origine română Arthur Dogariu, cel din grupul ce „luptă” cu viteza luminii, sau al lui George Emil Palade - Premiul Nobel 1974, trecut în enciclopedii ca american – ne scuteşte de alte comentarii).*

În cadrul fruntaşilor europeni există şi o altă o anomalie (în afară de cea a naţionalităţii). Bogata Elveţie, pe primul loc la venituri şi producţie pe cap de locuitor, nici nu apare în clasamentul intra-european – unde conduc Marea Britanie, Germania şi Franţa. La fel şi Luxemburg (locul doi la produsul intern brut). Ce calcule şi-au făcut aceste ţări de au renunţat la „ambiţia ştiinţifică”?

Şi apropo de ambiţie, sunt două ţări distincte în ierarhia lumii ştiinţifice, ţări care nu strălucesc prin bogăţia cetăţenilor lor şi nici ca număr de locuitori: Japonia (cu un incredibil 8,2 la sută) şi Israel (1,1 la sută). Acestea sunt prezente în clasamentul mondial al ştiinţei, la concurenţă cu mari grupuri de ţări şi continente. Practic, Japonia este egală cu America latină, Australia şi Oceania, Federaţia Rusă, Asia (fără „Tigri”) şi Canada luate la un loc! Pe treapta a treia în lume, Japonia nu are nici „importuri” de oameni de ştiinţă... Şi când ne gândim că în urmă cu 15-20 de ani, România figura nu departe de Japonia în clasamentul numărului de brevete raportat la numărul de cercetători ştiinţifici, în primii 20 din lume.

(Va urma)

RITMURILE creşterii copiilor

Creşterea ordonată fizică şi luarea în greutate, imediat după naştere, sunt caracteristici de valoare ale noului născut ce trebuie verificate din prima zi de viaţă. Dacă în primele zile după naştere, din greutatea noului născut se pierde a zecea parte, aproximativ 300 grame, aceasta se recuperează în următoarele 10 zile. În continuare copilul sănătos creşte în greutate. La început zilnic, câte 25-30 de grame, după vârsta de 6 luni, mai încet – 15-20 de grame pe zi, iar în cel de al doilea an de viaţă media este de 250 grame pe lună. În primele 5-6 luni, copilul îşi dublează greutatea avută la naştere, iar la 1 an şi-o triplează. În prima lună creşte cu 4 cm, în lunile 2-3 cu câte 3 cm, apoi, până la vârsta de 2 ani cu câte 1 cm pe lună. Dacă la naştere copilul are 50 cm, la 3 luni, măsoară 60 cm, la 10 luni 70 cm, iar la 1 an are deja 80 cm.

Dacă lună de lună, aceste elemente sunt evidente, după naştere şi în prima copilărie par a se încetini însă către anii de şcoală. Prepubertatea face ca adolescenţii să pară a creşte „ca din apă". Este fenomenul care se reduce o dată cu trecerea peste „pragul adolescenţei" şi se stabilizează aproximativ în jurul vârstei de 20 de ani.

Creşterea fizică şi „acumularea" psihică se petrec sub influenţa unor factori. Între aceştia, pe primul loc se plasează factorii interni: tiroida, timusul şi hipofiza. Ca elemente externe ce influenţează creşterea se socotesc a fi: vitaminele, alimentaţia sănătoasă, viaţa în aer liber şi nu în ultimul rând binefăcătorul soare. Pentru realizarea unei dezvoltări armonioase şi sănătoase este necesar echilibrul acestor factori atât de diferiţi. Aici îşi spune cuvântul supravegherea medicală. Controlat săptămânal în primele luni de viaţă, apoi de 2 ori pe lună până la 1 an, după care lunar, în cel de al doilea an de viaţă, creşterea în greutate este un element important care oferă argumente despre sănătatea copilului, (Mama trebuie să le noteze într-un „caiet al copilului". Oricând, la orice vârstă, acestea pot fi importante). ***(Dr. V.M.)***

Indiscreţii

FRUMOASELE PLANETEI 2

Yamila Diaz a fost aleasă drept cea mai sexy femeie a anului 2000. Când vine la Paris, îşi petrece serile dansând. Preferă mâncarea japoneză şi îşi rezervă ceasuri bune pentru călărie. Admiratorii o pot vedea călărind în pădurea Rambouillet. Yamila are 24 de ani, este argentiniană şi lucrează cu Agenţia Next Paris.

Michelle Behennah s-a născut în Singapor, a crescut la Londra şi şi-a petrecut adolescenţa la Paris. În acest moment se situează pe locul 5 între cele mai frumoase fete ale planetei. Are 24 de ani şi lucrează pentru Agenţia Ford.

Lujan Fernandez, ocupanta locului 6, are 21 de ani, este argentiniană, lucrează pentru Agenţia Next, apare frecvent pe coperţile revistelor pentru femei. Lujan adoră soarele şi marea. Celibatară, mărturiseşte că nu a avut încă timp pentru a face o pasiune deosebită pentru cineva.

Dosarele frumuseţii

Cum ne îngrijim

TENUL TOAMNA?

După această vară „nefiresc" de călduroasă tenul şi în general pielea noastră trebuie să revină în atenţia îngrijirilor cosmetice pentru că este neapărat nevoie şi pentru a ne pregăti să intrăm în iarnă cu o „faţă curată".

Este neapărat nevoie pentru că urmările valurilor de căldură sunt multiple dintre care aş menţiona: îngroşarea excesivă a stratului cornos (ultimul strat al epidermei) şi deshidratarea. Ambele inconveniente se pot remedia printr-un tratament cosmetic amplu în cadrul căruia să se insiste pe procesul de curăţire (mască peeling din extracte naturale, extracţie, periaje, masaje à sec, măşti absorbante, folie impregnată cu extracte decapante). Procesul de hidratare se poate realiza cu diverse game de produse şi aparate adecvate cum ar fi extracte bioactive de lăptişor de matcă şi flori de portocal sau extract de mesteacăn şi hamamalis. Iontoforeza este recomandată conducând la o rehidratare imediată şi de durată. Măştile cu miere ca bază precum şi celelalte produse apicole în combinaţie cu plante, fructe, alge, argile completează atât procesul de curăţire cât şi pe cel de hidratare. Deci ideal este să remediem aceste neajunsuri într-un cabinet de cosmetică unde puteţi beneficia şi de un confort psihic adecvat şi absolut. Şi excesul de ţesut adipos se poate corecta prin gimnastică şi masaje cosmetice efectuate cu creme speciale care să conţină extracte bioactive (lăptişor de matcă, polen). Tonifierea muşchilor faciali trebuie să facă parte din exerciţiile dv. zilnice. Pungile de sub ochi sunt un semn că ar trebui să vă supravegheaţi mai bine sănătatea. Pielea de sub ochii dv. este foarte fină şi dacă muşchiul de sub piele –un muşchi circular care înconjoară în întregime ochiul – este moale, lichidul aflat în mod normal în ţesut se strânge aici şi face pielea să se umfle.

Veţi reuşi să faceţi să dispară aceste pungi cu următorul exerciţiu ocular: închideţi cu putere ochii şi strângeţi-i, contractând şi destinzând alternativ acest muşchi ocular. Faceţi acest exerciţiu timp de cinci minute, de două ori pe zi, împreună cu alte exerciţii de tonifiere a muşchilor faciali. Aplicaţi după acest exerciţiu o cremă de ochi. În fiecare dimineaţă şi în fiecare seară trebuie să frecaţi energic timp de două minute pielea umflată.

Dacă vă treziţi dimineaţa cu faţa „buhăită" ţineţi bine apăsat o bucată de gheaţă timp de 5 minute, înainte de a începe exerciţiile de întărire şi aplicarea cremei. Puteţi să aplicaţi pe toată faţa în fiecare seară comprese de tifon înmuiate în apă minerală în care se pun câteva picături de miere.

Cosmetician
NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 10
Valabil până pe data de: 5 OCTOMBRIE 2000

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la
API-ESTETIC,
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 25%

INTELIGENŢA SOCIALĂ

Puterea de atracţie nu depinde neapărat de frumuseţe sau de succes. „Place cine îi înţelege şi îi place pe ceilalţi". Această calitate face din oricine o persoană supersimpatică, agreabilă şi drăguţă. De aceea inteligenţa socială – capacitatea de a-i înţelege pe ceilalţi şi de a comunica cu ei – dobândeşte o putere din ce în ce mai mare de atracţie. Pentru asta este nevoie de tact, decenţă, toleranţă dar şi de umor şi autoironie. În toate testele normale de inteligenţă, inclusiv pentru absolvire de şcoli sau angajări, sunt evaluate, aproape exclusiv, capacităţi cum ar fi spontaneitatea verbală şi strategică, orientarea în spaţiu, memorie, concentrare. Acestea sunt considerate a fi adevăratele calităţi pentru reuşite în viaţă. Inteligenţa socială, tratată deseori discret, ca pe o problemă de suflet, este privită ca un talent mai blând. Dar ea este altceva, adică un talent deosebit, probabil înnăscut, cum este cel pentru artă sau ştiinţe exacte. Probabil că astăzi cea mai mare motivaţie a oamenilor este dorinţa de apartenenţă, de a face parte dintr-un grup sau o comunitate. În acest scop există o singură posibilitate, să avem mereu grijă să rămânem atenţi şi drăguţi cu ceilalţi oameni cu care avem, sau vrem să avem relaţii. Inteligenţa socială este, foarte simplu de formulat, capacitatea de a lua dorinţele celorlalţi la fel de în serios ca şi pe ale noastre proprii. Este o calitate care ne aduce beneficii, pentru că cine oferă simpatie şi compasiune le primeşte înapoi sub formă de afecţiune. Oamenii sensibili reacţionează extrem de uşor la încălcarea limitelor intimităţii lor şi sunt foarte conştienţi de drepturile lor. Dar nu sunt sclavii principiilor. Dacă trebuie, mai închid uneori ochii. Arma lor cea mai puternică, şi asta este valabil şi în cazul autoprotecţiei, este tot simţul umorului.

Ar trebui început cât mai devreme: părinţii să-i înveţe pe copii ce înseamnă bunăvoinţa şi amabilitatea. Dar şi mai târziu, după ce am trecut de primele noţiuni de educaţie, primim suficiente informaţii pozitive ca să putem să ne modelăm comportamentul. De exemplu, capacitatea de a asculta. Cine este într-adevăr interesat de soarta semenilor săi face în aşa fel încât aceştia să-şi deschidă sufletele. Cu cât ştii mai mult despre grijile şi bucuriile celor din jurul tău, cu atât mai des este căutată compania ta, cu atât mai sigur poţi fi că ai atins un coeficient înalt de inteligenţă socială. Şi poţi fi convins că n-o să-ţi strice niciodată.

IOANA POPA

Faringita şi amigdalita

O dată cu venirea toamnei, a zilelor cu ploi şi vânt, copiii în special pot contacta boli ale căilor respiratorii superioare. Parcă mai frecvent sunt acuzate îmbolnăvirile polipilor şi ale amigdalelor. Este ştiut că în partea superioară a cavităţii rino-faringiene sunt plasate vegetaţiile adenoide (polipii) iar la trecerea în cavitatea bucală în faringe – de o parte şi de alta, sunt plasate amigdalele. Acestea au parcă în „pază" oprirea agenţilor patogeni apărând într-un fel întregul organism. Dar, la vârsta copilăriei, amigdalele au tendinţa către tumefiere şi congestie. Micuţul contaminat prezintă congestie, tuse, guturai, face febră mare, vomită, are dureri de cap. Faringita şi amigdalita sunt în floare. Faringele are o secreţie mucopurulentă care se prelinge, copilul respiră greu, doarme cu gura deschisă, este chinuit de dureri şi stări de dispnee. La rândul lor, amigdalele inflamate au drept complicaţii – otită sau bronşită. Dar frecvent se poate produce şi o a doua infecţie. Tratamentul se rezumă la aplicarea de comprese calde şi umede la gât. Copiii mai mari pot face gargară cu ceai de salvie sau pot lua tablete dezinfectante prescrise de medic.

E bine de ştiut

Când inflamaţia faringelui este dureroasă şi bolnavul are senzaţia de sufocare, mai mult ca sigur s-a declarat o angină pultacee. Agentul patogen al acestei îmbolnăviri este streptococul. Copilul cu anghină pultacee are jenă la deglutiţie, sugarul refuză alimentaţia, face febră mare, plânge. În plus are dureri cu iradiere către ureche, greaţă, respiraţie ronflată. De asemenea are faringele roşu, inflamat, iar ganglionii mandibulari sunt măriţi şi dureroşi. Dacă inflamaţia amigdalelor prinde şi ţesutul adiacent, dacă aici se formează un focar purulent, acesta poate cauza chiar o contracţie maxilară. Oricum, infecţiile streptococice, chiar în formă uşoară, tind spre complicaţii. Este poate cel mai serios motiv pentru care consultul medicului se impune cu mare urgenţă. Tratamentul va apăra copilul bolnav de unele afecţiuni cardiace şi renale destul de grave.

Dr. VALERIU MANTA

Gastronomice

Presupunând că doriţi să staţi cât mai puţin în bucătărie, transcriem câteva reţete rapide sugerate de doamna Chereji Clara din Vişeul de Sus.

Conopidă cu cârnaţi

1 conopidă mijlocie, 2 cepe mari, 150 g slănină afumată, 6 bucăţi de cârnaţi, 1 lingură unt, sare.

Conopida se desface în bucăţele şi se fierbe în mod obişnuit în apă cu sare, timp de 10-15 minute. Separat se rumeneşte slănina tăiată fideluţă. Când este gata se scoate pe o farfurie, iar în grăsimea rămasă se rumeneşte ceapa tăiată rondele. Separat se frig cârnaţii. După ce a fiert conopida, se scoate şi se aşază pe un platou rotund la mijloc. De jur împrejur se garnisesţe cu slănină şi ceapă prăjită, iar cârnaţii se pun deasupra după inspiraţie.

Sufleu de brânză cu roşii

12 roşii mijlocii, 2 ouă, 2 linguri brânză rasă, 2 linguri unt, 1 ceaşcă lapte, 1 lingură făină, sare.

Se spală roşiile, se taie în două transversal, se golesc de miez şi se aşază cu gura în jos să se scurgă. Într-o tigaie se prăjeşte puţină făină cu o lingură de unt, se stinge cu laptele şi se fierbe până se obţine un sos gros. Se lasă să se răcorească, apoi se amestecă cu brânza rasă şi cu gălbenuşurile puse câte unul. Se sărează şi la sfârşit se adaugă albuşurile bătute spumă. Cu această compoziţie se umplu jumătăţile de roşii şi se aşază într-o formă unsă bine cu unt. Se presară deasupra fiecare roşie cu brânză rasă şi se pune tava la cuptor, la foc potrivit, pentru circa 15 minute. Se servesc în forma în care au fost puse la cuptor.

Salată de urdă dulce cu mărar

300 g urdă dulce, 100 g brânză de vaci, 100 g telemea, 50 g unt, 2 linguri mărar tocat, 1/2 ardei gras verde, 2 roşii.

Într-un castron se amestecă cu o furculiţă urda, brânza de vaci, telemeaua şi untul, până devin o pastă omogenă. Se adaugă mărarul şi se amestecă bine. Se aşază pe o farfurie, garnisind cu felii de roşii şi fâşii subţiri de ardei gras. Se serveşte după gust şi cu ceapă tocată amestecată cu usturoi tăiat mărunt.

Salată bicoloră de varză

1 varză roşie, 1 varză albă, 8 linguri de ulei, 1/2 pahar de oţet, 1 lingură de sare, 1 pahar apă fierbinte, 1 căţel de usturoi (facultativ).

Se prepară separat cele două verze în felul următor: Se taie varza albă mărunt, se presară cu sare şi se lasă 1/2 oră. La fel se taie foarte fin şi varza roşie şi se opăreşte cu apă sărată şi oţet. Se acoperă vasul şi se lasă 3 minute. Pe urmă se strecoară eventual se adaugă usturoiul (facultativ) şi se amestecă cu ulei. Varza albă se stoarce de sare se stropeşte cu zeama de lămâie. Pe o farfurie se aşază în formă de roze cele două verze alternând culorile sau se pun în grămăjoare, alternând la fel culorile. La servire are un efect deosebit.

Omletă mediteraneană

5 ouă, 2 ardei graşi, 200 g roşii, 1 căţel de usturoi, sare, piper, ulei, 1 lingură de smântână.

Se coc ardeii, se curăţă de coajă şi de seminţe. Se taie în bucăţi. Se curăţă şi roşiile de coajă şi de seminţe, se taie în sferturi. Se prăjesc în ulei 2-3 minute. Se prepară omleta şi se aşază deasupra legumelor. După gust se poate pune în ouăle bătute un căţel de usturoi sfărâmat.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

DOCTORUL casei

GLAUCOMUL

Glaucomul – derivat din cuvântul *glaukos*, care înseamnă verde-marin – este o boală a organelor văzului, determinată de creşterea tensiunii oculare (presiunea exercitată de lichidele intraoculare asupra pereţilor globului ocular), având ca important simptom reducerea vederii. Această afecţiune îmbracă mai multe forme, dar cea acută, aşa-numitul atac de glaucom, este cea mai violentă, datorită simptomatologiei sale. De fapt, glaucomul acut poate constitui prima formă de manifestare a bolii. El apare în general la persoanele de peste 45 de ani, la femeile în preajma menopauzei, la bolnavii cu afecţiuni vasculare sau cu sistem nervos iritabil şi cu un psihic emotiv. Ereditatea glaucomului este azi confirmată, în unele familii boala fiind prezentă la mai multe generaţii succesive.

În ceea ce priveşte atacul de glaucom, în literatura de specialitate se mai citează printre cauze: schimbarea bruscă de temperatură în lunile friguroase, şocurile fizice şi psihice, surmenajul şi abuzul alimentar; terenul aterosclerotic, bolile cardiace, bolile infecţioase şi cele endocrine joacă, de asemenea, un rol important în declanşarea bolii.

Debutul atacului este precedat, uneori cu câteva ore înainte, de astenie marcată, constipaţie, durere de cap, stare de nelinişte şi senzaţia de vedere a unui curcubeu. Ochiul apare înroşit, cu pupila mărită, tensiunea oculară fiind crescută. A doua zi dimineaţa, se declanşează criza oculară, cu dureri foarte puternice, violente, cu iradiaţii spre tâmple, frunte, deseori cu greaţă şi vărsături, cu paloare a feţei şi extremităţi reci. În această situaţie, de urgenţă trebuie apelat la consult medical oftalmologic, singurul în măsură să constate forma şi faza bolii şi să recomande cel mai potrivit tratament. Neglijată, boala duce la atrofierea nervului optic şi la pierderea vederii.

Ca măsură de prevedere, există o singură soluţie sigură: efectuarea periodică a unui consult oftalmologic, în special când organismul suferă şi din cauza altor boli, pentru a se depista în timp util pericolul unui atac de glaucom.

Dr. AURELIA DĂSCĂLESCU

PUBERTATEA
între normalitate şi anormalitate

Pubertatea este o etapă fiziologică normală a procesului de maturizare a organismului uman. Evoluţia firească a sistemului endocrin are înscris în programul său momentul deosebit de important al aşa-numitei pubertăţi, când se face trecerea de la faza copilăriei spre cea de adult, printr-o serie de modificări de ordin fizic şi psihic, cum ar fi creşterea dimensiunii organelor genitale, apariţia caracterelor sexuale secundare, apariţia capacităţii de procreere, un important puseu de creştere în înălţime, toate acestea având răsunet asupra structurii psihice, aflată deopotrivă într-un proces pregnant de transformare. Pe parcursul pubertăţii, schimbările se succed în general într-o ordine constantă de la individ la individ, dar la vârste cronologice care pot diferi de la o persoană la alta şi de la un sex la altul.

Vârsta pubertăţii

La băieţi, primele semne pubertare apar în jurul vârstei de 11-12 ani, şi acestea se manifestă prin creşterea volumului testicular. Între 12 şi 13 ani, apare părul pubian, penisul începe să se dezvolte, iar copilul creşte vizibil în înălţime. La 13-14 ani, organele genitale se măresc progresiv şi părul pubian devine din ce în ce mai abundent. Vârsta de 14 ani este vârsta la care se atinge vârful acceleraţiei creşterii în înălţime. Între 14 şi 15 ani, încep să apară primele fire de păr din mustaţă şi din zona axilară. La 15-16 ani, se constată schimbarea vocii, precum şi creşterea maximă a organelor genitale (testicule şi penis). La vârsta cuprinsă între 17 şi 19 ani, creşte părul facial şi corporal, iar pilozitatea pubiană se accentuează mai mult. După această vârstă, când etapa pubertară se încheie, procesul de creştere în înălţime de obicei încetează.

La fete, în jurul vârstei de 10-11 ani, apar mugurii sânilor, creşterea în înălţime se accelerează, mucoasa vaginală intră în proces de maturizare. La 11 ani apare părul pubian. La 12-13 ani, începe dezvoltarea progresivă a organelor genitale interne şi externe, părul pubian se exprimă din ce în ce mai mult, iar creşterea în înălţime atinge vârf maxim. În jurul vârstei de 13 ani se declanşează prima menstruaţie, apare părul axilar şi sânii se conturează foarte bine. La 14-15 ani, ciclul menstrual îşi stabileşte un ritm regulat (la 28 de zile, cu mici variaţii individuale). Între 15 şi 16 ani, procesul pubertar intră în fază finală, când se constată de altfel şi încetinirea creşterii.

Excepţii

Există şi cazuri de pubertate precoce, în care semnele pubertare apar la fetiţe între 6 şi 8 ani, iar la băieţi între 8 şi 10 ani. În majoritatea cazurilor este vorba de o maturizare globală mai rapidă decât normal, dar fără prezenţa caracterelor patologice de natură endocrină. Adevărata pubertate precoce cauzată de severe dereglări endocrine este rară; aceasta se situează la fete înainte de 6 ani şi la băieţi înainte de 8 ani.

Medicii înregistrează însă destule cazuri de pubertate tardivă, situaţie în care nici unul dintre semnele pubertare enumerate nu apar la băieţi nici după vârsta de 15 ani, iar la fete după 14 ani. În general, este vorba despre o întârziere în creşterea constituţională, „moştenită" de la părinţi cu maturizare pubertară de asemenea întârziată, dar cauza poate fi şi o boală organică (renală, cardiacă, endocrină etc.) nedepistată.

Întrebări, întrebări...

O „problemă" pentru fetele intrate în etapa pubertăţii este legată de neregularitatea ciclului menstrual. Această tulburare de ciclu nu este însă un motiv de îngrijorare, cel puţin în primul an de la apariţia primei menstre. În mod frecvent, menarha nu se instalează de la început ca un ciclu regulat. Sunt necesari, în medie, aproximativ doi ani pentru stabilirea unor cicluri „ceasornic". Doar dacă aceste tulburări persistă după vârsta de 16-17 ani, se impune un consult medical (endocrinologic, ginecologic) pentru efectuarea unor investigaţii (dozări hormonale, examen citovaginal etc.) şi, în funcţie de situaţie, pentru instituirea unui tratament.

În cazul băieţilor, disconfortul numărul 1 poate fi provocat de un proces de inflamare a zonei mamare, este vorba de ginecomastie. Tumefierea şi roşeaţa locală sunt modificări fiziologice normale, care pot scădea în intensitate sub influenţa unui regim dietetic hipocaloric. Ginecomastia care apare de obicei la debutul pubertăţii nu trebuie să îngrijoreze. În schimb, o ginecomastie tardivă trebuie să alerteze în primul rând părinţii, apoi medicul, deoarece poate fi semnul unei patologii endocrine.

„Criza pubertară"

O atenţie aparte merită acordată aşa-numitei crize pubertare care se referă la ansamblul modificărilor psihologice survenite în perioada ce marchează trecerea de la copilărie la vârsta adultă. Dat fiind că pubertatea se identifică în ansamblu cu apariţia caracterelor sexuale, există tendinţa – greşită în ultimă instanţă – de a se confunda criza pubertară cu sexualitatea. O manieră de a privi pubertatea este de a o raporta la celelalte generaţii. Adolescenţii, consideraţi un grup social compact, sunt plasaţi într-o poziţie socială aparte, în măsura în care ei sunt o îmbinare a dependenţei încă infantile de familie, dar cu tendinţa adesea teribilistă şi întrucâtva violentă spre libertate şi autonomie. Spiritul lor rebel, contestatar, de respingere a sistemului de valori al adulţilor şi în primul rând al părinţilor a fost condensat, pe scurt, în binecunoscuta sintagmă „conflictul dintre generaţii" sau „criză a pubertăţii", în faţa căreia nu prea sunt multe de făcut. Dar, realitatea este cu totul alta, iar eroarea în modul de abordare a acestei probleme revine de obicei... adulţilor. În faţa unui adolescent „în criză", majoritatea părinţilor, chiar a medicilor, adoptă atitudinea de... adult prea puţin dispus să asculte şi să înţeleagă „capriciile" unui minor care ştie prea puţin despre viaţă. Automat, adultul e perceput de adolescent ca un cenzor, un judecător, un arbitru, şi nu ca un prieten, dispus să-l susţină ori să-l mai tragă discret de mânecă atunci când e pe cale de a face o greşeală prea mare. Astfel, punţile de comunicare reală se năruie mai mult, iar „criza adolescentului" se accentuează. Totuşi, „criza" pubertară nu trebuie asimilată unei boli, ci considerată un punct de fragilitate, de căutare a identităţii proprii. Tocmai de aceea, se merge pe ideea că această perioadă reclamă răbdare, tact, înţelegere, atenţie suplimentară, supraveghere, chiar un grad de toleranţă acceptabilă, atât din partea părinţilor şi a educatorilor, cât şi din partea medicilor şi a psihologilor.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Greţuri de dimineaţă

MATILDA MANEA (59 de ani) din Deva, jud. Hunedoara – *Senzaţia de greaţă şi de vomă sunt simptome care se manifestă în multe maladii. Dacă, după cum ne scrieţi, acestea se mai şi însoţesc de dureri intense de cap, ameţeală, senzaţia pregnantă de oboseală şi uneori (deşi rar) chiar de febră, este absolut obligatoriu să consultaţi un medic. Nu e bine „să trageţi speranţe că vor dispărea de la sine" mai ales că singură constataţi că toate aceste probleme reapar „când nici cu gândul nu gândiţi". Este adevărat că durerea de cap şi oboseala se pot explica în urma unor insomnii repetate, dar celelalte elemente nu prea... O durere de cap banală, datorată lipsei de somn, poate trece cu o cafea şi un mic dejun, dar, vedeţi, în cazul dv., nu acesta este leacul.*

Torticolis repetat

M. M. din Băicoi, jud. Prahova – *Contractura dureroasă a muşchilor gâtului, cu înţepenirea acestuia aproape într-o poziţie fixă, poate apărea într-adevăr din cauza curentului (sau a frigului) sau în timpul somnului din cauza unei poziţii proaste a capului pe pernă... Dar aceste mici „accidente" pot şurveni de maximum 2-3 ori pe an. În cazul dv., având în vedere apariţia acestei probleme atât de des (în medie o dată pe lună) şi faptul că durerea persistă mai mult de 4-5 zile, poate fi vorba de uzura unui disc al coloanei vertebrale (sau o fisură, entorsă etc.). Doar un examen medical, bazat pe consult clinic şi o radiografie, poate stabili un diagnostic corect şi, bineînţeles, o conduită terapeutică. Nu mai întârziaţi, încercând tot felul de „leacuri băbeşti", cum le spuneţi, atâta vreme cât vedeţi că nu obţineţi nici un rezultat pozitiv.*

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Mai mult de trei sferturi din organismul uman conţine apă, aliment de bază fără de care omul nu poate trăi. Fără apă nu se poate produce urina prin care se elimină toxinele şi sărurile din organism. Mai bine de jumătate din lichidele ingerate sunt eliminate prin piele (transpiraţie), urină şi respiraţie. Nici defecaţia nu ar fi posibilă fără apă.

DIN NOU DESPRE ANTICONCEPŢIONALE

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– Speriată că ar putea să fi rămas însărcinată, cititoarea noastră A.P. din Deva (jud. Hunedoara) ne solicită informaţii despre Rigevidon ca şi despre ce s-ar mai putea face în cazul dubiului ca urmare a unui contact sexual neprotejat. Tot ea ne întreabă cum se recunoaşte o sarcină.

– Rigevidon este un anticoncepţional oral combinat care acţionează prin inhibarea ovulaţiei. Atunci când anticoncepţionalele sunt administrate corect conform indicaţiei medicului, teoretic, nu are cum să apară o sarcină nedorită. Poate apărea o sarcină dacă nu se administrează contraceptivul în ritmul indicat (se uită administrarea uneia sau mai multor tablete). Administrarea acestui anticoncepţional în cazul unei diarei prelungite sau de vomă, (elemente care pot duce la scăderea concentraţiilor hormonale sanguine), nu va avea aceeaşi acţiune sigură contraceptivă. Se recomandă ca în aceste cazuri să se utilizeze şi o altă metodă contraceptivă (de exemplu prezervativul, etc.).

Apariţia unei sarcini se recunoaşte prin următoarele semne: lipsa menstruaţiei, tulburări digestive (greaţă, vărsături matinale, modificări ale poftei de mâncare, preferinţa pentru anumite alimente, constipaţie etc.), semne nervoase (somnolenţă, emotivitate, iritabilitate etc), mărirea sânilor, cu pigmentarea mameloanelor, pigmentarea feţei şi a liniei albe abdominale, tulburări urinare (micţiuni mai frecvente) etc. Acestor semne li se adaugă modificări ale uterului (se măreşte şi devine globulos), colului uterin (devine mai moale), îngroşarea vulvei, pigmentarea vaginului. Certitudinea unei sarcini se obţine prin consult medical, prin diferite teste hormonale de sarcină şi prin vizualizarea ovulului prin intermediul ecografului, care va stabili şi vârsta sarcinii prin măsurătorile efectuate. În cazul unui contact sexual neprotejat se poate utiliza aşa numita „contracepţie de urgenţă". Aceasta constă în trei modalităţi de intervenţie: 1. Contracepţia hormonală – „pilula de a doua zi" (schema Yuzpe folosind tabletele de Microginon 30). Metoda este eficientă doar *în primele 72 de ore* de la contactul sexual neprotejat; 2. Inserţia unui sterilet – metoda este eficace doar în *primele cinci zile* de la contactul sexual neprotejat; 3. Administrarea unui preparat contragestiv – abortiv (cum ar fi Mefepristone, RU 486).

Pentru alte lămuriri şi indicaţii adresaţi-vă medicului ginecolog care vă va da şi mai multe amănunte despre medicaţia anticoncepţională.

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

COMPRIMATE

◆ *Pentru a elimina excesul de săruri, organismul se deshidratează şi ajunge fără substanţe minerale esenţiale bunei funcţionări. Organismul devine obosit şi încărcat cu toxine.*

◆ *Cercetările psihofiziologice moderne asupra subconştientului şi conştientului uman arată că aproape 95% din deciziile oamenilor sunt luate ca urmare a sugestiilor exterioare depuse în subconştient sau preluate din subconştientul colectiv; numai 5% reprezintă cu adevărat decizii proprii, neinfluenţate de nimeni în nici un fel.*

◆ *Acupunctura este ineficientă la bolnavii care totodată urmează tratamente cu tranchilizante, hipnotice, preparate cortizonice, proceduri de electrofizioterapie, raze X etc.*

◆ *Acupunctura nu se practică asupra persoanelor debile, anxioase sau în stare de ebrietate, asupra gravidelor în ultimele luni de sarcină, a bolnavilor grav psihic sau de inimă, a celor foarte obosiţi.*

ÎN CULISELE CAPODOPERELOR

„David” de Michelangelo

Una din celebrele sculpturi din tinerețea lui Michelangelo este „David” (începută în 1501, când artistul avea 26 de ani). Statuia, degajând forță și delicatețe, are nu mai puțin de 4 metri înălțime, dar îl reprezintă pe erou nu ca rege, ci la vârsta înfruntării biblice cu Goliat, adică *un adolescent* pe care tatăl său, Iesei, nici nu l-a considerat vrednic să plece la război contra filistinilor. Prin această statură monumentală, a vrut Michelangelo să contrabalanseze atitudinea unor sceptici care nu credeau că „puștiul” poate învinge uriașul?

După unii istorici ai artei, Michelangelo a citit foarte atent acest episod biblic. Astfel, imberbul păstor David, cu numai 14 versete înainte de a-l ucide pe gigantul Goliat, este descris ca un om care se lupta neînfricat cu leii și ursii ce furau oi din turmă. „Iar dacă un leu se arunca asupra mea, îl apucam de coamă și-l loveam până-l ucideam” (Regi I, 17/35). Să fi fost deci adolescentul David atât de „nesemnificativ” față de adversarul său?

O altă ipoteză asupra „cazului David” susține că acesta l-ar fi învins pe Goliat mai întâi psihic, prin virulentul atac verbal la adresa filistinului. Acesta, suferind de epilepsie, s-a înfuriat și-a pierdut controlul... Dincolo de aceste așa-zise controverse, statura uriașă a statuii lui David-adolescentul se datorează și dorinței tânărului artist de a se afirma și de a primi sprijin și comenzi din partea marii nobilimi italiene.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

MIRACOLE NATURALE

LIANA SALVATOARE

Jim Duke, autorul unor cărți despre capacitățile vindecătoare ale plantelor tropicale, a asistat în Madagascar la o situație de-a dreptul incredibilă. O fetiță de cinci ani, Ngana, a fost adusă la spital cu arsuri grave pe piept. Medicii s-au ocupat imediat de ea, dar nu-i mai dădeau nici o șansă. În scurt timp, apare la spital unul din frații fetiței, având o bucată de liană de aproximativ doi metri. Și, fără nici un comentariu, a început să sufle la un capăt. Treptat, din celălalt capăt au început să se scurgă picături de sevă peste abdomenul ars al Nganei... țipetele ei de durere au încetat brusc, spre uimirea tuturor, dar nu și a rudelor victimei. Lichidul miraculos, încă nestudiat, a vindecat-o total pe Ngana, în al cărei tratament a mai fost inclusă și o îngropare în argilă albă sau caolin... Jim Duke a declarat, umilit, că va trebui să-și rescrie lucrările.

A FOST ODATĂ CA NICIODATĂ

Rinocerul lânos

Contemporan cu mamutul lânos, rinocerul lânos a dispărut acum un milion de ani. Rămășițele unui exemplar colosal, având o lungime de peste șase metri și o înălțime de 3,5 metri au fost descoperite în estul Africii. În imagine se află însă capul unui rinocer lânos foarte tânăr, reconstituit de paleontologul englez Mac Ferrish. Cornul principal are 1,84 metri. Se estimează că, la maturitate, acest corn ar fi putut depăși 3,5 metri! Prin comparație, colții mamutului atingeau frecvent 5 metri. Actualmente, cel mai lung corn (principal) de rinocer african adult (care are două coarne, cel asiatic având unul singur) are 1,55 metri – cel secundar, doar 55 de centimetri.

INSTANTANEU

CROTAL odihnindu-se

Exploratoarea franceză Anne Didonette a surprins un șarpe cu clopoței (în zona deșertului Nevada) într-o poziție rarisimă. Partea terminală a cozii este perpendiculară pe sol, iar capul temutei creaturi se sprijină chiar pe clopoței. Am putea spune că acest crotal se odihnește și meditează într-o neverosimilă poziție yoga. Probabil își face siesta și nu se teme de nimic, altfel și-ar pune în funcțiune „instrumentul”, zăngănitor cu care l-a înzestrat natura – fie pentru a-și amăgi prada, fie pentru a-și speria inamicii.

BIJUTERII TEHNICE

Acest *cronometru marin de mare precizie* datează din anul 1736, și a revoluționat navigația oceanică. În 1714, cinci nave britanice eșuaseră în sud-vestul Angliei și peste 1500 de marinari muriseră din cauza impreciziei cu care fusese stabilită longitudinea. Parlamentul de la Londra a votat atunci „Legea Longitudinii”, prin care guvernul oferea 20 de mii de livre celui care va perfecționa tehnica stabilirii acestei coordonate. Anonimul ceasornicar John Harrison (1693-1776) a lucrat peste 20 de ani la cronometrul de longitudine din imagine – o bijuterie a orologeriei –, reducând eroarea de la un sfert de oră pe zi la o secundă pe lună.

CREIERUL, CONTINENT NECUNOSCUT

Tandrețe și VIOLENȚĂ

Psiho-neurologii par să fi identificat mecanismul neurofuncțional al celor două atitudini antagonice prezente în comportamentul uman. La baza celor două manifestări stau doi neurotransmițători esențiali ai creierului: *melatonina pentru tandrețe și serotonina pentru violență.* Concentrațiile mai mari sau mai mici ale acestor compuși biochimici (hormoni) generează devieri comportamentale și, nu în puține cazuri, alcoolul este cel care le dereglează producerea și acțiunea.

CARE E VÂRSTA IUBIRII? Epifiza („al treilea ochi” în tradiție orientală), plasată în centrul creierului, secretă melatonina numai noaptea. De-a lungul vieții, concentrația acesteia este tot mai scăzută, ea fiind responsabilă cu integrarea informațiilor senzoriale și cu ritmurile biologice, inclusiv cele sexuale. Această observație științifică se coroborează cu faptul că dragostea, cu toate „ingredientele” ei sublime, este specifică primei tinereți. Spre vârsta de 40 de ani, cantitatea de melatonină secretată se înjumătățește față de cea din adolescență! De aceea, neurofuncțional, iubirile târzii („tomnatice”) sunt rare, dar au o intensitate comparabilă cu cele din „junețe” (dacă au existat). Dar influențele mediului și moștenirea genetică poate face ca adevărata dragoste să fie una a vârstei medii, epifiza „întinerind” brusc în plină maturitate.

CÂND APARE BRUTALITATEA? *Concentrația scăzută de serotonină conduce spre un comportament violent.* Analizele sangvine și cele ale lichidului rahidian, pe mari loturi de subiecți, demonstrează indubitabil acest lucru. Secretată de amygdal sau „creierul reptilian” (zona cea mai veche, primitivă, a creierului nostru), serotonina este asociată fricii și agresivității moștenite sau dobândite. Alcoolul „trezește la viață” compușii care inhibă producerea ei, iar acțiunile subiectului devin animalice, necontrolate. Inhibitor al serotoninei este și ambianța socială, nivelul cultural al individului. Astfel, un stimul hormonal negativ este violența vizualizată în filme sau în familie. Tandrețea este umbrită de brutalitate. Se poate spune, la modul cel mai general, că gelozia (discretă sau manifestă) este cea mai nefericită „combinație” de melatonină și serotonină.

Cine sunteţi dv., Domnule

SHAKESPEARE?

MIHAELA DOROBANŢU

Este bine cunoscut misterul care ascunde, iată, de patru secole, adevărata identitate a celui mai mare dramaturg britanic şi, poate, al lumii – William Shakespeare. Au existat speculaţii privind faptul că acest adevărat Homer al literaturii engleze, cum îl numesc unii, ar fi fost Ben Johnson; alţii spun că ar fi fost nici mai mult nici mai puţin decât... Cervantes (amândurora li se cunoaşte data precisă a morţii, care este evident aceeaşi, dar nu şi data naşterii). Până în prezent, nici unul dintre toate „scenariile" elaborate nu a reuşit să adune însă „probe" decisive.

Şi iată că vara aceasta pare să fi adus o clarificare ce ar putea pune capăt secularei controverse: conform unui specialist german, Robert Detobel, în spatele enigmaticei figuri a celui care mai este numit şi Marele Will, s-ar fi ascuns Sir Edward de Vere, pe atunci Lord Şambelan, adică al doilea om de la curtea regală, responsabil cu protocolul.

Cum a ajuns cercetătorul din Frankfurt pe Main, pasionat de viaţa şi opera lui Shakespeare la această concluzie? Consultând... un registru: „Stationer's Register", de fapt un catalog în care între 1554 şi 1708 au fost înscrise toate operele literare publicate în Anglia. Fiecare autor îşi înscria şi ...descria, înainte de publicare, viitoarea sa operă în acest catalog, ceea ce îi asigura protecţia împotriva plagiatului şi drepturile de autor. Dovada atât de căutată de atât de multă lume pare să fie menţiunea care însoţeşte înscrierea celebrei piese „Negustătorul din Veneţia", din data de 22 iulie 1598, şi care specifică: „acest manuscris nu poate fi tipărit decât cu acordul Lordului Şambelan". Care, în acel moment, era Edward de Vere! Şi cum conform cu regula vremii, doar autorul putea acorda drept de tipărire, Robert Detobel a tras concluzia că cei doi trebuia să fi fost una şi aceeaşi persoană. Şi mai interesant este că această „identificare" nu constituie o premieră absolută, ideea fiind expusă pentru prima dată în 1920 de către un savant englez, John Thomas Looney, care însă nu invocase un argument atât de serios ca cercetătorul german.

Oricum, ne putem întreba cu certitudine cine va fi fost de fapt William Shakespeare cu care păşim împreună în cel de-al treilea mileniu?

Cel mai bătrân obiect cosmic

„Obiectul astronomic cel mai îndepărtat" a fost stabilit de curând că este un quasar situat în constelaţia Cetus. Acesta a fost identificat de astronomii Universităţii din Florida, de la NASA şi de cei ai Universităţii Californiei. El este atât de îndepărtat, încât lumina sa a călătorit 13 miliarde de ani până să ajungă la Terra. Altfel spus, îl vedem azi aşa cum era pe când Universul avea circa o zecime din vârsta actuală. Datorită acestui fapt, el este şi cel mai bătrân obiect astronomic observat vreodată. Descoperirea, care se adaugă altor descoperiri de quasari îndepărtaţi, oferă oamenilor de ştiinţă informaţii preţioase despre repartiţia materiei în Univers pe vremea când acesta era încă foarte tânăr. *(A.H.)*

Obiectul cosmic din centrul imaginii, evidenţiat de săgeată, se află la 13 miliarde de ani depărtare de Terra!

TRIANA
o altă Sevillie

IRINA STOICA

De cealaltă parte a podului pe care Isabela a II-a l-a construit peste Guadalquivir, se află o parte a Sevillei mai puţin cunoscută şi anume Triana. În spatele înaltelor cheiuri ale acesteia, cheiuri vopsite în alb şi ocru, vibrează viaţa cartierelor populare, în care decorul este acelaşi de mai multe secole. Aici totul este autentic, mai ales folclor şi amintirile. Triana este o lume de impresii, şi încă din zori te impresionează animaţia din principala stradă a cartierului San Jacinto, prin care treci înainte de a te închina în Capela Estrella, dominată de Statuia Fecioarei.

Strada Alfareria îşi păstrează nu numai vechile construcţii ci şi vechile meşteşuguri. La numărul 22 ceramica, olăria, se fac la fel cum se făceau în antichitate. De aici au fost răspândite în Europa, în secolul al XVI-lea micile plăcuţe de ceramică „azulejos" care par să dea o lumină specifică locuinţelor, chiar şi celor mai umile. Mulţimea vânzătorilor de vinete şi de calamari, oameni care se înghesuie pe stradă şi prin piaţă emană bună dispoziţie. Cu toţii dau senzaţia că unicul lor scop pe lume este acela de a se întâlni pentru a schimba câteva vorbe. La numărul 32 se află El Cerco Hermoso, un grup de case mici, aşezate în jurul unei curţi interioare, totul datând din vremuri străvechi. La sud de San Jacinto, strada Rodigo de Triana este rămasă aşa de când a locuit aici Vicente Yañez, căpitan al lui Cristofor Columb. Nu e un lucru neobişnuit să auzi aici potcoavele cailor trecând pe stradă, sau tocurile dansatorilor de flamenco, sau cântecul unei chitare venind dinspre o fereastră deschisă. Puţin mai departe se află biserica Santa Ana. Vopsită în ocru-galben străjuieşte un mic pare mărginit de şiruri de portocali, iar turnul clopotului înveseleşte peisajul prin acele „azulejos" albe şi albastre cu care este învelit. O capelă laterală adăposteşte statuia „Virgen de la Victoria", în faţa căreia s-a închinat El Cano, căpitanul uneia dintre corăbiile lui Magellan, înainte de a pleca în prima călătorie. O altă capelă cea de pe strada Puerza, adevărată dantelărie de piatră, decorată cu aur, adevărată dantelărie de piatră, este şi ea încărcată de tradiţie, pentru că aici se închinau marinarii Feciorei Esperanza, unul dintre cele mai venerate simboluri ale Trianei.

Turnul de Aur, arenele Macstranza sunt şi ele mândrii ale oraşului, dar lucrul cel mai minunat îl constituie oamenii, cu caracterul lor comunicativ, cu umorul tonic şi mai ales cu dorinţa de comunicare. În ciuda vieţii aspre pe care o duc adesea ei, se bucură de festivalurile dese, de turiştii mai rar rătăciţi pe aici, de vestigiile trecutului, dar, de multe ori, de pe malurile Guadalquivirului privesc visători strălucirea celeilalte Sevillii.

Viaţa în negru

Cu ocazia fiecărui naufragiu petrolier, specialiştii îşi pun mereu aceeaşi întrebare: cum se poate aprecia gravitatea dezastrului pe termen lung, având în vedere că există puţine date anterioare catastrofei. Biologii americani de la Universitatea din California (Santa Cruz) au găsit însă un răspuns. Şi asta datorită observaţiilor făcute asupra vidrelor de mare din zona Alaska unde au fost deversate, în 1989, 42 milioane de litri de hidrocarburi. Studiul acestor mamifere a dus la concluzia că, la 10 ani după catastrofă, populaţia vidrelor de mare a scăzut simţitor iar la puţin timp după declanşarea mareei negre, puii nou-născuţi prezentau serioase tulburări de comportament. *(D.M.)*

NAŞTEREA UNEI INSULE
în direct

Pacificul este departe de a fi un ocean liniştit. De curând, un important eveniment geologic l-a smuls iarăşi din „pasivitate". La 35 de kilometri vest de arhipelagul Salomon, în Pacificul de Sud, s-a născut o nouă insulă. Evenimentul a avut loc sub ochii unei echipe internaţionale de oceanografi aflaţi într-o expediţie la bordul unui vas australian. Membrii echipajului au observat dintr-o dată jerbe de vapori, de nisip şi cenuşă ţâşnind impetuos la suprafaţa oceanului, la peste 500 m înălţime în timp ce lava topită atingea doar 50 m într-o zonă aflată deasupra vulcanului submarin Kavachi a cărui activitate a încetat în urmă cu nouă ani. Această scenă apocaliptică s-a repetat la fiecare cinci minute de-a lungul a 20 de ore. Oceanografii nu s-au mărginit însă să contemple acest spectacol extrem de riscant găsind resurse pentru a preleva eşantioane de roci vulcanice proaspăt formate pe flancurile vulcanului Kavachi. Ei au pus în evidenţă compoziţia acestor roci bogate în sulfuri, foarte asemănătoare minereurilor de aur din alte centre vulcanice, mai ales cele din Papua Noua Guinee. *(D.M.)*

Viitorul aparţine spaţiului

E.T. lansează... sateliţi şi preşedinţi?!

Prof. Dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

În spaţiul periterestru evoluează câteva mii de corpuri orbitale artificiale ale căror apartenenţă şi coordonate sunt bine cunoscute. Iată însă că, recent, s-a vehiculat ştirea conform căreia un astfel de satelit, botezat, de altfel, „satelitul X", prezintă câteva particularităţi stranii: în primul rând are o orbită cu o excentricitate neobişnuită – perigeul la doar câteva sute de kilometri, iar apogeul aproape de orbita... Lunii; interesant este şi faptul că „Sat X" emite semnale doar când se apropie de Terra, deci la perigeu, iar semnificaţia acestor semnale încă nu a fost descifrată! Nu este de mirare că au apărut opinii conform cărora straniul „Sat X" ar fi fost lansat de... extratereştri (ET)!

Acestor prezumţii li s-a adăugat, foarte recent, ştirea conform căreia George Bush Jr. s-a întâlnit cu un... reprezentant al ET, un fel de ambasador ET care ar locui ascuns în SUA şi care i-ar fi promis sprijin pentru obţinerea preşedinţiei SUA! Această întâlnire de gradul... 5, prezentată recent de o revistă americană specializată în ştiri-şoc, a fost mediatizată de cunoscutul ozenolog Dennis Baleri, care ar fi declarat următoarele: „Planeta vizitatorului ET, o fiinţă palidă, înaltă şi fără pilozitate, a jucat un rol direct şi în obţinerea victoriilor la limită din cadrul alegerilor prezidenţiale din 1960 şi 1968, dar probabil decisiv..."! Oare pentru a-i transmite date acestui misterios ET, emite „Sat X" doar când survolează Terra, în general deasupra... Statelor Unite?!

În aceste condiţii, fără o imaginaţie prea... prolifică, oricine se poate întreba: de ce primele apariţii de obiecte zburătoare neidentificate (OZN, iar în limba engleză UFO) au fost semnalate chiar pe teritoriul SUA? De fapt, istoriografii fenomenului OZN au arătat deja că nu Kenneth Arnold, industriaşul american care ar fi semnalat primul prezenţa aşa numitelor „farfurii zburătoare" în 1947, deţine prioritatea în domeniu, ci locuitorii oraşului Sacramento (tot din SUA...) care, în noaptea de 17 noiembrie 1896, au urmărit zborul unei nave strălucitoare, de forma unui trabuc şi care lansa flăcări de la una din extremităţi... După câteva ore, a fost rândul locuitorilor din San Francisco să fie martorii aceleiaşi „plimbări" a OZN-ului cilindric... În primele luni ale anului următor, SUA au fost „invadate" de OZN-uri, fenomenul culminând în aprilie deasupra oraşului Chicago şi încetând brusc în luna mai!...

Anul acesta cercetătorii Civilizaţiilor extraterestre (SETI), se vor reuni la cea de a 29-a conferinţă, găzduită de Congresul de astronautică de la Rio de Janeiro; pentru informaţii: gauche@ax.apc.org.

(Va urma)

RIO DE JANEIRO

Lumile de dincolo de lume

Regatul INVIZIBIL

MIHAELA DOROBANŢU

CĂLĂTORIE SPRE CENTRUL PĂMÂNTULUI!

Aggartha – o lume în care se spune că ştiinţa şi cunoaşterea în general au atins cel mai înalt nivel de dezvoltare.

Existenţa unor lumi subterane nu este nici pe departe o raritate. Una dintre acestea o întâlnim într-un vechi manuscris irandez, unde Gondla cel Roşu, rege al Irlandei între anii 123 – 157 este invitat de o frumoasă femeie îmbrăcată într-un costum ciudat în Ţara celor Vii, aflată departe spre vest, într-o Insulă Verde, de fapt o poartă de comunicare între lumea subterană şi noi. Şi chiar există în insulele Canare „Grotele Verzilor", la peste 1500 km de Iranda... Ca să nu mai vorbim de anticipata de către Jules Verne *Călătorie spre Centrul Pământului,* al cărei punct de pornire a fost fixat de acest încă prea puţin cunoscut şi înţeles vizionar exact în locul în care tradiţia plasează Thule, capitala Hyperboreei, straniul continent dispărut din care se spune că ar proveni unele dintre popoarele a căror origine rămâne încă o taină.

Vom reveni la aceste lumi. Deocamdată mai rămânem în atît de speciala lume a Mongoliei şi Indiei, unde Ossendowski încerca să lămurească misterul Aggarthei şi al celor care trăiesc într-însa şi din când în când intră în comunicare cu noi. Şi dacă vi se pare că ar exista vreo contradicţie în faptul că ne „plimbăm" fără să ne facem probleme pe întreg Pământul, nu trebuie să uitaţi că întinderea Aggarthei este imensă şi căile sale de comunicare cu suprafaţa se deschid în cele mai diverse locuri de pe Terra.

Se spune că un preot lama i-a descris lui Ossendowski în amănunt regatul subteran al Aggarthei, o lume vizitată de mulţi oameni, printre care însuşi Budha Sakia-Mouni. Unde se află această lume? Nimeni nu poate spune cu siguranţă. Poate în Mongolia, poate în Afganistan, poate în India, poate peste tot. Ceea ce se ştie însă este că toţi cei ce trăiesc acolo sunt protejaţi împotriva răului, că regatul Aggarthei nu cunoaşte crima. Se spune că aici, în afara oricărei ameninţări de distrugere, ştiinţa se dezvoltă în linişte. Poporul său ar fi atins cel mai înalt nivel de cunoaştere. Aggartha este un regat subteran care adăposteşte peste opt sute de milioane de oameni, gata oricând să-l asculte pe Regele Lumii, cel care îi guvernează.

Acelaşi a cărui autoritate o recunosc şi locuitorii peşterilor subterane de pe teritoriul Americilor. Urmaşi ai celor care au supravieţuit dispariţiei celor două continente care se aflau în mijlocul celor două mari oceane ale Terrei: Atlanticul şi Pacificul. Ai căror locuitori au trecut odată cu scufundarea lor, în lumea subterană. Pentru a veni, după cum se vede, din când în când să ne viziteze, parcă nerezistând să nu povestească despre minunatele lumini din peşterile subterane care fac să crească aici cerealele şi care fac posibilă poporului care locuieşte acolo o viaţă îndelungată şi lipsită de boli şi dureri. Poveşti de felul acesta, ca şi despre straniile animale şi plante care populează asemenea locuri se aud din când în când, cum s-a întâmplat cu un bătrân brahman din Nepal care, pornit într-o zi să viziteze vechiul regat al lui Ginghis Han, în Siam, întâlneşte un pescar care îl roagă să-l ia în barca lui pentru a ajunge după trei zile pe o insulă unde trăiau fiinţele cele mai stranii din lume...

Amprente ale spiritualităţii noastre

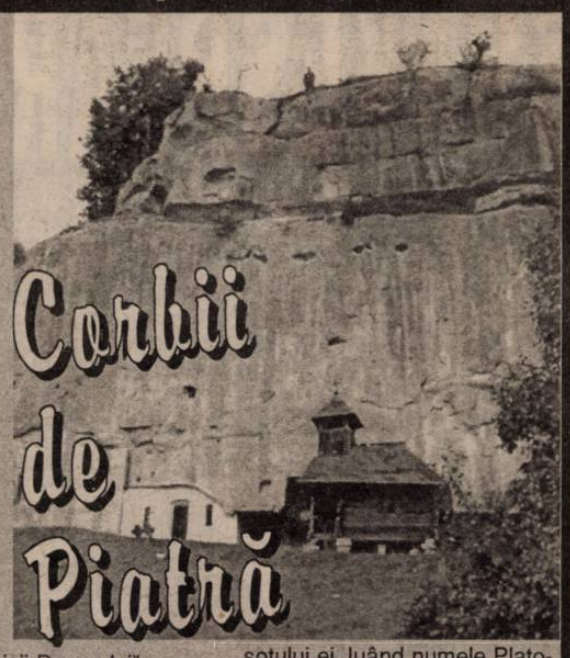

În judeţul Argeş, pe valea Râului Doamnei se află aşezarea rupestră Corbii de Piatră. Este un locaş vechi dar nu un vestigiu, ci un loc viu, unde se desfăşoară permanent slujbe în zilele de sărbătoare şi duminica. Slujbele de pomenire a morţilor se fac însă într-un paraclis de lemn, construit mai recent. Biserica, având hramul „Adormirea Maicii Domnului", se află în cea mai mare parte într-o grotă naturală. Pentru adaptarea acesteia la nevoile bisericeşti, omul a intervenit zidind tâmpla sub bolţile imense, fără să o taie direct în stâncă. Aceasta delimitează altarul de restul locaşului. Peretele dinspre apus s-a prăbuşit acum un secol, sau poate mai mult, nu se ştie cu precizie. A fost refăcut cu 100 de ani în urmă de pietrarii italieni, care lucrau la cariera de la Albeşti, împodobindu-l cu două ferestre. Cu toate că satul a fost întemeiat în 1456, datele despre acest schit care trebuie să fi existat de mai multă vreme, sunt mult mai recente. Astfel se ştie că între 1503-1506 jupâneasa Muşa, văduva comisului Hamza, stăpâna satelor Corbii de Piatră şi Mălureni se călugăreşte aici, luând numele de Magdalina. Ea reînvie biserica, întemeind aici un schit de maici, aflat sub oblăduirea domnitorului Neagoe Basarab, căreia îi este închinat schitul. Obiceiul vremii era ca văduvele domnitorului şi ale marilor boieri să ia drumul mănăstirii şi chiar doamna Miliţa, soţia lui Neagoe, s-a călugărit după moartea soţului ei, luând numele Platonida. Traiul în stâncă al călugăriţelor de la Corbii de Piatră, se dovedeşte foarte aspru şi, în 1515, după moartea Magdalinei, domnitorul le mută la Schitul Cornet. Corbii de Piatră redevine mănăstire de călugări şi, datorită numeroaselor necazuri şi distrugeri, la începutul secolului trecut devine biserică de mir pentru păstorii emigranţi din Jina Sibiului. Ea este împodobită, ca toate bisericile munteneşti, cu feţe de masă şi ştergare, iar stânca, destul de uscată pe dinăuntru, a putut fi pictată. Pictura este încă vizibilă în partea dinspre, răsărit dar în bolţile dinspre miazănoapte s-au produs fisuri în care s-a infiltrat apa şi mucegaiul. Acestea, amestecate cu pictura, îi dau un aspect ciudat dar şi foarte interesant, cu toate că opera de artă se degradează astfel în timp.

Corbii de Piatră nu este singura biserică rupestră din ţara noastră păstrată până astăzi, dar rămâne una dintre cele mai enigmatice vetre sihăstreşti.

IRINA STOICA

AMENHOTEP
fiul lui Hapu

DORIN MĂRAN

Una din figurile cele mai importante din anturajul faraonilor care s-a impus prin inteligenţă, prin capacitatea de a anticipa viitorul şi, nu în ultimul rând, printr-o remarcabilă abilitate administrativă a fost Amenhotep, fiul lui Hapu. Dintr-un simplu scrib de provincie, el va deveni sub domnia lui Amenhotep III una din primele personalităţi ale statului. Un personaj celebru a cărui reputaţie va străbate secolele până în timpul imperiului roman. Până la vârsta de 50 de ani a dus o existenţă cvasianonimă sub oblăduirea părinţilor săi. Apoi, dintr-o dată, destinul îi devine prielnic. Este remarcat de anturajul faraonului Amenhotep III şi în cele din urmă de suveranul însuşi, care îi deschide porţile spre înalta administraţie unde ocupă câteva din cele mai importante poziţii din stat. Scrib regal sub ordinele directe ale suveranului, funcţie pe care o îndeplineşte strălucit datorită cunoaşterii aprofundate a textelor sacre, apoi ministru de interne şi şef al tuturor treburilor regale, Amenhotep e cel care supervizează marile construcţii ale

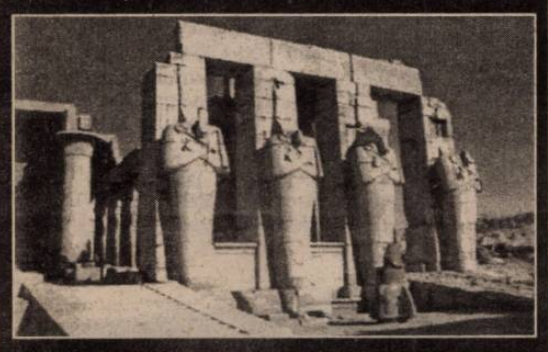

regatului şi în special principalele realizări monumentale ale faraonului. Calităţile şi competenţele sale sunt recompensate prin privilegiile unice acordate de suveran, care i-a permis să comande statui cu efigia sa pe care să le aşeze în incinta mai multor temple egiptene. Una dintre ele, construită din granit cenuşiu, a fost găsită în ruinele templului Athribis din oraşul său natal; o alta, în templul zeiţei Mut din Karnak iar o a treia statuie, în marele templu al lui Amon. Privilegiile sale nu s-au oprit însă aici. Amenhotep III i-a dăruit un templu funerar în imediata apropiere a propriului său templu, privilegiu rezervat până atunci în exclusivitate faraonilor, în care s-au găsit două cuve funerare de o calitate identică celor regale. Amplasamentul exact al mormântului său a rămas însă necunoscut. Un „detaliu" care suscită în continuare interesul arheologilor şi pe care viitorul, probabil, îl va elucida.

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete
C.I.A. scandaluri celebre

„Copiii soarelui" – un masacru colectiv de mari proporţii în Guyana

În septembrie 1978, circa 1000 de membri ai sectei „Copiii soarelui" sunt masacraţi în Guyana. Şeful sectei John Jones şi membrii ei sunt americani şi au venit aici din California. J.Jones este un personaj cunoscut cu tulburări de comportament. Investigaţiile declanşate de guvernul S.U.A. stabilesc faptul că şeful sectei a fost manipulat ingenios de către C.I.A. care se temea de realizarea unui acord între J.Jones şi U.R.S.S. (confirmat de Ambasada U.R.S.S. din Guyana) potrivit căruia, cei 1000 de sectanţi urmau să se refugieze în Uniunea Sovietică. Acest lucru ar fi constituit un coşmar pentru Departamentul de Stat „care nu vroia să se cunoască motivele plecării lor".

Scandalul „Irangate"

Un alt scandal ce a afectat blazonul agenţiei a fost cazul „Irangate". Motivul W.Casey, şeful agenţiei, pentru a obţine fonduri necesare acţiunilor împotriva formaţiunilor „contras" din Nicaragua, aprobă vânzarea de armament Iranului. Vânzarea se efectuează prin intermediul Israelului. De notat că Iranul era considerat, la vremea respectivă, cel mai mare duşman al S.U.A.

Asasinarea preşedintelui S.U.A. J.F.Kennedy

În mai multe situaţii C.I.A. a fost implicată în compromiterea sau eliminarea unor personalităţi ale vieţii politice americane. Cazul fostului preşedinte Kennedy este însă cel mai scandalos. În serialul TV „Servicii secrete" (episodul C.I.A.) sunt subliniate câteva probleme concludente în acest caz. O primă constatare se referă la faptul că C.I.A. este amestecată în asasinarea lui Kennedy. În acest sens, între altele, se precizează că: „Nu există îndoială că C.I.A. l-a asasinat pe preşedintele Kennedy. Nu numai că a organizat asasinarea lui dar a construit un sistem de apărare astfel încât membrii comisiei „Warren" să fie conduşi pe piste false. Toate dosarele adunate de anchetatori duc la Lee Harvey Oswald, agent de informaţii. El a fost trimis în U.R.S.S. Astfel sunt create premise de suspiciune că ar fi agent sovietic. Mai mult, acesta este căsătorit cu o rusoaică. L.H. Oswald a afirmat că este nevinovat. El este împuşcat de J. Ruby ce lucra pentru mafie şi pentru C.I.A. Dacă Oswald ar fi fost judecat, adevărul ar fi ieşit la lumină. *Existau interese mari de continuare a războiului din Vietnam.*

În septembrie 1963 J.Kennedy anunţase că va repatria toţi soldaţii americani din Vietnam şi că, în anul următor, nu va mai fi nici unul acolo. După uciderea sa, Johnson va trimite în Vietnam nu 15000 de soldaţi ci 500000".

Investigaţiile efectuate de avocatul Mark Lane, fost colaborator apropiat al preşedintelui şi faptele expuse în cartea sa „O judecată pripită" – o critică la adresa anchetei efectuate de Comisia Warren, în legătură cu asasinarea preşedintelui, a poliţistului J.D.Tippit şi a lui Lee Harvay Oswald – ridică foarte multe semne de întrebare. Declaraţii omise, trunchiate, martori ignoraţi, date neclare, neconcludente, expertize modificate (direcţia din care au fost trase gloanţele, locul de unde s-a tras), concluzia din start a lui Edgar Hoover că „nu există nici urmă de dovadă a unei conspiraţii", toate la un loc nu fac decât să inducă în caz elemente care să influenţeze într-un anumit sens ancheta.

În plus, lunga serie de „decese" a unor martori cheie confirmă interesul major al unor forţe de a nu se putea proba adevărul: implicarea C.I.A. în asasinarea preşedintelui Kennedy. De altfel, şi uciderea ulterioară a fratelui său Robert se înscrie pe linia diminuării aceloraşi şanse.

Rareori – şi după trecerea unei bune bucăţi de vreme – succesele serviciilor secrete ajung să fie cunoscute. În schimb, insuccesele sau greşelile apar relativ repede în paginile presei sau în cărţi. Lucrul este valabil şi pentru redutabila C.I.A., mult mai... cunoscută datorită înfrângerilor răsunătoare sau scandalurilor în care a fost amestecată. Pentru astăzi, un nou fragment reprodus, în exclusivitate, din lucrarea „Servicii secrete străine" vol. II autori: M. Ureche şi A. Rogojan, Ed. PACO, 2000 (A.H.)

■ Love story însângerat

FEMEIA CARE ŞTIE SĂ ASTEPTE

Cei doi bătrânei din imagine, surprinşi la reşedinţa lor din Wayaga, pe colinele înalte ale statului Montana (SUA), par cei mai paşnici oameni din lume. El, Rafael Worder, are 71 de ani, iar ea, Jasmine, are 68 de ani. Trăiesc izolaţi de lume, nu vor să-şi împartă amintirile cu nimeni. Ei reprezintă, totuşi, o pereche unică prin modul cum destinul i-a despărţit şi i-a apropiat.

Pe când avea 25 de ani, Rafael s-a dus la o petrecere cu nişte amici, unde a cunoscut-o pe Jasmine. Numai că în acea casă s-a comis o crimă la care amândoi au fost consideraţi complici. Spre dimineaţă, când nimeni nu mai ştia numărul sticlelor golite, Jasmine a fost supusă unei tentative de viol. Strigătele ei au fost auzite de toţi băieţii, dar numai Rafael a reacţionat. A dat buzna în încăperea cu pricina, a văzut cum fata de care se îndrăgostise subit era lovită cu sălbăticie şi l-a atacat de făptaş. Şi el şi ea l-au imobilizat, apoi, în culmea furiei, Rafael l-a izbit cu o rangă de fier până, fără să-şi dea seama, l-a ucis. Realizând în cele din urmă că l-a omorât pe Samuel – cel ce-o agresase pe Jasmine –, salvatorul criminal i-a propus fetei să fugă. Aveau la îndemână maşina cu care el sosise la acel party...

Cu toate că fuseseră daţi în urmărire în mai multe state, cei doi s-au descurcat de minune timp de aproape patru luni, timp în care s-au şi cununat religios acasă la un preot din Kingsvally, Ohio. Numai că înainte de oficierea discretă, omul bisericii le-a cerut confesiunea şi ei au mărturisit groaznicul lor secret... Aşa au fost prinşi şi condamnaţi. El, cu 7 capete de acuzare, la 42 de ani fără eliberare condiţionată. Ea, cu trei capete de acuzare, la 16 ani detenţie absolută...

Scurta şi agitata lor poveste de dragoste se consumase pe parcursul celor patru luni de fugă şi trai în cele mai jalnice condiţii, mereu tresărind la fiecare zgomot. Îl iertaseră pe preotul care nu respectase taina spovedaniei. Când abia împlinise 38 de ani, Jasmine a fost eliberată. Din detenţia iubitului ei mai rămâneseră încă 26 de ani. Fără să stea pe gânduri, ea l-a vizitat la penitenciarul de maximă siguranţă San Quentin şi i-a promis că-l va aştepta. Rafael n-a crezut-o. Dar n-a trecut mult, şi a început să primească scrisori de la... mănăstirea Santa Ursula, New Mexico. Aşa a început să spere...

Şi, la 67 de ani, Rafael a ieşit din închisoare şi a căutat-o la mănăstire. S-au revăzut. Aveau atât de multe să-şi spună, încât au tăcut şi şi-au vorbit doar din priviri.

Aceştia sunt cei doi bătrânei din fotografie, care au reînceput să-şi trăiască viaţa doar de şase ani, departe de o lume pe care abia o cunosc în libertate. *(P.I.)*

■ Distracţie fără „happy end”

JOCURI MORTALE

Erau prieteni – un grup de nouă foşti colegi de şcoală elementară dintr-un orăşel nu departe de Torino, care rămâneseră prieteni şi la liceu. Şapte băieţi şi două fete. Ieşeau împreună sâmbăta seara. Se plimbau, se jucau „ca pe vremuri”. Părinţii erau liniştiţi pentru că toţi se cunoşteau între ei.

Era sfârşit de iulie în Italia şi nu începuse încă marele exod al vacanţelor de august. Ce altceva mai bun aveau de făcut decât să se mai întâlnească încă o dată înainte de a se despărţi pentru zilele de vacanţă.

Ajung într-un loc pe care îl cunoşteau foarte bine, lângă un mini teren de fotbal aflat la capătul unei pante uşoare. Acolo văd un tub de beton, lung cam de un metru, şi le vine ideea de a „monta” o cascadorie. Ca în filme! Enrico Benone, un băiat de 15 ani, cere să fie lăsat el să încerce: va intra în tub şi prietenii îl vor împinge pentru a se rostogoli pe pantă până în iarba mare şi bogată de la poalele micului deal. Toată lumea se amuză şi este nerăbdătoare să vadă ce se va întâmpla. Enrico intră în tub şi după câteva secunde începe să alunece pe pantă. Fără să ştie că începuse alunecarea spre moarte.

Fragment din tubul de ciment ucigaş

Tubul loveşte în drumul său un obstacol neaşteptat şi se sparge. Bucăţi de beton ţâşnesc ca obuze în aer. Una din ele, cântărind 50 de kilograme, cade pe pieptul lui Enrico. Copiii ies din starea de şoc şi aleargă nebuneşte spre prietenul lor. Îl ajută să se ridice, se ridică, dar imediat el se prăbuşeşte pe pământ. Sunt chemaţi carabinierii şi Enrico este dus la spitalul cel mai apropiat. Medicii nu mai pot însă face nimic. După doar câteva minute la reanimare, Enrico moare. Lasă în urma sa doi părinţi şi un frate mai mare. Şi opt prieteni care vor fi foarte probabil acuzaţi de omor din culpă.

Şi un simplu joc poate deveni mortal, iar „happy end”-urile se întâlnesc de obicei doar în filme. Şi nici acolo întotdeauna... *(M.D.)*

O altă LUME

Cele 12 edificii care reprezintă „Rockefeller Center” din Manhattan, unul din complexele urbanistice cele mai frumoase din întreaga lume (celebru şi pentru imensul patinoar şi spectaculosul brad de Crăciun), apreciat la o valoare de câteva zeci de miliarde de dolari, va fi pus în curând în vânzare. În prezent, cele 12 edificii construite în anii '30 de John D.Rockefeler sunt proprietatea unui grup internaţional de investitori.

Scheletul dinozaurului „Tyrannosaurus Rex”, cel mai mare şi complet, a fost instalat pentru expunere la „Field Museum” din Chicago. Acest schelet, măsurând 13 metri lungime, a fost găsit în 1990 la South Dakota şi apreciat pe baze ştiinţifice că are o vechime de aproximativ 65 de milioane de ani!

John Bates, un tânăr de 16 ani, din Pennsylvania, a fost surprins de un poliţist când, aflându-se în dreptul vitrinei unei cofetării, îşi „curăţa” nasul în faţa unui consumator. „Cazul” a fost înaintat justiţiei, dar judecătorul l-a absolvit de orice pedeapsă considerând că gestul lui nu reprezintă o infracţiune...

„Mulţumesc pentru faptul că m-aţi achitat, dar să ştiţi adevărul: criminalul sunt... eu!” Incredibila confesiune a fost făcută de Adam Carrier (21 ani) imediat după ce juriul din Livingston (Louisina) l-a declarat nevinovat de moartea tinerei Shane Herbert, „La mijloc a fost un accident nefericit şi de fapt eu nu am vrut să descarc arma”, a mai spus el. Paradoxal, conform legislaţiei din acest stat, tânărul ucigaş nu mai poate fi judecat din nou... *(Gh.R.)*

ETERNELE SOACRE

Faptul că nici în insula Sumatra, din Arhipelagul Indonezian, nurorile nu se înţeleg cu soacrele nu uimeşte pe nimeni. Uimitoare este însă tradiţia care încearcă să îmbunătăţească aceste relaţii. Drept urmare, nora şi soacra nu au voie să-şi adreseze cuvântul direct. Ele sunt obligate să se înţeleagă prin intermediul unei terţe persoane. Astfel soacra îi spune acesteia: „Nu mai este apă proaspătă. Să aibă nora mea grijă de asta”. Evident „interpretul” nu are nevoie să vorbească, deoarece nora a auzit totul şi de aceea răspunde: „Spune-i soacrei mele că tocmai am trimis băiatul cel mare la izvor”. Când nu există o a treia persoană care să fie implicată, se ia ca martor un obiect din casă căruia cele două li se adresează. Nu se ştie încă dacă sistemul a reuşit cât de cât să îmblânzească teribilele soacre. *(I.S.)*

■ Bumerangul justiţiei

DE CE BRAŢUL DE FIER AL LEGII RUGINEŞTE?

Jean-Louis Darboux, un avocat de 36 de ani din Bordeaux (Franţa), a pus la cale o răzbunare inedită, care a cam şifonat judecătorii din acel oraş. În anul 1997, Darboux a pierdut un proces destul de simplu, într-o speţă de tentativă de omor. Prestigiul său era periclitat. Considerând că verdictul de vinovăţie a clientului său fusese dat cu prea mare lejeritate şi fără probe concludente, maestrul s-a decis să studieze arhiva tuturor cauzelor similare judecate de aceeaşi instanţă, în ultimii 20 de ani.

Zis şi făcut. Jean-Louis s-a „autoexilat” în biblioteca tribunalului şi a facultăţii de drept din Bordeaux şi s-a pus pe treabă. Zece-douăsprezece ore pe zi citea şi făcea însemnări. Apoi, unde era cazul, lua legătura cu martorii respectivi. Nu de puţine ori a călătorit la unele penitenciare din regiune, pentru a sta de vorbă cu condamnaţii ce nu-şi terminaseră de ispăşit pedepsele. În aproape doi ani de investigaţii îndârjite, Jean-Louis a selectat două speţe extrem de dubioase. În ambele era implicat judecătorul Garois, cel care îl umilise în 1997. Conştient că acţiunea sa e periculoasă şi-i poate aduce mari prejudicii, maestrul a plătit cu bani grei unele ajutoare „anonime” din tribunal, pentru a investiga cât mai discret şi eficient. La finele cercetărilor sale, Jean-Louis Darboux a reuşit să-i întocmească judecătorului Garois un voluminos dosar de corupţie. Cel puţin două din sentinţele sale fuseseră date cu nerespectarea unor proceduri justiţiare, pentru a favoriza anumiţi inculpaţi din „înalta societate”. Printre aceştia se afla şi un vice-primar, om respectabil la suprafaţă, care conducea din umbră o firmă şi o avantajase prin deciziile sale. Acuzarea judecătorului Garois a stârnit mare vâlvă. Jean-Louis a ajuns să ceară protecţia poliţiei. Dar după un proces care a durat peste un an şi jumătate, desfăşurat la Paris, Garois a fost găsit vinovat. A urmat destituirea, condamnarea şi rejudecarea cauzelor în care acţionase pârtinitor... Această „lecţie de dreptate” a fost făcută de un avocat tânăr, considerat de mâna a doua. Iată ce se întâmplă dacă oamenii legii se cred, uneori, mai presus de lege. Aviz amatorilor! *(P.I.)*

■ Bijuterii în borcanul cu dulceaţă

Taina unui SPĂRGĂTOR DE ELITĂ

Începând din acest an, Diane Claussy se consideră o franţuzoaică norocoasă. Ea are 29 de ani şi până de curând credea că familia din care face parte îi poartă ghinion. Numele de Claussy aparţine celebrului spărgător al anilor '30, când magazinul de bijuterii „Maxim” din Paris a fost prădat. Mai mulţi martori l-au identificat pe Pierre Claussy – bunicul Dianei – ca fiind făptaşul, dar acesta negase totul. De altfel, bijuteriile furate n-au fost găsite niciodată, iar alibiul oferit de iubita lui Pierre, Nadine (bunica Dianei) n-a fost admis de instanţă... Condamnatul a murit în închisoare în 1942. Datorită suspiciunilor şi renumelui dubios, familia Claussy s-a retras la o fermă în Bourgogne, unde trăieşte şi acum. În primăvara acestui an, tatăl Dianei s-a decis să lărgească pivniţa unde ţineau butoaiele cu vin. În timpul lucrărilor a fost

descoperită o groapă sub stratul de ciment, iar în acea ascunzătoare erau... două borcane ce păreau a conţine dulceaţă. Curioasă, Diane le-a desfăcut cu mare emoţie şi înăuntru a găsit două brăţări cu diamante excepţional de frumoase... Aşa a început dilema: dacă le-ar fi predat autorităţilor, vinovăţia bunicului ei ar fi fost dovedită. Pe de altă parte, nu putea nici să le valorifice, nici să le poarte. Cele două splendori făceau parte din colecţia Coroanei şi fuseseră realizate în timpul lui Ludovic al XVI-lea. Diane s-a dus la Paris şi a început să studieze arhivele ziarelor din anii '30. Şi aşa a aflat că bunicul său murise fără să-şi recunoască vina, iar declaraţiile martorilor nu fuseseră prea convingătoare. Pe de altă parte, autorităţile oferiseră o recompensă de 10 mii de franci (sumă enormă la acea vreme, echivalând aproape un milion astăzi) pentru găsirea bijuteriilor... După ce a consultat un avocat, Diane s-a hotărât să predea „prada” autorităţilor. A urmat un proces pentru punerea ei în dreptul de a fi recompensată şi a câştigat de la prima înfăţişare, încasând banii! *(P.I.)*

Protestul Evei

O tânără poloneză din Cracovia a găsit o modalitate oarecum originală de a-şi exprima protestul faţă de nivelul ridicat al taxelor şi impozitelor care, pentru o bună parte din populaţie, sunt greu de suportat. Tânăra poloneză a închiriat de la o fermă din apropierea oraşului un cal şi, complet dezbrăcată, a încălecat şi a pornit la pas pe străzile oraşului cu o pancartă prin care îşi exprima protestul faţă de guvernul de la Varşovia, responsabil de măsurile fiscale nepopulare. Apariţia amazoanei la o oră de vârf pe străzile oraşului a fost primită cu aplauze. În mod firesc, poliţia, bine plătită din taxele şi impozitele populaţiei, a fost alertată şi la scurt timp după apariţia protestatarei în public, o patrulă a intervenit prompt reţinând-o sub privirile indignate ale trecătorilor. După ce a plătit o amendă usturătoare pentru acest număr de exchibiţionism protestatar, tânăra poloneză a declarat presei, care a apărut ca din senin în faţa sediului poliţiei, că ideea i-a venit în urma lecturii unei legende englezeşti din secolul XI. Protagonista istorioarei, lady Godiva, şi-a expus superbul trup dezvelit, călărind prin centrul oraşului Coventry pentru a-şi convinge soţul, un important demnitar, să micşoreze taxele impuse populaţiei. Aşadar, nu numai la noi sunt taxe şi impozite ameţitoare! Însă Evele noastre sunt mult mai cuminţi. Probabil, din... lipsă de cai! *(D.M.)*

Săptămâna 29 septembrie - 5 octombrie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Telematinal 9.50 Jocurile Olimpice Sydney 2000 15.10 O vedetă... populară 15.30 Serial: „Orice e posibil" 17.00 Fotbal: FC Braşov – FC Argeş 19.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000 20.00 Jurnal 20.45 Ploaia de stele 23.00 Serial: „Blossom" 23.30 Jocurile Olimpice Sydney 2000.

SÂMBĂTĂ 7.15 Jocurile Olimpice Sydney 2000 15.55 Finala naţională Elite Model Look, România 2000 16.50 Teleenciclopedia 17.45 Serial: „Justiţiarii" 18.30 Jocurile Olimpice Sydney 2000 20.00 Jurnal 20.30 Surprize, surprize 22.35 Film: „Western" (Franţa, 1997) 0.45 Jocurile Olimpice Sydney 6.30 Handbal feminin.

ALAIN DELON
ACASĂ
marţi, 22.00

DUMINICĂ 7.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000 14.10 Naţional TV Bingo Liberty 17.00 Fotbal: Dinamo Bucureşti – Petrolul Ploieşti 19.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000 20.00 Jurnal 20.30 Concert extraordinar Chris de Burgh (2) 21.15 Film: „L.A. Confidential" (SUA, 1998) 23.45 Jocurile Olimpice Sydney 2000.

LUNI 12.00 Surprize, surprize (r) 14.15 CiberFan 14.30 Pro Patria 15.30 Serial: „Orice e posibil" 16.00 Cronica. Magazin social-politic în limba maghiară 17.30 Serial: „Să vezi şi să nu crezi!" 17.55 Corect! 19.10 Serial: „Pasiuni" (ep.1) 20.00 Jurnal 20.45 Iartă-mă! 21.45 Serial: „Şapte zile" 23.15 Documentar 0.00 Lumea dansului.

MARŢI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj-Napoca 11.25 TVR Iaşi 12.15 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Serial: „Orice e posibil" 16.30 Cronica 18.05 Pentru dumneavoastră, doamnă! 19.10 Concert extraordinar Jose Carreras la Bucureşti 21.15 Jurnal 22.15 Flagrant 23.00 Economia.

MIERCURI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj-Napoca 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 14.30 TVR Craiova 15.30 Serial: „Orice e posibil" 16.00 Panorama: Emisiune în limba germană 17.30 Serial: „Să vezi şi să nu crezi!" 17.55 Corect 19.10 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Roberta" (ep.1) 21.40 Recurs la morală 22.30 Amprente.

JOI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj-Napoca 11.20 TVR Iaşi 14.15 CiberFan 15.35 Serial: „Orice e posibil" 16.00 Convieţuiri 17.30 Serial: „Să vezi şi să nu crezi!" 18.05 Medicina pentru toţi 19.10 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Teatrul Naţional TV: „Poveste imorală" 21.45 Cu ochii'n patru 22.30 Reflecţii rutiere.

prima

VINERI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 16.00 Obiectiv 17.00 Serial: „Comisarul Rex" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Zona de impact" (SUA, 1993). Cu: Bruce Willis 0.30 Film: „Instincte animalice" (SUA) 2.30 Film: „Revolta" (SUA, 1962).

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii 11.00 Tradiţii 14.30 Exploziv 15.00 Film: „Juraţii" (SUA, 1990) 17.00 Serial: „Comisarul Rex" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Perechea potrivită 21.30 21 22.00 Serial: „Aeroportul" 0.30 Sex cu Nadine 1.30 Film: „Un nou început" (SUA, 1993).

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 10.00 Documentar 12.30 Cinemagia 13.30 Serial: „Poză la minut" 14.00 Clubul de duminică 18.00 Focus 18.30 Real TV 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Americanski Blues" (SUA, 1995) 23.30 Film: „Legături interzise" (Italia, 1985).

LUNI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 17.00 Serial: „Comisarul Rex" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Serial: „Patrula aeriană" 21.50 Cronica cârcotaşului.

MARŢI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 17.00 Serial: „Comisarul Rex" 18.00 Focus 19.00 Real TV 19.30 Impact 20.00 Film: „Vulturul roşu" (SUA, 1994, partea I) 22.30 Exotic.

MIERCURI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 17.00 Serial: „Comisarul Rex" 18.00 Focus 19.00 Real TV 19.30 Impact 20.00 Film: „Vulturul roşu" (SUA, 1994, partea a II-a) 22.30 Stil.

JOI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 17.00 Serial: „Comisarul Rex" 18.00 Focus 19.00 Real TV 19.30 Impact 20.00 Joker 22.30 Obiectiv.

BRUCE WILLIS
PRIMA TV
vineri, 21.00

tvr2

VINERI 7.00 Serial: „Obsesia" 9.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000 11.00 Un secol de cinema 11.50 Desene animate 12.15 Serial: „Domnişoara Andrea" 13.05 Serial: „Casa regelui" 15.30 Jocurile Olimpice Sydney 2000 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Serial: „Mare schimbătoare" 20.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000 22.45 Film: „Jal la înălţime" (SUA, 1997).

SÂMBĂTĂ 7.00 Serial: „Obsesia" 8.30 Jocurile Olimpice Sydney 2000 10.05 Adevărate poveşti hollywoodiene: Janis Joplin 12.30 Animale dispărute 13.25 Ghidul călătorului independent: München 14.30 Jocurile Olimpice Sydney 2000 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 D'ale lui Mitică Popescu 19.10 Serial: „Mare schimbătoare" 20.00 Jocurile Olimpice Sydney 2000 22.45 Film: „Răzbunarea" (SUA, 1995). Cu: Jack Nicholson.

DUMINICĂ 7.30 Serial: „Obsesia" 8.30 Serial: „Calea regelui" 9.20 Orizont spiritual 10.05 Ferma 11.20 Animale dispărute 12.40 Arta apărării 13.45 Documentar 14.30 Ghidul călătorului independent: Roma 15.30 Jocurile Olimpice Sydney 2000 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Ziua Internaţională a Muncii 19.10 Serial: „Mare schimbătoare" 20.05 Jocurile Olimpice Sydney 2000 21.05 Film: „Fiica din America" (Rusia, 1995) 22.40 Ziua Internaţională a Muncii.

LUNI 7.00 Serial: „Obsesia" 8.30 Toţi împreună 11.50 Documente culturale 13.45 Cinci pentru naţiune 14.45 Serial: „Lumea bărbaţilor" 17.40 Serial: „Captivi în viitor" 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Film: „Goana după vânt" (Franţa, 1998, partea I) 20.45 Obsesia vitezei 22.30 Serial: „Mike Hammer, detectiv particular" (ep.1) 23.20 Serial: „Domnişoara Andrea".

MARŢI 7.00 Serial: „Obsesia" 13.15 Desene animate 13.45 Cinci pentru naţiune 14.45 Serial: „Lumea bărbaţilor" 16.15 Veni, video, vici! 18.30 Telejurnal TVR2 19.05 Film: „Fetiţa cea urâtă" (Franţa) 20.45 Pragul de sus 22.30 Serial: „Mike Hammer, detectiv particular" 23.20 Serial: „Domnişoara Andrea".

MIERCURI 7.00 Serial: „Obsesia" 8.30 Toţi, împreună 13.15 Desene animate 13.45 Cinci pentru naţiune 14.45 Serial: „Lumea bărbaţilor" 17.40 Serial: „Captivi în viitor" 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Film: „Coana Chiriţa" (România, 1987) 20.45 Pe muchie de cuţit 22.30 Serial: „Mike Hammer, detectiv particular" 23.20 Serial: „Domnişoara Andrea".

JOI 7.00 Serial: „Obsesia" 8.30 Toţi, împreună 13.15 Desene animate 13.45 Cinci pentru naţiune 14.45 Serial: „Lumea bărbaţilor" 15.45 Veni, video, vici! 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Film: „Ruptura" (coprod., 1970) 21.00 Studio la vedere 22.30 Serial: „Mike Hammer, detectiv particular" 23.20 Serial: „Domnişoara Andrea".

acasă

VINERI 10.00–14.10 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.50 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Luisa Fernanda" 22.00 Film: „Oglinda spartă" (M. Britanie, 1980). Cu: Angela Lansbury, Elizabeth Taylor 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

SÂMBĂTĂ 10.00 – 12.15 Reluări 13.30 Doctorul casei 14.00 Acasă cu Ruxandra Săraru 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.45 Serial: „Miracolul iubirii" 16.30 Serial: „Lassie" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Serial: „Ramona" 19.20 Serial: „Al şaptelea cer" 22.00 Film: „Spune-mi deschis ce vrei" (SUA, 1980) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

DUMINICĂ 12.15 Acasă la români 13.30 Serial: „Verdict: crimă!" 14.30 Serial: „Trei femei" 16.30 Serial: „Lassie" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Serial: „Ramona" 19.20 Serial: „Al şaptelea cer" 20.15 Film: „Ape tulburi" (SUA, 1975). Cu: Peter Falk 22.00 Film: „Pământul speranţei" (partea a II-a). Cu: Tommy Lee Jones, Robert Duvall 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

LUNI 10.00 – 15.00 Reluări 15.50 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Luisa Fernanda" 21.55 Film: „Omul elefant" (coprod., 1980). Cu: Anthony Hopkins 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MARŢI 10.00 – 14.05 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.45 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Luisa Fernanda" 22.00 Film: „Rocco şi fraţii săi" (coprod., 1960, partea I). Cu: Alain Delon 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MIERCURI 10.00 – 14.05 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.50 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Luisa Fernanda" 22.00 Film: „Cu «c» de la crimă" (SUA, 1954) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

JOI 10.00 – 14.05 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.50 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Luisa Fernanda" 22.00 Film: „Moarte la Veneţia" (Italia, 1971) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

LIV TYLER
PRO TV
vineri, 22.00

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! 11.55 Serial: „News Radio" 12.20 Film: „Un chip de milioane" (SUA, 1981). Cu: Tony Curtis 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.30 Serial: „Jesse" 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu 22.00 Film: „Frumuseţe furată" (SUA, 1995). Cu: Liv Tyler, Jeremy Irons 0.35 Zero 1.35 Serial: „Seinfeld" 2.00 Film: „Casa fără linişte" (SUA, 1996) 5.30 Serial: „Mercenarii".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 10.00 Serial: „Uriaşul Harry" 10.30 Serial: „Poveşti cu surprize" 12.00 Bucătăria lui Radu 12.25 ProMotor 14.00 Serial: „Dragul de Raymond" 14.30 Serial: „Cybill" 15.30 Film: „Revista veseliei" (SUA, 1934) 17.00 Fotbal: Universitatea Craiova – Steaua 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Steaua ta norocoasă 21.30 Film: „Răsărit de soare" (SUA, 1993). Cu: Sean Connery 23.50 Serial: „Clanul Soprano" 0.45 Serial: „Fantezii erotice".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.00 Super Abracadabra 9.30 Serial: „Uriaşul Harry" 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Beverly Hills" 14.00 Serial: „Dragul de Raymond" 14.30 Serial: „Cybill" 15.00 Serial: „Hercule" 16.00 Superbingo 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Serial: „Ally McBeal" 20.30 Vacanţa Mare 21.30 Fotbal: Astra – Rapid 23.30 Procesul etapei 2.00 Serial: „Fantezii erotice".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! 12.00 Serial: „News Radio" 12.30 Documentar 14.15 Film: „Se caută un creier" (SUA, 1992) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.30 Serial: „Jesse" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Sfârţitul nopţii" (SUA, 1995) 22.00 Urmărire generală! 0.00 Serial: „Nebun după tine" 0.30 Serial: „Lege şi ordine" (ep.1) 1.30 Serial: „Seinfeld" 5.45 Serial: „Mercenarii".

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! 11.40 Serial: „News Radio" 12.05 Film: „Dispariţia" (SUA, 1997) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.30 Serial: „Jesse" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Mortal Kombat" 21.00 Serial: „Nikita" 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Nebun după tine" 0.30 Serial: „Lege şi ordine" 1.30 Serial: „Seifeld" 5.00 Serial: „Mercenarii".

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! 12.00 Serial: „News Radio" 12.30 Film: „Sălbatici şi liberi" (SUA, 1980). Cu: Linda Gray 14.15 Serial: „Specialiştii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.30 Serial: „Jesse" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Spune-mi adio!" (SUA, 1982) 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Nebun după tine" 0.30 Serial: „Lege şi ordine" 1.30 Serial: „Seifeld" 5.00 Serial: „Mercenarii".

JOI 7.00 Bună dimineaţa! 12.00 Serial: „News Radio" 12.30 Film: „Subterfugiul" (SUA, 1987) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.30 Serial: „Jesse" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Ziarul" (SUA, 1994). Cu: Michael Keaton, Glenn Close 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Nebun după tine" 0.30 Serial: „Lege şi ordine" 1.30 Serial: „Seifeld" 5.00 Serial: „Mercenarii".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Serial: „Aventurile lui Sinbad" 9.00 Serial: „Suflete rătăcite" 13.15 Film: „Harry şi Walter pleacă la New York" (SUA, 1976) 15.00 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.15 Prezentul simplu 19.00 Observator 20.00 Film: „Tipu' de la cablu" (SUA, 1996). Cu: Jim Carrey 22.00 Serial: „Stargate SG-1" 23.30 Film: „Furie oarbă" (SUA, 1982). Cu: Chuck Norris 1.30 Film: „Cronică favorabilă" (SUA, 1994) 3.30 Film: „Ce-a fost a fost..." (SUA, 1985).

SÂMBĂTĂ 7.00 Serial: „De dragul lui Joey" (SUA, 1977) 8.30 Documentar 9.30 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.00 Film: „Doi fraţi la Rio" (Franţa, 1987) 13.00 Serial: „Viitorul începe azi" 14.30 Serial: „Sub soarele Africii" 16.00 Serial: „O pacote de frate" 17.00 Orient Express 19.00 Observator 19.45 Film: „Casa de pe strada Caroll" (SUA, 1988) 22.00 Serial: „Nash Bridges" 23.00 Film: „Arma supremă" (SUA, 1997) 0.30 Film: „Răsunare de situaţie" (SUA, 1988) 2.00 Film: „Femeia misterioasă" (coprod., 1974). Cu: Catherine Deneuve.

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Suflete rătăcite" 10.00 Desene animate 12.00 Serial: „Tânărul Indiana Jones" 13.00 Serial: „Roswell" 14.00 Totul va fi bine 16.00 Serial: „Pe cont propriu" 17.00 Film: „Micki şi Maude" (SUA, 1984) 19.00 Observator 19.50 TeleEurobingo Show 23.00 Film: „Tot ce şi-a dorit" (SUA, 1996) 1.00 Film: „O altă muză" (SUA, 1992).

LUNI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 15.00 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Casa de pe plajă" 19.00 Observator 19.45 Film: „Karate Kid" (SUA, 1984) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Film: „Un adolescent cu probleme" (SUA, 1980) 5.45 Serial: „Ape liniştite".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Film: „Benzile Anderson" (SUA, 1971). Cu: Sean Connery 15.00 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Casa de pe plajă" 19.00 Observator 20.00 Film: „Spioni ca noi" (SUA, 1985) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Film: „Martorul acuzării" (SUA, 1991) 6.00 Serial: „Ape liniştite".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Film: „Tot oraşul vorbeşte" (SUA, 1935) 15.00 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Casa de pe plajă" 19.00 Observator 20.00 Film: „Operaţiunea «Delta Force»" (SUA, 1997). Cu: Jeff Fahey 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Film: „Thornwell" (SUA, 1981) 6.00 Serial: „Ape liniştite".

JOI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Film: „Un loc sigur" (SUA, 1971) 15.00 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.00 Joi TeleEurobingo 2 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Film: „Nautilius" (SUA, 1998) 2.00 Film: „În luptă cu extratereştrii" (SUA, 1989).

JEFF FAHEY
ANTENA 1
miercuri, 20.00

TELE 7 abc

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.25 – 14.00 Reluări 15.30 Tinereţe fără bătrâneţe 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 În justiţie 19.00 Telejurnal 19.45 Gura lumii 20.00 Dan Diaconescu 21.00 Ţara de dincolo de Bucureşti 1.05 Tentaţii 1.35 Concert.

SÂMBĂTĂ 9.00 Ţara spiriduşilor 11.00 Ţara de dincolo de Bucureşti (r) 13.05 Weekend abc 16.30 Lumea misterelor 17.00 Rendez-vous la TELE 7 18.00 Lumea în clipa 2000 19.00 Telejurnal 19.45 Serial: „Derrick" 21.30 O noapte cu Adrian Păunescu.

DUMINICĂ 8.15 – 12.00 Reluări 13.00 Ora unu a venit 15.45 Cinetour 16.15 Cutia muzicală 17.00 Forţa destinului 19.00 Telejurnal 19.30 Documentar 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Cântecul şi casa lui! 22.00 Cenaclul „Totuşi iubirea".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, România 11.00 Dan Diaconescu în direct (r) 12.15 Ora unu a venit (r) 15.30 Tinereţe fără bătrâneţe 16.00 Post Meridian 18.00 Primul pas 19.00 Telejurnal 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Telemedicina 22.30 Ofsaid.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.25 – 14.05 Reluări 15.30 Tinereţe fără bătrâneţe 18.00 24 din 24 19.00 Telejurnal 19.30 Economic ABC 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Măştile puterii 22.30 Viaţa noastră cea de toate zilele 1.05 Concert.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.25 – 14.05 Reluări 16.00 Post Meridian 19.00 Telejurnal 19.30 Economic ABC 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Reporter Tele7 22.30 Viaţa noastră cea de toate zilele 1.05 Concert.

JOI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.25 – 14.00 Reluări 15.30 Tinereţe fără bătrâneţe 16.00 Post meridian 18.00 Cutia muzicală 19.00 Telejurnal 19.30 Economic ABC 19.45 Gura lumii 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Linia întâi 22.30 Viaţa noastră cea de toate zilele 1.05 Concert.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune